

36๘.๘๘๙๘
ส 167 ก
ร.๓

การศึกษาคความรุนแรงต่อสตรี : ศึกษาเฉพาะกรณีกลุ่มผู้หญิงที่มารับบริการ
ของโรงพยาบาลลาดกระบังกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานการแพทย์
กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
นางสาวสุภา หมีนแก้ว

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว
ตุลาคม 2546

h 237146

สุภา หมั่นแก้ว. (2546). การศึกษาความรุนแรงต่อสตรี : ศึกษาเฉพาะกรณีกลุ่มผู้หญิงที่มา
รับบริการของโรงพยาบาลลาดกระบังกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักการแพทย์
กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : ศาสตราจารย์ ดร.
ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาความรุนแรงต่อสตรีโดยศึกษาเฉพาะกรณีกลุ่มผู้หญิงที่
มารับบริการของโรงพยาบาลลาดกระบังกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร
โดยศึกษาสาเหตุของการเกิดความรุนแรงต่อสตรี ลักษณะความรุนแรงต่อสตรี ผลกระทบจากความ
รุนแรงต่อสตรี และความต้องการได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนของสตรีที่
ได้รับความรุนแรง แหล่งข้อมูล เป็นสตรีที่มีอายุระหว่าง 15 – 44 ปี ซึ่งได้รับความรุนแรงทั้งทางร่างกาย
ทางเพศ และทางจิตใจ ที่มารับบริการ ณ โรงพยาบาลลาดกระบังกรุงเทพมหานคร ตั้งแต่วันที่ 5
มีนาคม พ.ศ. 2546 ถึงวันที่ 31 พฤษภาคม พ.ศ. 2546 จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
ค้นคว้าเป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรีที่มารับบริการที่โรงพยาบาล สถิติที่ใช้ ได้แก่
ค่าความถี่ และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. สตรีที่ได้รับความรุนแรงมีอายุระหว่าง 15-44 ปี มีสถานภาพสมรส ส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง
มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีรายได้ 3,000-6,000 บาทต่อเดือน มีสมาชิกในครอบครัวจำนวน 4
คน มีภาระรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในครอบครัวบางส่วน บุคลิกภาพของสตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนมาก
มีแนวโน้มที่จะพึ่งพาผู้อื่น วิตกกังวล กังวลเรื่องเพศ เก็บกด ไม่มีความมั่นคงทางจิตใจ แยกตัว และ
ต่อต้านสังคม
2. สาเหตุของการเกิดความรุนแรงที่สำคัญ ๆ ได้แก่ มีปัญหาทางเศรษฐกิจ สัมพันธภาพ
ในครอบครัวไม่ดี และมีที่พักอาศัยอยู่ในชุมชนแออัด
3. ลักษณะความรุนแรงต่อสตรีที่สำคัญเรียงตามลำดับความถี่ จากมากที่สุดถึงน้อยที่สุด
ได้แก่ ความรุนแรงทางสังคม : ถูกปล่อยปละละเลย ทอดทิ้ง ความรุนแรงทางจิตใจ : ถูกดูต่ำด้วยคำ
หยาบ และความรุนแรงทางกาย : ถูกทำร้ายร่างกาย ถูกตบหน้า ขว้างปาด้วยสิ่งของ
4. ผลกระทบจากความรุนแรง ได้แก่ ผลกระทบทางร่างกาย : ฟกช้ำ ดำเขียว ผลกระทบ
ทางจิตใจ : รู้สึกเสียใจ และ ผลกระทบทางสังคม : ทำให้อับอาย
5. สตรีที่ได้รับความรุนแรงต้องการความช่วยเหลือ จากหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน
ด้านการรักษาพยาบาล การดำเนินคดีกับผู้กระทำผิด และการให้คำปรึกษาแนะนำ

A STUDY OF VIOLENCE TOWARDS WOMEN : A CASE STUDY OF WOMEN ADMITTED TO
AN OUTPATIENT UNIT OF BANGKOK METROPOLITAN ADMINISTRATION
LADKRABANG HOSPITAL, DEPARTMENT OF MEDICAL SERVICES,
BANGKOK METROPOLITAN ADMINISTRATION.

ABSTRACT

BY

MISS SUPA MUENKWAEN

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Guidance and Counseling Psychology
at Srinakharinwirot University

October 2003

Supa Muenkwaen. (2003). *A Study of Violence Towards Women : A Case Study of Women Admitted to An Outpatient Unit of Bangkok Metropolitan Administration Ladkrabang Hospital, Department of Medical Services, Bangkok Metropolitan Administration*. Master Project, M. Ed. (Guidance and Counseling Psychology). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor : Prof. Dr. Pongpan Kirdpitak.

The purpose of this case study research was to study the violence towards women admitted to an outpatient unit of Bangkok Metropolitan Administration Ladkrabang Hospital, Department of Medical Services, Bangkok Metropolitan Administration. The study was designed to examine (1) a variety of antecedent events contributed to the dramatic violence towards women, (2) types of assault towards women, (3) the impact of the violence on its victims, and (4) the needs of the victims for the Governmental and the non- Governmental services. The sample consisted of 20 women and aged 15-44. They were referred to the outpatient unit of Bangkok Metropolitan Administration Ladkrabang Hospital as a pattern of assaultive and coercive behaviors, including physical, sexual, and psychological attacks. The semistructured and structured diagnostic interviews were used in the assessment of the violence towards women between March 5th, 2003 - May 31st, 2003. The research instrument was an interview of violence towards women. The data were analyzed by frequency and percentage.

The results of the study were as follows :

1. In the majority of women, the personal variables appeared to be females, aged 15-44, married, having four people in the families, worked as labours, and lived in the crowded area. Their educational levels were Prathom Suksa and their incomes were 3,000 - 6,000 Bahts per month. They also had to take responsibilities for family expenses. Besides, the women's personality were associated with dependency tendencies, anxiety, sexual concerns, depressive conditions, insecurity, withdrawal, and antisocial.
2. A variety of antecedent events contributed to the dramatic violence towards women were economic problems, poor family relationships, and living in the crowded area.

3. The types of assault towards women were as follows :

The social violence : isolation and withdrawal, the psychological violence : verbal attacks aimed at degrading and injuring the sense of self, and the physical violence : threats of violence and physical harm.

4. The impacts of the violence on its victims were related to the physical violence : the consequences of assaultive tendencies, the psychological violence : the traumas, "unfinished business," yearning for "the good old days, " and the social violence : the feelings of disgrace.

5. The needs of the woman victims for the governmental and the non-governmental services were related to the areas of health care, legal services for the victims, counseling and guidance.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

(ศาสตราจารย์ ดร.ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพร ประเสริฐสุข)

คณะกรรมการสอบ

ประธาน

(ศาสตราจารย์ ดร.ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์อินทร์)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

(อาจารย์ไพศาล อันประเสริฐ)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมเพชร ฉัตรสุกกุล)

วันที่ 19 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2546

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ ด้วยความกรุณาอย่างสูง ของ ศาสตราจารย์ ดร.ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาที่ได้รับเป็นอย่างยิ่งจึงกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ที่นี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์อินทร์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือ และกรรมการสอบสารนิพนธ์ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ และขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ไพศาล อันประเสริฐ กรรมการสอบสารนิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ ให้ข้อเสนอแนะตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเมตตา

ขอกราบขอบพระคุณ แพทย์หญิงกิตติยา ศรีเลิศฟ้า ผู้อำนวยการโรงพยาบาลลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ที่ได้ให้การสนับสนุนผู้วิจัย และให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้วิจัย และขอขอบคุณ แพทย์พยาบาล เจ้าหน้าที่แผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉิน และเจ้าหน้าที่ทุกท่าน ของโรงพยาบาลลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ในการให้ความช่วยเหลือเรื่องการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

ขอขอบคุณ นักสังคมสงเคราะห์โรงพยาบาล สังกัดสำนักงานการแพทย์ทุกท่าน ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ ทั้งในเรื่องเอกสารและเป็นการกำลังใจให้ผู้วิจัยเสมอมา และ ขอขอบคุณ คุณไฉน ชุ่มเย็นยง ที่ได้ให้กำลังใจและให้การช่วยเหลือผู้วิจัยเสมอมา

ขอขอบคุณสตรีที่ได้รับความรุนแรงทุกท่าน ที่ได้ให้ความร่วมมือในการให้สัมภาษณ์ และให้รายละเอียดเกี่ยวกับตนเอง รวมทั้งบุคคลที่มีได้กล่าวนามในที่นี้อีก หลายท่านที่กรุณาให้ความช่วยเหลือ จนสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงไปด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากปริญญาฉบับนี้ ผู้วิจัยขอบพระคุณเป็นเครื่องบูชาพระคุณพ่อแม่ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่โอบเอื้อเกื้อกูล ครู-อาจารย์ ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ รวมถึงทุกท่านที่ได้ให้การสนับสนุนในทุก ๆ ด้าน จนทำให้สำเร็จลงในการศึกษา

สุภา หมีนแก้ว

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
แหล่งข้อมูล.....	4
ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	11
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงต่อสตรี.....	12
ความหมายของความรุนแรงต่อสตรี.....	12
ประเภทของความรุนแรงต่อสตรี.....	13
ระดับของความรุนแรงต่อสตรี.....	15
รูปแบบของความรุนแรงต่อสตรี.....	15
ความรุนแรงในครอบครัว.....	17
การข่มขืนกระทำชำเรา.....	23
สาเหตุของความรุนแรงต่อสตรี.....	26
ผลกระทบจากความรุนแรงต่อสตรี.....	31
ปัจจัยที่ทำให้ความรุนแรงต่อสตรีดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง.....	32
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงต่อสตรี.....	33
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	37
แหล่งข้อมูล.....	37
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	37
การสร้างเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้า.....	38

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 (ต่อ) การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	40
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	70
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	70
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	70
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	70
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	71
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	71
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	72
อภิปรายผล.....	83
ข้อเสนอแนะ.....	97
บรรณานุกรม.....	99
ภาคผนวก.....	103
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	149

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนและร้อยละของสตรีที่ได้รับความรุนแรงจำแนกตามอายุ.....	42
2	จำนวนและร้อยละของสตรีที่ได้รับความรุนแรงจำแนกตามอาชีพ.....	43
3	จำนวนและร้อยละของสตรีที่ได้รับความรุนแรงจำแนกตามระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพสมรส จำนวนสมาชิกในครอบครัว ภาวะความรับผิดชอบ ค่าใช้จ่ายในครอบครัว.....	44
4	จำนวนและร้อยละของสตรีที่ได้รับความรุนแรงจำแนกตามบุคลิกภาพของผู้หญิงที่ได้ จากการวาดภาพคน.....	47
5	จำนวนและร้อยละของสตรีที่ได้รับความรุนแรงจำแนกตามกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัย...	49
6	จำนวนและร้อยละของสาเหตุด้านส่วนตัวของสตรีที่ได้รับความรุนแรง จำแนกตาม ภาระหนี้สิน การเล่นเกมพนัน การติดสุรา การเสพติดยาเสพติด การมีความ สัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่สมรส การยอมรับอำนาจของเพศชาย และ การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ.....	50
7	จำนวนและร้อยละของสาเหตุด้านครอบครัวของสตรีที่ได้รับความรุนแรง จำแนกตาม ลักษณะสภาพครอบครัว เศรษฐกิจของครอบครัว สัมพันธภาพในครอบครัว สัมพันธภาพกับคู่สมรส พฤติกรรมของคู่สมรสที่ก่อให้เกิดความรุนแรง การหึงหวง การทะเลาะวิวาทกันในครอบครัว.....	53
8	จำนวนและร้อยละของสาเหตุด้านสภาพแวดล้อมของสตรีที่ได้รับความรุนแรงจำแนก ตามแหล่งที่ อยู่อาศัย สัมพันธภาพกับเพื่อนร่วมงาน สัมพันธภาพกับเพื่อนบ้าน สถานที่ทำงานประเภทของงานที่ทำ และเวลาทำงาน เวลาเลิกงาน.....	57
9	จำนวนและร้อยละของลักษณะความรุนแรงต่อสตรี.....	61
10	จำนวนและร้อยละของผลกระทบจากความรุนแรงต่อสตรี.....	64
11	จำนวนและร้อยละของสตรีที่ได้รับความรุนแรงจำแนกตามแนวทางการให้ความ ช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐ.....	66
12	จำนวนและร้อยละของสตรีที่ได้รับความรุนแรงจำแนกตามแนวทางการให้ความ ช่วยเหลือจากหน่วยงานภาคเอกชน.....	68

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ความเปลี่ยนแปลงของสังคมปัจจุบันทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ มากมาย เช่น ปัญหาโสเภณี ปัญหาอาชญากรรม ปัญหายาเสพติด และปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ซึ่งกำลังเป็นปัญหาที่สำคัญ และร้ายแรงซึ่งเหยื่อความรุนแรงประเภทนี้ ส่วนใหญ่ คือ ผู้หญิง (โชติมา กาญจนกุล . 2539 : 1 ; อ้างอิงจาก Mill.1988) สำหรับความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงนั้น ส่วนมาก ได้แก่ ความรุนแรงในครอบครัวที่ถูกสามีทำร้าย การถูกล่วงละเมิดทางเพศ การถูกล่วงเกินทางเพศ ในลักษณะของการลวนลามอนาจาร ช่มชู้ รุมโทรม เป็นต้น (มูลนิธิเพื่อนหญิง.2536 :1)

ปัญหาความรุนแรงในผู้หญิงเป็นภาพสะท้อนอาการป่วยของสังคม ที่ส่งผลกระทบต่อภาวะสุขภาพของผู้หญิงทั้งทางตรงและทางอ้อมในสังคมไทยปัจจุบันความรุนแรงต่อผู้หญิงเป็นปรากฏการณ์ที่เห็นได้ชัดเจน ปัญหาการกระทำรุนแรงในผู้หญิง ไม่ว่าจะเป็น การทำร้ายร่างกาย การทำร้ายทางเพศ และการทำร้ายทางจิตใจและทางวาจา สาเหตุของพฤติกรรมความรุนแรงในผู้หญิงนั้นจะเกิดขึ้นได้ในทุกสังคม ไม่ว่าจะเป็นคนมีการศึกษาหรือไม่มีการศึกษาก็ตาม (กฤตยา อาชวนิจกุล และคณะ . 2544 : 1) ในอดีตผู้หญิงไทยอยู่ในสภาพด้อยโอกาสทุกด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ และสังคม เช่นผู้หญิงสามารถถูกนำไปขาย จำนำ จำนอง ถูกบังคับให้แต่งงาน ถูกโบยตี หรือแม้แต่ฆ่าให้ตายหากมีชู้ (ธาณินทร์ กรัยวิเชียร.2510 : 12) สภาพของผู้หญิงไทยนอกจากจะถูกจำกัดสิทธิเนื่องด้วยบทบัญญัติ กฎหมายลักษณะผัวเมียแล้ว ยังถูกจำกัดสิทธิอื่น ๆ อีกหลายประการ ซึ่งบางอย่างยังคงมีอยู่ในปัจจุบัน เช่น ค่านิยม ประเพณีดั้งเดิมสำหรับผู้หญิง ที่สั่งสมมาช้านาน ด้วยการอบรมเลี้ยงดูจากผู้หญิง ลูกผู้ชายในครอบครัว โดยถือกรอบและแบบแผนเดิม แต่โบราณ คือผู้หญิงต้องเป็นกุลสตรี เรียบร้อย วานอนสอนง่าย เชื่อฟังอ่อนหวาน ถูกสอนว่า ตนเองอ่อนแอกว่าผู้ชาย ในขณะที่ผู้ชายถูกสอนและฝึกให้เป็นคนเข้มแข็ง แข็งแรงเป็นผู้นำ ผู้หญิงเมื่อถูกคุกคาม ก็ไม่อาจสามารถที่จะป้องกันตนเองได้ (กลุ่มเพื่อนหญิง . 2533 : 15)

ด้วยเหตุนี้จึงทำให้เพศชายเกิดความภูมิใจในความเป็นชายของตนเองมากขึ้น จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ก่อให้เกิดปัญหาความรุนแรงต่อสตรีขึ้น ดังเช่น ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาสามีทำร้ายร่างกายภรรยา ในเคหะสถานของตนเอง โดยจะมีข่าวอยู่แทบทุกวันไม่ว่าจะจากหนังสือพิมพ์ หรือโทรทัศน์ จะปรากฏออกมาเป็นระยะและบ่อยครั้ง แต่ปัญหาเหล่านี้บุคคลในสังคมจะ

มองว่า เป็นปัญหาส่วนตัวของสามีภรรยา และเมื่อไปแจ้งความ เจ้าหน้าที่ของรัฐก็ไม่ค่อยให้ความสำคัญเท่าที่ควร แต่ในทางตรงกันข้าม เป็นปัญหาที่มีผลกระทบ ต่อตัวผู้หญิงเป็นอย่างมาก และเมื่อเป็นเช่นนั้นการเก็บรวบรวมข้อมูล จึงไม่ค่อยมีระบบและไม่ค่อยมีสถิติมากนัก ดังที่ ดนยา ธนะอุดม (2539 :3) ได้กล่าวไว้ว่า วิวัฒนาการของครอบครัวนับแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบัน ที่มีสิ่งเอื้ออำนวยให้แก่เพศชาย ได้ภาคภูมิใจในอำนาจ และความเป็นชายของตนเองมากขึ้น จึงทำให้ปัญหาความรุนแรงที่ชายผู้เป็นสามีกระทำต่อหญิงที่เป็นภรรยา เพิ่มความรุนแรงหนักหน่วงมากขึ้น ซึ่งตลอดเวลาที่ผ่านมาทัศนะของสังคมถือว่าการกระทบกระทั่ง การทำร้ายทุบตีระหว่างสามีภรรยา เป็นเรื่องของผัวเมีย ทำให้ปัญหานี้กลับกลายเป็นอาชญากรรมที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในครอบครัว จะถูกเปิดเผยออกสู่สังคมภายนอกก็ต่อเมื่อปัญหาได้บานปลายจนเกินที่จะแก้ไข กลายเป็นปัญหาขยายจากการทุบตีธรรมดา เป็นการต่อสู้หรือตอบโต้จนกลายเป็นคดีฆาตกรรม ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ฮอฟแมน (Hoffman . 1994 : 131) ที่ได้ศึกษาเรื่องการทำร้ายร่างกายภรรยาในสังคมที่ไม่ใช่ตะวันตก โดยศึกษาจากข้อมูลที่มีอยู่แล้วในกรุงเทพมหานคร จากกลุ่มตัวอย่างสามี จำนวน 619 คน พบว่า การทำร้ายทุบตีร่างกายภรรยามีร้อยละ 18 ส่วนการก้าวร้าวทางคำพูดเมื่อมีเรื่องขัดแย้งพบร้อยละ 50

จากการศึกษาของ มณฑิพ ดาราศรีศักดิ์ (2537) ที่ได้ศึกษาเรื่องมูลเหตุจูงใจในการฆ่าสามี ศึกษาเฉพาะผู้ต้องขังในทัณฑสถานหญิงจำนวน 69 คน พบแนวโน้มและผลกระทบของปัญหาความรุนแรงว่า การที่ภรรยาต้องตกเป็นที่ระบายนางามณ์ ของสามีอยู่เสมอ อาจทำให้สามีขมใจ หรือเพิ่มความรุนแรงทำร้ายภรรยาจนถึงแก่ชีวิต และในทางกลับกัน ภรรยาไม่อาจทนต่อสภาพความกดดันต่อไปได้ หรืออาจจะต่อสู้ป้องกันตัวเองโดยทำร้ายสามี จนถึงแก่ชีวิตได้เช่นกัน นอกจากนี้ปัญหานี้ยังส่งผลกระทบต่อสังคมในระยะยาวได้ โดยเด็กในครอบครัวที่มีพ่อแม่ใช้ความรุนแรงต่อกัน เด็กก็จะมีแนวโน้มที่จะกระทำ เช่นเดียวกัน

นอกจากปัญหาที่เกิดขึ้นในบ้านแล้ว สังคมนอกบ้านก็มีใช่ว่าจะเป็นสถานที่ที่ปลอดภัยสำหรับผู้หญิง เช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นที่ทำงาน ที่สาธารณะ ซึ่งจากการศึกษาของ โดบาชและโดบาช (Dobash and Dobash . 1978) ได้ศึกษาพบว่า ร้อยละ 70 – 80 ของผู้หญิงถูกฆาตกรรมถูกสังหารจากสามีหรือสมาชิกคนอื่น ๆ ในบ้าน หรือคู่รักและเพื่อนชายที่ใกล้ชิด และจากผลการศึกษา ของ เกลลส์ (Gelles . 1988) พบว่า ร้อยละ 76 ของผู้หญิงถูกสามีหรือคู่รักของตัวเองฆ่า ซึ่งสาเหตุดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า สังคมนอกบ้านก็ไม่ใช่เป็นสถานที่ที่ปลอดภัย และในบ้านก็ยังไม่ใช่ที่ที่ผู้หญิงจะอยู่ได้อย่างปลอดภัยเช่นกัน

นอกจากนี้ปัญหาความรุนแรง ยังส่งผลกระทบต่อความสูญเสียทางเศรษฐกิจ คิดเป็นมูลค่ามากมายมหาศาล ที่ต้องใช้ในด้านการรักษาพยาบาล และที่สำคัญความรุนแรงต่อสตรี มีผลกระทบต่อร่างกาย จิตใจ และสังคม เป็นอย่างมากต่อตัวผู้หญิงเอง และยังส่งผลกระทบต่อบุคคลรอบข้างด้วย

โรงพยาบาลลาดกระบังกรุงเทพมหานคร เป็นอีกหน่วยงานหนึ่ง ที่ให้ความช่วยเหลือ แก่สตรีที่ถูกกระทำรุนแรง ทางโรงพยาบาลจึงเล็งเห็นความสำคัญแก่ปัญหานี้ จึงได้มีการจัด ตั้งศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรีขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ให้ความช่วยเหลือแก่เด็กและสตรีที่ถูกกระทำรุนแรง และเพื่อติดต่อประสานงานกับหน่วยงานภายนอกทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้ความช่วยเหลือ แก่ผู้ที่ถูกกระทำรุนแรงเหล่านี้ ศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรีนี้ ได้ตั้งขึ้นเมื่อเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2542 จากสถิติจำนวนของผู้หญิงที่ถูกกระทำรุนแรงที่มารับบริการ ของศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรี ในปี พ.ศ. 2542 มีจำนวน 39 คน ในปี 2543 มีจำนวน 59 คน และในปี 2544 มีจำนวน 68 คน และในปี 2545 จำนวน 76 คน

ผู้วิจัยเป็นนักสังคมสงเคราะห์ ทำหน้าที่ในการรับผิดชอบศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรี ได้ทำงานเกี่ยวข้องกับสตรีมาเป็นเวลานาน และพบว่า ผู้ที่ถูกกระทำรุนแรงส่วนใหญ่ เป็นผู้หญิง และผู้ที่กระทำส่วนใหญ่ จะเป็นสามีของผู้หญิงเหล่านั้น ซึ่งลักษณะของความรุนแรงที่เกิด จะเป็นการตบตี ซึ่งมีผู้หญิงที่ถูกกระทำรุนแรง มีตั้งแต่บาดเจ็บเพียงเล็กน้อย จนถึงกระทั่งต้องนอนพักรักษาตัวในโรงพยาบาล และผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญและความรุนแรงของปัญหาที่เกิดขึ้นเหล่านี้ และพบว่าผู้หญิงที่ได้รับความรุนแรงเพิ่มจำนวนมากขึ้น ทุก ๆ ปี และในจำนวนนี้มีเพียงบางส่วนเท่านั้น ที่มีอาการหนัก ต้องเข้าโรงพยาบาล แต่ยังมีผู้หญิงอีกจำนวนมาก ที่ได้รับความรุนแรง แต่ไม่กล้ามาโรงพยาบาล และไม่กล้าบอกกล่าวให้ใครทราบ ไม่กล้าบอกความจริง ไม่กล้าเปิดเผย ไม่กล้าไปแจ้งความ เนื่องจากผู้หญิงเหล่านี้คิดว่า การที่จะต้องเปิดเผยเรื่องราวเหล่านี้ ให้คนอื่นทราบ เป็นเรื่องที่น่าอับอาย และเรื่องนี้เป็นเรื่องที่สมควรจะปิดบัง เพราะมันเป็นเรื่องส่วนตัว ผู้หญิงจำต้องเก็บความเจ็บปวดที่เกิดขึ้นไว้แต่เพียงผู้เดียว

ปัญหาการกระทำรุนแรงต่อสตรีนี้ เป็นปัญหาทางสังคม ที่จำเป็นจะต้องได้รับการแก้ไข และได้รับการช่วยเหลืออย่างเร่งด่วนปัญหาหนึ่ง ทั้งนี้เพราะนับวันปัญหาความรุนแรงต่อสตรีจะทวี ความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ การที่จะให้ความช่วยเหลือผู้หญิงที่ประสบปัญหาถูกกระทำรุนแรงได้นั้น จะต้องศึกษาถึงลักษณะปัญหาของความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับสตรี สาเหตุของความรุนแรง ผลกระทบจากความรุนแรง และความต้องการได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐและ ภาคเอกชน ของสตรีที่ได้รับ ความรุนแรง เพื่อให้ผู้หญิงได้รู้จักแนวทางในการป้องกันตนเอง จากการถูกกระทำรุนแรง และสามารถช่วยเหลือตนเองได้ มีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษา สาเหตุของการเกิดความรุนแรงต่อสตรี ลักษณะของความรุนแรงต่อสตรี ผลกระทบจากความรุนแรงต่อสตรี และความต้องการได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนของสตรีที่ได้รับความรุนแรง

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ทำให้ทราบถึง สาเหตุของความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับสตรี ลักษณะของความรุนแรงต่อสตรี ที่เกิดทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ ทางเพศ และทางสังคม และได้ทราบถึงผลกระทบจากความรุนแรง ตลอดจนทั้งความต้องการได้รับความช่วยเหลือ และจะเป็นประโยชน์แก่บุคลากรที่ทำงานเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือแก่สตรีที่ได้รับความรุนแรง ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ได้ทราบถึงปัญหาและร่วมกันหาแนวทาง ในการหามาตรการในการแก้ปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิง เพื่อเป็นการช่วยเหลือสตรีที่ได้รับความรุนแรงต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลในการศึกษาในครั้งนี้ เป็นสตรีที่มีอายุระหว่าง 15 – 44 ปี ซึ่งได้รับความรุนแรงทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และทางเพศ ที่มารับการรักษาที่แผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ของโรงพยาบาลลาดกระบังกรุงเทพมหานคร ทั้งที่ตำรวจส่งมา และมารับการรักษาเอง ตั้งแต่วันที่ 5 เดือน มีนาคม พ.ศ.2546 ถึง วันที่ 31 เดือนพฤษภาคม พ.ศ.2546 และสตรีที่ได้รับความรุนแรง สามารถสื่อสารทางวาจาได้ จำนวน 20 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่

1. ข้อมูลด้านส่วนตัว

- 1.1 อายุ
- 1.2 อาชีพ
- 1.3 ระดับการศึกษา
- 1.4 รายได้
- 1.5 สถานภาพสมรส
- 1.6 จำนวนสมาชิกในครอบครัว
- 1.7 ภาระรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในครอบครัว

1.8 บุคลิกภาพ

1.9 กรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัย

2. สาเหตุของการเกิดความรุนแรง

2.1 สาเหตุด้านส่วนตัว ได้แก่

2.1.1 ภาวะหนี้สิน

2.1.2 การเล่นการพนัน

2.1.3 การติดสุรา

2.1.4 การเสพยาเสพติด

2.1.5 การมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่สมรส

2.1.6 การยอมรับอำนาจของเพศชาย

2.1.7 การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

2.2 สาเหตุด้านครอบครัว ได้แก่

2.2.1 ลักษณะสภาพครอบครัว

2.2.2 เศรษฐกิจของครอบครัว

2.2.3 สัมพันธภาพในครอบครัว

2.2.4 สัมพันธภาพกับคู่สมรส

2.2.5 พฤติกรรมของคู่สมรสที่ก่อให้เกิดความรุนแรง

2.2.6 การหึงหวง

2.2.7 การทะเลาะวิวาทกันในครอบครัว

3.3 สาเหตุด้านสภาพแวดล้อม ได้แก่

3.3.1 แหล่งที่อยู่อาศัย

3.3.2 สัมพันธภาพกับเพื่อนร่วมงาน

3.3.3 สัมพันธภาพกับเพื่อนบ้าน

3.3.3 สถานที่ทำงาน

3.3.5 ประเภทของงานที่ทำ

3.3.6 เวลาทำงาน - เวลาเลิกงาน

3. ลักษณะของความรุนแรงต่อสตรี ได้แก่

3.1 ความรุนแรงทางร่างกาย

3.2 ความรุนแรงทางจิตใจ

3.3 ความรุนแรงทางเพศ

- 3.4 ความรุนแรงทางสังคม
- 4. ผลกระทบจากความรุนแรง ได้แก่
 - 4.1 ผลกระทบทางร่างกาย
 - 4.2 ผลกระทบทางจิตใจ
 - 4.3 ผลกระทบทางเพศ
 - 4.4 ผลกระทบทางสังคม
- 5. ความต้องการได้รับความช่วยเหลือ
 - 5.1 ความต้องการได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐ
 - 5.2 ความต้องการได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาคเอกชน

นิยามศัพท์เฉพาะ

- 1. ข้อมูลด้านส่วนตัว หมายถึง ข้อมูลต่าง ๆ ของสตรีที่ได้รับความรุนแรง ได้แก่
 - 1.1 อายุ หมายถึง อายุเต็มปีของสตรีนับถึงวันสัมภาษณ์
 - 1.2 อาชีพ หมายถึง อาชีพหลักในปัจจุบันของสตรี แบ่งเป็น 3 ประเภท
 - 1.2.1 ไม่ได้ประกอบอาชีพ
 - 1.2.2 ประกอบอาชีพที่ต้องใช้แรงงาน หมายถึง อาชีพที่ต้องใช้แรงงานเป็นหลักโดยไม่คำนึงถึงวุฒิทางการศึกษา ได้แก่ ขับรถสามล้อ ชาวไร่ ชาวนา กรรมกรก่อสร้าง เย็บผ้า รับจ้างทั่วไป ค้าขาย ทำงานใช้แรงงานในบริษัท ในโรงงาน ในร้านอาหาร ช่างเสริมสวย
 - 1.2.3 ประกอบอาชีพไม่ใช้แรงงาน หมายถึง อาชีพที่ต้องใช้ความสามารถทางสติปัญญามากกว่าใช้แรงงาน และวุฒิทางการศึกษาเป็นหลัก ได้แก่ พนักงานต้อนรับ พยาบาล ครู นักบัญชี พนักงานรัฐวิสาหกิจ ทำงานบริษัท นักธุรกิจ ตำรวจ ภาครัฐ
 - 1.3 ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดของสตรีที่กำลังศึกษาและจบการศึกษาแล้ว แบ่งเป็น 5 ระดับ
 - 1.3.1 ไม่ได้เรียนหนังสือ
 - 1.3.2 ประถมศึกษา ได้แก่ ระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง 6
 - 1.3.3 มัธยมศึกษา ได้แก่ ระดับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 ถึง 6
 - 1.3.4 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
 - 1.3.5 อุดมศึกษา ได้แก่ ระดับการศึกษาปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก

1.4 รายได้ หมายถึง จำนวนเงินที่สตรีได้รับต่อเดือน แบ่งตามรายได้เฉลี่ย แบ่งเป็น

1.4.1 ไม่มีรายได้

1.4.2 สตรีมีรายได้ 3,000 บาท / เดือน

1.4.3 สตรีที่มีรายได้ระหว่าง 3,001 – 6,000 บาท / เดือน

1.4.4 สตรีมีรายได้ มากกว่า 6,000 บาท / เดือน ขึ้นไป

1.5 สถานภาพสมรส หมายถึง การใช้ชีวิตคู่ระหว่างหญิงชาย แบ่งเป็น

1.5.1 โสด หมายถึง สตรีที่ยังไม่เคยแต่งงาน หรือไม่เคยใช้ชีวิตคู่กับผู้ชาย

1.5.2 สมรส หมายถึง สตรีที่แต่งงานแล้ว อาจจะจดทะเบียนสมรสหรือ

ไม่จดทะเบียนสมรสก็ได้

1.5.3 หย่า / แยกกันอยู่ หมายถึง สตรีที่หย่าขาดจากสามีหรือแยกกันอยู่

1.5.4 หม้าย หมายถึง สตรีที่สามีเสียชีวิต

1.6 จำนวนสมาชิกในครอบครัว หมายถึง จำนวนบุคคลที่อยู่รวมกันในครอบครัว

ทั้งหมด

1.7 ภาระรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในครอบครัว หมายถึง หน้าที่รับผิดชอบค่าใช้จ่าย

ในครอบครัวของสตรีที่ได้รับความรุนแรง

1.8 บุคลิกภาพ หมายถึง เป็นคุณลักษณะของสตรีที่ได้รับความรุนแรงที่แสดงให้เห็นถึงสภาพจิตใจ อารมณ์ และความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวัดบุคลิกภาพโดยใช้แบบทดสอบการวาดภาพคน (Draw-A-Person Test)

1.9 ภูมิสิทธิ์ในที่อยู่อาศัย หมายถึง ลักษณะของที่อยู่อาศัยของสตรีที่ได้รับความ

รุนแรง

2.สาเหตุของการเกิดความรุนแรง หมายถึง สาเหตุที่ก่อให้เกิดความรุนแรงต่อสตรี ในที่นี้จะแบ่งสาเหตุของการเกิดความรุนแรงออกเป็น 3 ด้าน ประกอบด้วย

2.1 สาเหตุด้านส่วนตัว หมายถึง สาเหตุจากปัจจัยด้านส่วนตัวของผู้ถูกรกระทำ ซึ่งประกอบด้วย ภาระหนี้สิน การเล่นเกมพนัน การติดสุรา การเสพติดยาเสพติด การมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่สมรส การยอมรับอำนาจของเพศชาย การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

2.2 สาเหตุด้านครอบครัว หมายถึง สาเหตุที่ก่อให้เกิดความรุนแรงต่อสตรี ซึ่งประกอบด้วย ลักษณะสภาพครอบครัว เศรษฐกิจของครอบครัว สัมพันธภาพในครอบครัว สัมพันธภาพกับคู่สมรสพฤติกรรมของคู่สมรสที่ก่อให้เกิดความรุนแรง การหึงหวง การทะเลาะวิวาทกันในครอบครัว

2.3 สาเหตุด้านสภาพแวดล้อม หมายถึง ลักษณะเฉพาะด้านสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดความรุนแรงต่อสตรี ซึ่งประกอบด้วย แหล่งที่อยู่อาศัย สัมพันธภาพกับเพื่อนร่วมงาน สัมพันธภาพกับเพื่อนบ้าน สถานที่ทำงาน ประเภทของงานที่ทำ เวลาทำงาน - เวลาเลิกงาน

3. ลักษณะของความรุนแรงต่อสตรี หมายถึง พฤติกรรมที่กระทำต่อสตรีโดยการกระทำรุนแรง ซึ่งแบ่งลักษณะของการกระทำรุนแรงต่อสตรีออกเป็น 4 ลักษณะซึ่งประกอบด้วย ดังนี้

3.1 ความรุนแรงทางร่างกาย หมายถึง การที่สตรีถูกทำร้ายจนร่างกายได้รับบาดเจ็บ ตั้งแต่การบาดเจ็บเล็กน้อย ไปจนถึงบาดเจ็บสาหัส ทั้งที่มีร่องรอยและไม่มี ได้แก่ การถูกผลัก ตบ ตี กัด หยิก ต่อย เตะ กระชาก บีบคอ ขว้างปาสิ่งของใส่ ตลอดจนการถูกทำร้ายด้วยอาวุธ หรือของมีคมต่าง ๆ รวมทั้งการถูกจับโยนลงน้ำ การถูกล่ามโซ่ กักขัง การถูกจี้ด้วยบุหรี่หรือของร้อน การถูกกรอกด้วยยาพิษ และการถูกราดด้วยน้ำกรด

3.2 ความรุนแรงทางจิตใจ หมายถึง การที่สตรีถูกทำร้ายให้ได้รับความรู้สึกเสียใจ ปวดร้าว กระทืบกระเทือนใจ โดยได้รับการแสดงด้วยวาจา ท่าที และการกระทำ ได้แก่ ได้รับการพุดจาถูกด่าว่าด้วยคำหยาบ ถูกตะคอก ตวาด ถูกเปรียบเทียบเป็นสัตว์ ถูกประนามว่าชั่วช้า เลวทราม ถูกพูดประชดประชันใส่ และถูกขู่ว่าจะทำลายของ ถูกแสดงท่าทีเฉยเมย ถูกแสดงท่าทีโกรธ ไม่พอใจ

3.3 ความรุนแรงทางเพศ หมายถึง การที่สตรีถูกทำร้ายด้วยการถูกลวนลามหรือคุกคามทางเพศ การถูกอนาจาร และการถูกข่มขืน ได้แก่

3.3.1 การถูกลวนลามหรือคุกคามทางเพศ หมายถึง การที่สตรีถูกกระทำด้วยพฤติกรรมส่อไปในเรื่องเพศหลายรูปแบบ และทำให้ผู้หญิงเกิดความไม่พอใจ และรู้สึกอึดอัด ขัดข้องใจ ได้แก่ การถูกแอบดูเวลาเปลี่ยนเสื้อผ้าหรืออาบน้ำ การถูกชักชวนหรือข่มขู่ให้มีเพศสัมพันธ์จากผู้ที่ไม่ใช่สามี การถูกบังคับให้ออวัยวะเพศของผู้ชาย การถูกเกี่ยวพาราสิ หยอกล้อที่มีเจตนาไปในทางขู้สาว การถูกใช้สายตาโลมเลียม การถูกเข้าชี้ให้ไปกินข้าวหรือไปไหนมาไหนด้วย

3.3.2 การถูกอนาจาร หมายถึง การที่สตรีถูกกระทำต่อร่างกายด้วยการกระทำทางเพศ ที่ไม่ถูกต้องตามธรรมเนียมประเพณี หรือ วัฒนธรรม ได้แก่ การถูกผู้ชายใช้อวัยวะใด ร่างกายผู้หญิง ถูกกอดจูบ ลูบคลำอวัยวะที่เป็นของสงวน ได้แก่ เต้านม อวัยวะเพศ และการถูกบังคับให้จับอวัยวะเพศของผู้ชาย และการถูกใช้นิ้วหรือวัสดุสอดใส่เข้าไปในอวัยวะเพศหญิง คำพูดจาหยาบคาย โดยมีได้จับต้องร่างกายผู้หญิง ไม่ถือว่าเป็นการทำอนาจาร แต่เป็นการลวนลามหรือคุกคามทางเพศ

3.3.3 การถูกข่มขืน หมายถึง การที่สตรีถูกบังคับหรือหลอกลวง ให้ร่วมเพศกับผู้ชายหรือสามีโดยที่ไม่ยินยอม และการถูกบังคับให้ค้าประเวณี

3.4 ความรุนแรงทางสังคม หมายถึง การที่สตรีถูกจำกัดการคบหาสมาคมกับ บุคคลอื่น ปล่อยปละ ละเลย ทอดทิ้ง ไม่ให้ความสำคัญ ไม่ให้ความสนใจ หรือ ขัดขวางความเจริญก้าวหน้าใน ด้านอาชีพของผู้หญิง

4. ผลกระทบจากความรุนแรงต่อสตรี หมายถึง ผลจากการได้รับความรุนแรงของสตรี ซึ่งส่ง ผลต่อสตรี ซึ่งแบ่งออกเป็น

4.1 ผลกระทบทางร่างกาย หมายถึง ผลจากการที่สตรีถูกทำร้ายจนร่างกายได้รับบาดเจ็บ ตั้งแต่บาดเจ็บเพียงเล็กน้อยไปจนถึงบาดเจ็บสาหัส ได้แก่ ฟกช้ำ ผิวหนังถลอก มีบาดแผล และมีเลือด ออก ฟันหัก กระดูกเคลื่อน กระดูกหัก หมดสติ ร่างกายพิการ จนถึงเสียชีวิต

4.2 ผลกระทบทางจิตใจ หมายถึง ผลจากการที่สตรีถูกทำร้ายให้ได้รับความรู้สึก เสียใจ ปวดร้าว กระทบกระเทือนจิตใจ ได้แก่ ความรู้สึกเสียใจ ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ซึมเศร้า หวาดกลัว หวาดระแวง ก้าวร้าว อารมณ์ฉุนเฉียว และคิดฆ่าตัวตาย

4.3 ผลกระทบทางเพศ หมายถึง ผลจากการที่สตรีถูกทำร้ายได้แก่ การอนาจาร การข่มขืน การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ยินยอม จนทำให้เกิดการเสื่อมเสียชื่อเสียง การติดเชื้อโรค ติดต่อกทางเพศ สัมพันธ์ การตั้งครรภ์โดยไม่พึงปรารถนา และการทำแท้ง

4.4 ผลกระทบทางสังคม หมายถึง ผลจากการที่สตรีถูกทำร้าย ได้แก่ การถูกจำกัดสิทธิ อันพึงมี เสี่ยงสิทธิ และเสียโอกาสต่าง ๆ

5. ความต้องการได้รับความช่วยเหลือ หมายถึง ความต้องการของสตรีที่ได้รับความรุนแรง ทั้งทางร่างกาย จิตใจ ทางเพศ และทางสังคม ต้องการความช่วยเหลือ จากหน่วยงาน ทั้งภาครัฐและ ภาคเอกชน

5.1 ความต้องการได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐ หมายถึง ความต้องการ ความช่วยเหลือของสตรีที่ได้รับความรุนแรง ต้องการจากหน่วยงานต่าง ๆ ต่อไปนี้

5.1.1 โรงพยาบาล หมายถึง หน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือแก่สตรีที่ได้รับความรุนแรง ในด้านการรักษาพยาบาลช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาล ให้คำปรึกษาแนะนำแก่สตรีที่ถูกกระทำรุนแรง

5.1.2 สถานีตำรวจ หมายถึง หน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือแก่สตรีที่ได้รับความรุนแรง ในเรื่องการดำเนินคดีต่อผู้กระทำ

5.1.3 กรมประชาสงเคราะห์ หมายถึง หน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือแก่สตรีที่ได้รับความรุนแรง ในด้านเงินทุนประกอบอาชีพ การฝึกอาชีพ และที่พักอาศัย

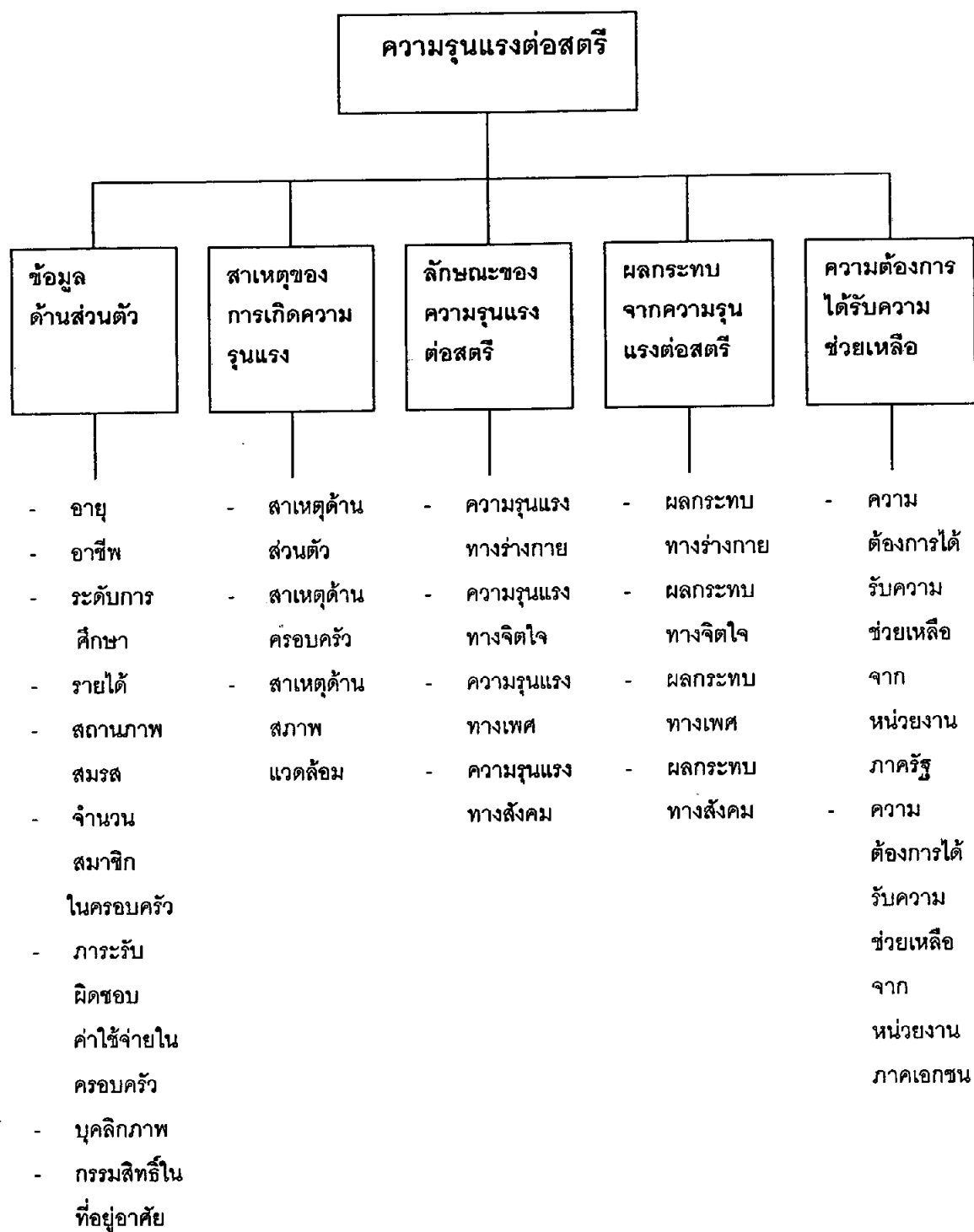
5.2 ความต้องการได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาคเอกชน หมายถึง ความ ต้องการความช่วยเหลือของสตรีที่ได้รับความรุนแรง ต้องการจากหน่วยงานต่าง ๆ ต่อไปนี้

5.2.1 มูลนิธิเพื่อนหญิง หมายถึง หน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือแก่สตรีในการให้คำปรึกษาแนะนำ เพื่อให้สตรีเข้าใจบทบาทของผู้หญิงมากขึ้น

5.2.2 บ้านพักฉุกเฉิน หมายถึง หน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือแก่สตรีในด้านที่พักอาศัย และการให้คำปรึกษาแนะนำแก่สตรี

5.2.3 สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมาย หมายถึง หน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือแก่สตรีในการให้คำปรึกษา และให้การสงเคราะห์แก่สตรีที่ประสบปัญหาด้านกฎหมาย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษานี้ เป็นการศึกษา สาเหตุของความรุนแรงต่อสตรี ลักษณะของความรุนแรงต่อสตรี ผลกระทบจากความรุนแรงต่อสตรี และแนวทางในการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้หญิงที่ได้รับการกระทำรุนแรง โดยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงต่อสตรี
 - 1.1 ความหมายของความรุนแรงต่อสตรี
 - 1.2 ประเภทของความรุนแรงต่อสตรี
 - 1.3 ระดับของความรุนแรงต่อสตรี
 - 1.4 รูปแบบของความรุนแรงต่อสตรี
 - 1.5 ความรุนแรงในครอบครัว
 - 1.6 การข่มขืนกระทำชำเรา
 - *1.7 สาเหตุของความรุนแรงต่อสตรี
 - *1.8 ผลกระทบจากความรุนแรงต่อสตรี
 - 1.9 ปัจจัยที่ทำให้ความรุนแรงต่อสตรีดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงต่อสตรี

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงต่อสตรี

1.1 ความหมายของความรุนแรงต่อสตรี

คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ สำนักรายการรัฐมนตรี (2543 :1) ได้ให้ความหมายของความรุนแรงว่า หมายถึง การกระทำใด ๆ ที่เป็นการล่วงละเมิดสิทธิส่วนบุคคล ทั้งทางกาย วาจา จิตใจ และทางเพศ โดยการบังคับขู่เข็ญ ทำร้ายทุบตี คุกคาม จำกัด กีดกันเสรีภาพ ทั้งในที่สาธารณะ และในการดำเนินชีวิตส่วนตัว ซึ่งเป็นผลหรืออาจจะเป็นผลให้เกิดความทุกข์ทรมาน ทั้งทางร่างกาย และจิตใจแก่ผู้ถูกกระทำ

องค์การสหประชาชาติ (United Nations. 1989) ได้ให้ความหมายของความรุนแรง ต่อสตรี คือ พฤติกรรมของผู้ชายที่ใช้อำนาจหรือแรงบีบบังคับ ด้วยความตั้งใจต่อผู้หญิง ที่มีผลทางด้านร่างกาย จิตใจ และทางเพศ ซึ่งสามารถเกิดขึ้นได้ทั้งในที่สาธารณะ และที่บ้าน ประกอบด้วยการทำร้ายร่างกาย

ภรรยา การทารุณทางเพศในเด็กผู้หญิง ความรุนแรงที่เกี่ยวกับคำลั่นสวด การข่มขืนภรรยา การตก แต่งอวัยวะเพศหญิง การปฏิบัติอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับประเพณีวัฒนธรรมที่เป็นอันตรายต่อผู้หญิง ความรุนแรงที่ไม่ได้เกิดจากคู่สมรส การคุกคามทางเพศ การบังคับขู่เข็ญลงลามทางเพศในที่ทำงาน ในสถานศึกษา และที่อื่น ๆ การค้าผู้หญิง การบังคับให้ผู้หญิง คำประเวณี

การประชุมกลุ่มทวีปยุโรป (Heise ,et al. 1994 : 47 ; อ้างอิงจากCouncilofEurope. 1986) ให้ความหมายของความรุนแรงต่อสตรี คือ การแสดงพฤติกรรมของผู้ชาย โดยการทรมาณทางด้าน ร่างกาย จิตใจ และทางเพศ ทั้งโดยทางตรงหรือทางอ้อม ด้วยการหลอกลวง การชักชวนไปในทางที่ผิด การบังคับ ขู่เข็ญ หรือด้วยวิธีการอื่น ๆ กับกลุ่มผู้หญิง ทำให้ผู้หญิงรู้สึกอับอาย สูญเสียเกียรติยศ ชื่อ เสี่ยง และทำให้ความสามารถด้านร่างกาย และจิตใจของผู้หญิงลดต่ำลง

จุไรรัตน์ จันทรธำรง (2536 : 30-31) กล่าวถึงความรุนแรงทางตรงที่กระทำต่อสตรี มีลักษณะ ร่วมกับความรุนแรงทางตรงอื่น ๆ คือ เป็นเหตุการณ์เฉพาะที่เห็นได้ชัดเจน หรือค่อนข้างชัดเจน และมี ลักษณะเป็นการทำร้ายร่างกาย หรือทำลายชีวิตของเหยื่อ หรือผู้ถูกกระทำ ผู้ใช้ความต้องการที่จะ แสดงความมีอำนาจเหนือฝ่ายผู้ถูกกระทำ มีจุดมุ่งหมายที่จะควบคุมการกระทำ ของอีกฝ่ายหนึ่งด้วย การทำให้อีกฝ่ายหนึ่งเกิดความกลัว ส่วนลักษณะสำคัญที่แยกการกระทำ รุนแรงต่อสตรีออกจาก การกระทำรุนแรงอื่น ๆ คือ ผู้กระทำรุนแรง คือบุรุษ ไม่ใช่สตรีด้วยกัน และการกระทำรุนแรงต่อสตรี มิใช่ เพียงการทำร้ายร่างกายเท่านั้น แต่เป็นการรุกรานล่วงละเมิดสิทธิทางเพศของสตรีด้วย

จากความหมายของความรุนแรงต่อสตรี พอสรุปได้ว่า ความรุนแรงต่อสตรี หมายถึง พฤติ กรรมของผู้ชายที่ใช้อำนาจ แรงบีบบังคับ การหลอกลวง และการชักชวนด้วยความตั้งใจต่อผู้หญิง โดย การกระทำรุนแรงด้านร่างกาย จิตใจ และทางเพศ ที่เกิดขึ้นทั้งที่บ้าน ที่สาธารณะ และที่ทำงาน ประกอบด้วยการทำร้ายร่างกายภรรยา ความรุนแรงที่ไม่ได้เกิดจากคู่สมรส การลงลาม และคุกคาม ทางเพศ การข่มขืน การบังคับให้ค้าประเวณี ทำให้ผู้หญิงอับอาย สูญเสียเกียรติยศ ชื่อเสี่ยง และทำให้ ความสามารถด้านร่างกาย และจิตใจของผู้หญิงลดต่ำลง

1.2 ประเภทของความรุนแรงต่อสตรี

นักวิชาการด้านสันติศึกษา (Peace Studies) ได้แบ่งประเภทของความรุนแรงออกเป็น 2 ลักษณะ คือ ความรุนแรงทางตรง หรือความรุนแรงส่วนบุคคล (Personal Violence) และความ รุนแรงเชิงโครงสร้าง (Structural Violence) ดังนี้ (กฤตยา อาชวนิจกุล.2542 : 487)

1.2.1 ความรุนแรงทางตรง หรือ ความรุนแรงส่วนบุคคล เป็นความรุนแรงที่มีผลใน การทำร้ายร่างกายและมีผู้ถูกกระทำ ที่มาของความรุนแรงอาจเกิดขึ้นโดยเจตนา หรือไม่เจตนาก็ได้ โดยให้ความสำคัญกับผู้ก่อความรุนแรง ซึ่งอาจเป็นปัจเจกบุคคล หรือกลุ่มคน หรือระดับองค์กร นอก

จากนี้ยังให้ความสำคัญ กับเครื่องมือที่ก่อให้เกิดความรุนแรง ซึ่งรวมถึงร่างกายมนุษย์จนถึงการใช้อาวุธ และให้ความสำคัญกับผลที่เกิดต่อร่างกาย เช่น การทำร้ายร่างกาย และการขัดขวางการทำงานของร่างกาย เช่น กรณีสามีทุบตีภรรยา

1.2.2 ความรุนแรงเชิงโครงสร้าง เป็นการกระทำที่ทำให้เกิดช่องว่างระหว่างศักยภาพของมนุษย์ (Potential) กับสิ่งที่มนุษย์เป็นอยู่จริง (Actuality) ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ใช่ตัวบุคคล แต่เป็นผลจากการกระทำของระบบหรือโครงสร้าง และในสถานการณ์ที่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใด มาขัดขวางหรือกีดกันไม่ให้ศักยภาพ และความเป็นจริงของมนุษย์ประสานเข้าหากัน สิ่งที่ขัดขวางนี้เป็นสิ่งที่มิใช่มนุษย์ แต่เป็นสภาพความเป็นจริงของโครงสร้างทางสังคมที่เชื่อมโยงโดยตรงกับ ฐานคติ และระบบการให้คุณค่าในสังคมนั้น ๆ

กฤตยา อาชวนิจกุล (พิมพวัลย์ บุญมงคล และคนอื่น ๆ ม.ป.ป :497-498 ;อ้างอิงจาก กฤตยา อาชวนิจกุล. 2542 .) อธิบายความรุนแรงทางตรงและความรุนแรงเชิงโครงสร้างว่า มีข้อแตกต่างที่ความรุนแรงเชิงโครงสร้างไม่มี ตัวผู้ร้าย เป็นตัวบุคคล หรือเป็นองค์กรที่จับต้องได้เหมือนความรุนแรงทางตรง เพราะเมื่อเกิดความรุนแรงเชิงโครงสร้างขึ้น ตัวการที่ทำให้เกิดความรุนแรง คือ ตัวโครงสร้างเอง ดังนั้น ช่วงเวลาของการเกิดความรุนแรงเชิงโครงสร้างจึงยาวนาน จนทำให้คนในสังคมเกิดความเคยชินกับปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น และในหลายสถานการณ์หรือปรากฏการณ์หลายรูปแบบ คนในสังคมมิได้รู้สึกว่าเป็นความรุนแรง

✓ คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ สำนักรายการรัฐมนตรี (2543 : 1) ได้แบ่งประเภทของความรุนแรงต่อผู้หญิงออกเป็นดังนี้

1. ความรุนแรงทางร่างกายต่อร่างกาย ความรุนแรงทางเพศ และจิตใจที่เกิดขึ้นใน ครอบครัว การทุบตี การทารุณทางเพศต่อเด็กและผู้หญิงในบ้านความรุนแรงอันมีเหตุมาจากของหมั้นที่ฝ่ายหญิงให้กับครอบครัวสามี การข่มขืนโดยคู่สมรส การขลิบอวัยวะเพศสตรี และข้อปฏิบัติตามประเพณีต่างๆ อันเป็นอันตรายต่อสตรี ความรุนแรงที่เป็นการหาประโยชน์จากสตรี

2. ความรุนแรงทางกาย ทางเพศและจิตใจ ที่เกิดขึ้นภายในชุมชนทั่วไป รวมถึงการข่มขืนการทารุณกรรมทางเพศ การลวนลามทางเพศ การข่มขู่ในสถานที่ทำงาน ในสถานศึกษา และสถานที่ต่างๆ การค้าหญิงและบังคับให้ค้าประเวณี

3. ความเพิกเฉยของรัฐต่อความรุนแรง ไม่ว่าจะเป็นความรุนแรงที่เกิดทางร่างกายทางเพศ และจิตใจในปฏิญญาี้ ระบุหน้าที่ของรัฐโดยละเอียด เช่น การออกมาตรการทางกฎหมายเพื่อให้ความคุ้มครองแก่หญิงที่ประสบปัญหา มีมาตรการป้องกันแก้ไขมิให้เกิดปัญหานี้ในสังคม รวมถึงบริการทางสังคม บริการทางสุขภาพ การฟื้นฟูรักษาสภาพร่างกายและจิตใจของผู้หญิงที่ประสบปัญหา

และที่สำคัญคือ ให้รัฐจัดเตรียมงบประมาณเพื่อจัดหาทรัพยากรที่เพียงพอในการดำเนินในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการขจัดความรุนแรงต่อสตรี เป็นต้น

ประเภทของการกระทำรุนแรงมีทั้งความรุนแรงทางตรงต่อตัวบุคคลและความรุนแรงเชิงโครงสร้าง แต่ที่เห็นชัด ๆ กันมากก็คือ ความรุนแรงทางด้านร่างกาย ซึ่งเป็นความรุนแรงที่มี ผู้กระทำ และที่พบเห็นได้บ่อยก็คือ การทำร้ายร่างกายภรรยา ผู้กระทำก็คือสามีนั่นเอง

1.3 ระดับของความรุนแรงต่อสตรี

ความรุนแรงต่อผู้หญิงเกิดอยู่ในบริบทของความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง 3 ระดับ คือ (กฤติยา อาชวนิจกุล . 2539 :587)

1.3.1 ระดับครอบครัว ครอบครัวมีหน้าที่สำคัญในการผลิตซ้ำระบบความเชื่อ สร้างบรรทัดฐานที่ให้บทบาทผู้ชายสำคัญสูงกว่าบทบาทผู้หญิงโดยผ่านกระบวนการเลี้ยงดูและ ชัดเภาสมาชิกรองตนเอง ทำให้สมาชิกสยบต่อการแบ่งงานที่แตกต่างและไม่เท่าเทียมกันระหว่างสมาชิกหญิงและสมาชิกชาย รวมถึงการยอมจำนนต่อการควบคุมการแบ่งสรรทรัพยากรที่ไม่ ยุติธรรมทางเพศภายในบ้าน

1.3.2 ระดับชุมชน องค์การในชุมชน ได้แก่ กลุ่มทางสังคม ศาสนา โรงเรียน สมาคมธุรกิจ สื่อมวลชนและสถาบันทางวัฒนธรรมอื่น ๆ ร่วมผลิตกลไกให้ผู้ชายสามารถควบคุมเรื่องเพศการเปลี่ยนแปลงและการทำงานของหญิง

1.3.3 ระดับรัฐ สร้างความชอบธรรมให้กับผู้ชายมีสิทธิครอบครองผู้หญิงอย่างถูกต้องตามนิติบัญญัติ การยอมรับของรัฐในการให้ชายมีอำนาจเหนือหญิงโดยกระทำผ่านการออกข้อสอบและกฎหมายที่เลือกปฏิบัติต่อหญิง และหรือผ่านการบังคับใช้กฎหมาย การตีความกฎหมาย

1.4 รูปแบบของความรุนแรงต่อสตรี

การกระทำรุนแรงต่อผู้หญิงมีมากมายหลายรูปแบบซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น

1.4.1 แบ่งตามลักษณะการกระทำ คือ (โชติมา กาญจนกุล . 2539:626. ;

อ้างอิงจากGanley . 1981)

1.4.1.1 การทำร้ายร่างกาย เป็นการกระทำรุนแรงที่เห็นชัดเจนที่สุดซึ่งรวมการกระทำรุนแรงอย่างอื่นทุกรูปแบบตั้งแต่ระดับต่ำสุดไปจนถึงสูงสุด เช่น การถ่มน้ำลาย การหยิก การกัด การตบหน้า ไปจนถึงการใช้กำลังขั้นรุนแรง เช่น การบีบคอ การชกต่อย และการประทุษร้ายโดยใช้อาวุธ

1.4.1.2 การข่มเหงทางเพศ ที่จัดว่าเป็นความรุนแรงได้แก่ การลวนลามและการคุกคามทางเพศซึ่งมีหลายรูปแบบ เช่น การเกี้ยวพาราสี การใช้คำพูดสองแง่สองง่าม การใช้สายตาโลม

เลีย การเสียดสี จับต้องเนื้อตัว การกอดจูบ การเข้าซี้ให้ไปกินข้าวหรือไปไหนมาไหนด้วย การกระทำเหล่านี้ถ้าผู้หญิงพอใจ และไม่รู้สึกรังเกียจขัดข้องใจก็ไม่ถือว่าเป็นการลวนลามทางเพศ (จุไรรัตน์ จันทรธำรง.2536 : 34) การจับต้องอวัยวะที่เป็นของสงวน เช่น เต้านม อวัยวะสืบพันธุ์ การรุกรานทางเพศอื่น ๆ หรือชักชวนให้มีเพศสัมพันธ์โดยการข่มขู่ การข่มขืน บังคับให้มีเพศสัมพันธ์โดยไม่สมัครใจ การเขียนเรื่องลามกอนาจาร (Pornography) เกี่ยวกับสตรี (จุไรรัตน์ จันทรธำรง .2536 : 31)

1.4.1.3 การทำลายข้าวของหรือทำร้ายสัตว์เลี้ยง เป็นการกระทำรุนแรงที่มีผลโดยตรงต่อจิตใจ การกระทำเหล่านี้ย้าให้เห็นถึงการมีอำนาจเหนือกว่าทำให้ฝ่ายที่ถูกทำร้ายเห็นว่าเขามีศักยภาพที่จะทำร้ายในสิ่งของหรือสัตว์เลี้ยงที่ผู้หญิงรัก

1.4.1.4 การทำร้ายจิตใจ โดยมากจะมีรูปแบบการใช้วาจาคุกคามทางอารมณ์เพื่อก่อให้เกิดความหวาดกลัว ความระแวงใจ ความกังวลใจไม่สบายใจ ความรู้สึกว่าเป็นต้นเหตุ เป็นผู้ผิด และความกดดันทางอารมณ์ อื่น เช่น ขู่ว่าจะทำร้าย จะบังคับให้เธอฆ่าตัวตาย จะทำร้ายลูก ๆ หรือคนที่รัก ใช้คำพูดหยาบคาย เสียดสี จ้วงจวบในสิ่งที่เป็นที่นับถือเคารพบูชา ความคลุม การกินอยู่หลับนอน

1.4.2 แบ่งตามสถานที่เกิด การกระทำต่อผู้หญิงสามารถแบ่งออกเป็น 3 แบบดังนี้ (ลัดดาวัลย์ สุขุม.2542 : 27 ; อ้างอิงจาก Comer . 1996 : 67)

1.4.2.1 ความรุนแรงต่อผู้หญิงในครอบครัว เป็นการทารุณทั้งทางด้านร่างกายละจิตใจโดยสามีรวมไปถึงการละเมิดทางเพศต่อเด็กผู้หญิงในครอบครัวโดยสมาชิกในครอบครัว

1.4.2.2 ความรุนแรงต่อผู้หญิงในชุมชน บนถนน และที่สาธารณะต่าง ๆ เป็นส่วนที่จำกัดสิทธิ หรือจำกัดโอกาสของผู้หญิงที่จะไปในที่สาธารณะ เช่นการออกไปในเวลากลางคืน ความรุนแรงที่เกิดขึ้น เช่น การข่มขืน การคุกคามทางเพศ

1.4.2.3 ความรุนแรงต่อผู้หญิงในที่ทำงาน การละเมิดทางเพศต่อผู้หญิงโดย ผู้ชายที่อาจดำรงตำแหน่ง หรืออยู่ในลักษณะที่มีอำนาจสูงกว่า เช่น หัวหน้างาน นายจ้าง หรือเพื่อนร่วมงาน

ผู้หญิงถูกกระทำรุนแรงในรูปแบบต่าง ๆ มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น ซึ่งรูปแบบความรุนแรงที่เกิดขึ้น ได้แก่ ความรุนแรงทางด้านร่างกาย ความรุนแรงทางเพศ ความรุนแรงทางด้าน จิตใจ และนอกจากนี้ ในสถานที่ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นที่บ้าน ที่ทำงาน หรือในที่สาธารณะก็ยังไม่เป็นที่ปลอดภัยสำหรับผู้หญิง

/ 1.5 ความรุนแรงในครอบครัว (Domestic violence)

ความรุนแรงในสังคมและในครอบครัวมีความคล้ายคลึงกันที่เหยื่อ คือผู้อ่อนแอและมีสภาพต่ำกว่า เช่น สตรี เด็ก ฯลฯ แต่ผลกระทบของความรุนแรงในครอบครัวมีความรุนแรงและมีระยะยาวกว่าความรุนแรงในสังคม เพราะนอกจากจะเป็นสาเหตุสำคัญของปัญหาครอบครัว แยกแยก และนำมาซึ่งปัญหาสังคมอีกมากมายแล้วความรุนแรงในครอบครัวยังเป็นมรดกถ่ายทอดไปยังลูกหลานต่อไปในอนาคตโดยไม่รู้จักอีกด้วย และในปัจจุบันแนวโน้มของปัญหาเพิ่มขึ้น รุนแรงมากขึ้น และลักษณะการทำร้ายหลากหลายมากขึ้น ได้มีผู้ให้ความหมายของความรุนแรง ในครอบครัวที่สอดคล้องกันดังนี้

ปรีชา อุปโยคิน (2538 : 99) ความรุนแรงในครอบครัวหมายถึงการกระทำหรือพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อสมาชิกในครอบครัว โดยความจงใจ เป็นปรากฏการณ์ที่ส่งผลไป ทางลบต่อพัฒนาการของร่างกายและจิตใจของบุคคล ต่อการรับรู้ความเป็นมนุษย์ และต่อสุขภาพทั้งด้านกายและจิตใจ

คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ (2539 : 3) ได้ให้ความหมายไว้ว่าความรุนแรงในครอบครัวหมายถึง การทำร้ายระหว่างสมาชิกในครอบครัวให้บาดเจ็บทางร่างกาย และข่มขืนใจให้อีกฝ่ายหนึ่งกระทำในสิ่งที่เขาไม่ปรารถนา ระดับความรุนแรงนั้นแตกต่างกันตั้งแต่การทะเลาะโต้เถียงกัน การทำร้ายร่างกายด้วยอวัยวะหรืออาวุธไปจนถึงการทำลายชีวิตหรือทำลายพัฒนาการทางบุคลิกภาพของบุคคล อาทิ การกระทำหรือละเลยที่เป็นข้อบกพร่องให้ บทบาทหน้าที่ของสามีภรรยา และ / หรือบทบาทหน้าที่ของบิดามารดาในการเลี้ยงดูบุตรอย่างเหมาะสม

ซึ่งสรุปได้ว่า ความรุนแรงในครอบครัว หมายถึง การกระทำใด ๆ ก็ตามที่สมาชิกในครอบครัวกระทำต่อกันและมีผลทำให้ผู้ถูกกระทำได้รับบาดเจ็บทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และทางเพศทั้งโดยใช้อาวุธหรือไม่ใช้อาวุธ ซึ่งการกระทำเหล่านี้มีสาเหตุปัจจัยมาจากหลาย ๆ ปัจจัย

1.5.1 ปัจจัยที่ทำให้เกิดความรุนแรงในครอบครัว

ปรีชา อุปโยคิน (2538 : 104) ได้กล่าวถึง สาเหตุปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเกิดความรุนแรงในครอบครัว โดยแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม คือ

1.5.1.1 ปัจจัยด้านบุคคล เป็นความผิดปกติของจิตและบุคลิกภาพ เช่น

1. ปัญหาทางจิต ผู้ที่มีอาการทางจิตที่มีอารมณ์ก้าวร้าวร่วมด้วยจะควบคุมตนเองไม่ได้เมื่อมีอารมณ์โกรธ
2. สมอพิการที่ทำให้เกิดอารมณ์ก้าวร้าว และควบคุมตนเองไม่ได้
3. บุคลิกภาพก้าวร้าว ผู้ที่มีบุคลิกภาพก้าวร้าวและขาดการควบคุมตนเองจะกระทำรุนแรงเมื่อโกรธ ผิดหวังรุนแรง หรือสิ้นหวังสิ้นหนทาง ในพ่อแม่ที่มีปัญหาจิต ประสาทและ

ความเครียดสะสมจากสาเหตุใด ๆ ก็ตามจะทะเลาะเบาะแว้งกันเสมอ ไม่สามารถเลี้ยงดูเด็กได้เหมาะสม และมักไม่รับผิดชอบ ซึ่งพบได้เสมอในกรณี ติดการพนัน หรือมีพฤติกรรมนอกใจคู่ครอง

4. การใช้สารเสพติดและสุรา เป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลภายนอกหลังการเสพ หรือดื่มทำให้ขาดการควบคุมตนเอง ความรู้ตัวจะลดลง การตัดสินใจเสีย การยับยั้งลดลง ควบคุมตัวเองไม่ได้จึงกระทำรุนแรงได้มาก

5. ปัญหาเบี่ยงเบนทางเพศนำไปสู่การละเมิดทางเพศได้มากขึ้น

1.5.1.2 ปัจจัยทางด้านสังคม

บุคคลเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมและสิ่งที่ได้พบเห็น ปัจจัยแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อครอบครัว เช่นโครงสร้างครอบครัว ปฏิสัมพันธ์และพฤติกรรมของคนในครอบครัว วิถีชีวิตความเป็นอยู่ และสภาวะวิกฤติ ฯลฯ เป็นเหตุนำไปสู่ความรุนแรงในครอบครัวได้

1. การเรียนรู้ บุคคลจะซึมซับพฤติกรรมรุนแรงจากสังคมและสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะอย่างยิ่งในวัยเด็ก เด็กที่อยู่ในครอบครัวที่พ่อใช้ความรุนแรงต่อแม่นั้นจะมีพัฒนาการ 2 แบบ คือ พฤติกรรมก้าวร้าว หรือบุคลิกภาพเก็บกด และมักจะใช้ความรุนแรงต่อไปอีกในครอบครัวของตนเอง เช่น เมื่อเด็กเหล่านี้โตเป็นพ่อแม่จะกระทำรุนแรงต่อลูกของตนมากกว่าเด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูมาอย่างปกติ ทั้งนี้เพราะเด็ก ๆ จะสังเกตการแก้ปัญหาโดยวิธีการจัดการเยาะเย้ยถากถาง การขู่ข่มขู่ทำให้กลัว การทำร้ายด้วยคำพูด หรือการกระทำรุนแรงทางร่างกายโดยไม่มีการพัฒนาทักษะ การแก้ปัญหาด้วยวิธีอื่น ๆ (วราภรณ์ ดวงจันทร์.2530:6 ; อ้างอิงจาก Renvoige J.1974) และเป็นบุคคลที่ยอมรับความรุนแรงเป็นเรื่องธรรมดา หรือเกิดแนวคิดเชื่อว่า ปัญหาต้องแก้ด้วยความรุนแรง เช่น เชื่อว่าการทุบตีเป็นการลงโทษเป็นการระบายความเครียดและเป็นทางออกที่ดี ที่สุด

2. การขัดเกลาจากสังคม บุคคลจะมีแนวคิดและพฤติกรรมอย่างไรขึ้นอยู่กับ การเรียนรู้ที่ได้จากกระบวนการขัดเกลาทางสังคม ซึ่งจะแตกต่างกันไปในแต่ละวัฒนธรรมและกลุ่มสังคม ถ้าในกระบวนการอบรมเลี้ยงดูผู้ใหญ่ไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นหรือการแสดงออกของเด็ก เด็กจะเป็นคนเก็บกด เมื่อเติบโตถ้าเด็กต้องพบปัญหาคัดดันเพิ่มขึ้น บุคคลที่เก็บกดจะกระทำรุนแรงได้มากกว่า หรือบุคคลที่ขาดประสบการณ์การเรียนรู้ทักษะการปรับตัวเมื่อผิดหวัง เมื่อเผชิญภาวะวิกฤติ หรือเมื่อเกิดความขัดแย้ง จะทำให้บุคคลกระทำรุนแรงได้มากกว่าบุคคลที่ปรับตัวได้

1.5.1.3 ปัจจัยทางด้านวัฒนธรรม

ความเชื่อ ค่านิยม วัฒนธรรมผลต่อความรุนแรงในครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ค่านิยมในเรื่องบทบาทหญิงชาย

1. บทบาทเพศ (Sex role) สังคมจะให้เพศชายและหญิงมีหน้าที่แตกต่างกัน (ปรีชา อุปโยคิน . 2538 :103) สังคมให้ผู้ชายเป็นผู้นำ เป็นใหญ่ในสังคมและอยู่ในฐานะเหนือกว่าหญิง

เป็นเจ้าของหญิง โดยผู้ชายได้รับบทบาทให้เป็นผู้หาเลี้ยง และผู้หญิงรับบทบาทพึ่งพา(ทางเศรษฐกิจ) และเป็นผู้ให้บริการในครอบครัวภาระหน้าที่ของผู้หญิงในครัวเรือนมิได้รับการประเมินให้คุณค่าในทางเศรษฐกิจ การเรียนรู้บทบาททางเพศนับเป็นประเด็นที่สำคัญประการหนึ่งและถือว่าเป็นประเด็นที่มีความสัมพันธ์ต่อเหตุการณ์การเกิดความรุนแรงในครอบครัว

2. วัฒนธรรม ความเชื่อ ตามวัฒนธรรมประเพณีความเชื่อดั้งเดิมที่ยอมรับปฏิบัติแก่ผู้ชายที่จะปกครองลงโทษผู้หญิงที่เป็น "สมบัติ" ของตน เป็นวัฒนธรรมที่เอื้อต่อการให้ เอกสิทธิ์แก่ชายใช้ความรุนแรงทำร้ายร่างกายผู้หญิงซึ่งปรากฏให้เห็นจากการอบรม สั่งสอน สุภาพศต กฎหมาย "สามีที่มีเมียชู้บนสามารถตีเธอที่บ้านได้ แต่ไม้ที่ตีจะต้องไม่หนาเกินกว่าหัวแม่มือ" (ศิริเพชร ศิริวัฒนา. 2538 : 1 ; อ้างอิงจาก วิมลศิริ ชำนาญเวช . 2528)

3. ค่านิยมของสังคม สังคมโดยทั่วไปมักจะกำหนดและเข้าใจว่าเรื่องของครอบครัวเป็นเรื่องส่วนตัว โดยทั่วไปแล้วครอบครัวเป็นอาณาจักรส่วนตัว เป็นป้อมปราการที่จะพิทักษ์คุ้มครองสมาชิกในครอบครัวจากความคิดนี้ทำให้ไม่มีการแทรกแซงจัดการแก้ไขปัญหในครอบครัวจากคนภายนอกและผู้หญิงเองก็มักจะคิดว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องส่วนตัว น่าอับอายและเป็นเรื่องที่ควรจะปกปิด จึงพยายามหาทางแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง แม้เหตุการณ์ จะรุนแรงเกือบถึงชีวิตผู้หญิงก็ยังไม่ต้องการรายงานให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องช่วยเหลือ

4. การขาดมาตรการทางด้านกฎหมาย และการควบคุมทางสังคมเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ปัญหาความรุนแรงในครอบครัวขยายมากขึ้น เพราะไม่มีการลงโทษใด ๆ กับผู้ที่กระทำความผิด ทั้ง ๆ ที่การกระทำเช่นเดียวกันนี้ถ้ากระทำกับบุคคลอื่นถือว่าเป็นการประทุษร้ายร่างกาย ผู้อื่น มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา ต้องมีการลงโทษ นอกจากนี้กลไกของรัฐ เช่นตำรวจพยายามไกล่เกลี่ยให้ผู้หญิงอดทนเมื่อผู้หญิงถูกสามีทุบตีโดยมองว่าผู้หญิงถูกสามีทุบตีเป็นเรื่องธรรมดา หรือเป็นเรื่องในครอบครัวที่ควรแก้ไขกันได้ หรือเกิดจากความคิดความเชื่อของสังคมทำให้แนวทางการปฏิบัติเมื่อเกิดการฟ้องร้องในกรณีการทำร้ายร่างกายภรรยาจะต้องมีผลถึงขนาดร้ายแรง การไม่ร้ายแรงศาลจะไม่พิพากษาให้หย่าขาด เนื่องจากการอยู่กินด้วยกันระหว่างสามีภรรยาได้รับการยอมรับจากสังคมว่า ต้องมีการกระทบกระทั่งกันบ้างทั้งในทางกายและวาจาบุคคลในสังคมมักถือเป็นเรื่องธรรมดา (ไซติมา กาญจนกุล . 2540 : 11) ทำให้มาตรการทางกฎหมายไม่สามารถใช้ให้เกิดผลได้

กรอสแมนและคณะ (ปริษา อุปโยคิน .2538 :102 ; อ้างอิงจาก Grosman,et al.1989) ได้เสนอข้อสันนิษฐานว่าจุดเริ่มต้นของการเกิดความรุนแรงในครอบครัวสรุปได้ดังนี้

1. การเกิดปัญหาความรุนแรงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับระบบการใช้อำนาจเบ็ดเสร็จซึ่งทำให้เป็นเรื่องธรรมดา (ทำให้เกิดขึ้นเหมือนเป็นสิ่งที่ปกติในชีวิตประจำวัน)

2. ยิ่งครอบครัวใดมีความเข้มงวดกวดขัน ไม่ยืดหยุ่นมากเท่าใด ก็ยิ่งจะมีการแสดงออกถึงความรุนแรงมากขึ้น

3. ยิ่งครอบครัวใดมีความสัมพันธ์แบบตึงเครียดมากเท่าใด ก็ยิ่งแสดงออกถึงความรุนแรงมากขึ้น

4. สมาชิกในครอบครัวมีชีวิตอิสระ ไม่มีความสัมพันธ์กันกับความรุนแรงที่เพิ่มขึ้น

5. ยิ่งสมาชิกในครอบครัวยึดมั่นต่อรูปแบบวัฒนธรรม(cultural stereotype) เกี่ยวกับเรื่องครอบครัวและเพศมากเท่าใด ก็ยิ่งแสดงออกถึงความรุนแรงมากขึ้น

6. ถ้าสมาชิกในครอบครัวมีพฤติกรรมออกนอกกลุ่มนอกทาง จะทำให้ความสัมพันธ์ในครอบครัวหย่อนยานและเกิดความรุนแรงได้

7. การมีปฏิสัมพันธ์กับภายนอกมากเท่าใดจะช่วยเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมความรุนแรงได้

8. การมีปฏิสัมพันธ์กับภายนอกมากเท่าใดจะช่วยขัดขวางพฤติกรรมความรุนแรงได้

บุญเสริม หุตะแพทย์ (2544 : 37-38) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่เป็นสาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว ดังนี้

ปัจจัยที่เป็นสาเหตุ ได้แก่ ความเสื่อมถอยในบทบาทครอบครัว พฤติกรรมที่แสดงออกและปัจจัยเกี่ยวข้อง จำแนกได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไป หรือภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษาอาชีพ รายได้ ฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคม

2. ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ได้แก่

2.1 สถานการณ์ที่เป็นสาเหตุของปัญหา ได้แก่ อารมณ์โกรธ บันดาลโทสะ เมาสุรา เล่นการพนัน เหตุการณ์ในอดีต : เคยทะเลาะกันเป็นประจำ ไม่ชอบอีกฝ่ายหนึ่ง เรื่องคู่สาว มีประวัติเป็นผู้ป่วยทางจิต หรือมีปัญหาสุขภาพจิต

2.2 ปัจจัยด้านจิตวิทยา ได้แก่ ประสบการณ์การเห็นความรุนแรง และถูกกระทำความรุนแรงจากครอบครัว มีส่วนร่วมในฐานะผู้กระทำความรุนแรง การยอมรับการใช้ความรุนแรงของคนใกล้ชิด

2.3 ปัจจัยด้านแวดล้อมอื่น ได้แก่ ครอบครัวเดี่ยว อยู่ลำพังไม่มีญาติพี่น้อง ไม่มีบุตร หรือมีบุตรน้อย

1.5.2 ลักษณะกระบวนการเกิดปัญหาความรุนแรงในครอบครัว

ช่วงระยะเวลาการอยู่ร่วมกันฉันท์สามีต่อการเกิดพฤติกรรมรุนแรงต่อกันจะมีช่วงระยะเวลาสั้นแตกต่างกันมาก จากการศึกษาของโชติมา กาญจนกุล (2540:115) พบว่ามีระยะตั้งแต่ 3-6

เดือนจนถึง 20 ปี นอกจากนี้ วอล์เกอร์ (Drake .1982 :42-43; อ้างอิงจาก Walker.1979) กล่าวถึง วงจรทฤษฎีการกระทำรุนแรง (Cycle theory of violence) ในครอบครัวมีทั้งหมด 3 ระยะ ดังนี้

1. ระยะของการสะสมความตึงเครียด (Tension accumulation) ฝ่ายผู้ชายที่กระทำจะมีการพูดตำหนิผู้ถูกกระทำอย่างมากในทุก ๆ เรื่อง มีการทำร้ายด้วยถ้อยคำ หรือทำร้ายร่างกายเล็กน้อย ไม่พยายามควบคุมตนเอง กักขังหนองเหนียว แปลพฤติกรรมที่ผู้กระทำแสดงออกผิด ๆ เช่น ถ้าผู้หญิงอยู่เฉย ๆ ก็มองว่าเป็นการตอบโต้โดยการปฏิเสธเป็นต้น ส่วนพฤติกรรมของผู้หญิงในระยะนี้จะเป็นการโอนอ่อนผ่อนตาม พยายามเอาใจคิดว่าตนเองสามารถควบคุมพฤติกรรมของผู้ชายได้พยายามจัดการในหลาย ๆ ทางเพื่อให้ผู้ชายสงบลง เธอจะพยายามเอาใจ และอยู่ห่าง ๆ เขาเท่าที่สามารถทำได้ ตำหนิปัจจัยต้นเหตุจากภายนอก เช่น เหล้า แต่ถ้าเห็นว่าเหตุการณ์นั้น ตึงเครียดสูงจนไม่สามารถจะทนได้ ก็จะแสวงหา หรือเรียกให้คนช่วย

2. ระยะของการระเบิด (Explosion or acute phase of blows) การทำร้ายเกิดขึ้นอย่างฉับพลัน ผู้ชายทำร้ายผู้หญิงด้วยพลังกำลังที่เคยใช้ทำร้ายผู้ชายให้ได้รับบาดเจ็บ โดยมักจะทำในที่ส่วนตัว ที่มืดชิด ถ้าผู้หญิงขาดความช่วยเหลือก็จะต้องถูกทำร้ายรุนแรงขึ้น การทำร้าย ส่วนใหญ่เป็นการทำร้ายร่างกายและจิตใจ ผู้หญิงจะถูกทำให้งงจน ทำให้กลัว และถูกคุกคามอย่างรุนแรง หลังจากนั้นผู้ชายก็จะหาเหตุผลเข้าข้างตนเองแล้วลดความรุนแรงในการกระทำลง และภาวะความเครียดจะลดลง ส่วนผู้หญิงในระยะที่ถูกทำร้ายระยะแรกอาจเรียกให้คนช่วย และตามมาด้วยภาวะข้อคิด ไม่เชื่อ ปฏิเสธกลัวจะถูกทำร้ายมากขึ้น จะพยายามขอร้องแต่ไม่พยายามหยุดการกระทำนั้น หลังจากถูกทำร้ายจะรู้สึกละอาย หดเหี่ยวรทวยศ นอนไม่หลับ อ่อนล้า ซึมเศร้า และจะไม่ไปรับการรักษาตั้งแต่วันแรก ๆ และจะโกหกเกี่ยวกับสาเหตุที่เกิดการบาดเจ็บ

3. ระยะอันนิมน์หรือความรักขึ้นมึน (Honeymoon or loving calm) ระยะนี้เป็นระยะสุดท้ายของวงจรการกระทำรุนแรง ผู้ชายจะแสดงพฤติกรรมที่ดีต่อผู้หญิง จะขอโทษ ขอให้อภัยหรือสัญญาว่าจะไม่เกิดเหตุการณ์รุนแรงเช่นนี้อีก จะเตือนให้ผู้หญิงนึกถึงความรักและช่วงเวลา ที่เคยมีความสุขต่อกัน ผู้หญิงต้องการจริง ๆ ที่จะเชื่อว่าสัญญานั้นเป็นจริง เชื่อว่าการกระทำรุนแรงจะไม่เกิดขึ้นอีก เชื่อว่าคงความสัมพันธ์อยู่ได้ และเชื่อว่าการที่อยู่ร่วมกันต่อไปจะทำให้ช่วยคู่ ของตนได้ ระยะนี้จะทำให้ผู้หญิงเชื่อว่าคู่ของเธอกำลังเปลี่ยนแปลง และรู้สึกผิดที่จะผละหนีจากไปและการกลับไปหาผู้ที่ทำร้ายเธอไม่ใช่เพราะเธอไม่ถูกทำร้ายแล้วแต่เป็นเพราะเธอเชื่อว่าเธอสามารถเปลี่ยนแปลงมันได้ ซึ่งจะเป็นสาเหตุให้ผู้หญิงต้องตกอยู่ในกับดักและวงจรการกระทำ รุนแรงต่อไป

เพจโลว์ (โชติมา กาญจนกุล .2539 : 639-640 ; อ้างอิงจาก Pagelow : 1984) แบ่ง แยกปรากฏการณ์ของการกระทำรุนแรงต่อผู้หญิงเป็น 3 ขั้น คือ

1. **ขั้นพัฒนาการ (Development)** มักเกิดขึ้นจากประสบการณ์เคยอยู่ในครอบครัวแบบพ่อเป็นใหญ่ โครงสร้างทางอำนาจอยู่ที่บิดา

2. **เริ่มการกระทำรุนแรงครั้งแรก (Primary battering)** เป็นขั้นตอนที่สอง ซึ่งภาวะแรกของการกระทำรุนแรงปรากฏขึ้น เพจโลว์จะแบ่งแยกบุคลิกส่วนตัวของผู้หญิงซึ่งถูกทำร้ายเป็นไม่เคยถูกทุบตี ไม่เคยถูกทุบตีเป็นครั้งที่สอง หรือไม่เคยถูกทุบตีซ้ำแล้วซ้ำเล่าหลังจากนั้น เพจโลว์สรุปว่าการกระทำรุนแรงครั้งแรกจะปรากฏขึ้นในเงื่อนไขที่ว่าสามีได้รับการเรียนรู้และ ยอมรับการใช้ความรุนแรงในความสัมพันธ์ในชีวิตสมรส ประกอบกับภรรยาที่ปรารถนาจะให้ชีวิตสมรสยืนยาวทั้งนี้เนื่องจากทั้งสามีและภรรยาต่างก็ยึดมั่นในประเพณีดั้งเดิมเกี่ยวกับความเชื่อในเรื่องชีวิตคู่การกระทำรุนแรงก็จะดำเนินต่อไปเพราะภรรยาจะไม่เปิดเผยพฤติกรรมการทำร้ายนี้ ต่อบุคคลที่สาม เมื่อการกระทำรุนแรงขั้นที่สองปรากฏขึ้น เพจโลว์ชี้ว่าการตัดสินใจเปิดเผยความรุนแรงในการถูกทำร้ายครั้งแรกจะเกิดขึ้นอยู่กับผู้หญิง เพราะว่าในการกระทำรุนแรงผู้ชายเองจะมีความรู้สึกขัดแย้งระหว่างบทบาทตามบรรทัดฐานที่ว่าควรเป็นผู้ดูแลคุ้มครองผู้หญิง หรือควรเป็น ผู้กระทำรุนแรงเพื่อแสดงถึงการมีอำนาจและอิทธิพลเหนือกว่า ในขั้นที่สองเป็นขั้นที่เป็นเงื่อนไขสำคัญต่อการยุติการทำร้ายร่างกายภรรยาเนื่องจากถ้าผู้ทำร้ายร่างกายภรรยาไม่ได้รับการลงโทษจากสังคม ทั้งยังได้รับแรงเสริมจากสังคม การยุติภาวะการทำร้ายร่างกายภรรยาจะไม่เกิดขึ้น

3. **ภายหลังการกระทำรุนแรงครั้งที่สอง (Secondary battering)** เป็นขั้นตอน ที่สามที่การกระทำรุนแรงหรือการทำร้ายร่างกายภรรยาจะดำเนินต่อไปซ้ำแล้วซ้ำอีก

ความรุนแรงในครอบครัวที่พบบ่อยมี 4 ประเภท จำแนกผู้กระทำและผู้ที่เป็นเหยื่อของความรุนแรง มีดังนี้คือ (พรเพ็ญ เพชรสุศิริ .2530:87-90)

1. **การข่มเหงทารุณภรรยา (Wife abuse)** เป็นความรุนแรงในครอบครัวที่สามีกระทำต่อภรรยา

2. **การข่มเหงทารุณกรรมบุตร (Child abuse)** เป็นความรุนแรงที่บิดา มารดากระทำต่อบุตร หรือผู้ใหญ่ในครอบครัวกระทำต่อเด็กในครอบครัว

3. **การข่มเหงทารุณกันระหว่างพี่น้อง (Sibling abuse)**

4. **การข่มเหงทารุณผู้สูงอายุ (Elder abuse)**

ในประเทศไทยสถานการณ์การกระทำรุนแรงต่อผู้หญิงได้รับการเปิดเผยให้สังคมได้รับรู้มากขึ้นโดยสื่อมวลชนในหลาย ๆ รูปแบบ เช่น หนังสือ โทรทัศน์ วิทยุ แต่หลักฐานการรายงาน ต่าง ๆ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังมีน้อยมาก แต่เท่าที่ปรากฏต่อสาธารณชนในภาพรวมของปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงที่ได้รับจากผู้ปฏิบัติงานในเรื่องนี้โดยตรง เช่น ศูนย์พิทักษ์สิทธิสตรี มูลนิธิศูนย์พิทักษ์เด็ก มูลนิธิคุ้มครองเด็ก บ้านพักฉุกเฉิน กรมประชาสัมพันธ์ ศูนย์สุขวิทยาจิต ฯลฯ รายงานสอดคล้องกันว่า

อุบัติเหตุของปัญหาเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องผู้หญิง ถูกสามีทุบตี และเด็กถูกทารุณกรรม (คณะกรรมการการศึกษาคณะสงฆ์ เยาวชน และผู้สูงอายุ วุฒิสภา . มปป. :2)

1.6 การข่มขืนกระทำชำเรา

ความรุนแรงทางตรงที่ผู้ชายกระทำต่อผู้หญิงมีตั้งแต่ทำร้ายร่างกาย แต่รวมไปถึงการทำร้ายทางเพศที่ส่งผลกระทบต่อผู้หญิงที่ตกเป็นเหยื่อทั้งทางร่างกายและจิตใจในระยะยาวอย่างร้ายแรง โดยได้มีผู้ให้ความหมายของการข่มขืนไว้ดังนี้

วิภาภรณ์ คงเจริญ (2530: 20) ให้ความหมายของการข่มขืน ว่า เป็นการบังคับขู่เข็ญ เพื่อให้เกิดการร่วมประเวณี โดยปราศจากความยินยอมหรือร่วมประเวณี ในภาวะที่หญิงมีอาจ ขัดขืนได้ เป็นการกระทำความผิดต่อร่างกายในแง่ของกฎหมาย คือ ส่องละเมิดสิทธิในเนื้อตัว ร่างกายของหญิง และมองในแง่พฤติกรรมและแรงจูงใจในการกระทำแล้ว การข่มขืนกระทำชำเราเป็นการระบายความรุนแรง เป็นการแสดงออกและแสวงหาผลประโยชน์จากสถานภาพความมีอำนาจที่เหนือกว่าของชาย และระบายความโกรธแค้นต่อหญิงที่ตกเป็นเหยื่อของการกระทำนอกเหนือไปจากความต้องการในทางเพศเพียงอย่างเดียว

จันทร์รัตน์ เจริญสันติ (2537 : 1-4) ได้ให้ความหมายของการข่มขืน ว่ามี 2 ทศนะใหญ่ คือ ความหมายในเชิงกฎหมาย " ผู้ใดข่มขืนกระทำชำเราหญิงซึ่งไม่ใช่ภรรยาตนโดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยหญิงไม่อยู่ในภาวะที่ขัดขืนได้ หรือโดยทำให้เข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น " และความหมายในเชิงสังคม การข่มขืนกระทำชำเราในเชิงสังคมแตกต่างกันไปตามความเชื่อ ความคิดเห็นของสมาชิกในสังคม ซึ่งมีอิทธิพลต่อการตีความทางกฎหมายได้ว่าเป็นการร่วมประเวณี โดยการบีบบังคับหรือการไม่ยินยอมของหญิงนั้นเป็นเช่นไร

เฮสและคณะ (Heise, et al.1994 : 47) ได้ให้ความหมายของการข่มขืน ไว้ว่า คือ การสอดใส่อวัยวะเพศชาย นิ้ว (มือและเท้า) หรือวัตถุเข้าไปในช่องคลอด ทวารหนัก และปากโดยใช้กำลังร่างกายหรือใช้การข่มขู่บังคับ

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่า การข่มขืน หมายถึง การที่ผู้ข่มขืนกระทำชำเราได้ใช้อำนาจบังคับขู่เข็ญ ให้ผู้ถูกข่มขืนร่วมประเวณีด้วย โดยที่ผู้ถูกข่มขืนไม่อยู่ในภาวะ ที่ขัดขืนได้และไม่มีการยินยอม

1.6.1 รูปแบบของการข่มขืนกระทำชำเรา

รูปแบบของการข่มขืนกระทำชำเราขึ้นอยู่กับสภาพสังคมและสถานการณ์ที่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามรูปแบบเหล่านี้มีความเชื่อมโยงกับการกดขี่ครอบงำผู้หญิงในสังคม รูปแบบของการข่มขืนกระทำชำเรา แบ่งกว้าง ๆ ได้ดังนี้ (สุชีลา ดันชัยนันท์. 2535 : 13 – 15)

1. การข่มขืนกระทำชำเราตัวต่อตัว (Single Rape) รูปแบบการข่มขืนกระทำชำเราตัวต่อตัวนี้อาจเป็นการข่มขืนกระทำชำเราผู้หญิงโดยคนที่คุ้นเคยกันมาก่อน หรือ ไม่เคยรู้จักมาก่อนก็ได้
2. การโทรมหญิง (Multiple Rape) เกิดขึ้นโดยมีผู้ชายมากกว่า 2 คน ขึ้นไป การโทรมหญิงโดยมีการวางแผนและเตรียมการล่วงหน้า การโทรมหญิงแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ
 - 2.1 การข่มขืนกระทำชำเราคู่ (Pair Rape) โดยผู้ชาย 2 คน
 - 2.2 การข่มขืนกระทำชำเราหมู่ (Group Rape) โดยผู้ชายมากกว่า 2 คน ขึ้นไป
3. การข่มขืนกระทำชำเราแล้วฆ่า (Felony Rape) มักเกิดในลักษณะการข่มขืนกระทำชำเราตัวต่อตัว เหตุผลที่ฆ่าเพราะต้องการปิดปาก และอีกประการหนึ่ง คือ ฆ่าแล้วข่มขืนกระทำชำเรา ซึ่งมักเกิดจากการที่ผู้หญิงต่อสู้ขัดขืน
4. การข่มขืนกระทำชำเราโดยอาศัยอำนาจหน้าที่ (Authority Rape) เกิดขึ้นแก่ผู้สืบสันดาน ศิษย์ซึ่งอยู่ในความดูแล ผู้อยู่ในความควบคุมตามหน้าที่ราชการ หรือ ผู้อยู่ในปกครอง ในความพิทักษ์ หรือในความอนุบาล
5. การข่มขืนกระทำชำเราในสถานการณ์สงคราม (Rape During Wartime) จากการศึกษาค้นคว้าของซูแซน บราวน์มิลเลอร์(ซูชีลา ตันชัยนันท์ .2535 :14 ; อ้างอิงจาก Susan Brownmiller. 1975 .) มีข้อน่าสังเกตว่า การข่มขืนกระทำชำเราเกิดขึ้นทั้งในสงครามประกาศศานา เช่น สงครามครูเสด
6. การข่มขืนกระทำชำเราในครอบครัว (Family rape ,Incest) เกิดขึ้นในหมู่สมาชิกของครอบครัว เช่น พ่อ – ลูกสาว ปู่ – หลานสาว อา – หลานสาว เป็นต้น
7. การข่มขืนกระทำชำเราในสถาบันการสมรส (Rape within Marriage) เกิดขึ้นระหว่างคู่สมรส ในต่างประเทศมีตัวอย่าง เช่น ประเทศเนเธอร์แลนด์ เคยมีกรณีที่มีสามีข่มขืนภรรยาจะไม่ให้ความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจแก่ภรรยาในกรณีที่ภรรยาปฏิเสธการร่วมประเวณี หรือในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้แยกกันอยู่ชั่วคราว แต่สามีก็ยังมียสิทธิตามกฎหมายครอบครัวในการบังคับภรรยาให้มีการร่วมประเวณีด้วย
8. การข่มขืนกระทำชำเราโดยกลุ่มชน (Mass Rape) เกิดขึ้นในประเทศแถบเอเชียใต้ โดยเฉพาะบังคลาเทศ และอินเดีย การข่มขืนกระทำชำเราในลักษณะนี้เป็นเครื่องมือทางการเมืองของฝ่ายปกครองหรือกลุ่มชนที่ได้เปรียบในสังคม ที่ใช้ควบคุมกระบวนการเคลื่อนไหวของชาวนาไร้ที่ดินทำกินที่ต่อรองเรื่องสิทธิผลประโยชน์ของตน รูปแบบที่เกิดขึ้น คือ ผู้หญิงทุกคนในชุมชนนั้นจะถูกข่มขืนกระทำชำเราโดยผู้ชายที่ถูกเกณฑ์มาจากหมู่บ้านอื่น หากมองในสังคมไทยแม้ว่ารูปแบบการข่มขืนกระทำชำเราโดยกลุ่มชนจะมีได้เกิดขึ้น แต่การข่มขืนกระทำชำเรา ก็เป็นเครื่องมือทางการเมืองของฝ่ายปกครองในหลายสมัยที่ใช้ควบคุมนักต่อสู้เพื่อประชาธิปไตยฝ่ายสตรี

จากที่กล่าวมา การข่มขืนกระทำชำเราที่เกิดขึ้นในสังคมไทยนั้น ส่วนใหญ่จะเป็นการข่มขืนกระทำชำเราแบบตัวต่อตัวหรือการข่มขืนกระทำชำเราภายในครอบครัว ซึ่งหญิงที่ถูกข่มขืนกระทำชำเรานั้นมักจะไม่มียางต่อสู้และถูกบังคับ

1.6.2 สาเหตุของปัญหาการข่มขืน

สุภาวดี เพชรรัตน์ (2542 : 5 - 6) ได้สรุปสาเหตุของการข่มขืนได้เป็น 4 ประเด็นหลัก ดังนี้

1. ทศนคติค่านิยม

1.1 ทศนคติค่านิยมในเรื่องเพศ สังคมมีความเชื่อว่าผู้ชายมีธรรมชาติของความต้องการทางเพศมากกว่าผู้หญิง แรงผลักดันทางด้านกามารมณ์เป็นสิ่งซึ่งติดตัวมาแต่กำเนิด และบีบบังคับให้ชายระบายได้โดยไม่คำนึงว่าโดยวิธีการใด อาจระบายกับผู้หญิงบริการ หรือข่มขืนก็ได้ ซึ่งเมื่อเหตุการณ์เกิดขึ้นแล้ว ผู้ชายมักจะได้รับความเห็นอกเห็นใจจากสังคม ส่งผลให้หญิงที่ถูกกระทำไม่ได้รับการคุ้มครองทางกฎหมายและทางสังคมกลับประนามว่าเป็นความผิดของผู้หญิง เพราะเป็นตัวต้นเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหาดังกล่าว เช่น หญิงยั่วยุ ตั้งตัวโป๊ เดินในที่เปลี่ยว

1.2 ทศนคติที่เชื่อว่าผู้ชายเป็นผู้นำ / เป็นผู้มีอำนาจ เป็นผู้ที่มีความเข้มแข็ง จึงต้องแสดงอำนาจเหนือผู้หญิง ต้องสามารถพิชิตสตรีเพศได้มาก ๆ จึงจะเป็นชายชาตรีที่แท้จริง

1.3 ทศนคติค่านิยมที่มองผู้หญิงเป็นวัตถุทางเพศ เป็นที่ระบายอารมณ์จนมีคำเปรียบเปรยว่า หญิงเป็นดอกไม้ ชายเป็นแมลง ภรรยาเป็นสมบัติของสามี ลูกสาวเป็นสมบัติของพ่อ

1.4 ทศนคติที่ว่า ผู้หญิงเป็นเพศอ่อนแอ นุ่มนวล อ่อนช้อย วานอนนอนง่าย เป็นผู้ตาม และเป็นแม่ศรีเรือน ต้องอดทน ไม่ควรแสดงอารมณ์ความรู้สึก

2. การอบรมเลี้ยงดูที่ไม่ส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างลูกหญิงชาย

การอบรมเลี้ยงดูลูกหญิงชาย เท่าเทียมกัน ขณะที่ลูกผู้หญิงได้รับการอบรมให้เป็นกุลสตรีว่านอนนอนง่าย จะต้องฟังฟังผู้ชาย ต้องมีคนปกป้องดูแลเชื้อฟัง เป็นผู้ตาม เก่งงานบ้านงานเรือนไม่เป็นอิสระในการไปไหนมาไหน ต้องยึดถือพรหมจรรย์เป็นเรื่องสำคัญ ส่วนลูกผู้ชาย ได้รับการอบรมสั่งสอนให้เข้มแข็ง เป็นผู้นำ มีอิสระ มีทศนคติในเรื่องเพศ ที่สามารถแสดงออกได้เต็มที่

3. การศึกษา

เนื่องจากการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษายังไม่เป็นที่ยอมรับอย่างจริงจัง เรื่องเพศจึงยังคงเป็นเรื่องที่ต้องปกปิด มีผลให้วัยรุ่นเกิดความอยากรู้อยากเห็น อยากลอง เมื่อมีอารมณ์ทางเพศเกิดขึ้น จึงไม่รู้ว่าจะจัดการกับตนเองอย่างไร และหาทางออกผิด ๆ เช่น ลวนลาม ข่มขืน นอกจากนี้สังคมยังไม่ให้ความสำคัญกับการมีจริยธรรมทางเพศ การให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิในเนื้อตัว

ร่างกายของตนเอง รวมถึงการเคารพสิทธิในเนื้อตัวร่างกายของผู้อื่น อันเป็นสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน
ยังถูกละเลยโดยสิ้นเชิง

4. ปัจจัยอื่น ๆ ที่สนับสนุนให้เกิดการข่มขืน ได้แก่

4.1 สื่อลามกต่าง ๆ เช่น หนังสือ วิดีโอ ภาพยนตร์ ข้อเขียน รูปภาพ ที่เสนอใน
สื่อ สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เป็นตัวกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และนำมาสู่การข่มขืนผู้หญิงและเด็ก

4.2 การตีพิมพ์เรื่องราวต่าง ๆ ในสื่อมวลชน เช่น การเสนอข่าวอาชญากรรม
อย่างโจ่งแจ้ง ไม่ว่าจะเป็นข้อความ รูปภาพ ชื่อ ที่อยู่ของผู้เสียหาย เป็นการละเมิดสิทธิผู้เสียหาย
โดยตรง และยังเป็นการกระตุ้นให้เกิดการเลียนแบบอีกด้วย

4.3 การตอบโต้ปัญหาเรื่องเพศสัมพันธ์ ของสื่อทุกประเภท มีลักษณะยั่วเย้าและ
เร้าอารมณ์

4.4 การเสพของมึนเมาและการเที่ยวในสถานเริงรมย์ต่าง ๆ มีส่วนยั่วให้เกิด
ความรู้สึกทางเพศ

5. ข้อกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมเกี่ยวกับการข่มขืนกระทำชำเรา

การนำเสนอในหัวข้อนี้ จะนำเสนอ 2 ประเด็น ได้แก่ สาธารณกฎหมายและปัญหาในการ
ดำเนินงานให้ความคุ้มครองแก่หญิงที่ถูกละเมิดสิทธิทางเพศ โดยศึกษาเกี่ยวกับข้อจำกัดของกฎหมาย
และปัญหาจากกระบวนการยุติธรรม และระเบียบปฏิบัติ

1.7 สาเหตุของการเกิดความรุนแรงต่อสตรี

ความรุนแรงต่อผู้หญิงเป็นความรุนแรงเชิงโครงสร้าง ที่ดำรงอยู่ในโครงสร้างหรือระบบสังคม
วัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเฮสและคณะ (Heise, et al.1993 :1170) ได้วิเคราะห์ว่าปัจจัยสำคัญที่ทำให้
เกิดความรุนแรงต่อผู้หญิงและยังคงดำรงอยู่ แบ่งได้เป็น 4 ปัจจัย คือ

1.7.1 ปัจจัยด้านวัฒนธรรม

1.7.1.1 การขัดเกลาทางสังคมในเรื่องต่อไปนี

ความคาดหวังต่อความสัมพันธ์ของชายหญิงในครอบครัว ซึ่งวอล์กเกอร์ (ศิริเพชร ศิริวัฒนา.
2538 : 34 ; อ้างอิงจาก Walker.1979)กล่าวว่าในบางกรณีของผู้หญิงมักมีความรู้สึกยึดติดกับค่านิยม
วัฒนธรรมเกี่ยวกับความรักและการแต่งงาน ผู้หญิงมักจะรู้สึกผิดสำหรับการมีชีวิตครอบครัวที่แตกร้าง
และรู้สึกว่าไม่มีความสุขดังนั้นผู้หญิงมักจะถูกทำให้ต้องรับผิดชอบกับความสัมพันธ์ในชีวิตการแต่ง
งาน รวมทั้งความคาดหวังจากคู่สมรสเกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบของการเป็นภรรยา

ความเชื่อที่สืบทอดกันมาในบทบาทที่เหนือกว่าของผู้ชาย เช่นเดียวกับที่เวทเซล และรอส
(ปรีชา อุปโยคิน.2538 :102 ; อ้างอิงจาก Wetzal and Ross.1983) ได้เสนอว่าผู้หญิงที่ถูกทำร้ายก็

เพราะ (1) ผู้หญิงยอมรับในบทบาททางเพศของตนที่เชื่อว่าเป็นเพศอ่อนแอ (2) ยอมรับว่า เพศชายเป็นผู้ที่มีอำนาจเหนือกว่าตนเอง (3) ยอมรับว่าตนเองถูกควบคุมและยอมจำนนเพราะเป็นเพศหญิง

1.7.1.2 ค่านิยมทางสังคมว่าผู้ชายมีอำนาจเหนือกว่า สังคมได้มีการกำหนดค่านิยมบทบาททางเพศระหว่างชายและหญิงเป็นคนมาตรฐาน ซึ่งชี้ให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิงตั้งอยู่บนความไม่เสมอภาค สังคมได้ให้คุณค่าความเป็นผู้นำของผู้ชาย ผู้หญิงต้องเป็นผู้ตาม

1.7.1.3 ความเชื่อว่าครอบครัวเป็นที่ส่วนตัวที่อยู่ภายใต้การบัญชาของชาย การให้อำนาจแก่สามีที่จะแก้ไขปัญหามาชิกในครอบครัวรวมทั้งการลงโทษจากแนวความคิดนี้จึงทำให้ครอบครัวกลายเป็นสถาบันส่วนตัวที่สังคมภายนอกจะมองว่าเป็นที่ที่ปลอดภัยที่สุดสำหรับผู้หญิงและเด็ก เลเวนสัน (กฤติยา อาชวนิจกุล, 2539:613 ; อ้างอิงจาก Lavenson.1989) ได้ทำการศึกษาภายใต้กรอบแนวคิดของความสัมพันธ์ที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างหญิงชายพบว่าปัจจัยที่ทำให้ผู้หญิงถูกทำร้ายที่รองจากปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ คืออำนาจในมือของผู้ชายที่มีอยู่ในบ้าน หรือระบบพ่อเป็นใหญ่

1.7.1.4 ธรรมเนียมปฏิบัติของการแต่งงาน เช่น เรื่องสินสอด

1.7.1.5 การยอมรับ ยกย่องว่าการกระทำรุนแรงเป็นวิธีการแก้ปัญหา

1.7.2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ สถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจส่งผลกระทบต่อทางเลือกของผู้หญิง เช่น

1.7.2.1 เศรษฐกิจของผู้หญิงขึ้นอยู่กับผู้ชาย

1.7.2.2 การจำกัดโอกาสในการหาเงินและความเชื่อถือ นายจ้างมักต้องการจ้างงานเฉพาะผู้ชาย

1.7.2.3 การเลือกปฏิบัติในการสืบทอดมรดก สิทธิในการครอบครองทรัพย์สิน การถือครองที่ดินและการเลี้ยงดูผู้หญิงหลังการหย่าร้าง

1.7.2.4 การจำกัดโอกาสของผู้หญิงในการเข้าถึงการทำงานทั้งในระบบและนอกระบบ

1.7.2.5 การจำกัดโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาและการฝึกอบรมสำหรับ ผู้หญิง เช่นเดียวกับที่เลเวนสัน (Heise, et al. 1994:29 ; อ้างอิงจาก Lavenson.1989) ได้ทำการศึกษาสาเหตุของการกระทำรุนแรงต่อผู้หญิงในสังคม 90 แห่งทั่วโลกภายใต้กรอบแนวคิดของความสัมพันธ์ที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างหญิงชายพบว่าความไม่เสมอภาคทางเศรษฐกิจระหว่างหญิงชายเป็นสาเหตุส่งเสริมที่ทำให้เกิดการทำร้ายร่างกายและการกระทำรุนแรงต่อผู้หญิงมากที่สุด

1.7.3 ปัจจัยทางด้านกฎหมาย กฤติยา อาชวนิจกุล (2539 : 589) ได้กล่าวถึงสาเหตุความรุนแรงต่อสตรี ที่มีจากปัจจัยทางด้านกฎหมาย ไว้ดังนี้

1.7.3.1 ระบบกฎหมายในบางท้องถิ่นที่ใช้กฎหมายควบคู่ไปกับประเพณี และ

ศาสนา

1.7.3.2 การด้อยสถานะทางกฎหมายของผู้หญิง

1.7.3.3 กฎหมายเกี่ยวกับการหย่าร้าง การเลี้ยงดูบุตร การจ่ายค่าเลี้ยงดูและ

การสืบทอดมรดก

1.7.3.4 การให้ความหมายของการกระทำรุนแรงและการข่มขืนตามกฎหมาย

1.7.3.5 การเรียนรู้กฎหมายของผู้หญิงอยู่ในระดับต่ำ

1.7.3.6 เจ้าหน้าที่ของรัฐ เช่นตำรวจ ผู้พิพากษาขาดความละเอียดอ่อนต่อผู้หญิง

ในเรื่องความรุนแรง เช่นตำรวจปฏิเสธที่จะรับเรื่องความรุนแรงในครอบครัวแม้ว่าจะผิดกฎหมาย (ลัดดาวัลย์ สุขุม.2542 : 25 ; อ้างอิงจาก Corner.1996 : 67) หรือมีทัศนคติต่อผู้หญิงที่ถูกกระทำการละเมิดทางเพศว่าเป็นการ "สมยอม" มิใช่ "ข่มขืน" (การสัมมนาปัญหาสตรีกับแนวความคิดของนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง.2532 : 43)

1.7.4. ปัจจัยทางด้านการเมือง กฤติยา อาชวนิจกุล (2539 : 589) ได้กล่าวถึงสาเหตุความรุนแรงต่อสตรี ที่มีจากปัจจัยทางด้านการเมือง ไว้ดังนี้

1.7.4.1 ผู้หญิงที่เป็นตัวแทนทางอำนาจในอาชีพต่าง ๆ ด้านการเมืองกฎหมาย

และแพทย์น้อย

1.7.4.2 ความรุนแรงในครอบครัวไม่ได้ถือว่าเป็นเรื่องร้ายแรง

1.7.4.3 เชื่อว่าครอบครัวเป็นที่ส่วนตัวอยู่เหนือการควบคุมจากรัฐ

1.7.4.4 เสี่ยงต่อการเรียกร้องในเรื่องสภาพที่ดำรงอยู่ กฎศาสนา

1.7.4.5 การจำกัดองค์กรผู้หญิงที่ทำหน้าที่เป็นแรงผลักดันทางการเมือง

1.7.4.6 การจำกัดโอกาสในการมีส่วนร่วมในการทำให้ระบบการเมืองมี

ประสิทธิภาพ

คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ (2545 : 2-3) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่ก่อให้เกิดความรุนแรงดังนี้

1. ค่านิยม เจตคติ

1.1 สังคมยังมีค่านิยมและเจตคติที่ไม่เหมาะสม เกี่ยวกับความไม่เท่าเทียมกันระหว่างหญิงกับชาย เช่น แนวคิดที่ว่า ภรรยาเป็นสมบัติของสามี ลูกเป็นสมบัติของพ่อแม่ ผู้ชายมีอำนาจเหนือผู้หญิง ผู้หญิงเป็นวัตถุทางเพศ

1.2 เจตคติของสังคม ในเรื่องบทบาทหญิงชาย ให้ความสำคัญและคาดหวัง เพศชาย ในฐานะผู้นำ ผู้ตัดสินใจ ผู้สืบทอดเชื้อสายทางครอบครัว เพราะเพศชายมีร่างกายที่ แข็งแรงกว่า สามารถปกป้องผู้อื่นแอทางร่างกาย คือผู้หญิงและเด็ก

1.3 เจตคติทางสังคมที่มีแนวโน้มจะประนามผู้หญิงว่าเป็นผู้สร้างเงื่อนไขให้เกิดความรุนแรง มากกว่าจะเข้าใจถึงสิทธิสตรี สิทธิเด็ก และเรียนรู้ที่จะแสดงความเคารพในสิทธิสตรีและสิทธิเด็กอย่างจริงจัง

1.4 ความเชื่อที่ผิด ๆ เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรง เช่น ความรุนแรงในครอบครัวเป็นเรื่องส่วนตัว ความรุนแรงทางเพศเกิดขึ้นเพราะผู้หญิงเป็นฝ่ายผิด หรือสมยอมเอง ทำให้ผู้ประสบปัญหาพยายามปิดไว้เป็นความลับ และด้วยความเชื่อดังกล่าวทำให้คนในสังคมไม่ต้องการเข้าไปยุ่งเกี่ยวและให้ความช่วยเหลือ ทำให้ปัญหาเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

2. ครอบครัว

2.1 ความไม่พร้อมที่จะมีครอบครัวตั้งแต่ร่างกาย จิตใจ อายุ สุขภาพอนามัย และฐานะทางเศรษฐกิจ ส่งผลให้เกิดความรุนแรง

2.2 พฤติกรรมของคู่สมรสก่อให้เกิดความรุนแรงในครอบครัว เช่น การนอกใจคู่สมรส การดื่มสุรา การติดการพนัน การไม่ช่วยแบ่งเบาภาระในครอบครัว เช่น ด้านเศรษฐกิจ งานบ้าน การดูแลลูก เป็นต้น

2.3 การขาดการให้ความรู้เกี่ยวกับการเตรียมตัวเป็นพ่อแม่ที่ดี หน้าที่พ่อแม่ การเลี้ยงดูให้ความอบอุ่นแก่ลูก

2.4 การอบรมเลี้ยงดูลูกชายหญิงไม่เท่าเทียมกัน ขณะที่ลูกผู้หญิงได้รับการอบรมให้เป็นกุลสตรี วานอนส่อน่าย จะต้องฟังฟังผู้ชาย เชื่อฟัง เก่งงานบ้านงานเรือน ไม่เป็นอิสระในการไปไหนมาไหน ในขณะที่อบรมลูกผู้ชายให้เข้มแข็ง มีความเป็นลูกผู้ชาย มีอิสระ มีเจตคติเรื่องเพศ ที่สามารถแสดงออกได้เต็มที่ รวมทั้งการอบรมเลี้ยงดูที่ขาดศีลธรรม จริยธรรม ขาดการศึกษาที่ทำให้ไม่รู้บทบาทหน้าที่ของตน

2.5 การขาดความรู้ในเรื่องการวางแผนครอบครัว ขาดทักษะชีวิต ทักษะในการสื่อสารที่ดี ระหว่างสมาชิกในครอบครัว ที่ไม่ใช่เอาชนะกันด้วยเหตุผลอย่างเดียว ได้แก่การแสดงความรู้สึกนึกคิดของตน การถามและรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น รวมถึงความเข้าใจกันในครอบครัวระหว่างสามีภรรยา เช่น ความหึงหวง การไม่ปรับตัวเข้าหากันระหว่างบทบาทหญิงชาย ปัญหาทางเศรษฐกิจ เช่น ยากจน การไม่มีอาชีพการงานที่แน่นอนและการว่างงาน

2.6 การขาดความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ ปัญหาทางสุขภาพกายและสุขภาพจิต รวมทั้งการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

3. สภาวะเศรษฐกิจ

3.1 ปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำ การเลิกจ้างงาน ธุรกิจล้มละลาย ค่าครองชีพสูง ทำให้เกิดความเครียด เป็นสาเหตุให้เกิดความรุนแรงทุกรูปแบบทั้งในครอบครัวและในสังคม

3.2 ลักษณะนิสัยการใช้จ่ายเกินตัว บริโภคนิยม วัตถุนิยม ทำให้มีการกู้หนี้ยืมสิน และก่อให้เกิดความเครียด

4. สื่อ

4.1 ภาพลามกอนาจารต่าง ๆ ที่เผยแพร่ทางสื่อต่าง ๆ เช่น วิทยุ หนังสือ ภาพยนตร์ รูปภาพ แผ่นดิสก์ อินเทอร์เน็ต รวมทั้งการเสพยาของมีนเมาและการเที่ยวในสถาน เริงรมย์ต่าง ๆ มีส่วนยั่วยุให้เกิดความรู้สึทางเพศ

4.2 สื่อนำเสนอข้อมูลข่าวสารในทางลบและเพิ่มความรุนแรงให้แก่ผู้รับสาร มากขึ้น

4.3 สื่อขาดแนวคิดพื้นฐานและวิธีการนำเสนอทักษะในการสื่อสารที่จะพัฒนาและส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทหญิงชาย ได้แก่ ทักษะการสื่อสารระหว่างคู่สมรส พ่อแม่ลูก รวมถึงการสอนทักษะการสื่อสาร ซึ่งรวมอยู่ในทักษะชีวิต

4.4 สื่อทางอินเทอร์เน็ต มีภาพลามก และข้อมูลต่าง ๆ รวมทั้งการสนทนาที่อาจชักจูงไปในทางที่ไม่เหมาะสม หรือก่อให้เกิดความรุนแรง

5. การศึกษา

5.1 ระบบการศึกษายังไม่ให้ความสำคัญในการบรรจุหลักสูตรการเรียนการสอนเรื่องจริยธรรม การเป็นพ่อแม่ที่ดี สิทธิสตรี สิทธิเด็กและสิทธิมนุษยชน

5.2 การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษายังไม่เป็นที่ยอมรับอย่างจริงจัง เนื่องจากเรื่องเพศเป็นเรื่องที่ปกปิด มีผลทำให้วัยรุ่นเกิดความอยากรู้อยากเห็น อยากลอง เมื่อมีอารมณ์ทางเพศเกิดขึ้น จึงไม่รู้จะจัดการกับตนเองอย่างไร จึงหาทางออกผิด ๆ เช่น การข่มขืน ลวนลามทางเพศ

5.3 การศึกษาของไทยยังไม่สามารถสอนให้เด็กแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้วย เหตุผล และสันติวิธี ซึ่งรวมถึงทักษะในการสื่อสารที่ดี รวมทั้งไม่สอนให้เด็กรู้จักการควบคุมตนเอง และฝึกความมีเมตตาผู้อื่น รวมทั้งขาดความถือตัวถือตน ซึ่งเป็นสาเหตุของความโกรธ และนำมาซึ่งการใช้ความรุนแรง

6. อื่น ๆ

6.1 ปัญหาโรคเอดส์ ซึ่งเป็นโรคที่ยังไม่มียารักษาได้ ทำให้กลายเป็นความรุนแรงที่ส่งผลกระทบต่อสมาชิกในครอบครัวทุกคน ทั้งทางร่างกาย สุขภาพจิต โดยเฉพาะแม่บ้านและเด็ก ซึ่งกลายเป็นเหยื่อทางเพศโดยไม่มีทางเลือก

6.2 ปัญหาความรุนแรงและการทอดทิ้ง ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส ทั้งในครอบครัวและสังคม มีมากขึ้น

1.8 ผลกระทบของความรุนแรงต่อสตรี

มูลนิธิเพื่อนหญิง (2543 : 8-9) ได้กล่าวถึงผลกระทบจากความรุนแรงต่อสตรี ไว้ดังนี้

1.8.1 ผลกระทบทางตรง

ความรุนแรงทั้งที่เกิดขึ้นภายในบ้านและนอกบ้าน ส่งผลกระทบโดยตรงต่อร่างกายและจิตใจของผู้หญิงที่ประสบปัญหา ทางด้านร่างกาย ได้แก่ การบาดเจ็บ การเกิดบาดแผล ตั้งแต่เล็กน้อยจนกระทั่งถึงพิการและเสียชีวิต ขาดสวัสดิภาพ และความปลอดภัย เสรีภาพในการเคลื่อนไหว ถูกจำกัดตั้งแต่การเดินทาง กิจกรรมที่ผู้หญิงพึงกระทำได้รวมถึงหน้าที่การงาน

ความรุนแรงทางร่างกายภายใต้ความสัมพันธ์ฉันท์สามีภรรยาหรือคนรัก มักจะติดตามมาด้วยความรุนแรงทางด้านจิตใจและอาจด้วยผู้ชายที่แสดงความรุนแรงนี้มักมาจากสาเหตุความหึงหวงหรือความรู้สึกเป็นเจ้าของและสังคมมักกล่าวโทษผู้หญิง

ผู้หญิงที่ประสบความรุนแรงบางรายอาจประสบปัญหาสุขภาพทางเพศเรื้อรังเป็นระยะเวลานาน บางรายอาจตลอดชีวิตของผู้หญิงนั้น

ในด้านจิตใจ ปัญหาความรุนแรงส่งผลให้ผู้หญิงสุขภาพจิตเสื่อม สูญเสียความมั่นใจ อิศรภาพ ต้องอดทน และสับสนกับปัญหาที่ตนประสบอย่างมาก สิ่งสำคัญคือ ความรุนแรงทางกายและจิตใจ มีผลกระทบต่อเนื่องซึ่งกันและกัน ผู้หญิงที่ได้รับความรุนแรงทางกาย จะส่งผลถึงภาวะจิตใจ อารมณ์ ดังเช่น กรณีสามีใช้มีดจี้คอบุตรสาวเพื่อให้ภรรยายินยอมหย่าขาด ส่งผลให้ทั้งแม่และลูกได้รับความกระทบกระเทือนด้านจิตใจอย่างหนัก จนต้องเข้ารักษาด้านจิตเวช

การที่ผู้หญิงพยายามอดทนกับสภาพปัญหาความรุนแรงภายในครอบครัวของตน เพราะคิดว่าปัญหาของตนเป็นปัญหาที่พึ่งใครไม่ได้แม้แต่เจ้าหน้าที่ของรัฐ เป็นเรื่องภายใน ครอบครัวที่ไม่ควรนำไปบอกกล่าวเล่าใคร แม้แต่ครอบครัวเดิมของตนเอง เพื่อนฝูง ผู้หญิงจะรู้สึกกดดันและสับสนมาก ผู้หญิงหลายคนประสบปัญหาถึงขั้นทนไม่ได้ จึงลงมือแก้ปัญหาด้วยการฆ่าสามีหรือลูก นอกจากนี้ ขณะที่เกิดปัญหาและพยายามหาทางแก้ปัญหาอยู่นั้นผู้หญิงจำนวนหนึ่งมีความละอายและกลัวการถูกซ้ำเติมให้เสียใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรู้สึกอายมากที่สุด ผู้หญิงที่ประสบปัญหารู้สึกว่า แม้แต่เมื่อได้รับ

บาดเจ็บก็ไม่กล้าไปหาหมอ กลัวถูกซักถาม อายุที่จะถูกซักถาม เพราะจะทำให้เพิ่มความเสียใจเนื่องมาจากการตอบคำถามของการถามคำถามของตำรวจหรือแพทย์

1.8.2 ผลกระทบทางอ้อม

ความรุนแรงที่กระทำต่อผู้หญิง ยังส่งผลกระทบต่อคนรอบข้างที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงที่ถูกกระทำรุนแรงนั้น ได้แก่ พ่อแม่ ญาติพี่น้อง เพื่อน และที่สำคัญอย่างยิ่ง คือ เยาวชนที่เป็นลูก ผลกระทบที่เกิดขึ้น อาจจะเป็นทั้งทางร่างกายและจิตใจ

แม่ของลูกสาวที่ถูกทำร้ายร่างกายรายหนึ่ง บอกเล่าว่า ไม่เฉพาะแต่ลูกสาวเท่านั้นที่ได้รับ ความเจ็บปวด แต่เป็นความเจ็บปวดของคนทั้งครอบครัว

ผลกระทบของความกดดันที่ผู้หญิงได้รับ ทำให้ผู้หญิงมีสุขภาพจิตเสื่อม บางรายซึมเศร้า และมีไม่น้อยมาลงที่ลูก เช่น กรณีของแม่ที่มีลูก 4 คน กำลังตั้งครรภ์คนที่ 5 สามีคุกคามตลอดเวลาว่า จะไม่เลี้ยงดูอีกต่อไปแล้ว เพราะเลี้ยงไม่ไหว ผู้หญิงเกิดความกังวล กลัวสามีทิ้งตนและลูกไป เพราะลำพังตนเองมีรายได้เล็กน้อย เมื่อคลอดลูกคนที่ 5 เดินทางสู่น้ำของโรงพยาบาลจึงตัดสินใจฆ่าลูก โดยโยนลงบ่อน้ำ สุดท้ายผู้หญิงคนนี้ก็ได้รับโทษทัณฑ์ ลูก ๆ ต้องขาดคนเลี้ยงดู

1.8.3 ผลกระทบต่อสังคม

ผู้หญิงเป็นเสาหลักหนึ่งของครอบครัว ความรุนแรงที่กระทำต่อผู้หญิง จึงเปรียบเสมือน กระทำต่อครอบครัว และมีผลต่อสังคมโดยรวมด้วย

กรณีที่ลูกได้รับความรุนแรงหรือเห็นการกระทำรุนแรงระหว่างพ่อกับแม่ เมื่อเติบโตขึ้นจะมีแนวโน้มเป็นผู้ที่ใช้ความรุนแรงกับลูกหรือคนอื่นต่อไป เปรียบเหมือนการถ่ายทอดทาง พันธุกรรมจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง หากไม่มีการแก้ไข สังคมไทยก็จะกลายเป็นสังคม ที่เต็มไปด้วยการใช้ความรุนแรง

ผลกระทบจากการกระทำรุนแรงต่อสตรี มีผลกระทบมากมายที่เห็นได้ชัดเจน ก็คือ ผลกระทบทางร่างกาย เพราะจะมีบาดแผล หรือมีการบาดเจ็บตั้งแต่เล็กน้อย กระทั่งเสียชีวิต และยังมีผลกระทบทางด้านจิตใจ จะทำให้ผู้หญิงที่ถูกกระทำรุนแรง เกิดความหวาดกลัว สุขภาพจิตเสีย นอกจากนี้ยังมีผลกระทบต่อ คนใกล้ชิด อีกด้วย เช่น เมื่อลูกได้เห็นการกระทำรุนแรง เมื่อเติบโตขึ้นก็มีแนวโน้มที่จะใช้ความรุนแรงกับคนอื่น ๆ อีกต่อไป ซึ่งหากยังไม่มีการแก้ไข สังคมก็จะกลายเป็นสังคมที่มีแต่ความรุนแรงตลอดไป

1.9 ปัจจัยที่ทำให้ความรุนแรงต่อสตรีดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง

เฮสและคณะ(นิจวรรณ วีรวัฒน์โรดม.2540 : 20 ; อ้างอิงจาก Heise,et al.1994 :39) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ทำให้ความรุนแรงต่อสตรีดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง ประกอบด้วย

1.9.1 ทางด้านสังคมวัฒนธรรมที่เห็นว่าอำนาจหน้าที่ของผู้ขายนั้นเหนือว่า

ผู้หญิง

1.9.2 ทางด้านเศรษฐกิจ ความไม่เท่าเทียมกันทางด้านเศรษฐกิจ ระหว่างผู้ขาย กับผู้หญิง ผู้หญิงต้องพึ่งผู้ขาย ทางเศรษฐกิจเพื่อการดำรงชีพ ซึ่งเป็นเหตุให้ผู้หญิงถูกควบคุมโดยฝ่ายผู้ขาย

1.9.3 ทางด้านกฎหมาย กฎหมายจะพิจารณาเฉพาะปัญหาการหย่าร้าง การดูแลเด็ก การดูแลมรดกต่าง ๆ และการถูกข่มขืน ส่วนปัญหาการทารุณกรรมในครอบครัว เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ให้ความสนใจในปัญหานี้ เพราะถือเป็นเรื่องส่วนตัว และที่สำคัญคือบทบาทของผู้หญิงทางด้านกฎหมายนั้นมีน้อย

1.9.4 การเมือง ผู้หญิงมีส่วนร่วมในการพัฒนาการเมืองน้อย จึงทำให้การเมืองมองปัญหาในครอบครัวเป็นเรื่องส่วนตัว ไม่รุนแรง ไม่ใช่ปัญหาใหญ่

ซึ่งจะเห็นว่าทุกวันนี้ความรุนแรงต่อสตรียังเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ไม่ได้มีมูลเหตุมาจากผู้หญิงซึ่งเป็นผู้ที่อ่อนแอเพียงฝ่ายเดียว แต่ส่วนใหญ่เกิดจากปัจจัยทางด้านสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ กฎหมาย และการเมือง ด้วย

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงต่อสตรี

พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ (2531) ได้ศึกษาสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว เฉพาะกรณีร้ายแรงที่มีการรายงานในหนังสือพิมพ์รายวัน โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาปัจจัยสถานการณ์ ที่นำไปสู่ความรุนแรงในครอบครัวและผลของความรุนแรงนั้น จากการศึกษาพบว่า ความรุนแรงในครอบครัวส่วนใหญ่พบในครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ คู่สมรสอายุระหว่าง 19 – 30 ปีเหยื่อของความรุนแรงส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงและเด็ก ลักษณะความรุนแรงในครอบครัวที่ปรากฏตามข่าวส่วนใหญ่กระทำโดยหาสิ่งที่ทำได้ใกล้มือเป็นเครื่องมือในการทำร้าย มีจำนวนมากที่ใช้มีดหรือปืนเป็นอาวุธ ซึ่งมีผลทำให้เหยื่อส่วนใหญ่เสียชีวิต พื้นที่ที่มีข่าวเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรงใน ครอบครัวมากที่สุด คือภาคกลาง และเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนปัจจัยในสถานการณ์เฉพาะหน้าที่นำไปสู่ความรุนแรงในครอบครัวที่ควรตระหนักถึงความสำคัญ คือ อารมณ์โกรธ เรื่องชู้สาว และการดื่มสุรา นอกจากนี้ยังมีปัจจัยเกี่ยวกับสถานการณ์ที่เป็นเหตุการณ์ในอดีตที่นำไปสู่ความรุนแรงเรื่องชู้สาว การไม่ชอบกันอยู่แล้ว และการที่ทำร้ายกันอยู่เป็นประจำแล้ว ปัจจัยที่น่าสังเกต คือ ผู้ทำร้ายเคยมีประวัติที่มีปัญหาทางจิตมาก่อน ถึงร้อยละ 10.6

นิจวรรณ วีรวัฒนโนคม (2540) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่าง ลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคลของผู้หญิง เจตคติต่อการยอมรับความรุนแรงของผู้หญิง เจตคติต่อบทบาทหญิงชาย และความรู้สึกถึงคุณค่าในตนเอง กับความรุนแรงต่อสตรี กลุ่มตัวอย่าง คือผู้หญิงที่มีอายุ 15-44 ปี ที่มารับบริการจำนวน 400 คน ซึ่งการศึกษาค้นคว้าพบว่า ผู้หญิงถูกกระทำรุนแรงมากกว่าไม่ถูกกระทำ โดยถูกกระทำด้านจิตใจมากที่สุด รองลงมาทางเพศ ทางด้านร่างกาย โดยลักษณะการถูกกระทำทางด้านร่างกายที่พบมากที่สุด คือ ถูกผลัก ทางด้านจิตใจที่พบมากที่สุด คือ แสดงท่าทีโกรธไม่พอใจ ทางเพศที่พบมากที่สุด คือ การเกี่ยวพาราตี กลุ่มตัวอย่างที่ถูกกระทำรุนแรงมีผลกระทบมากกว่าไม่มีผลกระทบ มีผลกระทบทางด้านจิตใจมากที่สุด รองลงมาทางด้านร่างกาย และทางด้านเศรษฐกิจและสังคม และผู้ที่กระทำความรุนแรง มีความเกี่ยวข้องกับผู้หญิงมากที่สุด ส่วนทางเพศ ผู้กระทำจะเป็นคนแปลกหน้ามากที่สุด

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับการถูกกระทำทางด้านร่างกาย คือ อาชีพ รายได้ และความรู้สึกถึงคุณค่าในตนเอง การถูกกระทำรุนแรงทางด้านจิตใจ คือ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส การถูกกระทำความรุนแรงทางเพศคือ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และความรู้สึกถึงคุณค่าในตนเอง

บุศรินทร์ คล่องพยาบาล (2542) ได้ศึกษาถึงสัดส่วน ลักษณะการถูกทำร้ายและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการถูกทำร้ายของภรรยาจากสามีทั้งทางด้านจิตใจ ร่างกาย เพศ และเศรษฐกิจ ผลการศึกษา พบว่า ภรรยาร้อยละ 87.5 ถูกสามีทำร้าย โดยมีความถี่ของลักษณะการถูกทำร้ายของภรรยาด้านจิตใจมากที่สุดคิดเป็น 85.5 รองลงมาคือ ด้านเศรษฐกิจ ร้อยละ 48.4 ด้านร่างกายร้อยละ 39.2 และด้านเพศร้อยละ 35.9 ตามลำดับ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับการถูกทำร้ายของภรรยา ได้แก่ ระดับการศึกษาของสามีและของภรรยา สัมพันธภาพระหว่างสามีและภรรยา การสื่อสารระหว่างสามีและภรรยา การใช้เครื่องมือที่มีแอลกอฮอล์ของสามีและของภรรยา การเล่นการพนันของสามีและภรรยา การสนับสนุนทางสังคมของภรรยา พฤติกรรมการเผชิญปัญหาของสามีและของภรรยา และพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจำแนกกลุ่มภรรยาที่ถูกสามีทำร้าย และกลุ่มภรรยาที่ไม่ถูกสามีทำร้ายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P\text{-value} < 0.001$ คือ การสื่อสารระหว่างสามีและภรรยา การเล่นการพนันของสามีและการใช้เครื่องมือที่มีแอลกอฮอล์ของสามี โดยมีความแม่นยำในการทำนาย ร้อยละ 66.2

ดังนั้นในการป้องกันหรือลดความรุนแรงของปัญหาการถูกทำร้ายของภรรยาจากสามีจึงควรมีการพัฒนาทักษะการสื่อสาร โครงการเพื่อลด ละ เลิกการดื่มสุราและการเล่นการพนัน การเสริมสร้างสัมพันธภาพระหว่างสามีและภรรยาและพฤติกรรมการเผชิญปัญหาที่ถูกต้อง การเสริมสร้างเครือข่าย

การสนับสนุนทางสังคมในชุมชน รวมทั้งการจัดตั้งองค์กรในชุมชนเพื่อให้คำปรึกษาแก่คู่สามีและภรรยาที่มีความขัดแย้งระหว่างกัน

ศิริเพชร ศิริวัฒนา (2538) ได้ศึกษาปัญหาความรุนแรงในครอบครัว โดยศึกษาเฉพาะกรณีผลกระทบทางด้านสุขภาพจิตของหญิงที่ถูกสามีทำร้ายร่างกาย การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยและสถานการณ์สิ่งแวดล้อมที่ทำให้เกิดปัญหาความรุนแรงในครอบครัว เพื่อศึกษาผลกระทบทางด้านสุขภาพจิตของภรรยาที่ตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงจากสามี โดยศึกษาเป็นรายกรณี ผลการวิจัยพบว่า สถานภาพทางเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา อาชีพ และรายได้ของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับต่ำ เหตุการณ์เฉพาะหน้าที่นำไปสู่ความรุนแรงในครอบครัว คือ ปัญหารายได้ไม่เพียงพอ สามีดื่มสุรา ดิตยาเสพติด ดิดการพนัน สามีเป็นคนมีอารมณ์โกรธ โมโหง่าย และเคยมีประวัติอาการทางจิต นอกจากนี้พบว่า สุขภาพจิตของสตรีที่ถูกสามีทำร้ายร่างกาย ได้รับผลกระทบในระดับสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานของคนไทย ได้แก่ การย่ำคิดย่ำทำ การวิตกกังวล ความก้าวร้าว และความซึมเศร้า

ศิริชัย ไซติรัตน์ (2536) ได้ศึกษาเรื่องความรุนแรงในครอบครัว กรณีสามีทำร้าย ร่างกาย ภรรยา โดยศึกษาเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร และจังหวัดใกล้เคียง การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพความรุนแรงในครอบครัวเฉพาะกรณีสามีทำร้ายร่างกายภรรยา ศึกษาปัจจัยที่เป็นสาเหตุและผลกระทบที่เกิดจากสถานการณ์ความรุนแรงดังกล่าว สรุปได้ว่า ลักษณะการกระทำ หรือวิธีการที่สามีทำร้ายภรรยาส่วนใหญ่เป็นการใช้อวัยวะเข้าทำร้าย เช่น การต่อย เตะ ถีบ ผลัก บีบคอ และความถี่ของการกระทำ ในระดับที่เป็นครั้งคราวมากที่สุด ผลการกระทำส่วนใหญ่ คือ ทำให้ภรรยาเสียชีวิต และบาดเจ็บสาหัสจากการถูกทำร้าย นอกจากนี้ยังได้ส่งผลกระทบต่อบุตรมากที่สุด ในด้านจิตใจ คือ ทำให้บุตรมีความหวาดกลัว บางรายได้รับบาดเจ็บ และเป็นเหตุให้เด็กหนีออกจากบ้าน

ลักษณะของสามีที่ทำร้ายร่างกายภรรยา คือเป็นผู้ที่มีอายุในช่วง 46 ปี ขึ้นไป มีการศึกษาระดับต่ำ ไม่เกินชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ประกอบอาชีพรับจ้าง มีรายได้น้อย ขณะที่ภรรยาที่เป็นเหยื่อส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26-30 ปี มีการศึกษาระดับต่ำเช่นกัน ภรรยาส่วนใหญ่ไม่ได้ประกอบอาชีพ ไม่มีรายได้เลย นอกจากนี้ สามีที่เคยทำร้ายร่างกายส่วนใหญ่จะมีทัศนคติทางเพศนิยม เชิงยกย่องชายว่ามีอำนาจ มีสิทธิและสถานะเหนือกว่าเพศหญิง และส่วนใหญ่มีภูมิหลังด้านความรุนแรงในครอบครัว หรือเติบโตมาในครอบครัวที่เคยมีปัญหาความรุนแรง และเห็นว่าการทำร้ายร่างกายเป็นเรื่องธรรมดา รวมทั้งมีประสบการณ์ทางด้านความรุนแรง คือเคยถูกใช้ หรือเป็นผู้ใช้ความรุนแรงมาในวัยเยาว์

สถานการณ์สาเหตุเฉพาะที่นำไปสู่การทำร้ายร่างกายเกือบทั้งหมดเป็นเรื่องเกี่ยวกับ อารมณ์โกรธ บันดาลโทสะ หรือลืมหุน เนื่องจากมีปัญหาด้านผู้สาว เมาสุรา เล่นการพนัน และไม่ชอบพฤติกรรมของอีกฝ่ายหนึ่ง สาเหตุที่นำไปสู่การใช้ความรุนแรงส่วนใหญ่เป็นเรื่องที่เคยทะเลาะกันแล้วในอดีต ขนาดของครอบครัวที่มีปัญหาความรุนแรงมักจะเป็นครอบครัวเดี่ยวที่ไม่มีบุตร หรือมีบุตรจำนวน

น้อย ใช้ชีวิตกันมาในช่วง 1-3 ปี แยกครอบครัวมาอยู่กันตามลำพังสามีภรรยา โดยไม่มีญาติผู้ใหญ่อยู่ด้วย ผลการวิจัยยังพบว่า ยิ่งสามีมีอายุมากเท่าใด ยิ่งมีโอกาสทำร้าย ร่างกายภรรยาด้วยการใช้สิ่งของหรือใช้อาวุธมากใช้มากขึ้น

จากที่กล่าวมา สามารถสรุปได้ว่า ความรุนแรงต่อสตรี มีลักษณะของความรุนแรงตั้งแต่บาดเจ็บเพียงเล็กน้อย เช่น มีบาดแผลถลอก ฟกช้ำ ดำเขียว จนกระทั่งถึงบาดเจ็บสาหัส แขนหัก จนกระทั่งถึงเสียชีวิต ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการทำร้ายร่างกายภรรยา จากสามีเป็นผู้กระทำ อันเนื่องมาจากความโกรธ ความหึงหวงกัน พบว่าส่วนใหญ่จะมีรายได้น้อย การศึกษาต่ำ ซึ่งการกระทำรุนแรงยังส่งผลกระทบต่อผู้หญิงและลูกอีกด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงความรุนแรงต่อสตรี เกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้เกิดความรุนแรงต่อสตรี ลักษณะของความรุนแรงต่อสตรี และผลกระทบจากความรุนแรงต่อสตรี ที่มารับบริการของโรงพยาบาลลาดกระบังกรุงเทพมหานคร โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย

(Descriptive research) ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. แหล่งข้อมูล
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลในการศึกษาในครั้งนี้เป็นสตรีที่มีอายุระหว่าง 15 –44 ปี ซึ่งได้รับความรุนแรง ทั้งทางด้านร่างกาย ทางจิตใจ และทางเพศ ที่มารับการรักษาที่แผนกอุบัติเหตุ และฉุกเฉิน ของโรงพยาบาลลาดกระบังกรุงเทพมหานคร ทั้งที่ตำรวจส่งมา และมารับการรักษาเอง ตั้งแต่วันที่ 5 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2546 ถึง วันที่ 31 เดือนพฤษภาคม พ.ศ.2546 และสตรีที่ได้รับความรุนแรง สามารถสื่อสารทางวาจาได้ จำนวน 20 คน โดยจำแนกเป็น

เดือนมีนาคม 2546	มีจำนวนสตรีถูกกระทำรุนแรงที่สัมภาษณ์	รวม 7 คน
เดือนเมษายน 2546	มีจำนวนสตรีถูกกระทำรุนแรงที่สัมภาษณ์	รวม 6 คน
เดือนพฤษภาคม 2546	มีจำนวนสตรีถูกกระทำรุนแรงที่สัมภาษณ์	รวม 7 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสัมภาษณ์ เกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรี ที่มารับบริการที่โรงพยาบาลลาดกระบังกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการค้นคว้าจากเอกสาร และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประกอบด้วย ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลด้านส่วนตัวของสตรีที่ได้รับความรุนแรง ประกอบด้วย อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพสมรส จำนวนสมาชิกในครอบครัว ภาระรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในครอบครัว บุคลิกภาพ และกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัย

2. ข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุของความรุนแรงต่อสตรี ซึ่งประกอบด้วย

2.1 สาเหตุด้านส่วนตัว ได้แก่ ภาระหนี้สิน การเล่นเกมพนัน การติดสุรา การเสพติดยาเสพติดการมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่สมรส การยอมรับอำนาจของเพศชาย การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

2.2 สาเหตุด้านครอบครัว ได้แก่ ลักษณะสภาพครอบครัว เศรษฐกิจของครอบครัว สัมพันธภาพในครอบครัว สัมพันธภาพกับคู่สมรส พฤติกรรมของคู่สมรสที่ก่อให้เกิดความรุนแรง การหนีหวง การทะเลาะวิวาทกันในครอบครัว

2.3 สาเหตุด้านสภาพแวดล้อม ได้แก่ แหล่งที่อยู่อาศัย สัมพันธภาพกับเพื่อนร่วมงาน สัมพันธภาพกับเพื่อนบ้าน สถานที่ทำงาน ประเภทของงานที่ทำ เวลาทำงาน - เวลาเลิกงาน

3. ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะความรุนแรงต่อสตรี ได้แก่ ความรุนแรงทางร่างกาย ความรุนแรงทางจิตใจ ความรุนแรงทางเพศ และความรุนแรงทางสังคม

4. ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบจากความรุนแรงต่อสตรี ได้แก่ ผลกระทบทางร่างกาย ผลกระทบทางจิตใจ ผลกระทบทางเพศ และผลกระทบทางสังคม

5. ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการได้รับความช่วยเหลือแก่สตรีที่ได้รับความรุนแรง ได้แก่ หน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือ ภาครัฐ และภาคเอกชน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรี โดยสัมภาษณ์สตรี ที่ได้รับความรุนแรง

1. ผู้วิจัยศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง จากตำรา เอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ ความรุนแรงต่อสตรี เพื่อมาเป็นแนวทาง ในการสร้างแบบสัมภาษณ์ ความรุนแรงต่อสตรี

2. กำหนดขอบเขตและโครงสร้างของเนื้อหาของแบบสัมภาษณ์ ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการศึกษา โดยการศึกษาหลักเกณฑ์ และวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์ และสร้างแบบสัมภาษณ์

3. ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้น ไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ คือ ศาสตราจารย์ ดร.ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์อินทร์ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหา และภาษาที่ใช้ ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาแก้ไขปรับปรุง

4. นำแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ไปทดลองใช้ (Try Out) เพื่อตรวจสอบความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาที่ใช้ กับสตรีที่ได้รับความรุนแรง จำนวน 3 คน ซึ่งเป็นสตรีที่ได้รับความรุนแรงคนละกลุ่มกับกลุ่มตัวอย่าง และเป็นผู้ที่เข้ารับการรักษาใน โรงพยาบาล

ลาดกระบังกรุงเทพมหานคร เมื่อเดือน มกราคม 2546 แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้ในการวิจัยต่อไป

ตัวอย่างแบบสัมภาษณ์ความรุนแรงต่อสตรี

ตอนที่ 1 ข้อมูลด้านส่วนตัว

1. อายุปี (ระบุ)

2. อาชีพ

1) ☐ ไม่ได้ประกอบอาชีพ

2) ☐ ค้าขาย

3) ☐ ลูกจ้างประจำ

4) ☐ ธุรกิจส่วนตัว

5) ☐ รับจ้างทั่วไป

6) ☐ แม่บ้าน

7) ☐ กรรมการก่อสร้าง

8) ☐ รัฐวิสาหกิจ

9) ☐ ทำงานร้านอาหาร

10) ☐ พนักงานบริษัท

11) ☐ อื่น ๆ(ระบุ)

3. ระดับการศึกษา

1) ☐ ไม่ได้เรียนหนังสือ

2) ☐ ประถมศึกษา

3) ☐ มัธยมศึกษา

4) ☐ ปวช. / ปวส.

5) ☐ปริญญาตรี หรือสูงกว่า

4. รายได้

1) ☐ ไม่มีรายได้

2) ☐ รายได้ต่ำกว่า 3,000 บาท

3) ☐ รายได้ระหว่าง 3,000 – 6,000 บาท

4) ☐ รายได้ 6,000 บาท ขึ้นไป

5. สถานภาพสมรส

1) ☐ โสด

2) ☐ สมรส

2.1) ☐ จดทะเบียนสมรส

2.2) ☐ ไม่จดทะเบียนสมรส

3) ☐ หม้าย

4) ☐ หย่า / แยกกันอยู่

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจาก บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตรถึง ผู้อำนวยการสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล สำหรับการวิจัย

2. ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ ไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้แบบสัมภาษณ์ โดยสัมภาษณ์จากผู้ใกล้ชิด และตัวสตรีที่ได้รับการความรุนแรงเอง โดยจะกำหนดการสัมภาษณ์ คนละ 1 ครั้งครั้งละ 1 ชั่วโมง โดยจะต้องมีการสร้างสัมพันธภาพกับสตรีที่ได้รับการความรุนแรง ในการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยใช้วิธีการจดบันทึกข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยขออนุญาตจดบันทึกขณะสัมภาษณ์ และขออนุญาตอัดเทปในขณะสัมภาษณ์ และให้สตรีที่ได้รับการความรุนแรงทำแบบทดสอบการวาดภาพคน

3. ผู้วิจัยใช้เวลาในการสัมภาษณ์ และเก็บข้อมูล โดยใช้ระยะเวลา 3 เดือน เริ่มตั้งแต่วันที่ 5 มีนาคม – 31 พฤษภาคม 2546 โดยขอความร่วมมือจาก แพทย์ พยาบาล เจ้าหน้าที่แผนกต่าง ๆ และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับสตรีที่ได้รับการความรุนแรง

4. ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ที่ได้จากการสัมภาษณ์สตรีที่ได้รับการความรุนแรง มาวิเคราะห์ในเชิงปริมาณและคุณภาพต่อไป

การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview)

1. ในการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้วิจัยใช้วิธีจดบันทึกข้อมูลจากการสัมภาษณ์ เพื่อค้นหาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหาในการเก็บข้อมูล การสัมภาษณ์ทุกครั้ง ผู้วิจัย ขอความร่วมมือจากสตรีที่ได้รับการความรุนแรง และขออนุญาตบันทึกข้อมูลขณะสัมภาษณ์

2. ในการสัมภาษณ์เชิงลึกนี้ ผู้วิจัยแจ้งเรื่องของการวิจัยพร้อมวัตถุประสงค์ให้สตรีที่ได้รับการความรุนแรงทราบ และผลของการวิจัยครั้งนี้ จะไม่มีผลใด ๆ ต่อผู้ให้ข้อมูล หลังจากนั้นจะสร้างความคุ้นเคย สร้างสัมพันธภาพ เพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลเกิดความไว้วางใจ

3. ในขณะสัมภาษณ์เชิงลึก บางครั้งสตรีที่ได้รับการความรุนแรงเกิดความสับสนใจ ผู้วิจัย จะใช้เทคนิคการให้คำปรึกษาเข้าช่วยในการสัมภาษณ์ และการให้กำลังใจแก่สตรีควบคู่กันไปด้วย เพื่อให้เกิดความสบายใจ และร่วมมือในการให้ข้อมูล

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ และค่าร้อยละ ซึ่งนำมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพ เพื่ออธิบายให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และคำนวณค่าร้อยละ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านส่วนตัวของผู้มารับบริการ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุของการเกิดความรุนแรง : สาเหตุด้านส่วนตัว

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุของการเกิดความรุนแรง : สาเหตุด้าน

ครอบครัว

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุของการเกิดความรุนแรง : สาเหตุด้านสภาพ

แวดล้อม

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะความรุนแรงต่อสตรี

ตอนที่ 6 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบจากความรุนแรงต่อสตรี

ตอนที่ 7 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการได้รับความช่วยเหลือของสตรีที่ได้รับ

ความรุนแรง

ผลการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านส่วนตัวของผู้มารับบริการ

การวิเคราะห์ตอนที่ 1 นี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่และค่าร้อยละตามตัวแปร ด้าน อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพสมรส จำนวนสมาชิกในครอบครัว การรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในครอบครัว บุคลิกภาพ กรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยดังแสดงในตาราง 1 – 5

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของสตรีที่ได้รับความรุนแรงจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
15-19 ปี	3	15.00
20-24 ปี	3	15.00
25-29 ปี	1	5.00
30-34 ปี	5	25.00
35-39 ปี	3	15.00
40-44 ปี	5	25.00
รวม	20	100.00

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 1 พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรง คือ กลุ่มอายุ 30 – 34 ปี และ 40 – 44 ปี มีจำนวนเท่ากัน คือ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 รองลงมา คือกลุ่มอายุ 35 – 39 ปี มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 ส่วนกลุ่มอายุ 15 – 19 ปี และ 20 – 24 ปี มีจำนวนเท่ากัน คือ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 และ กลุ่มอายุ 25 – 29 ปี มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของสตรีที่ได้รับความรุนแรงจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	3	15.00
ลูกจ้างประจำ	3	15.00
พนักงานบริษัท	3	15.00
รับจ้างทั่วไป	3	15.00
ค้าขาย	2	10.00
ธุรกิจส่วนตัว	2	10.00
กรรมกรก่อสร้าง	1	5.00
รัฐวิสาหกิจ	1	5.00
ทำงานร้านอาหาร	1	5.00
แม่บ้าน	1	5.00
รวม	20	100.00

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 2 พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ ที่ประกอบอาชีพเป็นลูกจ้างประจำ พนักงานบริษัท และรับจ้างทั่วไป มีจำนวนเท่ากัน คือ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 มากรองลงมา คือ ประกอบอาชีพ ค้าขาย และมีธุรกิจส่วนตัว ซึ่งมีจำนวนเท่ากัน คือ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และประกอบอาชีพ เป็นกรรมกรก่อสร้าง ทำงาน รัฐวิสาหกิจ ทำงานร้านอาหาร และเป็นแม่บ้านซึ่งมีจำนวนเท่ากัน คือ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของสตรีที่ได้รับความรุนแรงจำแนกตามระดับการศึกษา รายได้ และสถาน ภาพสมรส จำนวนสมาชิกในครอบครัว ภาวะความรับผิดชอบในครอบครัว

ข้อมูลด้านส่วนตัวของสตรีที่ ได้รับความรุนแรง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ไม่ได้เรียนหนังสือ	-	-
ประถมศึกษา	11	55.00
มัธยมศึกษา	6	30.00
ปวช./ปวส.	2	10.00
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	1	5.00
รวม	20	100.00
รายได้		
ไม่มีรายได้	4	20.00
ต่ำกว่า 3,000 บาท	1	5.00
3,000-6,000 บาท	9	45.00
6,000 บาท ขึ้นไป	6	30.00
รวม	20	100.00
สถานภาพสมรส		
โสด	4	20.00
สมรส		
จดทะเบียนสมรส	9	45.00
ไม่จดทะเบียนสมรส	7	35.00
รวม	20	100.00

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อมูลด้านส่วนตัวของสตรีที่ ได้รับความรุนแรง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>จำนวนสมาชิกในครอบครัว</u>		
2 คน	4	20.00
3 คน	6	30.00
4 คน	7	35.00
5 คน ขึ้นไป	3	15.00
รวม	20	100.00
<u>ภาวะความรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในครอบครัว</u>		
เป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมดในครอบครัว	7	35.00
รับผิดชอบเป็นบางส่วน	11	55.00
ไม่ต้องรับผิดชอบ	2	10.00
รวม	20	100.00

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 3 พบว่า

ระดับการศึกษา ระดับการศึกษาของสตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ คือ ระดับประถมศึกษา มีจำนวนมากที่สุด คือ 11 คน คิดเป็นร้อยละ 55.00 รองลงมา คือ ระดับมัธยมศึกษา มีจำนวน 6 คนคิดเป็นร้อยละ 30.00 ระดับปวช./ปวส. จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 ระดับปริญญาตรี หรือสูงกว่า จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 และไม่พบสตรีที่ได้รับความรุนแรงนั้นไม่ได้เรียนหนังสือ

รายได้ รายได้ของสตรีที่ได้รับความรุนแรง คือ มีรายได้ 3,000 – 6,000 บาท มีจำนวนมากที่สุด คือ 9 คน คิดเป็นร้อยละ 45.00 รองลงมา คือ มีรายได้ 6,000 บาทขึ้นไป มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 ไม่มีรายได้ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และมีรายได้ต่ำกว่า 3,000 บาท จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00

สถานภาพสมรส สถานภาพสมรสของสตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ มีสถานภาพสมรส จำแนกเป็นจดทะเบียนสมรส จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 45.00 และไม่ได้จดทะเบียนสมรส จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 และมีสถานภาพโสด จำนวน 4 คน คิดเป็น ร้อยละ 20.00

จำนวนสมาชิกในครอบครัว สตรีที่ได้รับความรุนแรงมีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 4 คน มีสมาชิกอยู่ในครอบครัว จำนวนมากที่สุด คือ 7 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 รองลงมา คือ มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3 คน มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2 คน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และมีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5 คนขึ้นไป จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00

การระดมรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในครอบครัว สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ เป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในครอบครัวเป็นบางส่วน มีจำนวนมากที่สุด คือ 11 คน คิดเป็นร้อยละ 55.00 รองลงมา คือเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมดในครอบครัว มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 และไม่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในครอบครัว จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00

ตาราง 4 บุคลิกภาพของสตรีแต่ละคนที่ได้รับความรุนแรง จากการทดสอบวาดภาพคน

สตรีคนที่	บุคลิกภาพของสตรีแต่ละคนที่ได้รับความรุนแรง
1	มีความวิตกกังวลเกี่ยวกับเรื่องเพศสูง แนวโน้มถดถอย แยกตัว ไม่มีความทะเยอทะยาน พึ่งพาผู้อื่น ก้าวร้าว
2	ไม่มั่นคง อารมณ์เก็บกด แยกตัว วิตกกังวลเกี่ยวกับเรื่องเพศสูง ไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง ต้องการมีอำนาจเหนือเพศชาย
3	แนวโน้มถดถอย พึ่งพาผู้อื่น รู้สึกไม่มั่นคง มีความเครียด เก็บกด วิตกกังวลสูง ไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง
4	มีความสับสนในเรื่องเพศ ขาดความทะเยอทะยาน ซึมเศร้า มีความรู้สึกไม่มั่นคงความวิตกกังวลเกี่ยวกับเรื่องเพศสูง ก้าวร้าว ยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง แยกตัว
5	สับสนในเรื่องเพศ รู้สึกไม่มั่นคง วิตกกังวลเกี่ยวกับเรื่องเพศต่อต้านสังคม ไม่เป็นตัวของตัวเอง
6	วิตกกังวล ไม่มีความมั่นใจในตนเอง ถดถอย ก้าวร้าว ต้องการเด่นเหนือผู้อื่นต่อต้านเพศชาย
7	ไม่มั่นคง ปลอดภัย วิตกกังวลสูงต่อต้านสังคม ทศนคติไม่ดีต่อเพศชาย
8	รู้สึกไม่มั่นคง หวั่นไหว ไม่มีความเชื่อมั่น พึ่งพาผู้อื่นต่อต้านสังคม มีปัญหาการปรับตัว
9	รู้สึกไม่มั่นคง ต้องการพึ่งพาผู้อื่น วิตกกังวลสูงเรื่องเพศ ยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง ทศนคติไม่ดีต่อเพศชาย
10	ปัญหาการปรับตัว แยกตัว ซึมเศร้า หุนหันพลันแล่น บกพร่องในเรื่องเพศ
11	ไม่มีความมั่นคงทางจิตใจ ต้องการพึ่งพาผู้อื่น ให้ความสำคัญกับการเข้าสังคม บกพร่องทางเพศ
12	ชอบสังคม มีความวิตกกังวลเกี่ยวกับเรื่องเพศ ก้าวร้าว ปรับตัวได้
13	บกพร่องทางเพศ ไม่มีความมั่นคงทางจิตใจ ต้องการพึ่งพาผู้อื่น มีแนวโน้มซึมเศร้า

ตาราง 4 (ต่อ)

สตรีคนที่	บุคลิกภาพของสตรีแต่ละคนที่ได้รับความรุนแรง
14	ไม่มีความเป็นตัวของตัวเอง วิตกกังวล หวั่นไหว บกพร่องทางเพศ ขัดแย้งเรื่องเพศ
15	ขัดแย้งเรื่องเพศ พึ่งพาไม่มั่นคง อารมณ์หวั่นไหว บกพร่องเรื่องเพศ มีปมด้อย วิตกกังวลเรื่องเพศ
16	แยกตัว ไม่สนใจสังคม ยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง ขัดแย้งเรื่องเพศ ซึมเศร้า
17	มีปมด้อย คับข้องใจ ต้องการพึ่งพา ต้องการเด่นเหนือคนอื่น ซึมเศร้า
18	กังวลเกี่ยวกับเรื่องเพศ เก็บกด ต้องการพึ่งพาผู้อื่น ไม่ยืดหยุ่น ย่ำคิดย่ำทำ
19	ถดถอย อารมณ์ไม่มั่นคง เก็บตัว แยกตัว วิตกกังวลสูง ต่อต้านเพศชาย

ในการศึกษาบุคลิกภาพโดยใช้การทดสอบการวาดภาพคน สตรีที่ได้รับความรุนแรง จำนวน 19 คน ทำแบบทดสอบการวาดภาพคน และมีสตรีจำนวน 1 คน ไม่ประสงค์จะทำแบบทดสอบวาดภาพคน ผลการทดสอบ ตามตาราง 4 พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรง ส่วนมากมีบุคลิกภาพ ดังนี้ คือ มีแนวโน้ม ของอาการที่แสดงออกถึงความวิตกกังวล มีอารมณ์ไม่มั่นคง เก็บตัว แยกตัว ต่อต้านเพศชาย กังวลเกี่ยวกับเรื่องเพศ เก็บกด ต้องการพึ่งพาผู้อื่น ไม่ยืดหยุ่น ย่ำคิดย่ำทำ ต่อต้านสังคม ซึมเศร้า มีปมด้อย ไม่มีความทะเยอทะยาน สับสนในเรื่องเพศ บกพร่องทางเพศ ไม่มีความมั่นคงทางจิตใจ มีปัญหาการปรับตัว อารมณ์หวั่นไหว ยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง ไม่สนใจสังคม ต้องการเด่นเหนือผู้อื่น

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของสตรีที่ได้รับความรุนแรงจำแนกตามกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัย

กรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บ้านของตนเอง	6	30.00
บ้านเช่า	6	30.00
เช่าที่ดินปลูกบ้าน	2	10.00
บ้านบิดามารดา	2	10.00
บ้านพัก	2	10.00
สถานที่ก่อสร้าง	1	5.00
อื่น ๆ (ปลูกบ้านในสนามกอล์ฟ)	1	5.00
รวม	20	100.00

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 5 พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ มีบ้านของตนเอง ซึ่งมีจำนวนเท่ากับ บ้านเช่า มีจำนวนมากที่สุด คือ 6 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 รองลงมา คือ ต้องเช่าที่ดินปลูกบ้าน มีจำนวนเท่ากับอยู่บ้านบิดามารดา และบ้านพัก จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และอยู่ในสถานที่ก่อสร้าง มีจำนวนเท่ากับปลูกบ้านในสนามกอล์ฟจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุของการเกิดความรุนแรง : สาเหตุด้านส่วนตัว

การวิเคราะห์ตอนที่ 2 นี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่และค่าร้อยละตามตัวแปร เกี่ยวกับสาเหตุด้านส่วนตัว ที่ก่อให้เกิดความรุนแรงต่อสตรี ได้แก่ ภาวะ หนี้สิน การเล่นเกมพนัน การติดสุรา การเสพยาเสพติด การมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่สมรส การยอมรับอำนาจของเพศชาย การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 6 จำนวนและร้อยละของสาเหตุด้านส่วนตัว ของสตรีที่ได้รับความรุนแรง จำแนกตามภาระ
หนี้สิน การเล่นการพนัน การติดสุรา การเสพยาเสพติด การมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น
ที่ไม่ใช่คู่สมรส การยอมรับอำนาจของเพศชาย และการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

สาเหตุด้านส่วนตัวของสตรีที่ ได้รับความรุนแรง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>ภาระหนี้สิน</u>		
ไม่มีภาระหนี้สิน	12	60.00
มีภาระหนี้สิน	8	40.00
รวม	20	100.00
<u>การเล่นการพนัน</u>		
เล่นการพนัน	1	5.00
ไม่เล่นการพนัน	19	95.00
รวม	20	100.00
<u>การติดสุรา</u>		
ติดสุรา	1	5.00
ไม่ติดสุรา	19	95.00
รวม	20	100.00
<u>การเสพยาเสพติด</u>		
เสพยาเสพติด	-	-
ไม่เสพยาเสพติด	20	100.00
รวม	20	100.00
<u>การมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่สมรส</u>		
มีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่สมรส	2	10.00
ไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น	18	90.00
รวม	20	100.00

ตาราง 6 (ต่อ)

สาเหตุด้านส่วนตัวของสตรีที่ ได้รับความรุนแรง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>การยอมรับอำนาจของเพศชาย</u>		
เชื่อว่าเพศชายมีอำนาจเหนือกว่า	12	60.00
เชื่อว่าเพศชายและเพศหญิงมีอำนาจ เท่าเทียมกัน	8	40.00
รวม	20	100.00
<u>การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ</u>		
มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	-	-
ไม่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	20	100.00
รวม	20	100.00

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 6 พบว่า

สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ไม่มีภาระหนี้สิน มีจำนวนมากที่สุด คือ 12 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 และรองลงมา คือ มีภาระหนี้สิน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00

เมื่อจำแนกตามสาเหตุจากการเล่นการพนัน พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงไม่เล่นการพนัน มีจำนวนมากที่สุด คือ 19 คน คิดเป็นร้อยละ 90.00 และรองลงมา คือ สตรีที่ได้รับความรุนแรง เล่นการพนัน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00

ส่วนสาเหตุจากการติดสุรา พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงไม่ติดสุรา มีจำนวนมากที่สุด คือ 19 คน คิดเป็นร้อยละ 95.00 และรองลงมา คือ ติดสุรา มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00

สาเหตุจากการเสพยาเสพติด พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงไม่เสพยาเสพติด มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 และไม่มีใครที่เสพยาเสพติด

สาเหตุจากความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่สมรส พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรง มีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่สมรส จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และไม่มีใครมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่สมรส จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 90.00

สาเหตุจากการยอมรับอำนาจของเพศชาย พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรง เชื่อว่าเพศชายมีอำนาจเหนือกว่าเพศหญิง มีจำนวนมากที่สุด คือ 12 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 และรองลงมา คือ มีความเชื่อว่าเพศชายและเพศหญิงมีอำนาจเท่าเทียมกัน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00

นอกจากนี้ สาเหตุจากการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ไม่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ คิดเป็นร้อยละ 100.00 และไม่มีสตรีคนใดที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุของการเกิดความรุนแรง : สาเหตุด้านครอบครัว

การวิเคราะห์ตอนที่ 3 นี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่และค่าร้อยละตามตัวแปร ได้แก่ ลักษณะสภาพครอบครัว เศรษฐกิจของครอบครัว สัมพันธภาพในครอบครัว สัมพันธภาพกับคู่สมรส พฤติกรรมของคู่สมรสที่ก่อให้เกิดความรุนแรง การหนีหวัง การทะเลาะวิวาทกันในครอบครัว ดังแสดงในตาราง 7

ตาราง 7 จำนวนและร้อยละของสาเหตุด้านครอบครัวของสตรีที่ได้รับความรุนแรง จำแนกตาม
 ลักษณะสภาพครอบครัว เศรษฐกิจของครอบครัว สัมพันธภาพในครอบครัว สัมพันธภาพ
 กับคู่สมรส พฤติกรรมของคู่สมรสที่ก่อให้เกิดความรุนแรง การหนีหวง การทะเลาะวิวาท
 กันในครอบครัว

สาเหตุด้านครอบครัวของสตรีที่ ได้รับความรุนแรง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>ลักษณะสภาพครอบครัว</u>		
อยู่ตามลำพัง สามี ภรรยา	8	40.00
อยู่กับครอบครัวที่มีพ่อ แม่ ญาติ- พี่น้อง อาศัยอยู่ร่วมกัน	8	40.00
อยู่กับสามี ภรรยา และลูก	4	20.00
รวม	20	100.00
<u>เศรษฐกิจของครอบครัว</u>		
มีรายได้เพียงพอ	7	35.00
มีรายได้ไม่เพียงพอ	9	45.00
มีหนี้สิน	4	20.00
รวม	20	100.00
<u>สัมพันธภาพในครอบครัว</u>		
ครอบครัวมีความสัมพันธ์กันดี	6	30.00
ความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่ดี	11	55.00
ครอบครัวแตกแยก	2	10.00
อื่น ๆ (สัมพันธภาพกับลูกดี แต่มีสัมพันธภาพที่ไม่ดีกับสามี)	1	5.00
รวม	20	100.00

ตาราง 7(ต่อ)

สาเหตุด้านครอบครัวของสตรีที่ ได้รับความรุนแรง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>สัมพันธ์กับคู่สมรส</u>		
มีความสัมพันธ์ที่ดีกับคู่สมรส	8	40.00
มีความสัมพันธ์ไม่ดีกับคู่สมรส โดยมีความ ขัดแย้งกันบ่อย	8	40.00
อื่น ๆ (ไม่มีคู่สมรส)	4	20.00
รวม	20	100.00
<u>พฤติกรรมของคู่สมรสที่ก่อให้เกิดความรุนแรง</u>		
ไม่มีพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความรุนแรง	-	-
การนอกใจคู่สมรส (สามีนอกใจ)	7	35.00
การดื่มสุรา	6	30.00
การตีการพ่น	3	15.00
การติดยาเสพติด	4	20.00
อื่น ๆ (ไม่มีคู่สมรส)	-	-
รวม	20	100.00
<u>การหนีหวง</u>		
มีการหนีหวงกันของคู่สมรส	12	60.00
ไม่มีการหนีหวงกันของคู่สมรส	4	20.00
อื่น ๆ (ไม่มีคู่สมรส)	4	20.00
รวม	20	100.00

ตาราง 7 (ต่อ)

สาเหตุด้านครอบครัวของสตรีที่ ได้รับความรุนแรง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>การทะเลาะวิวาทกันในครอบครัว</u>		
การทะเลาะวิวาทกันเป็นประจำ	7	35.00
มีการทะเลาะวิวาทกันบ้าง	6	30.00
ไม่เคยมีการทะเลาะวิวาทกัน	3	15.00
อื่น ๆ (ไม่มีคู่สมรส)	4	20.00
รวม	20	100.00

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 7 พบว่า

ลักษณะสภาพครอบครัว ลักษณะสภาพครอบครัวของสตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ คือ อยู่ตามลำพัง สามี ภรรยา และอยู่กับครอบครัวที่มีพ่อแม่ ญาติ พี่น้อง อาศัยอยู่ร่วมกัน จำนวน เท่ากันคือ 8 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 และรองลงมา คือ อาศัยอยู่กับสามี ภรรยา และลูก มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00

เศรษฐกิจของครอบครัว สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ มีรายได้ไม่เพียงพอ มีจำนวน มากที่สุด คือ 9 คน คิดเป็นร้อยละ 45.00 รองลงมา คือ มีรายได้เพียงพอ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 และมีหนี้สิน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00

สัมพันธภาพในครอบครัว สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่ดี มีจำนวนมากที่สุด คือ 11 คน คิดเป็นร้อยละ 55.00 รองลงมา คือ ครอบครัวมีความสัมพันธ์กันดี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 ครอบครัวแตกแยก จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และมีสัม พันธภาพกับลูกดี แต่มีสัมพันธภาพที่ไม่ดีกับสามี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00

สัมพันธภาพกับคู่สมรส จำนวนของสตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ มีความสัมพันธ์ที่ดีกับ คู่สมรส มีจำนวนเท่ากับสตรีที่มีความสัมพันธ์ไม่ดีกับคู่สมรส โดยมีความขัดแย้งกันบ่อย คือ มี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมา คือ ไม่มีคู่สมรส จำนวน 4 คน คิดเป็น ร้อยละ 20.00

พฤติกรรมของคู่สมรสที่ก่อให้เกิดความรุนแรง พฤติกรรมของคู่สมรสที่ก่อให้เกิดความรุนแรงแก่สตรี คือ การนอกใจคู่สมรส มีจำนวนมากที่สุด คือ 7 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 รองลงมา คือ มีพฤติกรรมการตีมสุรา มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 ดิถยาเสพติด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ดิถการพนัน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 และไม่มีผู้ใดที่คู่สมรสไม่มีความรุนแรง

ความหึงหวง สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ มีความหึงหวงกันของคู่สมรส มีจำนวนมากที่สุด คือ 12 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมา คือ ไม่มีการหึงหวงของคู่สมรส จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และไม่มีคู่สมรส จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00

การทะเลาะวิวาทกันในครอบครัว สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่มีการทะเลาะวิวาทกันเป็นประจำ มีจำนวนมากที่สุด คือ 7 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 รองลงมา คือ มีการทะเลาะวิวาทกันบ้าง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 ไม่เคยทะเลาะวิวาทกัน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 ไม่มีคู่สมรส จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุของการเกิดความรุนแรง : สาเหตุด้านสภาพแวดล้อม

การวิเคราะห์ตอนที่ 4 นี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่และค่าร้อยละตามตัวแปร ที่เกี่ยวกับสาเหตุด้านสภาพแวดล้อม ได้แก่ แหล่งที่อยู่อาศัย สัมพันธภาพกับเพื่อนร่วมงาน สัมพันธภาพกับเพื่อนบ้าน สถานที่ทำงาน ประเภทงานที่ทำ เวลาทำงาน และเวลาเลิกงาน ดังแสดงในตาราง 8

ตาราง 8 จำนวนและร้อยละของสาเหตุด้านสภาพแวดล้อมของสตรีที่ได้รับความรุนแรง จำแนกตามแหล่งที่อยู่อาศัย สัมพันธภาพกับเพื่อนร่วมงาน สัมพันธภาพกับเพื่อนบ้าน สถานที่ทำงาน ประเภทของงานที่ทำ และเวลาทำงาน เวลาเลิกงาน

สาเหตุด้านสภาพแวดล้อมของสตรีที่ได้รับความรุนแรง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>แหล่งที่อยู่อาศัย</u>		
อาศัยอยู่ในชุมชนแออัด	5	25.00
บ้านพักของทางราชการ	4	20.00
บ้านของตนเอง	4	20.00
บ้านเช่า	3	15.00
พักตามสถานที่ก่อสร้าง	2	10.00
หมู่บ้านจัดสรร	2	10.00
รวม	20	100.00
<u>สัมพันธภาพกับเพื่อนร่วมงาน</u>		
ไม่ได้ทำงาน	2	10.00
มีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนร่วมงาน	16	80.00
มีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนร่วมงาน	1	5.00
อื่น ๆ (ทำงานที่บ้าน)	1	5.00
รวม	20	100.00

ตาราง 8 (ต่อ)

สาเหตุด้านสภาพแวดล้อมของสตรี ที่ได้รับความรุนแรง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>สัมพันธ์ภาพกับเพื่อนบ้าน</u>		
มีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนบ้าน	1	5.00
มีสัมพันธ์ภาพที่ดีกับเพื่อนบ้าน	17	85.00
ไว้วางใจเพื่อนบ้าน หรือเชื่อคนง่ายเกินไป	2	10.00
รวม	20	100.00
<u>สถานที่ทำงาน</u>		
สะดวก และปลอดภัย	10	50.00
ทางเข้าออกของสถานที่ทำงานอยู่ในที่เปลี่ยวมืด 6		30.00
ทำงานที่บ้าน	1	5.00
อื่น ๆ (ไม่ได้ทำงาน)	3	15.00
รวม	20	100.00
<u>ประเภทของงานที่ทำ</u>		
ค้าขาย	8	40.00
ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม	4	20.00
ทำงานในสถานที่ราชการ	3	15.00
ทำงานก่อสร้าง	1	5.00
ทำงานสนามกอล์ฟ	1	5.00
อื่น ๆ (ไม่ได้ทำงาน)	3	15.00
รวม	20	100.00

ตาราง 8 (ต่อ)

สาเหตุด้านสภาพแวดล้อมของสตรี ที่ได้รับความรุนแรง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>เวลาทำงาน - เวลาเลิกงาน</u>		
เวลาเช้า - ออกงาน ระหว่างเวลา 08.00-17.00 น.	10	50.00
เวลาเช้า - ออกงาน ไม่เป็นเวลา	5	25.00
เวลาเช้า - ออกงาน เป็นกะกลางคืน	1	5.00
อื่น ๆ (ไม่ได้ทำงาน หรือ ทำงานที่บ้าน)	4	20.00
รวม	20	100.00

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 8 พบว่า

แหล่งที่อยู่อาศัย สตรีที่ได้รับความรุนแรง อาศัยอยู่ในชุมชนแออัด มีจำนวนมากที่สุด คือ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 รองลงมา คือ อยู่บ้านพักของทางราชการ มีจำนวนเท่ากับ อยู่บ้านของตนเอง คือ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 อยู่บ้านเช่า คือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 และพักตามสถานที่ก่อสร้าง มีจำนวนเท่ากับพักในหมู่บ้านจัดสรร คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00

สัมพันธภาพกับเพื่อนร่วมงาน สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่มีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนร่วมงาน มีจำนวนมากที่สุด คือ 16 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 รองลงมา คือ ไม่ได้ทำงาน มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และมีปัญหากับเพื่อนร่วมงาน มีจำนวนเท่ากับ ทำงานที่บ้าน คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00

สัมพันธภาพกับเพื่อนบ้าน สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่มีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนบ้านมีจำนวนมากที่สุด คือ 17 คน คิดเป็นร้อยละ 85.00 รองลงมา คือ ใจกว้างใจเพื่อนบ้านหรือเชื่อคนง่ายเกินไป มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และมีปัญหากับเพื่อนบ้าน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00

สถานที่ทำงาน สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่มีสถานที่ทำงานที่สะดวก และปลอดภัย มีจำนวนมากที่สุด คือ 10 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมา คือ ทางเข้าออกของสถานที่ทำงาน

อยู่ในที่เปลี่ยว จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 ไม่ได้ทำงาน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 และทำงานที่บ้าน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00

ประเภทของงานที่ทำ สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่มีประเภทการทำงาน คือค้าขาย มีจำนวนมากที่สุด คือ 8 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมา คือ ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ทำงานในสถานที่ราชการ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 ไม่ได้ทำงาน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 และทำงานก่อสร้างมีจำนวนเท่ากับ ทำงานสนามกอล์ฟ คือจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00

เวลาทำงาน – เวลาเลิกงาน สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ทำงานและเลิกงานระหว่างเวลา 08.00-17.00 น. มีจำนวนมากที่สุด คือ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมา คือ เวลาเช้า – ออกงาน ไม่เป็นเวลา มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 เวลาเช้า – ออกงานเป็นกะกลางคืน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 ส่วน สตรีที่ไม่ได้ทำงาน หรือ ทำงานที่บ้าน มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะความรุนแรงต่อสตรี

การวิเคราะห์ตอนที่ 5 นี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่และค่าร้อยละตามตัวแปร เกี่ยวกับลักษณะความรุนแรงต่อสตรี คือ ลักษณะความรุนแรงทางร่างกาย ลักษณะความรุนแรงทางจิตใจ ลักษณะความรุนแรงทางเพศ ลักษณะความรุนแรงทางสังคม ดังแสดงในตาราง 9

ตาราง 9 จำนวนและร้อยละของลักษณะความรุนแรงต่อสตรี

ลักษณะความรุนแรงต่อสตรี	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>ความรุนแรงทางร่างกาย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>		
ตบหน้า/ขว้างปาด้วยสิ่งของ	10	32.30
เตะ ลาก ซ้อม	9	29.03
ผลัก กระแทก	5	16.12
ต่อย/ตีด้วยสิ่งของ	4	12.90
ขู่ว่าจะใช้อาวุธ หรือใช้อาวุธทำร้าย- เช่น มีด ปืน	3	9.70
รวม	31	100.00
<u>ความรุนแรงทางจิตใจ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>		
ดู ด่า ด้วยคำเหยียด	9	36.00
ขู่ว่าจะทำร้าย	7	28.00
ถูกประชด ประชัณ	6	24.00
ประนามว่าชั่วช้า เลวทราม	2	8.00
ถูกตะคอก ตวาด	2	8.00
รวม	25	100.00

ตาราง 9 (ต่อ)

ลักษณะความรุนแรงต่อสตรี	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>ความรุนแรงทางเพศ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>		
ไม่ได้รับความรุนแรง	15	75.00
ถูกข่มขืน (จากบุคคลอื่น)	2	10.00
ทำให้เจ็บปวดก่อนการมีเพศสัมพันธ์	2	10.00
บังคับให้นอนด้วย	1	5.00
รวม	20	100.00
<u>ความรุนแรงทางสังคม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>		
ปล่อยปละละเลย ทอดทิ้ง ไม่ให้-		
ความสำคัญ ไม่สนใจ	12	57.14
ขัดขวางการพบปะกับผู้อื่น เพื่อนร่วมงาน-		
เพื่อนบ้าน หรือญาติพี่น้อง	6	28.57
ขัดขวางความเจริญก้าวหน้า	2	9.52
อื่น ๆ		
ไม่กล้าพบหน้าใคร	1	4.8
รวม	21	100.00

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 9 พบว่า

ลักษณะความรุนแรงต่อสตรีทางร่างกาย สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ มีลักษณะความรุนแรงที่ได้รับทางด้านร่างกายจะเป็นการตบหน้า / ขว้างปาด้วยสิ่งของ มีจำนวนมากที่สุด คือ 10 คน คิดเป็นร้อยละ 32.30 รองลงมา คือ ถูกเตะ ลาก ข้อม มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 29.03 ผลัก กระแทก จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.12 ต่อย / ตีด้วยสิ่งของ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 12.90 และ มีการขู่ว่าจะใช้อาวุธหรือใช้อาวุธทำร้าย เช่น มีด ปืน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 9.70

ลักษณะความรุนแรงต่อสตรีทางจิตใจ สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ มีลักษณะความรุนแรงที่ได้รับทางด้านจิตใจ คือ ดุด่า ด้วยคำหยาบ มีจำนวนมากที่สุด คือ 9 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00 รองลงมา คือ ชู่ว่าจะทำร้าย มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00 ถูกประชด ประชัณ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00 และถูกประนามว่าชั่วช้าเลวทราม มีจำนวนเท่ากับ ถูก ตะคอก ตวาด คือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00

ลักษณะความรุนแรงต่อสตรีทางเพศ สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ ไม่ได้ได้รับความรุนแรงทางเพศ มีจำนวนมากที่สุด คือ 15 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 รองลงมา คือ ถูกข่มขืน จาก บุคคลอื่น มีจำนวนเท่ากับ ทำให้เจ็บปวดก่อนการมีเพศสัมพันธ์ คือ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และบังคับให้นอนด้วย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00

ลักษณะความรุนแรงต่อสตรีทางสังคม สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ มีลักษณะความรุนแรงทางสังคม คือ เป็นการปล่อยปละ ละเลย ทอดทิ้ง ไม่ให้ความสำคัญ ไม่สนใจ มีจำนวนมากที่สุด คือ 12 คิดเป็นร้อยละ 57.14 รองลงมา คือ ถูกขัดขวางการพบปะกับผู้อื่น เพื่อนร่วม เพื่อนบ้าน หรือญาติพี่น้อง มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 ขัดขวางความเจริญก้าวหน้า จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 และไม่มีการพบหน้าใคร จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.80

ตอนที่ 6 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบจากความรุนแรงต่อสตรี

การวิเคราะห์ตอนที่ 6 นี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่และค่าร้อยละตามตัวแปร เกี่ยวกับผลกระทบจากความรุนแรงต่อสตรี คือ ผลกระทบที่เกิดจากการถูกกระทำรุนแรงทางร่างกาย ทางจิตใจ ทางเพศ ทางสังคม ดังแสดงในตาราง 10

ตาราง 10 จำนวนและร้อยละของผลกระทบจากความรุนแรงต่อสตรี

ผลกระทบจากความรุนแรงต่อสตรี	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>ผลกระทบทางร่างกาย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>		
ฟกช้ำ ดำเขียว	16	59.26
มีบาดแผล	10	37.04
เลือดออกจุมูก ตาบวม	1	3.70
รวม	27	100.00
<u>ผลกระทบทางจิตใจ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>		
รู้สึกเสียใจ	15	46.88
หวาดกลัว หวาดระแวง	6	18.75
ซึมเศร้า	1	3.12
อารมณ์โกรธ หงุดหงิด	3	9.37
มีความรู้สึกกดดัน	7	21.90
รวม	32	100.00
<u>ผลกระทบทางเพศ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>		
ไม่มีผลกระทบทางเพศ	20	100.00
มีผลกระทบทางเพศ	-	-
รวม	20	100.00
<u>ผลกระทบทางสังคม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>		
ทำให้อับอาย	17	53.13
ทำให้บุคคลใกล้ชิดได้รับผลกระทบด้วย	7	21.88
ถูกจำกัดสิทธิ	3	9.38
สูญเสียเกียรติยศชื่อเสียง	3	9.38
ไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม	2	6.25
รวม	22	100.00

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 10 พบว่า

ผลกระทบจากความรุนแรงต่อสตรีทางร่างกาย สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ มีผลกระทบทางร่างกายคือ มีอาการ ฟกช้ำ ดำเขียว มีจำนวนมากที่สุด คือ 16 คน คิดเป็นร้อยละ 59.26 รองลงมา คือ มีบาดแผล มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 37.04 และเลือดออกทางจมูก ตาบวม จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.70

ผลกระทบจากความรุนแรงต่อสตรีทางจิตใจ สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ มีผลกระทบทางจิตใจ คือ รู้สึกเสียใจ มีจำนวนมากที่สุด คือ 15 คน คิดเป็นร้อยละ 46.88 รองลงมา คือ มีความรู้สึกกดดัน มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 21.90 หวาดกลัว หวาดระแวง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75 อารมณ์โกรธ หงุดหงิด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 9.37 จะมีความรู้สึกซึมเศร้า จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.12

ผลกระทบจากความรุนแรงต่อสตรีทางเพศ สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ ไม่ได้รับผลกระทบที่เกิดจากการถูกระทำรุนแรงทางเพศ คิดเป็นร้อยละ 100.0 และไม่มีสตรีคนใดได้รับผลกระทบจากความรุนแรงต่อสตรีทางเพศ

ผลกระทบจากความรุนแรงต่อสตรีทางสังคม สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ ได้รับผลกระทบทางสังคม คือ ทำให้ยับยอาย มีจำนวนมากที่สุด คือ 17 คน คิดเป็นร้อยละ 53.13 รองลงมา คือ ทำให้บุคคลใกล้ชิดได้รับผลกระทบด้วย มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 21.88 ถูกจำกัดสิทธิ มีจำนวน เท่ากันกับ สูญเสียเกียรติยศ ชื่อเสียง มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 9.38 และไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25

ตอนที่ 7 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนของสตรีที่ได้รับความรุนแรง

การวิเคราะห์ตอนที่ 7 นี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่และค่าร้อยละตามตัวแปรเกี่ยวกับความต้องการได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนของสตรีที่ได้รับความรุนแรง ได้แก่ การต้องการความช่วยเหลือจากโรงพยาบาล การต้องการความช่วยเหลือจากสถานีตำรวจ การต้องการความช่วยเหลือจากกรมประชาสัมพันธ์ และความต้องการได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาคเอกชน ได้แก่ การต้องการความช่วยเหลือจากมูลนิธิเพื่อนหญิง การต้องการความช่วยเหลือจากบ้านพักฉุกเฉิน การต้องการความช่วยเหลือจากสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมาย ดังแสดงในตาราง 11-12

ตาราง 11 จำนวนและร้อยละของสตรีที่ได้รับความรุนแรง จำแนกตามความต้องการได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐ

ความต้องการได้รับความช่วยเหลือ หน่วยงานภาครัฐ	จำนวน (คน)	ร้อยละ จาก
<u>ความต้องการความช่วยเหลือจากโรงพยาบาล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>		
การรักษาพยาบาล	17	44.74
ช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาล	1	2.63
ให้คำปรึกษาแนะนำ	13	34.21
ติดต่อประสานงานกับหน่วยงานภายนอก		
เพื่อขอความช่วยเหลือ	5	13.16
ติดต่อกับบุคคลในครอบครัวหรือญาติพี่น้อง	2	5.26
รวม	38	100.00
<u>ความต้องการความช่วยเหลือจากสถานีตำรวจ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>		
ไม่ต้องการความช่วยเหลือ	8	40.00
ต้องการความช่วยเหลือ		
ต้องการดำเนินคดีกับผู้กระทำผิด	9	45.00
ต้องการให้ตักเตือน เพื่อไม่ให้มาทำร้ายอีก	3	15.00
รวม	20	100.00
<u>ความต้องการความช่วยเหลือจากกรมประชาสัมพันธ์</u>		
ไม่ต้องการความช่วยเหลือ	20	100.00
ต้องการความช่วยเหลือ	-	-
รวม	20	100.00

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 11 พบว่า

ความต้องการความช่วยเหลือจากโรงพยาบาล สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ต้องการความช่วยเหลือจากโรงพยาบาล คือ การรักษาพยาบาล มีจำนวนมากที่สุด คือ 17 คน คิดเป็นร้อยละ 44.74 รองลงมา คือ ให้คำปรึกษาแนะนำ มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 34.21 ติดต่oprสานงานกับหน่วยงานภายนอกเพื่อขอความช่วยเหลือ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.16 ติดต่อกับบุคคลในครอบครัวหรือญาติพี่น้อง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 และช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาล จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.63

ความต้องการความช่วยเหลือจากสถานีตำรวจ สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ ต้องการความช่วยเหลือจากสถานีตำรวจ จำแนกตามความต้องการให้ตำรวจดำเนินคดีกับผู้กระทำผิด มีจำนวนมากที่สุด คือ 9 คน คิดเป็นร้อยละ 45.00 และต้องการให้ตำรวจดักเตือนเพื่อไม่ให้มาทำร้ายอีก มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 และไม่ต้องการความช่วยเหลือจากสถานีตำรวจ มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00

ความต้องการความช่วยเหลือจากกรมประชาสงเคราะห์ สตรีที่ได้รับความรุนแรง ไม่ต้องการความช่วยเหลือจากกรมประชาสงเคราะห์

ตาราง 12 จำนวนและร้อยละของสตรีที่ได้รับความรุนแรงจำแนกตามความต้องการได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาคเอกชน

ความต้องการได้รับความช่วยเหลือ หน่วยงานภาคเอกชน	จำนวน (คน)	ร้อยละ จาก
<u>ความต้องการความช่วยเหลือจากมูลนิธิเพื่อนหญิง</u>		
ไม่ต้องการความช่วยเหลือ	18	90.00
ต้องการความช่วยเหลือ		
ด้านการให้คำปรึกษาแนะนำ	2	10.00
รวม	20	100.00
<u>ความต้องการความช่วยเหลือจากบ้านพักฉุกเฉิน</u>		
ไม่ต้องการความช่วยเหลือ	18	90.00
ต้องการความช่วยเหลือ		
ด้านที่พักอาศัย	2	10.00
รวม	20	100.00
<u>ความต้องการความช่วยเหลือจากสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมาย</u>		
ไม่ต้องการความช่วยเหลือ	19	95.00
ต้องการความช่วยเหลือ		
ด้านคำแนะนำปรึกษาในเรื่องกฎหมาย	1	5.00
รวม	20	100.00

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 12 พบว่า

การต้องการความช่วยเหลือจากมูลนิธิเพื่อนหญิง สตรีที่ได้รับความรุนแรงต้องการความช่วยเหลือจากมูลนิธิเพื่อนหญิง ในด้านการให้คำปรึกษาแนะนำ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และไม่ต้องการความช่วยเหลือจากมูลนิธิเพื่อนหญิง มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 90.00

การต้องการความช่วยเหลือจากบ้านพักฉุกเฉิน สตรีที่ได้รับความรุนแรง ต้องการความช่วยเหลือจากบ้านพักฉุกเฉิน ในด้านที่พักอาศัย มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และไม่ต้องการความช่วยเหลือจากบ้านพักฉุกเฉิน มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 90.00

การต้องการความช่วยเหลือจากสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมาย สตรีที่ได้รับความรุนแรง มีความต้องการความช่วยเหลือจากสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมาย ในด้านคำแนะนำปรึกษาด้านกฎหมาย มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 และสตรีที่ได้รับความรุนแรงไม่ต้องการความช่วยเหลือจากสมาคมบัณฑิตทางกฎหมาย จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 95.00

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาถึงสาเหตุของการเกิดความรุนแรงต่อสตรี ลักษณะของความรุนแรงต่อสตรี ผลกระทบจากความรุนแรงต่อสตรี และความต้องการได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ของสตรีที่เข้ารับการรักษารักษาของโรงพยาบาลลาดกระบังกรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลในการศึกษาในครั้งนี้เป็นสตรีที่มีอายุระหว่าง 15 –44 ปี ซึ่งได้รับความรุนแรง ทั้งทางด้านร่างกาย ทางจิตใจ และทางเพศ ที่มาับการรักษที่แผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ของโรงพยาบาลลาดกระบังกรุงเทพมหานคร ทั้งที่ตำรวจส่งมา และมารับการรักษาเอง ตั้งแต่วันที่ 5 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2546 ถึง วันที่ 31 เดือนพฤษภาคม พ.ศ.2546 และสตรีที่ได้รับความรุนแรง สามารถสื่อสารทางวาจาได้ จำนวน 20 คน โดยจำแนกเป็น

เดือนมีนาคม 2546 มีจำนวนสตรีถูกกระทำรุนแรงที่สัมภาษณ์ รวม 7 คน

เดือนเมษายน 2546 มีจำนวนสตรีถูกกระทำรุนแรงที่สัมภาษณ์ รวม 6 คน

เดือนพฤษภาคม 2546 มีจำนวนสตรีถูกกระทำรุนแรงที่สัมภาษณ์ รวม 7 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรี โดยสัมภาษณ์สตรีที่ได้รับความรุนแรง ที่เข้ารับการรักษารักษาในโรงพยาบาลลาดกระบังกรุงเทพมหานคร ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลดังต่อไปนี้

1. แบบสัมภาษณ์ข้อมูลด้านส่วนตัวของผู้มารับบริการ ซึ่งประกอบด้วย อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพสมรส จำนวนสมาชิกในครอบครัว การรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในครอบครัว บุคลิกภาพ และกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัย

2. แบบสัมภาษณ์สาเหตุของการเกิดความรุนแรงต่อสตรี ซึ่งประกอบด้วย

2.1 สาเหตุด้านส่วนตัว ได้แก่ การหนีสิน การเล่นเกมพนัน การติดสุรา การเสพติด

ยาเสพติด ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่สมรส การยอมรับอำนาจของเพศชาย การมีพฤติกรรม เบี่ยงเบนทางเพศ

2.2 สาเหตุด้านครอบครัว ได้แก่ ลักษณะสภาพครอบครัว เศรษฐกิจของ ครอบครัว สัมพันธภาพในครอบครัว สัมพันธภาพกับคู่สมรส พฤติกรรมของคู่สมรสที่ก่อให้เกิดความรุนแรง การ หึงหวง การทะเลาะวิวาทกันในครอบครัว

2.3 สาเหตุด้านสภาพแวดล้อม ได้แก่ แหล่งที่อยู่อาศัย สัมพันธภาพกับเพื่อนร่วมงาน สัมพันธภาพกับเพื่อนบ้าน สถานที่ทำงาน ประเภทของงานที่ทำ เวลาทำงาน เวลาเลิกงาน

3. แบบสัมภาษณ์ลักษณะความรุนแรงต่อสตรี ประกอบด้วย ความรุนแรงทางร่างกาย ความรุนแรงทางจิตใจ ความรุนแรงทางเพศ ความรุนแรงทางสังคม

4. แบบสัมภาษณ์ผลกระทบจากความรุนแรงต่อสตรี ประกอบด้วย ผลกระทบทางร่างกาย ผลกระทบทางจิตใจ ผลกระทบทางเพศ ผลกระทบทางสังคม

5. แบบสัมภาษณ์ความต้องการได้รับความช่วยเหลือของสตรีที่ได้รับความรุนแรง

5.1 ความต้องการได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐ ได้แก่ โรงพยาบาล สถานีตำรวจ กรมประชาสงเคราะห์

5.2 ความต้องการได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานเอกชน ได้แก่ มูลนิธิเพื่อนหญิง บ้านพักฉุกเฉิน สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมาย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In – depth Interview) จากสตรีที่ได้รับความรุนแรงที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร โดยกำหนดสัมภาษณ์คนละประมาณ 1 ชั่วโมง

ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว ข้อมูลสาเหตุของการเกิด ความรุนแรง ลักษณะของความรุนแรง ผลกระทบจากความรุนแรง และความต้องการได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน การวิจัยในครั้งนี้จะใช้ระยะเวลา 3 เดือน โดยขอความร่วมมือจากแพทย์ พยาบาล นักสังคมสงเคราะห์ และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ที่ทำงานในโรงพยาบาล สตรีที่ได้รับความรุนแรง และบุคคลใกล้ชิดกับสตรีที่ได้รับความรุนแรง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ และค่าร้อยละ

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปผลได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลด้านส่วนตัวของผู้มารับบริการ

ข้อมูลด้านส่วนตัวของสตรีที่ได้รับความรุนแรง ศึกษาเฉพาะกรณีกลุ่มที่มาใช้บริการของ โรงพยาบาลลาดกระบังกรุงเทพมหานคร สังกัด สำนักแพทย์ กรุงเทพมหานคร พบว่า

1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับอายุ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรง มีอายุ ระหว่าง กลุ่มอายุ 30 – 34 ปี และ กลุ่มอายุ 40 – 44 ปี คิดเป็นร้อยละเท่ากัน คือ ร้อยละ 25.00 กลุ่มอายุ 15 – 19 ปี กลุ่มอายุ 20 – 24 ปี และกลุ่มอายุ 35 – 39 ปี คิดเป็นร้อยละเท่ากัน คือ ร้อยละ 15.00 และ กลุ่มอายุ 25 – 29 ปี คิดเป็นร้อยละ 5.00

1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรง ที่ไม่ได้ ประกอบอาชีพ ประกอบอาชีพลูกจ้างประจำ พนักงานบริษัท และรับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละเท่ากัน คือ ร้อยละ 15.00 ประกอบอาชีพ ค้าขาย และมีธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละเท่ากัน คือ ร้อยละ 10.00 และ ประกอบอาชีพ เป็นกรรมกรก่อสร้าง ทำงานรัฐวิสาหกิจ ทำงานร้านอาหาร และเป็นแม่บ้าน คิดเป็นร้อยละเท่ากัน คือ ร้อยละ 5.00

1.3 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการศึกษา ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ระดับการศึกษาของ สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ คือ ระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 55.00 มีการศึกษาระดับ มัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 30.00 มีการศึกษาระดับปวช. / ปวส. คิดเป็นร้อยละ 10.00 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือสูงกว่า คิดเป็นร้อยละ 5.00 และไม่พบสตรีที่ได้รับความรุนแรง ที่ไม่ได้ เรียนหนังสือ

1.4 ข้อมูลเกี่ยวกับรายได้ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า รายได้ของสตรีที่ได้รับความรุนแรง คือ มีรายได้ระหว่าง 3,000 – 6,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 45.00 มีรายได้ 6,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 30.00 ไม่มีรายได้ คิดเป็นร้อยละ 20.00 และมีรายได้ต่ำกว่า 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 5.00

1.5 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพสมรส ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า สถานภาพสมรสของ สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ มีสถานภาพสมรส จำแนกเป็นจดทะเบียนสมรส คิดเป็นร้อยละ 45.00 และไม่ได้จดทะเบียนสมรส คิดเป็นร้อยละ 35.00 และ มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 20.00

1.6 ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนสมาชิกในครอบครัว ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า จำนวนสมาชิกในครอบครัวของสตรีที่ได้รับความรุนแรง มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 4 คน คิดเป็นร้อยละ

35.00 มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 มีจำนวนสมาชิกใน ครอบครัว 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และมีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5 คนขึ้นไป คิดเป็น ร้อยละ 15.00

1.7 ข้อมูลเกี่ยวกับภาระความรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในครอบครัว ผลการวิเคราะห์ ข้อมูล พบว่า ภาระความรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในครอบครัวของสตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ เป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในครอบครัวเป็นบางส่วน คิดเป็นร้อยละ 55.00 เป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมดใน ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 35.00 และไม่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 10.00

1.8 ข้อมูลเกี่ยวกับบุคลิกภาพ ในการศึกษาบุคลิกภาพ โดยใช้การทดสอบการ วาดภาพ คน สตรีที่ได้รับความรุนแรง จำนวน 19 คน ทำแบบทดสอบการวาดภาพคน และมีสตรีจำนวน 1 คน ไม่ประสงค์จะทำแบบทดสอบวาดภาพคน ผลการทดสอบพบว่า สตรีที่ได้รับความ รุนแรงส่วนมากมี บุคลิกภาพ ดังนี้ คือ มีแนวโน้มของอาการที่แสดงออกถึงความวิตกกังวล มีอารมณ์ไม่มั่นคง เก็บตัว แยกตัว ต่อต้านเพศชาย กังวลเกี่ยวกับเรื่องเพศ เก็บกด ต้องการพึ่งพาผู้อื่น ไม่ยืดหยุ่น ย้ำคิดย้ำทำ ต่อต้านสังคม ซึมเศร้า มีปมด้อย ไม่มีความทะเยอทะยาน สับสนในเรื่องเพศ บกพร่องทางเพศ ไม่มี ความมั่นคงทางจิตใจ มีปัญหาการปรับตัว ชัดแย้งทางอารมณ์ หวั่นไหว ยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง ไม่ สนใจสังคม ต้องการเด่นเหนือผู้อื่น

1.9 ข้อมูลเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัย ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า กรรมสิทธิ์ในที่ อยู่อาศัยของ สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ มีบ้านของตนเอง และอยู่บ้านเช่า คิดเป็นร้อยละเท่ากัน คือ ร้อยละ 30.00 ต้องเช่าที่ดินปลูกบ้าน อยู่บ้านบิดามารดา และบ้านพัก คิดเป็นร้อยละเท่ากัน คือ ร้อยละ 10.00 อยู่ในสถานที่ก่อสร้าง และปลูกบ้านในสนามกอล์ฟ คิดเป็นร้อยละ เท่ากัน คือ ร้อยละ 5.00

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านส่วนตัวของสตรีที่ได้รับความรุนแรง สรุปได้ว่า

1. อายุ พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ มีอายุอยู่ระหว่าง กลุ่มอายุ 30-34 ปี และ กลุ่มอายุระหว่าง 40-44 ปี จำนวนมากที่สุด กลุ่มสตรีเหล่านี้ ส่วนใหญ่มีครอบครัวแล้ว มากรองลงมา คือกลุ่มอายุ 35-39 ปี กลุ่มอายุ 15-19 ปี กลุ่มอายุ 20-24 ปี และกลุ่มอายุ 25-29 ปี ตามลำดับ

2. อาชีพ พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนมาก มีอาชีพรับจ้าง และบางส่วนไม่ได้ประกอบ อาชีพ จำนวนเท่ากัน มากรองลงมา คือ มีอาชีพค้าขาย ทำธุรกิจส่วนตัว ทำงานรัฐวิสาหกิจ ทำงานร้านอาหาร ตามลำดับ

3. ระดับการศึกษา พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ มีการศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถม ศึกษา จำนวนมากที่สุด มากรองลงมา คือ การศึกษาระดับมัธยมศึกษา ระดับ ปวช. / ปวส. และระดับปริญญาตรี ตามลำดับ แต่ไม่พบว่าสตรีที่ได้รับความรุนแรงไม่มีการศึกษา

4. รายได้ พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ มีรายได้ระหว่าง 3,000 – 6,000 บาท ต่อเดือน จำนวนมากที่สุด มากรองลงมา คือ มีรายได้ 6,000 บาท รายได้ 3,000 บาท ตามลำดับ และยังพบอีกว่าสตรีที่ได้รับความรุนแรงไม่มีรายได้เป็นของตนเอง

5. สถานภาพสมรส พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรง มีสถานภาพสมรส จำนวนมากที่สุด จำแนกเป็นจดทะเบียนสมรส และไม่ได้จดทะเบียนสมรส รองลงมา คือ มีสถานภาพโสด

6. จำนวนสมาชิกในครอบครัว พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรง มีจำนวนสมาชิกใน ครอบครัว จำนวน 4 คน จำนวนมากที่สุด ซึ่งประกอบด้วยพ่อแม่ลูก เป็นครอบครัวที่เป็นครอบครัวเดี่ยว มาก รองลงมา คือ มีสมาชิกในครอบครัว 2 คน มีสมาชิกในครอบครัว 3 คน มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2 คน ตามลำดับ

7. ภาระความรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในครอบครัว พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรง มีภาระต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในครอบครัวเป็นบางส่วน จำนวนมากที่สุด มากรองลงมา คือ เป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในครอบครัวทั้งหมด และมีสตรีบางส่วนที่ไม่ต้องรับภาระค่าใช้จ่ายใน ครอบครัว สามีเป็นคนหาเลี้ยงครอบครัว และสตรีเหล่านี้ต้องอาศัยสามี ไม่สามารถเลี้ยงตัวเองได้

8. บุคลิกภาพ จากการศึกษาบุคลิกภาพของสตรีที่ได้รับความรุนแรง โดยการทดสอบ การวาดภาพคน ผลการทดสอบพบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนมากมีบุคลิกภาพ ดังนี้ คือ มีแนวโน้มของความวิตกกังวล มีอารมณ์ไม่มั่นคง เก็บตัว แยกตัว ต่อต้านเพศชาย เก็บกด ต้องการพึ่งพา

9. กรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัย พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ มีบ้านเป็นของตนเอง และอาศัยอยู่บ้านเช่า จำนวนมากที่สุด มากรองลงมา คือ เช่าที่ดินปลูกบ้าน อาศัยบิดามารดา อาศัยบ้านพัก อาศัยสถานที่ก่อสร้าง ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุของการเกิดความรุนแรง : สาเหตุด้านส่วนตัว

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสาเหตุของการเกิดความรุนแรงสาเหตุด้านส่วนตัว มีดังนี้

2.1 ภาระหนี้สิน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ ไม่มีภาระหนี้สิน คิดเป็นร้อยละ 60.00 และมีภาระหนี้สิน คิดเป็นร้อยละ 40.00

2.2 การเล่นการพนัน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงไม่เล่นการพนัน คิดเป็นร้อยละ 95.00 และสตรีที่ได้รับความรุนแรง เล่นการพนัน คิดเป็นร้อยละ 5.00

2.3 การติดสุรา ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงไม่ติดสุรา คิดเป็นร้อยละ 95.00 และติดสุรา คิดเป็นร้อยละ 5.00

2.4 การเสพยาเสพติด ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรง ไม่เสพยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 100.0 และไม่มีใครที่เสพยาเสพติด

2.5 การมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่สมรส ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรง ไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่สมรส คิดเป็นร้อยละ 90.0 และมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่สมรส คิดเป็นร้อยละ 10.00

2.6 การยอมรับอำนาจของเพศชาย ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าสตรีที่ได้รับความรุนแรง เชื่อว่าเพศชายมีอำนาจเหนือกว่าเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 60.00 และ มีความเชื่อว่าเพศชายและเพศหญิงมีอำนาจเท่าเทียมกัน คิดเป็นร้อยละ 40.00

2.7 การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรง ไม่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ คิดเป็นร้อยละ 100.0 และไม่มีสตรีคนใดที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสาเหตุของการเกิดความรุนแรงสาเหตุด้านส่วนตัวของสตรีที่ได้รับความรุนแรง สรุปได้ว่า

1. ภาระหนี้สิน พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่จะไม่มีภาระหนี้สิน เนื่องจากสามีเป็นคนรับผิดชอบครอบครัว สตรีจึงไม่ต้องรับภาระในส่วนนี้ แต่ก็มีสตรีที่ได้รับความรุนแรงบางส่วน ที่ต้องแบกรับภาระหนี้สิน ซึ่งหนี้สินเหล่านี้ นำมาใช้จ่ายในครอบครัว มีรายได้ไม่เพียงพอจึงต้องมีภาระหนี้สิน

2. การเล่นการพนัน พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ที่ไม่เล่นการพนัน

3. การติดสุรา พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ ไม่ติดสุรา

4. การเสพยาเสพติด พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ไม่เสพยาเสพติด

5. การมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่สมรส พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงไม่มีสตรีคนใดที่มีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่สมรสของตน

6. การยอมรับอำนาจเพศชาย พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงเชื่อว่าเพศชายมีอำนาจเหนือเพศหญิง ซึ่งเมื่อมีการยอมรับว่าเพศชายเหนือกว่า สตรีเหล่านี้ก็ต้องยอมอดทนต่อความเจ็บปวด และคิดว่าตนเองเป็นสมบัติของผู้ชาย จึงทำให้ได้รับความรุนแรงอย่างต่อเนื่อง แต่มีสตรีที่ได้รับความรุนแรง อีกบางส่วนที่เชื่อว่าเพศชายและเพศหญิงมีอำนาจเท่าเทียมกัน ในกลุ่มนี้เมื่อสามีกระทำรุนแรง จะมีการต่อสู้เพื่อปกป้องตนเองจึงทำให้เพศชายเกิดโทสะมากขึ้น จึงเกิดการบาดเจ็บที่รุนแรงขึ้น

7. การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงไม่มีสตรีคนใดที่มี พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุของการเกิดความรุนแรง : สาเหตุด้านครอบครัว

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสาเหตุของการเกิดความรุนแรงสาเหตุด้านครอบครัว มีดังนี้

3.1 ลักษณะสภาพครอบครัว ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ มีลักษณะสภาพครอบครัวที่อยู่ตามลำพัง สามี ภรรยา และครอบครัวที่มีพ่อแม่ ญาติ พี่น้อง อาศัยอยู่ร่วมกัน คิดเป็นร้อยละเท่ากัน คือ ร้อยละ 40.00 และอาศัยอยู่กับสามี ภรรยา และลูก คิดเป็นร้อยละ 20.00

3.2 เศรษฐกิจของครอบครัว ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ มีรายได้ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 45.00 มีรายได้เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 35.00 และมีหนี้สิน คิดเป็นร้อยละ 20.00

3.3 สัมพันธภาพในครอบครัว ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรง ส่วนใหญ่ มีความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่ดี คิดเป็นร้อยละ 55.00 ครอบครัวมีความสัมพันธ์กันดี คิดเป็นร้อยละ 30.00 ครอบครัวแตกแยก คิดเป็นร้อยละ 10.00 และมีสัมพันธภาพกับลูกดี แต่มีสัมพันธภาพที่ไม่ดีกับสามี คิดเป็นร้อยละ 5.00

3.4 สัมพันธภาพกับคู่สมรส ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ที่มีความสัมพันธ์ที่ดีกับคู่สมรส และมีความสัมพันธ์ไม่ดีกับคู่สมรส โดยมีความขัดแย้งกันบ่อย คิดเป็นร้อยละเท่ากัน คือ ร้อยละ 40.00 และไม่มีคู่สมรส คิดเป็นร้อยละ 20.00

3.5 พฤติกรรมของคู่สมรสที่ก่อให้เกิดความรุนแรง ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าพฤติกรรมของคู่สมรสที่ก่อให้เกิดความรุนแรงแก่สตรี คือ การนอกใจคู่สมรส (สามีนอกใจ) คิดเป็นร้อยละ 35.00 มีพฤติกรรมการดื่มสุรา คิดเป็นร้อยละ 30.00 ดิตยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 20.00 ดิตการพนัน คิดเป็นร้อยละ 15.00 และไม่มีสตรีคนใดที่คู่สมรสไม่มีพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความรุนแรง

3.6 ความหึงหวง ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ มีความหึงหวงกันของคู่สมรส คิดเป็นร้อยละ 60.00 ไม่มีความหึงหวงกันของคู่สมรส คิดเป็นร้อยละ 20.00 และไม่มีคู่สมรส คิดเป็นร้อยละ 20.00

3.7 การทะเลาะวิวาทกันในครอบครัว ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่มีการทะเลาะวิวาทกันเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 35.00 มีการทะเลาะวิวาทกันบ้าง คิดเป็นร้อยละ 30.00 ไม่เคยมีการทะเลาะวิวาทกัน คิดเป็นร้อยละ 15.00 และ ไม่มีคู่สมรส คิดเป็นร้อยละ 20.00

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสาเหตุของการเกิดความรุนแรงสาเหตุด้านส่วนตัวของสตรีที่ได้รับความรุนแรง สรุปได้ว่า

1. ลักษณะสภาพครอบครัว พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ อาศัยอยู่ตามลำพัง

สามภรรยา

2. เศรษฐกิจของครอบครัว พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ มีรายได้ไม่เพียงพอ จำนวนมากที่สุด
3. สัมพันธภาพในครอบครัว พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่แล้ว มีสัมพันธภาพในครอบครัวไม่ดี จำนวนมากที่สุด ซึ่งสัมพันธภาพในครอบครัวเป็นสิ่งที่สำคัญต่อการนำไปสู่ความขัดแย้งกันในครอบครัวเป็นอย่างมาก
4. สัมพันธภาพกับคู่สมรส พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรง มีความสัมพันธ์ไม่ดีกับคู่สมรส และมีความขัดแย้งกันบ่อย จึงทำให้เกิดความรุนแรงขึ้นระหว่างสามีกับภรรยา
5. พฤติกรรมของคู่สมรสที่ก่อให้เกิดความรุนแรง พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ สามีจะนอกใจภรรยา มากที่สุด มากรองลงมา คือ สามีมีพฤติกรรมดื่มสุรา ดินยาเสพติด และเล่นการพนันตามลำดับ
6. การหึงหวง พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ มีการหึงหวงกันของคู่สมรส จำนวนมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากการที่สามีนอกใจ ไปมีผู้หญิงคนอื่น ทำให้ภรรยาเกิดการหึงหวง เพราะภรรยามักจะทนไม่ได้กับการที่สามีแบ่งปันใจไปให้ผู้หญิงคนอื่น
7. การทะเลาะวิวาทกันในครอบครัว พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่จะมีการทะเลาะวิวาทกันเป็นประจำ จะเห็นได้ว่าครอบครัวใดที่มีการทะเลาะวิวาทกัน มักจะนำไปสู่การกระทำรุนแรงในครอบครัวได้บ่อยขึ้น หากครอบครัวใดไม่มีการทะเลาะกันพูดคุยกันด้วยเหตุผลก็จะเกิดความขัดแย้งกันน้อย ความรุนแรงก็จะเกิดขึ้นน้อยเช่นกัน

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุของการเกิดความรุนแรง: สาเหตุด้านสภาพแวดล้อม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสาเหตุของการเกิดความรุนแรงสาเหตุด้านสภาพแวดล้อม มีดังนี้

4.1 แหล่งที่อยู่อาศัย ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า สาเหตุด้านสภาพแวดล้อมของสตรี ที่ได้รับความรุนแรง อาศัยอยู่ในชุมชนแออัด คิดเป็นร้อยละ 25.00 อยู่บ้านพักของทางราชการ มีจำนวนเท่ากับ อยู่บ้านของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 20.00 อยู่บ้านเช่า คิดเป็นร้อยละ 15.00 และพักตามสถานที่ก่อสร้าง มีจำนวนเท่ากับพักในหมู่บ้านจัดสรร คิดเป็นร้อยละ 10.00

4.2 สัมพันธภาพกับเพื่อนร่วมงาน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่มีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนร่วมงาน คิดเป็นร้อยละ 80.00 ไม่ได้ทำงาน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และมีปัญหากับเพื่อนร่วมงาน มีจำนวนเท่ากับ ทำงานที่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 5.00

4.3 สัมพันธภาพกับเพื่อนบ้าน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่มีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนบ้าน คิดเป็นร้อยละ 85.00 ใ้วางใจเพื่อนบ้านหรือเชื่อคนง่ายเกินไป คิดเป็นร้อยละ 10.00 และมีปัญหากับเพื่อนบ้าน คิดเป็นร้อยละ 5.00

4.4 สถานที่ทำงาน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่มีสถานที่ทำงานที่สะดวก และปลอดภัย คิดเป็นร้อยละ 50.00 ทางเข้าออกของสถานที่ทำงานอยู่ในที่เปลี่ยว คิดเป็นร้อยละ 30.00 ไม่ได้ทำงาน คิดเป็นร้อยละ 15.00 และทำงานที่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 5.00

4.5 ประเภทของงานที่ทำ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่มีประเภทการทำงาน คือ ค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 40.00 ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม คิดเป็น ร้อยละ 20.00 ทำงานในสถานที่ราชการ คิดเป็นร้อยละ 15.00 ไม่ได้ทำงาน คิดเป็นร้อยละ 15.00 ทำงานก่อสร้าง และ ทำงานสนามกอล์ฟ คิดเป็นร้อยละเท่ากัน คือ ร้อยละ 5.00

4.6 เวลาทำงาน – เวลาเลิกงาน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ทำงานและเลิกงานระหว่างเวลา 08.00-17.00 น. คิดเป็นร้อยละ 50.00 เวลาเช้า – ออกงาน ไม่เป็นเวลา คิดเป็นร้อยละ 25.00 เวลาเช้า – ออกงานเป็นกะกลางคืน คิดเป็นร้อยละ 5.00 ส่วน สตรีที่ไม่ได้ทำงาน หรือ ทำงานที่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 20.00

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสาเหตุของการเกิดความรุนแรงสาเหตุด้านสภาพแวดล้อมของสตรีที่ได้รับความรุนแรง สรุปได้ว่า

1. แหล่งที่อยู่อาศัย พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ อาศัยอยู่ในชุมชนแออัด จำนวนมากที่สุด และแหล่งที่อยู่อาศัยก็มีผลต่อการได้รับความรุนแรงของสตรีได้เช่นกัน บุคคลที่อยู่อาศัยในชุมชนแออัด จะต้องหาเช่ากินค่า ไม่มีใครมาสนใจใคร เมื่อมีการกระทำรุนแรงต่อสตรี ก็ถือว่าเป็นเรื่องในครอบครัว ไม่มีใครยื่นมือเข้ามาช่วยเหลือ จึงทำให้ความรุนแรงนั้นเกิดขึ้นอย่างซ้ำแล้วซ้ำเล่า

2. สัมพันธภาพกับเพื่อนร่วมงานและเพื่อนบ้าน พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรง มีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนร่วมและเพื่อนบ้าน

3. สถานที่ทำงาน พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่มีสถานที่ทำงาน ที่สะดวก และปลอดภัย และความรุนแรงต่อสตรีเกิดจากสาเหตุภายในครอบครัวมากกว่าสาเหตุจากภายนอกครอบครัว

4. ประเภทของงานที่ทำ พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ จะมีอาชีพค้าขาย จำนวนมากที่สุด ซึ่งอาชีพค้าขายนี้ทำให้ ต้องทำงานหาเงิน และไม่มีเวลาให้ครอบครัว จึงเป็นสาเหตุทำให้สามีก่อให้เกิดความรุนแรงได้

5. เวลาทำงาน – เวลาเลิกงาน พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ มีเวลาทำงาน – เวลาเลิกงานเป็นเวลา จำนวนมากที่สุด มากรองลงมา คือ เวลา – เข้าออกงานไม่เป็นเวลา ทำงานเป็นกะ กลางคืน ตามลำดับ

ตอนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะความรุนแรงต่อสตรี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะความรุนแรงต่อสตรี มีดังนี้

5.1 ลักษณะความรุนแรงต่อสตรีทางร่างกาย ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ ลักษณะความรุนแรงที่ได้รับทางด้านร่างกายจะเป็นการตบหน้า / ขว้างปาด้วยสิ่งของ คิดเป็นร้อยละ 32.30 ถูกเตะ ลาก ข้อม คิดเป็นร้อยละ 29.03 ผลัก กระแทก คิดเป็นร้อยละ 16.12 ต่อย / ตีด้วยสิ่งของ คิดเป็นร้อยละ 12.90 และมีการขู่จะใช้อาวุธหรือใช้อาวุธ ทำร้าย เช่น มีด ปืน คิดเป็นร้อยละ 9.70

5.2 ลักษณะความรุนแรงต่อสตรีทางจิตใจ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ ลักษณะความรุนแรงที่ได้รับทางด้านจิตใจ คือ ดุด่า ด้วยคำหยาบ คิดเป็นร้อยละ 36.00 สตรีที่ได้รับความรุนแรงถูกขู่ว่าจะทำร้าย คิดเป็นร้อยละ 28.00 สตรีที่ได้รับความรุนแรงถูกประชด ประช่น คิดเป็น ร้อยละ 24.00 ถูกประนามว่าชั่วช้าเลวทราม และถูกตะคอก ตวาด คิดเป็นร้อยละเท่ากัน คือ ร้อยละ 8.00

5.3 ลักษณะความรุนแรงต่อสตรีทางเพศ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ ไม่ได้รับความรุนแรงทางด้านเพศ คิดเป็นร้อยละ 75.00 ถูกข่มขืน จากบุคคลอื่น และทำให้เจ็บปวดก่อนการมีเพศสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละเท่ากัน คือ ร้อยละ 10.00 และบังคับให้นอนด้วย คิดเป็นร้อยละ 5.00

5.4 ลักษณะความรุนแรงต่อสตรีทางสังคม ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ลักษณะความรุนแรงทางสังคมของสตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ จะเป็นการปล่อยปละละเลย ละเลย ทอดทิ้ง ไม่ให้ความสำคัญ ไม่สนใจ คิดเป็นร้อยละ 57.14 สตรีที่ได้รับความรุนแรงจะถูกขัดขวางการพบปะกับผู้อื่น เพื่อนร่วมงาน เพื่อนบ้าน หรือญาติพี่น้อง คิดเป็นร้อยละ 28.57 ถูกขัดขวางความเจริญก้าวหน้า คิดเป็นร้อยละ 9.52 และสตรีที่ได้รับความรุนแรงไม่กล้าพบหน้าใคร คิดเป็นร้อยละ 4.80

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะความรุนแรงต่อสตรีที่ได้รับความรุนแรง สรุปได้ว่า

1. ลักษณะความรุนแรงทางร่างกาย พบว่า ลักษณะความรุนแรงทางร่างกายที่สตรีได้รับ คือ การตบหน้า / ขว้างปาด้วยสิ่งของ จำนวนมากที่สุด มากรองลงมาคือ ถูกเตะ ลาก ข้อม ผลัก กระแทก ต่อย/ตีด้วยสิ่งของ มีการขู่จะใช้อาวุธ หรือใช้อาวุธทำร้าย เช่นมีด ปืน ตามลำดับ ซึ่งความรุนแรงทางร่างกาย เป็นความรุนแรงที่พบได้ง่าย และเห็นได้ชัดเจน

2. ลักษณะความรุนแรงทางจิตใจ พบว่า ลักษณะความรุนแรงทางจิตใจ ที่สตรีได้รับ ส่วนใหญ่ เป็นการ ดุด่า ด้วยคำหยาบ จำนวนมากที่สุด มากรองลงมา คือ ถูกขู่ว่าจะทำร้าย ถูกประชดประชัน ถูกประนามว่าชั่วช้า เลวทราม และถูกตะคอก ตวาด ตามลำดับ ซึ่งความรุนแรงทาง จิตใจ จะส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของสตรีเป็นอย่างมาก

3. ลักษณะความรุนแรงทางเพศ พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่จะไม่ได้ได้รับความรุนแรงทางเพศ จำนวนมากที่สุด มากรองลงมา คือ ถูกข่มขืน ถูกทำให้เจ็บปวดก่อนการมีเพศสัมพันธ์ และบังคับให้นอนด้วย ตามลำดับ ซึ่งลักษณะความรุนแรงทางเพศ สตรีส่วนใหญ่จะไม่กล้าที่จะมาเล่าให้ใครฟัง เพราะคิดว่าเป็นเรื่องที่น่า อับอาย เป็นเรื่องส่วนตัว

4. ลักษณะความรุนแรงทางสังคม พบว่า ลักษณะความรุนแรงทางสังคมที่สตรีที่ได้รับ ส่วนใหญ่จะเป็นการปล่อยปละ ละเลย ทอดทิ้ง ไม่ให้ความสำคัญ ไม่สนใจ จำนวนมากที่สุด มากรองลงมา คือ ถูกขัดขวางการพบปะกับผู้อื่น เพื่อนร่วมงาน เพื่อนบ้าน หรือญาติพี่น้อง ถูกขัดขวางความเจริญก้าวหน้า ไม่กล้าพบหน้าใคร ตามลำดับ

ตอนที่ 6 ผลกระทบจากความรุนแรงต่อสตรี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบจากความรุนแรงต่อสตรี มีดังนี้

6.1 ผลกระทบจากความรุนแรงต่อสตรีทางร่างกาย ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผลกระทบทางร่างกายของสตรีที่ได้รับความรุนแรง ส่วนใหญ่ คือ มีอาการฟกช้ำ ดำเขียว คิดเป็นร้อยละ 59.26 สตรีที่ได้รับความรุนแรง มีบาดแผล คิดเป็นร้อยละ 37.04 และมีเลือดออกทางจุก ตามวม คิดเป็นร้อยละ 3.70

6.2 ผลกระทบจากความรุนแรงต่อสตรีทางจิตใจ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผลกระทบทางจิตใจของสตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ คือ มีความรู้สึกเสียใจ คิดเป็นร้อยละ 46.88 มีความรู้สึกกดดัน คิดเป็นร้อยละ 21.90 หวาดกลัว หวาดระแวง คิดเป็นร้อยละ 18.75 มีอารมณ์โกรธ หงุดหงิด คิดเป็นร้อยละ 9.37 และรู้สึกซึมเศร้า คิดเป็นร้อยละ 3.12

6.3 ผลกระทบจากความรุนแรงต่อสตรีทางเพศ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ไม่ได้รับผลกระทบที่เกิดจากการถูกระทำรุนแรงทางเพศ คิดเป็นร้อยละ 100.0 และไม่มีสตรีคนใดที่ได้รับผลกระทบทางเพศ

6.4 ผลกระทบจากความรุนแรงต่อสตรีทางสังคม ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผลกระทบทางสังคมของสตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ คือ ทำให้้อาย คิดเป็นร้อยละ 53.13 ทำให้บุคคลใกล้ชิดได้รับผลกระทบด้วย คิดเป็นร้อยละ 21.88 ถูกจำกัดสิทธิ และสูญเสียเกียรติยศ ชื่อเสียง คิดเป็นร้อยละ เท่ากัน คือ ร้อยละ 9.38 และไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม คิดเป็นร้อยละ 6.25

✎ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบจากความรุนแรงต่อสตรีที่ได้รับความรุนแรง สรุปได้ว่า

1. ผลกระทบจากความรุนแรงทางร่างกาย พบว่า ผลกระทบจากความรุนแรงทางร่างกาย ของสตรีส่วนใหญ่ คือ มีอาการฟกช้ำ ดำเขียว จำนวนมากที่สุด มากรองลงมา คือ มีบาดแผล มีเลือดออกทางจมูก ตาบวม ตามลำตัว ซึ่งผลกระทบทางร่างกาย จะเห็นได้ชัดเจน เพราะมีบาดแผล และร่องรอยของการบาดเจ็บที่ชัดเจน

2. ผลกระทบจากความรุนแรงทางจิตใจ พบว่า ผลกระทบจากความรุนแรงทางจิตใจของสตรีส่วนใหญ่จะมีความรู้สึกเสียใจ จำนวนมากที่สุด มากรองลงมา คือ มีความรู้สึกกดดัน หวาดกลัว หวาดระแวง มีอารมณ์โกรธ หงุดหงิด และรู้สึกซึมเศร้า ตามลำดับ ผลกระทบทางจิตใจ จะพบได้บ่อยมาก แต่ในสายตาของสังคมจะคิดว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย ไม่มีบาดแผลให้เห็น จึงไม่ค่อยให้ความสำคัญเท่าที่ควร

3. ผลกระทบจากความรุนแรงทางเพศ พบว่า ไม่มีสตรีคนไหนที่ได้รับความรุนแรงจากความรุนแรงทางเพศ อาจจะเนื่องมาจากสตรีที่ได้รับความรุนแรง ไม่กล้าที่จะเปิดเผยเรื่องส่วนตัวของตนเอง มากมายนัก เพราะคิดว่าเป็นเรื่องที่จะต้องปกปิด

4. ผลกระทบจากความรุนแรงต่อสตรีทางสังคม พบว่า ผลกระทบทางสังคมของสตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ คือ ทำให้อับอาย จำนวนมากที่สุด มากรองลงมา คือ ทำให้บุคคลใกล้ชิดได้รับความรุนแรงไปด้วย ถูกจำกัดสิทธิ และสูญเสียเกียรติยศ ชื่อเสียง และไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม ตามลำดับ ความรุนแรงทางสังคมเป็นความรุนแรงที่สตรี ได้รับผลกระทบเป็นจำนวนมาก แต่ในทางตรงกันข้าม หลาย ๆ คนกลับมองว่าเป็นเรื่องที่ไม่สำคัญ เป็นเรื่องที่ไม่อันตรายร้ายแรง แต่ในความเป็นจริงแล้วความรุนแรงทางสังคม มีผลกระทบเป็นอย่างมากต่อสตรี และต่อบุคคลในครอบครัว

ตอนที่ 7 ความต้องการได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนของสตรีที่ได้รับความรุนแรง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนของสตรีที่ได้รับความรุนแรง มีดังนี้

7.1 ความต้องการได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐ

7.1.1 การต้องการความช่วยเหลือจากโรงพยาบาล ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ต้องการความช่วยเหลือจากโรงพยาบาล คือ การรักษาพยาบาล คิดเป็นร้อยละ 44.74 การให้คำปรึกษาแนะนำ คิดเป็นร้อยละ 34.21 ติดต่oprสานงานกับหน่วยงานภาย

นอกเพื่อขอความช่วยเหลือ คิดเป็นร้อยละ 13.16 ติดต่อกับบุคคลในครอบครัวหรือญาติพี่น้อง คิดเป็นร้อยละ 5.26 และต้องการความช่วยเหลือคำปรึกษาพยาบาล คิดเป็น ร้อยละ 2.63

7.1.2 การต้องการความช่วยเหลือจากสถานีดำรวจ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าสตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่มีการต้องการความช่วยเหลือจากสถานีดำรวจ จำแนกเป็น ต้องการให้ตำรวจดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด คิดเป็นร้อยละ 45.00 และต้องการให้ตำรวจดักเตือนเพื่อไม่ให้มาทำร้ายอีก คิดเป็นร้อยละ 15.00 และไม่ต้องการความช่วยเหลือจากสถานีดำรวจ คิดเป็นร้อยละ 40.00

7.1.3 การต้องการความช่วยเหลือจากกรมประชาสงเคราะห์ ผลการวิเคราะห์ ข้อมูล พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ ไม่ต้องการความช่วยเหลือ จากกรมประชาสงเคราะห์

7.2 ความต้องการได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาคเอกชน

7.2.1 การต้องการความช่วยเหลือจากมูลนิธิเพื่อนหญิง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ไม่ต้องการความช่วยเหลือจากมูลนิธิเพื่อนหญิง คิดเป็นร้อยละ 90.00 และ ต้องการความช่วยเหลือจากมูลนิธิเพื่อนหญิง ในด้านการให้คำปรึกษา แนะนำ คิดเป็นร้อยละ 10.00

7.2.2 การต้องการความช่วยเหลือจากบ้านพักฉุกเฉิน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ ไม่ต้องการความช่วยเหลือจากบ้านพักฉุกเฉิน คิดเป็นร้อยละ 90.00 และต้องการความช่วยเหลือจากบ้านพักฉุกเฉิน ในด้านที่พักอาศัย คิดเป็นร้อยละ 10.00

7.2.3 การต้องการความช่วยเหลือจากสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมาย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรง ส่วนใหญ่ไม่ต้องการความช่วยเหลือจากสมาคมบัณฑิตทางกฎหมาย คิดเป็นร้อยละ 95.00 และมีความต้องการความช่วยเหลือจากสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมาย ในด้านคำปรึกษาแนะนำด้านกฎหมาย คิดเป็นร้อยละ 5.00

☞ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนของสตรีที่ได้รับความรุนแรง สรุปได้ว่า

1. ความต้องการได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐ พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงมีความต้องการจากหน่วยงานภาครัฐ คือ ความต้องการความช่วยเหลือจากโรงพยาบาล คือ ต้องการการรักษาพยาบาล จำนวนมากที่สุด มากรองลงมา คือ การให้คำปรึกษาแนะนำ การติดต่อประสานงานกับหน่วยงานภายนอกเพื่อขอความช่วยเหลือ ติดต่อกับบุคคลในครอบครัวหรือญาติพี่น้อง และต้องการความช่วยเหลือคำปรึกษาพยาบาล ตามลำดับ ความต้องการความช่วยเหลือจากสถานีดำรวจพบว่าสตรีที่ได้รับความรุนแรง ต้องการให้ตำรวจดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด โดยต้องการให้ตำรวจดักเตือนเพื่อไม่ให้มาทำร้ายอีก จำนวนมากที่สุด มากรองลงมา คือ ไม่ต้องการความช่วยเหลือจาก

ตำรวจ จะเห็นได้ว่า มีสตรีจำนวนไม่น้อยที่ไม่ต้องการความช่วยเหลือจากตำรวจ ทั้งนี้เพราะสตรีที่ได้รับความรุนแรงเหล่านี้ ไม่ต้องการที่จะเอาผิดกับสามี และเพราะรักลูกไม่ยากทำร้ายจิตใจลูก จึงไม่แจ้งความ ตัวจึงต้องยอมทนกับความรุนแรงที่ได้รับ และไม่พบว่าสตรีที่ได้รับความรุนแรงต้องการความช่วยเหลือจากกรมประชาสงเคราะห์ ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจาก ไม่ทราบถึงบทบาทการช่วยเหลือของหน่วยงานนี้

2. ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาคเอกชน พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรง ต้องการความช่วยเหลือจากมูลนิธิเพื่อนหญิง ด้านการให้คำปรึกษา แนะนำ และต้องการความช่วยเหลือจากบ้านพักฉุกเฉิน ด้านที่พักอาศัย และต้องการความช่วยเหลือจากสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมาย ด้านคำปรึกษาแนะนำด้านกฎหมาย จะเห็นได้ว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงยังต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเหล่านี้้น้อยมาก ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจาก ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องอาศัยหน่วยงานเหล่านี้ หรือยังเข้าไม่ถึงบริการของหน่วยงานเหล่านี้

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

จากการศึกษาความรุนแรงต่อสตรี : ศึกษาเฉพาะกรณีกลุ่มผู้หญิงที่มารับบริการของโรงพยาบาลลาดกระบังกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยจะแยกอภิปรายเป็นตอน ๆ ตามตัวแปรที่ศึกษา ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลด้านส่วนตัวของผู้มารับบริการ

1.1 อายุ จากการศึกษาพบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรง เป็นสตรีที่อยู่ในกลุ่มอายุ 30-34 ปี และ 40 - 44 ปี เนื่องจากสตรีกลุ่มนี้จะมีสถานภาพสมรส มีบุตร / ธิดา และกำลังสร้างฐานะ และระยะเวลาของการสมรสเป็นเวลานานพอสมควร จึงทำให้สามีเริ่มเกิดความเบื่อหน่าย และสตรีเหล่านี้มีภาระที่ต้องรับผิดชอบ ที่สำคัญคือลูก สตรีกลุ่มอายุเหล่านี้จึงต้องยอมทน และยอมรับการกระทำของสามี ซึ่งสอดคล้องการศึกษาของนิจวรรณ วีรวัฒน์นอม (2540) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคลของผู้หญิง เจตคติต่อการยอมรับความรุนแรงของผู้หญิง เจตคติต่อบทบาทหญิงชาย และความรู้สึกถึงคุณค่าในตนเองกับความรุนแรงต่อสตรี จะพบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงที่มารับบริการ จะมีอายุระหว่าง 15 - 44 ปี และสอดคล้องกับการศึกษา ของ ศิริชัย โชติรัตน์ (2536) ซึ่งได้ศึกษาความรุนแรงในครอบครัว กรณีสามีทำร้ายร่างกายภรรยา โดยศึกษาเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร และจังหวัดใกล้เคียงปรากฏว่า ภรรยาที่เป็นเหยื่อส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 26 - 30 ปี นอกจากนี้ผลการศึกษาของบุญเสริม หุตะแพทย์ (2544:37 - 38) ที่ว่าปัญหาสาเหตุได้แก่ความ

เสื่อมถอยในบทบาทครอบครัว พฤติกรรมที่แสดงออก ปัจจัยที่เกี่ยวกับการกระทำรุนแรง ซึ่งจำแนกได้เป็นข้อมูลทั่วไปหรือภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคม ปัจจัยส่วนหนึ่งได้แก่ เรื่อง เพศ และ อายุ

1.2 อาชีพ จากการศึกษาพบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรง ส่วนใหญ่ไม่ได้ประกอบอาชีพ ซึ่งเท่ากัน การประกอบอาชีพลูกจ้างประจำ พนักงานบริษัท และรับจ้างทั่วไป ต้องว่างงาน และต้องอาศัยสามีหาเลี้ยงชีพ ทำให้มีรายได้ไม่เพียงพอต่อการใช้จ่าย เมื่อมีรายได้ไม่เพียงพอ ก็ต้องอาศัยสามี หรืออาศัยผู้ชาย จึงเป็นเหตุให้สตรีต้องยอมรับความรุนแรงที่เกิดขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของบุญเสริม หุตะแพทย์ (2544:37 – 38) เกี่ยวกับ ปัญหา สาเหตุ การเสื่อมถอยบทบาทในครอบครัว ปัจจัยตัวหนึ่งที่เป็นสาเหตุของการเกิดความรุนแรงต่อสตรี ก็คือ การประกอบอาชีพ

1.3 ระดับการศึกษา จากการศึกษาพบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรง ส่วนใหญ่มีพื้นฐานการศึกษา อยู่ในระดับประถมศึกษามากที่สุด จึงเป็นส่วนหนึ่งของการไม่ได้ประกอบอาชีพ ทางการเงินทำไม่ได้ เพราะไม่มีความรู้ หรือว่ามัวงานทำแต่รายได้น้อย จึงไม่เพียงพอต่อการใช้จ่าย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษา ของศิริชัย โชติรัตน์ (2536) ที่พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่จะมีการศึกษาต่ำ และส่วนใหญ่ไม่ได้ประกอบอาชีพ ไม่มีรายได้ และยังสอดคล้องกับการศึกษาของ บุญเสริม หุตะแพทย์ (2544 : 37 – 38) ที่พบว่า ปัญหา สาเหตุ การเสื่อมถอยบทบาทในครอบครัว ปัจจัยตัวหนึ่งที่เป็นสาเหตุของการเกิดความรุนแรง ก็คือ การศึกษา

1.4 รายได้ จากการศึกษาพบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรง มีรายได้ 3,000 – 6,000 บาท เนื่องจากสตรีเหล่านี้ มีการศึกษาน้อย จึงทำให้หางานทำยาก หรือมีงานทำ แต่รายได้จากการประกอบอาชีพต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของบุญเสริม หุตะแพทย์ (2544 : 37 – 38) ที่พบว่า ปัญหา สาเหตุการเสื่อมถอยบทบาทในครอบครัว ปัจจัยตัวหนึ่งที่เป็นสาเหตุของการเกิดความรุนแรง ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคม และยังสอดคล้องกับการศึกษาของ พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ (2531) ซึ่งได้ศึกษาสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว เฉพาะกรณีร้ายแรงที่มีการรายงานในหนังสือพิมพ์รายวัน พบว่า ความรุนแรงในครอบครัวส่วนใหญ่พบในครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจตกต่ำ และผลการศึกษาของศิริชัย โชติรัตน์ (2536) ที่ พบว่า ภรรยาที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ไม่ได้ประกอบอาชีพ และไม่มีรายได้เลย

1.5 สถานภาพสมรส จากการศึกษาพบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ มีสถานภาพสมรส ทั้งนี้โดยส่วนใหญ่สตรีที่ได้รับความรุนแรงจะเป็นสตรีที่สมรสแล้ว ซึ่งทั้งสตรีที่ได้จดทะเบียนสมรสและไม่ได้จดทะเบียนสมรส ซึ่งถือว่าเป็นการง่ายที่จะทำให้เกิดความรุนแรงได้ เพราะสามีส่วนใหญ่จะมีความเชื่อที่ว่า ภรรยาเป็นสมบัติของตน จะสามารถทำร้าย อย่างไรก็ได้ และเป็นเรื่องภายในครอบครัว บุคคลภายนอกไม่สามารถเข้ามาเกี่ยวข้องได้

1.6 จำนวนสมาชิกในครอบครัว จากการศึกษา พบว่า สตรีที่ได้รับการกระทำรุนแรง มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมี 4 คน เนื่องด้วยจำนวนสมาชิกที่มีน้อยในครอบครัว สตรีจึงอยู่ในภาวะที่เสี่ยงที่จะถูกทำร้าย เพราะไม่มีใครสามารถที่จะห้ามไม่ให้เกิดความรุนแรงได้ และสามีก็ไม่ต้องเกรงใจใคร ส่วนใหญ่จะอาศัยกันอยู่สามี ภรรยา และลูก ไม่มีบิดา มารดา ของฝ่ายใด อาศัยอยู่ด้วย ซึ่งถ้ามีผู้ใหญ่อาศัยอยู่ด้วยก็จะทำให้เกิดการเกรงใจกันมากขึ้น และจะมีคนคอยห้ามปราม ไม่ให้เกิดการกระทำรุนแรงได้

1.7 ภาระรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในครอบครัว จากการศึกษาพบว่า สตรีที่ได้รับการกระทำรุนแรง รับภาระความรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในครอบครัวเป็นบางส่วน อย่างไรก็ตามสตรีที่ได้รับการกระทำรุนแรงในครอบครัว จะต้องมีส่วนเกี่ยวข้องในการออกค่าใช้จ่ายของครอบครัว แต่ส่วนใหญ่แล้วสามีจะเป็นคนหาเงิน และสามีจะมีรายได้มากกว่าภรรยา ภรรยาจึงจำใจต้องยอมรับบทบาทของสามี ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ เฮสและคณะ (นิจวรรณ วีระวัฒน์โรตม. 2540 : 20 ; อ้างอิงจาก Heise, et al. 1994 : 39) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ทำให้ความรุนแรงต่อสตรีดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง ส่วนหนึ่งเป็นด้านเศรษฐกิจ ความไม่เท่าเทียมกันทางด้านเศรษฐกิจ ระหว่างผู้ชายกับผู้หญิง ผู้หญิงต้องพึ่งผู้ชาย ทางเศรษฐกิจเพื่อการดำรงชีพ ซึ่งเป็นเหตุให้ผู้หญิงถูกควบคุมโดยฝ่ายผู้ชาย

1.8 กรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัย จากการศึกษาพบว่า สตรีที่ได้รับการกระทำรุนแรง นั้นเป็นบ้านของตนเองในสภาพการเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัยนั้น การรุนแรงจะเกิดขึ้นได้ง่าย คือ เป็นบ้านของตนเอง เพราะจะทำให้บุคคลภายนอกไม่ค่อยกล้าเข้ามายุ่งเกี่ยวกับปัญหาของครอบครัว ผู้ชายจึงมีสิทธิ์ในบ้านของตนเองเต็มที่

จากข้อมูลด้านส่วนตัวของผู้มารับบริการ พบว่า สตรีส่วนใหญ่ที่ได้รับการกระทำรุนแรง มีอายุระหว่าง 30-34 ปี และ 40-44 ปี ซึ่งเป็นสตรีกลุ่มนี้เป็นสตรีที่มีสถานภาพสมรสโดยส่วนใหญ่ และจะมีระดับการศึกษาต่ำ จึงทำให้ไม่มีความรู้ ต้องทำงานที่มีรายได้ต่ำ รายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในครอบครัว ด้วยเหตุนี้สตรีเหล่านี้จึงต้องพึ่งพิงสามีทางด้านเศรษฐกิจ ทำให้สตรีเหล่านี้ถูกควบคุมโดยสามี และเนื่องจากสภาพครอบครัวมีจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อย อาศัยกันอยู่ตามลำพัง เมื่อเกิดความขัดแย้งจึงแก้ปัญหาตามลำพัง และเมื่อมีปัญหาไม่มีการแก้ไขปัญหาที่เหมาะสม จึงทำให้ความรุนแรงทวีขึ้นเรื่อย ๆ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุของการเกิดความรุนแรง : สาเหตุด้านส่วนตัว

2.1 ภาระหนี้สิน จากการศึกษาพบว่า สตรีที่ได้รับการกระทำรุนแรง มีภาระหนี้สิน การที่มีภาระหนี้สิน ทำให้ผู้หญิงต้องทนอยู่กับสามี เพราะไม่มีเงินที่จะไปอยู่ตามลำพัง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษา

ของ เฮสและคณะ (Heise, et al. 1993 : 1170) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดความรุนแรงต่อสตรีส่วนหนึ่ง คือ สภาพทางสังคม และเศรษฐกิจส่งผลกระทบต่อทางเลือกของผู้หญิง

2.2 การเล่นการพนัน จากการศึกษาพบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรง ส่วนใหญ่จะไม่เล่นการพนันมีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่เล่นการพนัน มีเพียง ร้อยละ 5.00 ที่เล่นการพนัน สตรีที่ให้ข้อมูลนั้น บางคนอาจจะมีการปกปิด ว่าตนเองเล่นการพนัน เพราะไม่ต้องการให้รับรู้ข้อมูลส่วนตัว

2.3 พฤติกรรมการติดสุรา จากการศึกษาพบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรง มีพฤติกรรมไม่ติดสุราเป็นส่วนใหญ่ มีเพียง ร้อยละ 5.00 ที่ติดสุรา โดยส่วนใหญ่สตรีที่ได้รับความรุนแรงจะไม่ค่อยติดสุรานั้นอาจจะเป็นเพราะเพศหญิงไม่มีความนิยมดื่มสุรา เนื่องจากสังคมไทย ยังไม่ยอมรับในเรื่องการดื่มสุราของสตรีเท่าที่ควร

2.4 การเสพยาเสพติด จากการศึกษาพบว่า สตรีที่ได้รับการกระทำรุนแรง ส่วนใหญ่ไม่เสพยาเสพติด ทั้งนี้ ผู้หญิงจะไม่ค่อยติดยาเสพติด เพราะเนื่องจากค่านิยมในสังคมไทยที่ไม่ยอมรับสตรีที่มีการเสพยาเสพติด

2.5 ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่สมรส จากการศึกษาพบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรง ไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่สมรส ร้อยละ 90.00 ทั้งนี้เนื่องจากขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม ประเพณี ของไทย ที่ไม่เอื้อให้ผู้หญิงประพฤติปฏิบัติเช่นนั้นได้ การที่ไม่มีใครบอกว่า ตนเองมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่สมรส ก็อาจจะเป็นเพราะความอับอาย และไม่ยอมกล้าเปิดเผย

2.6 การยอมรับอำนาจของเพศชาย จากการศึกษาพบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรง มีความเชื่อที่ว่าเพศชายมีอำนาจเหนือกว่าเพศหญิง จึงทำให้ผู้หญิงยอมรับการกระทำรุนแรงของเพศชาย และยอมรับว่าเพศหญิงเป็นเพศที่อ่อนแอ จะต้องยอมอดทนทุกอย่าง เพื่อให้ครอบครัวอยู่ด้วยกันต่อไป ซึ่งจะสอดคล้องกับการศึกษาของ เวทเซล และรอส (ปริชา อุปโยคิน.2538:102 ; อ้างอิงจาก Wetzel and Ross.1983) ได้เสนอว่าผู้หญิงที่ถูกทำร้ายก็เพราะ 1) ผู้หญิงยอมรับในบทบาททางเพศของตนที่เชื่อว่าเป็นเพศอ่อนแอ 2) ยอมรับว่าเพศชายเป็นผู้ที่มีอำนาจเหนือกว่าตนเอง 3) ยอมรับว่าตนเองถูกควบคุมและยอมจำนนเพราะเป็นเพศหญิง และยังสอดคล้องกับการศึกษาของ สุภาวดี เพชรรัตน์ (2542: 5- 6) กล่าวว่า ทศนคติค่านิยมในเรื่องเพศ สังคมมีความเชื่อว่าผู้ชาย มีธรรมชาติและความต้องการมากกว่าผู้หญิง ส่งผลให้หญิงที่ถูกกระทำไม่ได้รับการคุ้มครองทางกฎหมายและสังคมกลับประนามว่าเป็นความผิดของผู้หญิง และมีทศนคติที่เชื่อว่าผู้ชายเป็นผู้นำ / เป็นผู้ที่มีอำนาจ เป็นผู้ที่มีความเข้มแข็ง จึงต้องแสดงอำนาจเหนือผู้หญิง ทศนคติที่ค่านิยมที่มองผู้หญิงเป็นวัตถุทางเพศ เป็นที่ระบายอารมณ์ และการอบรมเลี้ยงดูที่ไม่ส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างลูกหญิงชาย การศึกษาปัจจัยอื่นๆ และสอดคล้องกับการศึกษาของ ศิริชัย โชติรัตน์ (2536) ที่พบว่า สาเหตุที่สามีทำร้ายร่าง

กายภรรยาส่วนใหญ่ จะมีทัศนคติทางเพศนิยมเชิงยกย่องเพศชายว่ามีอำนาจ และมีสิทธิสถานะเหนือกว่าเพศหญิง เป็นต้น

2.7 การมีพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศ จากการศึกษาพบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรง ไม่มีพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศ คิดเป็นร้อยละ 100.00 สังเกตได้ว่าสตรีที่ได้รับความรุนแรงจะไม่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ คณะกรรมการส่งเสริมประสานงานสตรีแห่งชาติ (2545 : 2 – 3) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่ก่อให้เกิดความรุนแรง ส่วนหนึ่ง คือ การขาดความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ ปัญหาทางสุขภาพกายและสุขภาพจิต รวมทั้งการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

จากข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุของการเกิดความรุนแรงต่อสตรีด้านส่วนตัว พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่จะมีภาระหนี้สิน ซึ่งหนี้สินเหล่านี้จะเกิดจากการนำเงินมาใช้จ่ายในครอบครัว เมื่อมีหนี้สินจึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ก่อให้เกิดความตึงเครียดกันขึ้นในครอบครัว และยังพบอีกว่าสตรีที่ได้รับความรุนแรงมีการยอมรับอำนาจของเพศชายโดยเชื่อว่าเพศชายมีอำนาจเหนือกว่าเพศหญิง และเพศชายมีบทบาทเป็นผู้นำของครอบครัว สตรีจึงไม่สามารถที่จะตอบโต้ได้เมื่อมีการกระทำความรุนแรงเกิดขึ้น แต่จากการศึกษาสาเหตุด้านส่วนตัวของสตรีที่ได้รับความรุนแรงเกี่ยวกับ การติดการพนัน การติดสุรา การมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่สมรส พบว่าเป็นสาเหตุของการเกิดความรุนแรงต่อสตรีเพียงส่วนน้อยเท่านั้น และการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ จากการศึกษา พบว่า ไม่เป็นสาเหตุของการเกิดความรุนแรงต่อสตรี

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุของการเกิดความรุนแรง : สาเหตุด้านครอบครัว

3.1 ลักษณะสภาพครอบครัว จากการศึกษาพบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรง มีลักษณะสภาพครอบครัวที่อยู่ตามลำพัง สามี ภรรยา ซึ่งเท่ากันกับครอบครัวที่มีพ่อแม่ ญาติ พี่น้อง อาศัยอยู่ร่วมกัน ด้วยสภาพครอบครัวดังกล่าว ซึ่งจะเห็นได้ว่าไม่ว่าลักษณะสภาพครอบครัวจะอาศัยกันอยู่ตามลำพัง หรือ อาศัยอยู่กับบิดามารดา ก็ยังมีการกระทำความรุนแรงต่อสตรี ได้เช่นกัน

3.2 เศรษฐกิจของครอบครัว จากการศึกษาพบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรง มีรายได้ไม่เพียงพอ จึงทำให้เกิดปัญหาในครอบครัว เพราะต้องอาศัยผู้ชาย ในการหาเงินมาเลี้ยงครอบครัว มาเลี้ยงบุตร เมื่อมีรายได้ไม่เพียงพอ ก็เกิดความกดดันในครอบครัว จึงเป็นสาเหตุให้เกิดความรุนแรง เมื่อเกิดความรุนแรงกับสตรี ก็ไม่มีทางเลือก ต้องยอมทนอยู่กับสามีต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษา ของ เวทเซล และ รอส (ปริษา อุปโยคิน. 2538: 102 ; อ้างอิงจาก Wetzel and Ross. 1983) กล่าวว่า ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ สถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจส่งผลกระทบต่อทางเลือกของผู้หญิง เช่น เศรษฐกิจของผู้หญิงขึ้นอยู่กับผู้ชาย การจำกัดโอกาสในการหาเงินและความเชื่อถือ นายจ้างมักต้องการจ้างงานเฉพาะผู้ชาย การเลือกปฏิบัติในการสืบทอดมรดก สิทธิในการครอบครองทรัพย์สิน

การถือครองที่ดิน และการเลี้ยงดูผู้สูงอายุหลังการหย่าร้างการจำกัดโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาและการฝึกอบรมสำหรับผู้สูง เป็นต้น และการศึกษาของคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ (2545 : 2 – 3) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่ก่อให้เกิดความรุนแรง คือ ส่วนหนึ่งเกิดจากสภาวะเศรษฐกิจ อาทิ ปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำ การเลิกจ้างงาน ธุรกิจ ล้มละลาย ค่าครองชีพสูง ทำให้เกิดความเครียด เป็นสาเหตุให้เกิดความรุนแรงทุกรูปแบบทั้งในครอบครัวและในสังคม และลักษณะการใช้ยาเกินตัว บริโภคนิยม วัตถุนิยม ทำให้มีการกู้หนี้ และก่อให้เกิดความเครียด

3.3 สัมพันธภาพในครอบครัว จากการศึกษาพบว่า สตรีที่ได้รับ ความรุนแรง มีความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่ดี เนื่องจากสตรีที่ได้รับ ความรุนแรง ส่วนใหญ่จะมีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกันในครอบครัว ทั้งนี้เนื่องมาจาก มีความขัดแย้ง และมีการทะเลาะวิวาทกันเป็นประจำ อาจจะเนื่องมาจากสาเหตุหลาย ๆ อย่าง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ (2545 : 2- 3) ได้กล่าวถึง สาเหตุที่ก่อให้เกิดความรุนแรงว่า ส่วนหนึ่งมาจากครอบครัว คือ ความไม่พร้อมที่จะมีครอบครัว ตั้งแต่ร่างกาย จิตใจ อายุ สุขภาพอนามัย และฐานะทางเศรษฐกิจ ส่งผลให้เกิดความรุนแรง

3.4 สัมพันธภาพกับคู่สมรส จากการศึกษาพบว่า สตรีที่ได้รับ ความรุนแรง มีความสัมพันธ์กับคู่สมรสเป็นอย่างดี เท่ากับ มีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับคู่สมรส โดยมีความขัดแย้งกันบ่อย การที่คู่สมรสไม่มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันแล้ว จะเป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดความรุนแรงได้ง่ายขึ้น

3.5 พฤติกรรมของคู่สมรสที่ก่อให้เกิดความรุนแรง จากการศึกษาพบว่า สตรีที่ได้รับ ความรุนแรง ส่วนใหญ่ จะพบว่า พฤติกรรมของคู่สมรสที่ก่อให้เกิดความรุนแรง จะเป็นสาเหตุให้เกิดความรุนแรงในครอบครัวได้มาก ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ได้แก่ มีการนอกใจคู่สมรส ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญของการทำ ความรุนแรงต่อสตรี การดื่มสุรา ทำให้ขาดสติสัมปชัญญะ ขาดการยั้งคิด ไม่มีเหตุผล จึงทำให้กระทำความรุนแรงได้ง่ายขึ้น การติดยาเสพติด ทำให้ความสามารถในการคิด ความมีเหตุผล และความไม่เป็นตัวของตัวเอง ทำให้เป็นสาเหตุของการกระทำความรุนแรงต่อสตรีได้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ (2545 : 2-3) ที่ว่าสาเหตุของการเกิด ความรุนแรง คือ พฤติกรรมของคู่สมรส เช่น การนอกใจคู่สมรส การดื่มสุรา การติดการพนัน การไม่ช่วยแบ่งเบาภาระในครอบครัว เช่น ด้านเศรษฐกิจ งานบ้าน การดูแลลูก การขาดการให้ความรู้เกี่ยวกับการเตรียมตัวเป็นพ่อแม่ที่ดี หน้าที่ของพ่อแม่ การเลี้ยงดูให้ความอบอุ่นแก่ลูก การอบรมเลี้ยงดูลูกผู้ชายไม่เท่าเทียมกัน การขาดความรู้ในเรื่องการวางแผนครอบครัว ขาดความรู้เรื่องการมีเพศสัมพันธ์

3.6 ความเหงา จากการศึกษาพบว่า สตรีที่ได้รับ ความรุนแรง ส่วนใหญ่ จะมีความเหงาหงอยของคู่สมรส เนื่องจาก สามีนอกใจ สามีนอกใจสามีไปมีผู้หญิงคนใหม่ จึงเป็นเหตุให้เกิดการทะเลาะกันเป็นสาเหตุ นำไปสู่ความรุนแรงได้ จะเห็นได้ว่า สังคมไทยจะยอมรับผู้ชายมีภรรยาหลายคนได้ แต่สตรีมีสามีหลายคน จะไม่เป็นที่ยอมรับและยังถูกประณามว่า เลวทรามอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของคณะ

กรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ (2545 : 2 – 3) จากเรื่องข้างต้นนั้น สาเหตุของการเกิดความรุนแรง คือ ความรุนแรงทางร่างกายภายใต้ความสัมพันธ์ฉันสามีภรรยาหรือคนรัก มักจะติดตามมาด้วยความรุนแรงทางด้านจิตใจและวาจาด้วย ผู้ชายที่แสดงความรุนแรงนี้มักมาจากสาเหตุความหึงหวง หรือความรู้สึกเป็นเจ้าของ และเมื่อมีปัญหาขึ้นมาสังคมมักจะกล่าวโทษผู้หญิง

3.7 การทะเลาะวิวาทกันในครอบครัว จากการศึกษาพบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรง มีการทะเลาะวิวาทกันเป็นประจำ ซึ่งการทะเลาะกันจะเป็นสาเหตุนำไปสู่การกระทำรุนแรง เมื่อมีการทะเลาะกันก็จะเกิดเรื่องบาดหมางกันขึ้น และยากที่จะพูดคุยกันด้วยเหตุผล ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของพรเพ็ญ เพชรสุขศิริ (2531) จากเรื่องข้างต้นที่ว่า ปัจจัยเกี่ยวกับสถานการณ์ ที่เป็นเหตุการณ์ในอดีตที่นำไปสู่ความรุนแรงเรื่องผู้สาว การไม่ชอบกันอยู่แล้ว และการที่ทำร้ายกันอยู่เป็นประจำจะก่อให้เกิดความรุนแรงต่อสตรีได้ง่ายขึ้น

จากข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุของการเกิดความรุนแรงต่อสตรีด้านครอบครัว พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงมีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี มีรายได้ไม่เพียงพอ ต่อค่าใช้จ่ายในครอบครัว ทำให้เกิดความตึงเครียดขึ้นในครอบครัวได้ อาจจะมีปากเสียงกัน ก่อให้เกิดความขัดแย้ง ซึ่งนำไปสู่การเกิดความรุนแรงต่อสตรีเป็นอย่างมาก และยังพบอีกว่าสตรีที่ได้รับความรุนแรงมีสัมพันธภาพในครอบครัว และสัมพันธภาพกับคู่สมรสไม่ดี ซึ่งการมีสัมพันธภาพที่ไม่ดี เกิดจากพฤติกรรมของคู่สมรสที่ก่อให้เกิดความรุนแรง คือ มีการนอกใจ การดื่มสุรา การติดยาเสพติด และการติดการพนัน ทั้งยังมีการหึงหวงกันของคู่สมรส จึงก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาทกันเป็นประจำ ด้วยเหตุนี้จึงเป็นสาเหตุให้เกิดความรุนแรงต่อสตรีโดยเป็นไปอย่างต่อเนื่อง

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุของการเกิดความรุนแรง:สาเหตุด้านสภาพแวดล้อม

4.1 สภาพแหล่งที่อยู่อาศัย จากการศึกษาพบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรง จะอาศัยอยู่ในชุมชนแออัด เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งชุมชนแออัด วิถีชีวิตการเป็นอยู่จะอยู่อาศัยแบบตัวใครตัวมัน ขาดความสามัคคี จะหาเช่ากินค่า และจะไม่สนใจคนอื่น เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น ไม่สามารถที่จะไปขอความช่วยเหลือจากใคร ทั้งนี้เนื่องมาจาก เพื่อนบ้านเห็นเป็นเรื่องธรรมดาของการมีชีวิตรอบครัว และสภาพของชุมชนแออัดก็เป็นแหล่งที่เป็นอันตรายสำหรับสตรีด้วย สังเกตได้ว่าสตรีที่อยู่ในชุมชนแออัด จะได้รับความรุนแรงเป็นส่วนใหญ่ นั่นอาจเป็นเพราะไม่ได้รับความรู้ ความเข้าใจ ในเรื่องการวางแผนครอบครัว และการใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันสามีภรรยา

4.2 สัมพันธภาพกับเพื่อนร่วมงาน จากการศึกษาพบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงจะมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนร่วมงาน ร้อยละ 80.00 โดยส่วนใหญ่สตรีที่ได้รับความรุนแรงจะเข้ากับเพื่อนร่วมงาน

ได้ดี ไม่มีปัญหาการทะเลาะวิวาทเกิดขึ้น แต่ทั้งนี้สาเหตุของการเกิดความรุนแรงส่วนใหญ่ จะเกิดขึ้นจากการกระทำของบุคคลในครอบครัว ซึ่งสามีจะเป็นผู้กระทำมากกว่าผู้อื่น

4.3 สัมพันธภาพกับเพื่อนบ้าน จากการศึกษาพบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรง จะมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนบ้าน ร้อยละ 85.00 จะเห็นได้ว่าความรุนแรงต่อสตรีไม่ได้มีสาเหตุมาจากสัมพันธภาพกับเพื่อนบ้าน แต่สาเหตุของความรุนแรงต่อสตรีเกิดจากการกระทำของบุคคลในครอบครัว ซึ่งสามีจะเป็นผู้กระทำมากกว่าผู้อื่น

4.4 สถานที่ทำงาน จากการศึกษาพบว่า สถานที่ทำงานทางเข้าออกที่สะดวก และปลอดภัย ร้อยละ 50.00 ด้วยสถานที่ทำงานที่เป็นปกติ จึงไม่ใช่เป็นสาเหตุที่สำคัญที่ก่อให้เกิดความรุนแรงต่อสตรี

4.5 ประเภทของงานที่ทำ จากการศึกษาพบว่า ประเภทของงานที่ทำ สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่จะมีอาชีพค้าขาย ทั้งนี้เนื่องมาจาก การมีอาชีพค้าขาย จะทำงานไม่เป็นเวลา ทำให้เวลาที่จะพบเจอกันของครอบครัวก็น้อย เพราะสตรีมีอาชีพค้าขาย จะต้องทุ่มเทเวลาในการค้าขายเพื่อหาเงินมาจุนเจือครอบครัว และมาใช้จ่ายในบ้าน ซึ่งสตรีที่ได้รับความรุนแรงบางคนจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมดในครอบครัว เพียงลำพังจึงทำให้ไม่มีเวลามาดูแล ประณิบัติสามีได้เต็มที่ จึงเป็นสาเหตุของการเกิดความรุนแรงต่อสตรีขึ้น

4.6 เวลาทำงาน – เวลาเลิกงาน จากการศึกษาพบว่า เวลาเข้า – ออกงานเป็นเวลา 08.00 - 17.00 น. คิดเป็นร้อยละ 50.00 ซึ่งส่วนใหญ่สตรีที่ได้รับความรุนแรง จะมีเวลาทำงาน กับเวลาเลิกงาน ที่เป็นเวลาปกติส่วนใหญ่ ซึ่งจะเห็นว่าเวลาทำงานและเวลาเลิกงาน ไม่ได้เป็นสาเหตุ สำคัญที่ก่อให้เกิดความรุนแรงต่อสตรี ทั้งนี้การที่สตรีได้รับความรุนแรง อาจจะมีสาเหตุมาจากปัจจัยอื่น ๆ

จากข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุของการเกิดความรุนแรงต่อสตรีด้านสภาพแวดล้อม พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่จะอาศัยอยู่ในชุมชนแออัด มีคนอาศัยกันอยู่มากหน้าหลายตา อยู่แบบตัวใครตัวมัน ขาดความสามัคคี รวมถึงมีอบายมุขต่าง ๆ มากมาย ต่างคนต่างต้องเอาตัวรอด เมื่อเกิดปัญหากันขึ้นจึงไม่มีใครเข้ามาช่วยเหลือ เพราะคิดว่าเป็นเรื่องภายในครอบครัว และเมื่อเกิดความรุนแรงขึ้น คนในชุมชนก็ขาดการตระหนักถึงผลเสียที่จะเกิดตามมาจากความรุนแรงนี้ จึงทำให้สตรีถูกกระทำอย่างต่อเนื่อง ส่วนปัจจัยด้านสัมพันธภาพกับเพื่อนร่วมงาน สัมพันธภาพกับเพื่อนบ้าน สถานที่ทำงาน ประเภทของงานที่ทำ และเวลาทำงานเวลาเลิกงาน พบว่าเป็นสาเหตุเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่ก่อให้เกิดความรุนแรงต่อสตรี

ตอนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะความรุนแรงต่อสตรี

5.1 ลักษณะความรุนแรงทางร่างกาย จากการศึกษาพบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงมีลักษณะความรุนแรงทางร่างกาย คือ จะเป็นการตบหน้า หรือ ขว้างปาด้วยสิ่งของ และถูกผลัก ทั้งนี้เนื่องจาก เมื่อมีการทะเลาะกันขึ้น ผู้ชายจะใช้สิ่งแรกที่อยู่ใกล้ตัวมากที่สุด ในการทำร้ายสตรี เนื่องจากจากเมื่อผู้ชายมีอารมณ์โกรธ และมีอารมณ์ชั่ววูบ เกิดการขาดการยั้งคิดจึงทำให้ทำร้ายสตรีโดยการตบตี หรือใช้อุปกรณ์ที่อยู่ใกล้ตัว ได้ง่ายขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ นิจวรรณ วีรวัฒน์โนดม (2540) ที่พบว่า ผู้หญิงจะได้รับความรุนแรงด้านร่างกายมากที่สุด คือ ถูกผลัก และตบตี และยังสอดคล้องกับการศึกษาของ พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ (2531) ที่พบว่า ผู้ชายนั้นจะใช้การกระทำรุนแรงโดยหาสิ่งของที่สามารถได้ใกล้มือเป็นเครื่องมือทำร้ายร่างกาย มีจำนวนมากที่ใช้มีด หรือปืนเป็นอาวุธ ซึ่งมีผลทำให้เสียชีวิต และจากการศึกษาของ โชติมา กาญจนกุล.(2539 : 626) ได้กล่าวถึงรูปแบบของความรุนแรงต่อสตรี ส่วนหนึ่ง คือ การทำร้ายร่างกาย เป็นการกระทำรุนแรงที่เห็นชัดเจนที่สุด ซึ่งรวมการกระทำรุนแรงอย่างอื่นทุกรูปแบบตั้งแต่ระดับต่ำสุดไปจนถึงสูงสุด เช่น การถ่มน้ำลาย การหยิก การกัด การตบหน้า ไปจนถึงการใช้กำลังขั้นรุนแรง เช่น การบีบคอ การชกต่อย และการประทุษร้ายโดยใช้อาวุธ

5.2 ลักษณะความรุนแรงทางจิตใจ จากการศึกษาพบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรง มีลักษณะความรุนแรงทางจิตใจ คือ ดุด่า ด้วยคำหยาบ การขู่ว่าจะทำร้าย การถูกประณามว่าชั่วช้า เลวทราม ถูกตะคอก ทั้งนี้อาจจะมีบางคนที่ไม่ลงมือทำร้ายร่างกาย แต่จะดุด่า ด้วยคำหยาบ และแสดงท่าทีโกรธ ซึ่งการดุด่า ด้วยคำหยาบ ก็เป็นการกระทำรุนแรงที่ทำให้สตรีได้รับความกระทบกระเทือนทางจิตใจเป็นอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ นิจวรรณ วีรวัฒน์โนดม (2540) ที่พบว่า ผู้หญิงจะถูกกระทำความรุนแรงด้านจิตใจมากที่สุด คือ แสดงท่าทีโกรธไม่พอใจ และสอดคล้องกับการศึกษาของ โชติมา กาญจนกุล. (2539 : 626) ที่ได้กล่าวถึงรูปแบบของความรุนแรงต่อสตรี ส่วนหนึ่ง คือ การทำร้ายจิตใจ โดยมากจะมีรูปแบบการใช้วาจาคุกคามทางอารมณ์เพื่อก่อให้เกิดความหวาดกลัว ความระแวงใจ ความกังวลใจไม่สบายใจ ความรู้สึกว่าเป็นต้นเหตุ เป็นผู้ผิดและความกดดันทางอารมณ์อื่น เช่น ขู่ว่าจะทำร้าย จะบังคับให้เธอฆ่าตัวตาย จะทำร้ายลูก ๆ หรือคนที่รัก ใช้คำพูดหยาบคาย เสียดสี จ้วงจาบในสิ่งที่เป็นที่นับถือเคารพบูชา ควบคุมการกินอยู่หลับนอน เป็นต้น

5.3 ลักษณะความรุนแรงทางเพศ จากการศึกษาพบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงลักษณะความรุนแรงทางเพศ ที่สตรีได้รับคือ การถูกข่มขืน การทำให้เจ็บปวดก่อนการมีเพศสัมพันธ์ และการบังคับให้นอนด้วย ซึ่งลักษณะเหล่านี้เป็นความรุนแรงที่สตรีทั้งหลายไม่สามารถยอมรับได้และยังสร้างความเจ็บปวดต่อสภาพจิตใจของสตรีเป็นอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ โชติมา กาญจนกุล. (2539 : 626 ; อ้างอิงจาก Genley. 1981) ที่ได้กล่าวถึงรูปแบบของความรุนแรงต่อสตรี ส่วนหนึ่ง คือ

การชมหนังทางเพศ ที่จัดว่าเป็นความรุนแรงต่อสตรี ได้แก่ การลวนลามและการคุกคามทางเพศ ซึ่งมีหลายรูปแบบ เช่น การเกี้ยวพาราสี การใช้ คำพูดสองแง่สองง่าม การใช้สายตาโลมเลีย การเสียดสี จับต้องเนื้อตัว การกอดจูบ การเข้าชี้ให้ไปกินข้าว หรือไปไหนมาไหนด้วย การกระทำเหล่านี้ถ้าผู้หญิงพอใจ และไม่รู้สึกรังเกียจขัดข้องใจ ก็ไม่ถือว่าเป็นการลวนลามทางเพศ (จุไรรัตน์ จันทรธำรง. 2536 : 34) การจับต้องอวัยวะที่เป็นของสงวน เช่น เต้านม อวัยวะสืบพันธุ์ การรุกรานทางเพศอื่นๆ หรือการชักชวนให้มีเพศสัมพันธ์โดยการข่มขู่ การข่มขืน การบังคับให้มีเพศสัมพันธ์ โดยไม่สมัครใจ การเขียนเรื่อง ลามกอนาจารเกี่ยวกับสตรี (Pornography) (จุไรรัตน์ จันทรธำรง. 2536 : 31)

5.4 ลักษณะความรุนแรงทางสังคม จากการศึกษาพบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรง ลักษณะความรุนแรงทางสังคมที่ได้รับ คือ การปล่อยปละละเลย ทอดทิ้ง ไม่ให้ความสำคัญ ไม่สนใจ ขัดขวางการพบปะกับผู้อื่น และขัดขวางความเจริญก้าวหน้า ความรุนแรงทางสังคมนี้ส่วนใหญ่จะไม่ค่อยให้ความสนใจกันมากนัก ทั้งนี้อาจจะเกิดขึ้นโดยไม่รู้ตัวหรือโดยไม่ได้เจตนาก็เป็นไปได้เช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ บุญเสริม หุตะแพทย์ (2544, 37 –38) ที่พบว่าความรุนแรงทางสังคม เป็นการปล่อยปละละเลย ทอดทิ้ง ขัดขวางความเจริญก้าวหน้า ลักษณะความรุนแรงทางด้านสังคมนี้ มักจะเกิดขึ้นโดยอ้อม โดยที่ฝ่ายทั้ง 2 ฝ่าย ไม่มีเจตนาจะให้เกิดขึ้น แต่จะเกิดขึ้นเพราะสถานการณ์นั้นบีบบังคับมากกว่า

จากข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะความรุนแรงต่อสตรี พบว่า มีลักษณะของความรุนแรงที่เกิดขึ้นได้ทั้งทางร่างกาย ทางจิตใจ ทางเพศ และทางสังคม จะเห็นได้ว่าความรุนแรงที่เห็นได้ชัดเจนที่สุดก็จะเป็นความรุนแรงทางร่างกาย ส่วนใหญ่จะเป็นการตบหน้า หรือใช้สิ่งของที่อยู่ใกล้มือที่สุดขว้างปา เนื่องจากเมื่อมีการทะเลาะมีปากเสียงกันขึ้น ผู้ชายอาจจะยับยั้งใจตนเองไม่ได้จึงมีการทำร้ายกันขึ้น และความรุนแรงทางด้านจิตใจก็จะตามมา จะมีการดุด่า ด้วยคำหยาบ เป็นการสร้างความกดดันให้สตรีเป็นอย่างมาก และเมื่อมีปัญหามากขึ้นสิ่งที่จะตามมาคือ การที่ผู้ชายปล่อยปละละเลย ทอดทิ้ง ไม่ให้ความสำคัญ ซึ่งเป็นความรุนแรงทางสังคม แต่ส่วนใหญ่แล้วจะไม่ค่อยให้ความสนใจต่อความรุนแรงทางด้านนี้มากนัก อาจจะเนื่องมาจากไม่มีบาดแผลให้เห็นได้ชัดเจน จึงเป็นความรุนแรงที่ถูกมองข้ามไป

ตอนที่ 6 ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบจากความรุนแรงต่อสตรี

6.1 ผลกระทบทางร่างกาย จากการศึกษาพบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรง ได้ผลกระทบทางร่างกาย คือ มีฟกช้ำ ดำเขียว มีบาดแผล ซึ่งการทำร้ายสตรีส่วนใหญ่จะออกมาในรูปของการทำร้ายร่างกายเสียเป็นส่วนใหญ่ ถ้าไม่มีบาดแผล หรือได้รับบาดเจ็บ สตรีที่ถูกกระทำรุนแรงส่วนใหญ่จะไม่มาพบแพทย์ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ มุลินธิเพื่อนหญิง. (2543 : 8 – 9) ได้ศึกษาถึงผลกระทบ

ของสตรีที่ได้รับความรุนแรงว่า ส่วนหนึ่งเป็นด้านร่างกาย ได้แก่ การบาดเจ็บ การเกิดบาดแผล ตั้งแต่เล็กน้อยจนกระทั่งถึงพิการ และเสียชีวิต ขาดสวัสดิภาพ และความปลอดภัย เสรีภาพในการเคลื่อนไหว ถูกจำกัดตั้งแต่การเดินทาง กิจกรรมที่ผู้หญิงพึงกระทำได้รวมถึงหน้าที่การงาน ความรุนแรงทางร่างกายได้ความสัมพันธ์อันตึงเครียดหรือคนรัก มักจะติดตามมาด้วย ความรุนแรงทางด้านจิตใจ และวาทะด้วย ผู้ชายที่แสดงความรุนแรงนี้นักมาจากสาเหตุความเหงา หรือความรู้สึกเป็นเจ้าของ และสังคมมักกล่าวโทษผู้หญิง

6.2 ผลกระทบทางด้านจิตใจ จากการศึกษาพบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรง ได้รับผลกระทบทางจิตใจ คือ รู้สึกเสียใจ หวาดกลัว หวาดระแวง มีความรู้สึกกดดัน อารมณ์โกรธ หงุดหงิด ซึมเศร้า สตรีที่ได้รับความรุนแรงบางครั้งบาดเจ็บทางร่างกายเพียงเล็กน้อยแต่บาดเจ็บทางจิตใจ เป็นแผลที่ไม่หาย ซึ่งจะส่งผลกระทบทางด้านจิตใจเป็นอย่างมากต่อสตรีที่ได้รับความรุนแรง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ มุลนิธิเพื่อนหญิง. (2543 : 8 – 9) ได้ศึกษาถึงผลกระทบของสตรีที่ได้รับความรุนแรงว่า ส่วนหนึ่งเป็นด้านจิตใจ ปัญหาความรุนแรงส่งผลให้ผู้หญิงสุขภาพจิตเสื่อม สูญเสียความมั่นใจอิสระภาพ ต้องอดทน และสับสนกับปัญหาที่ตนประสบอย่างมาก สิ่งสำคัญ คือ ความรุนแรงทางกาย และจิต มีผลกระทบต่อเนื่องซึ่งกันและกัน ผู้หญิงได้รับความรุนแรงทางกาย จะส่งผลถึงภาวะจิตใจ อารมณ์ดังเช่น กรณีสามีใช้มีดจี้คอบุตรสาวเพื่อให้ภรรยายินยอมหย่าขาด ส่งผลให้ทั้งแม่และลูกได้รับความกระทบกระเทือนด้านจิตใจอย่างหนัก จนต้องเข้ารักษาจิตเวช

6.3 ผลกระทบทางเพศ จากการศึกษาพบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรง ไม่มีผลกระทบทางเพศ แต่อย่างใด คิดเป็นร้อยละ 100.00 สตรีที่ได้รับความรุนแรงไม่มีใครได้รับผลกระทบทางด้านเพศ ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะสตรีเหล่านี้ ยอมรับความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับตนเองได้ จึงไม่ถือว่าเป็นผลกระทบ ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ มูลนิธิเพื่อนหญิง.(2543 : 8 – 9) ที่ได้ศึกษาถึงผลกระทบของสตรีที่ได้รับความรุนแรงว่า ส่วนหนึ่งเป็นด้านเพศ ว่าผู้หญิงที่ประสบความรุนแรงบางรายอาจประสบปัญหาสุขภาพทางเพศเรื้อรังเป็นระยะ เวลานาน บางรายอาจตลอดชีวิตของผู้หญิงนั้น

6.4 ผลกระทบทางสังคม จากการศึกษาพบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรง ได้รับผลกระทบทางสังคม คือ ทำให้อับอาย ทำให้บุคคลใกล้ชิดได้รับผลกระทบไปด้วย ถูกจำกัดสิทธิ สูญเสียเกียรติยศ ชื่อเสียง และไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม จะเห็นได้ว่าผลกระทบทางสังคมจะส่งผลต่อสตรีที่ได้รับความรุนแรงเป็นอย่างมาก เพราะสตรีจะเชื่อว่าเป็นปัญหาส่วนตัว ไม่สามารถไปปรึกษาใครได้ เนื่องมาจากเกิดความอับอายที่ตนถูกกระทำ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ มูลนิธิเพื่อนหญิง. (2543:8 – 9) ที่พบว่า การที่ผู้หญิงพยายามอดทนกับสภาพปัญหาความรุนแรงในครอบครัวของตน เพราะคิดว่าปัญหาของตนเป็นปัญหาที่พึ่งใครไม่ได้ แม้แต่เจ้าหน้าที่รัฐ เป็นเรื่องภายในครอบครัว ไม่ควรนำไปบอกกล่าวเล่าใคร แม้แต่ครอบครัวเดิมของตนเอง เพื่อนฝูง ผู้หญิงจะรู้สึกกดดันและสับสนมาก ผู้หญิงหลายคน

ประสบปัญหาถึงขั้นทนไม่ได้ จึงลงมือ แก้ปัญหาด้วยการฆ่าสามีหรือลูก นอกจากนี้ขณะที่เกิดปัญหา หรือพยายามหาทางแก้ปัญหาอยู่นั้น ผู้หญิงจำนวนหนึ่งมีความละเอียดและกลัวการถูกซ้ำเติมให้เสียใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรู้สึกอายมากที่สุด ผู้หญิงที่ประสบปัญหารู้สึกว่า แม้แต่เมื่อได้รับบาดเจ็บก็ไม่กล้าไปหาหมอ กลัวถูกซักถาม อายที่จะถูกถาม เพราะจะทำให้เพิ่มความเสียใจเนื่องมาจากการตอกย้ำของการถามคำถามของตำรวจหรือแพทย์ ซึ่งทั้งนี้จะเป็นผลได้ว่าเกิดผลกระทบต่อสังคมอย่างมาก โดยเฉพาะผู้หญิงเป็นเสาหลักของครอบครัว ความรุนแรงที่กระทำต่อผู้หญิง จึงเปรียบเสมือนการกระทำต่อครอบครัว และมีผลกระทบต่อสังคมโดยรวม กรณีที่ลูกได้รับความรุนแรงหรือเห็นการกระทำรุนแรงระหว่างพ่อกับแม่ เมื่อเติบโตขึ้นจะมีแนวโน้มเป็นผู้ที่ใช้ความรุนแรงคู่สมรส กับลูก หรือคนอื่น ๆ ต่อไป เปรียบเหมือนการถ่ายทอดทางพันธุกรรมจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง หากไม่มีการแก้ไข สังคมไทยก็จะกลายเป็นสังคมที่เต็มไปด้วยการใช้ความรุนแรง

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบจากความรุนแรงต่อสตรี พบว่า ผลกระทบที่เกิดกับสตรีนั้นเป็นผลกระทบทางร่างกาย ทางจิตใจ และทางสังคม ซึ่งผลกระทบทางร่างกายนั้นจะสามารถมองเห็นได้ชัดเจนที่สุด เพราะมีร่องรอยของการบาดเจ็บ เช่น มีฟกช้ำ ดำเขียว มีบาดแผลอาจจะมากบ้างน้อยบ้าง ซึ่งเมื่อร่างกายได้รับบาดเจ็บหลาย ๆ ครั้งก็จะเกิดผลกระทบจากจิตใจขึ้น คือ จะรู้สึกเสียใจต่อการกระทำของผู้ชาย ทำให้รู้สึกกดดัน ต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และสตรีเหล่านี้ยังต้องอยู่ในสังคม มีเพื่อนบ้าน เพื่อนร่วมงาน การถูกกระทำรุนแรง จะส่งผลให้สตรีเกิดความอับอายต่อเพื่อน ๆ และต่อสังคมสูญเสียเกียรติยศ ชื่อเสียง และจะรู้สึกว่า ตนเองด้อยค่า ไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม ทั้งยังส่งผลกระทบต่อไปถึงบุคคลใกล้ชิดด้วย ที่สำคัญที่สุด คือ ลูก ซึ่งลูกจะเห็นการกระทำรุนแรงของบิดา และเก็บความรุนแรงนั้นไว้ และเมื่อลูกโตขึ้นลูกก็จะใช้ความรุนแรงต่อไป ไม่มีที่สิ้นสุด

ตอนที่ 7 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนของสตรีที่ได้รับความรุนแรง

7.1 ความต้องการได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐ จากการศึกษาพบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรง ต้องการความช่วยเหลือจากโรงพยาบาล คือ การรักษาพยาบาล และการให้คำปรึกษาแนะนำ สตรีที่ได้รับความรุนแรง จะไม่กล้าเล่าให้ใครฟังถึงปัญหาที่ตนเองกำลังเผชิญอยู่เพราะคิดว่าเป็นเรื่องในครอบครัว แต่ในความเป็นจริงแล้วสตรีเหล่านี้ มีความกดดัน อยากจะระบายออก ซึ่งการให้คำปรึกษาแนะนำแก่สตรีที่ได้รับความรุนแรง และความเห็นอกเห็นใจเป็นสิ่งที่สตรีต้องการเป็นอย่างมาก มีบางส่วนเท่านั้นที่ต้องการความช่วยเหลือจากสถานตำรวจโดยให้ตำรวจดำเนินคดี ทั้งนี้เนื่องจาก ไม่สามารถที่จะทนอยู่กับความเจ็บปวดที่ถูกกระทำของสามีอีกต่อไป และมีสตรีที่ได้รับความรุนแรงอีกมากที่ ต้องยอมอดทนต่อการถูกทำร้ายของสามี อาจเนื่องมาจากสตรีที่ได้รับความรุนแรงอาจ

ยังไม่เข้าใจถึงการบริการ และบทบาทของหน่วยงานเหล่านี้ว่าสามารถช่วยเหลือตนเองในด้านใดบ้าง ซึ่งในทางปฏิบัติจริง ๆ แล้วหน่วยงานเหล่านี้มีหน้าที่ที่จะให้ความช่วยเหลือได้โดยตรง สอดคล้องกับการศึกษาของ คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ สำนักราชบัณฑิต (2543 : 1) ได้ระบุหน้าที่ของรัฐโดยละเอียด เช่น การออกมาตรการทางกฎหมาย เพื่อให้ความคุ้มครองแก่หญิงที่ประสบปัญหา มีมาตรการป้องกันแก้ไขมิให้เกิดปัญหานี้ในสังคม รวมถึงบริการทางสังคม บริการทางสุขภาพ การฟื้นฟูรักษาสภาพร่างกายและจิตใจของผู้หญิงที่ประสบปัญหา และที่สำคัญ คือ ให้รัฐจัดเตรียมงบประมาณเพื่อจัดหาทรัพยากรที่เพียงพอในการดำเนินในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดความรุนแรงต่อสตรี เป็นต้น

7.2 ความต้องการได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาคเอกชน จากการศึกษาพบว่าสตรีที่ได้รับความรุนแรง การต้องการความช่วยเหลือจากมูลนิธิเพื่อนหญิง การต้องการความช่วยเหลือจากบ้านพักฉุกเฉิน การต้องการความช่วยเหลือจากสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมาย พบว่า ต้องการความช่วยเหลือจากมูลนิธิเพื่อนหญิง ด้านการให้คำปรึกษา ต้องการความช่วยเหลือจากบ้านพักฉุกเฉิน ด้านที่พักอาศัย ต้องการความช่วยเหลือจากสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมาย ด้านต้องการคำปรึกษาแนะนำด้านกฎหมาย แต่สตรีที่ได้รับความรุนแรงยังมีความต้องการความช่วยเหลือจากภาคเอกชนจำนวนน้อย นั่นอาจจะเป็นเพราะสตรีที่ได้รับความรุนแรงเหล่านี้ ยังไม่ทราบถึงการให้ความช่วยเหลือของหน่วยงานภาคเอกชนเหล่านี้ และบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานเอกชนเหล่านี้ว่ามีหน้าที่อย่างไร และสามารถให้ความช่วยเหลือในด้านใด ได้บ้างหรือหน่วยงานอยู่ห่างไกลไม่สามารถติดต่อขอความช่วยเหลือได้สะดวกเท่าใดนัก หรือขาดการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานเกี่ยวกับรายละเอียดของการให้ความช่วยเหลือ

จากข้อมูลความต้องการได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่ จะต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐเป็นส่วนมาก เช่น ต้องการความช่วยเหลือจากโรงพยาบาลเพื่อเป็นการรักษาพยาบาล ซึ่งเป็นการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าของสตรี และสตรีที่ได้รับความรุนแรงต้องการความช่วยเหลือจากตำรวจในการดำเนินคดีมีเพียงบางส่วนเท่านั้น และยังมีสตรีที่ได้รับความรุนแรงที่ไม่ต้องการความช่วยเหลือจากตำรวจ เนื่องมาจากผู้กระทำเป็นบุคคลในครอบครัว ไม่อยากจะทำความผิดกับสามี เพราะสงสารลูก จึงต้องยอมทนต่อไป และสตรีเหล่านี้มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาคเอกชน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าไม่มีข้อมูล รายละเอียดเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือของหน่วยงานเหล่านี้ ไม่ทราบถึงบทบาทหน้าที่ที่ชัดเจนของหน่วยงาน รวมทั้งความต้องการความช่วยเหลือจากกรมประชาสงเคราะห์ อาจเนื่องมาจาก สตรีเหล่านี้ ยังมีลักษณะพึ่งพิงครอบครัว และอยากอยู่กับครอบครัวเหมือนเดิม

กล่าวโดยสรุป จากการศึกษาความรุนแรงต่อสตรีในครั้งนี้ พบว่า สตรีที่ได้รับความรุนแรง จะมีอายุระหว่าง 30 – 34 ปี และอายุ 40 – 44 ปี เนื่องจากสตรีที่มีอายุอยู่ในช่วงนี้ เป็นสตรีที่มีสถานภาพสมรส เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งมีบุตรแล้ว และกำลังสร้างฐานะทางครอบครัว และระยะเวลาของการสมรสเป็นระยะเวลานานพอสมควร จึงทำให้สามีเริ่มเกิดการเบียดเบียน และสตรีเหล่านี้มีภาระที่ต้องรับผิดชอบก็คือ ลูก สตรีจึงต้องยอมอดทนต่อการกระทำรุนแรงของสามี ซึ่งประกอบกับมีพื้นฐานการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา เนื่องจากการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ จึงทำให้ไม่ได้ประกอบอาชีพ หรือประกอบอาชีพ รับจ้างทั่วไป เป็นส่วนใหญ่ และเมื่อประกอบอาชีพเหล่านี้ ก็จะทำให้มีรายได้ต่ำ ไม่เพียงพอต่อค่าครองชีพ ส่วนใหญ่จะมีรายได้ระหว่าง 3,000 – 6,000 บาท ซึ่งพบว่าสตรีที่ได้รับความรุนแรงมีภาระต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในครอบครัวด้วยเช่นกัน แต่ส่วนใหญ่แล้วสามีจะเป็นคนหารายได้เข้าครอบครัวมากกว่าสตรี แต่รายได้ในครอบครัวก็ยังไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่าย จึงทำให้เกิดภาระหนี้สินตามมา เมื่อมีการกระทำรุนแรงเกิดขึ้น สตรีก็ต้องยอมทนอยู่กับสามี เพราะไม่มีทางเลือกอื่นที่จะไปจากสามี และสาเหตุที่สำคัญที่สตรีต้องยอมทนอยู่กับสามีทั้ง ๆ ที่สามีทำร้ายซ้ำแล้วซ้ำเล่า ก็เพราะสตรีมีความเชื่อว่าเพศชายมีอำนาจเหนือกว่าเพศหญิง มีบทบาทเป็นผู้นำของครอบครัว เพศหญิงจะต้องยอมทน ประกอบกับสังคมไทย นิยมยกย่องเพศชายว่ามีความเป็นผู้นำ เป็นผู้มีความเข้มแข็งสามารถปกป้องสตรีได้ และการอบรมเลี้ยงดู ที่ไม่ส่งเสริมความเท่าเทียมกันระหว่างลูกหญิงกับลูกชาย ทำให้เพศหญิงมีค่านิยมว่า ตนเองเมื่อแต่งงานแล้วต้องเป็นสมบัติของสามี สามีจะกระทำอย่างไรต่อตนก็ยอมได้ จึงต้องยอมรับสภาพความเจ็บปวดเอาไว้ และอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดการกระทำรุนแรงต่อสตรี คือเศรษฐกิจของครอบครัว มีรายได้ไม่เพียงพอค่าใช้จ่าย จึงทำให้เกิดความตึงเครียดขึ้นในครอบครัว เมื่อเกิดความตึงเครียดขึ้น ก็จะทำให้สัมพันธภาพในครอบครัวไม่ดีตามไปด้วย สาเหตุที่สำคัญอีกประการหนึ่ง ที่ส่งผลต่อการเกิดความรุนแรงมากที่สุด คือ มีการนอกใจคู่สมรส และเมื่อมีการนอกใจของสามีเกิดขึ้น ก็เกิดการหึงหวงของภรรยา ซึ่งภรรยาไม่สามารถที่จะยอมรับกับปัญหานี้ได้ เมื่อภรรยายอมรับไม่ได้ก็จะเกิดการทะเลาะวิวาท มีการโต้เถียงกัน จึงนำไปสู่ความรุนแรงเกิดขึ้นได้ และจะเป็นสาเหตุให้เกิดความรุนแรงต่อสตรีโดยเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ซึ่งความรุนแรงที่เกิดขึ้นนั้น จะมีทั้งความรุนแรงทางร่างกาย ทางจิตใจ ทางเพศ และทางสังคม ความรุนแรงทางร่างกาย จะพบบ่อยมาก คือ การตบหน้า และขว้างปาด้วยสิ่งของ ทั้งนี้เนื่องจาก เมื่อมีการทะเลาะกันขึ้น ผู้ชายมีอารมณ์โกรธ อารมณ์ชั่ววูบ ขาดการยั้งคิด จึงทำให้เกิดการตบตีกันได้ง่ายขึ้น นอกจากสตรีได้รับความรุนแรงทางร่างกายแล้ว ก็ยังมีความรุนแรงทางจิตใจ คือ การดูต่ำ ด้วยคำหยาบ หรือว่ากล่าวให้เสียใจ ทำให้สตรีได้รับความเจ็บปวดทางจิตใจเป็นอย่างมาก และความรุนแรงทางสังคม จะเกิดกับสตรีได้บ่อยมาก แต่เป็นความรุนแรงที่ไม่ได้สนใจกันมากนัก ทั้งนี้อาจจะเกิดขึ้นได้โดยไม่รู้ตัวหรือไม่เจตนา จึงถูกมองข้ามไป แต่ในความเป็นจริงแล้วเป็นความรุนแรงที่ทำให้สตรีมีความเจ็บปวดไม่น้อยไปกว่า

ความรุนแรงทางร่างกาย เช่นกัน และความรุนแรงเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อตัวสตรีเอง และบุคคลใกล้ชิดด้วย ผลกระทบทางร่างกาย คือ เกิดบาดแผล เจ็บปวด ความรุนแรงทางจิตใจ ที่สำคัญสตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนใหญ่จะรู้สึกเสียใจกับการกระทำของสามีเป็นอย่างมาก เพราะเมื่อตกลงใจอยู่กับจันทร์สามีภรรยาแล้วสตรีก็ไม่ต้องการที่จะเลิกหากัน จะต้องอยู่กันไปตลอดตามค่านิยมของสังคมไทย และผลกระทบที่สำคัญอีกอย่าง คือ ทำให้สตรีที่ได้รับความรุนแรง รู้สึกอับอายเป็นอย่างมาก เมื่อถูกทำร้าย จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ไม่กล้าไปปรึกษา หรือเล่าให้ใครฟัง เพราะคิดว่าการถูกทำร้ายเป็นเรื่องในครอบครัว เป็นปัญหาส่วนตัว จึงทำให้รู้สึกกดดันเป็นอย่างมาก จึงตัดสินใจทำร้ายตนเอง และมีบางคนประสบปัญหาถึงขั้นทนไม่ได้ จึงลงมือกระทำต่อสามีบ้าง แต่ก็เป็นส่วนน้อย และที่สำคัญยังส่งผลกระทบต่อลูกด้วย เมื่อลูกเห็นพฤติกรรมที่พ่อ ทำต่อแม่ของตน ทำให้ลูกไม่เคารพ และไม่ศรัทธาในตัวพ่อของตน และเมื่อโตขึ้น ก็จะกระทำรุนแรงกับคนอื่นต่อไป อย่างไม่มีที่สิ้นสุด และจากค่านิยมที่ว่า เรื่องสามีทำร้ายเป็นเรื่องในครอบครัว ไม่สมควรที่จะให้คนนอกรับรู้ ดังคำกล่าวที่ว่า ความในอย่านำออก ความนอกอย่านำเข้า จึงทำให้สตรีเหล่านี้ไม่กล้าไปขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานต่าง ๆ จะเห็นว่ามีสตรีที่ต้องการที่จะดำเนินคดีกับผู้กระทำผิด มีไม่มากนัก และมีสตรีเพียงบางส่วนเท่านั้นที่มาขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากสตรีเหล่านี้ เกิดความอับอาย หรืออาจจะยังเข้าไม่ถึงบริการทั้งที่หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนจัดให้

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความรุนแรงต่อสตรี : ศึกษากรณีกลุ่มผู้หญิงที่มาใช้บริการของโรงพยาบาลลาดกระบังกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร มีข้อเสนอแนะทั่วไป และข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไปดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

ความรุนแรงต่อสตรี ที่เกิดขึ้นเป็นสิ่งสำคัญ คือ ต้องการได้รับการช่วยเหลืออย่างเร่งด่วนทั้งด้านร่างกาย และจิตใจ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมาอีก จากการศึกษาความรุนแรงต่อสตรีพบว่าส่วนใหญ่ผู้กระทำจะเป็นบุคคลในครอบครัว ซึ่งตัวผู้กระทำเองก็จะเห็นว่าเป็นเรื่องภายในครอบครัว และผู้ถูกกระทำไม่ทราบว่าจะแก้ปัญหาได้อย่างไร และจะเก็บปัญหานั้น ไว้เพียงลำพังคนเดียว ไม่กล้าจะไปพูด หรือไปเล่าให้ใครฟัง ไม่ว่าจะเป็นพ่อแม่ หรือญาติพี่น้องของตน เพราะถือว่าเรื่องการทำร้ายกันเป็นเรื่องธรรมดา ภรรยาจะต้องอดทน และไม่สามารถไปเอาความผิดดำเนินคดีได้ เพราะตนเองจะต้องพึ่งพิงสามี และกลัวจะมีผลกระทบต่อลูก สิ่งสำคัญที่จะช่วยสตรีที่ได้รับความรุนแรงได้ คือ การให้คำปรึกษาแนะนำ รับฟัง เพื่อให้ผู้หญิงเหล่านี้ ได้ระบายความรู้สึกระบายความกดดันภายในใจ ทำให้ผู้หญิงเหล่านี้ได้ทราบว่ายังมีทางออกอีกมากมาย และยังมีคนเข้าใจอีกด้วย และควรที่จะมีการ

ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ที่สามารถให้ความช่วยเหลือแก่สตรีที่ได้รับความรุนแรงได้ ทั้งนี้ ควรจะมีมาตรการการลงโทษกับผู้กระทำความรุนแรงต่อสตรีอย่างจริงจัง และเด็ดขาด ซึ่งจะเป็นแนวทางในการป้องกันการเกิดปัญหาความรุนแรงต่อสตรี และเพื่อพัฒนาศักยภาพของสตรีให้สามารถจัดการกับปัญหาของตนเองได้

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

สาเหตุที่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรงต่อสตรี จากการศึกษาพบว่า จะเป็นสาเหตุมาจากการนอกใจของคู่สมรส และการดื่มสุรา ของบุคคลในครอบครัว การติดยาเสพติด ในการศึกษาในครั้งนี้ เป็นการศึกษาความรุนแรงในภาพรวมต่อสตรี การศึกษาในครั้งต่อไป ได้แก่

1. ควรจะมีการศึกษาปัญหา แต่ละปัญหา เช่น ปัญหาการทำร้ายกันในครอบครัว ปัญหาการถูกข่มขืน และปัญหาการทำร้ายภรรยา ซึ่งจะทำให้สามารถช่วยเหลือได้ตรงตามความต้องการของแต่ละปัญหา
2. ควรมีการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่ม และรายบุคคลแก่ผู้หญิงที่ได้รับการกระทำรุนแรงเกี่ยวกับปัญหาที่ทำให้เกิดความรุนแรงต่อสตรี ตลอดจนทั้งแนวทางในการแก้ปัญหา
3. ควรมีการศึกษาแนวทางในการผลักดันด้านกฎหมาย ที่จะลงโทษผู้กระทำผิดอย่างจริงจัง และหามาตรการคุ้มครองสตรีที่ได้รับความรุนแรงทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และทางเพศ
4. ควรมีการศึกษาถึงทัศนคติของผู้ชายที่มีต่อการกระทำรุนแรงต่อสตรี และแนวทางในการแก้ไขปัญหาการเกิดความรุนแรงต่อสตรี

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กฤตยา อาชวนิจกุล. (2542). *ความรุนแรงต่อผู้หญิง : ภัยเงียบ ภัยมืด และภัยสว่าง บนทุกเส้นทางชีวิตผู้หญิง . ใน* รื้อสร้างองค์ความคิดผู้หญิงกับสุขภาพ. พิมพ์ด้วย บุญมงคล , นิภาณีย์ สันหจรียา และคันสนีย์ เรืองสอน บรรณาธิการ. กรุงเทพมหานคร
- กฤตยา อาชวนิจกุลและคณะ.(2544). *ความรุนแรงต่อผู้หญิงในชีวิตคู่ ขนาดของปัญหา ผลกระทบต่อสุขภาพ และทางออก . สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.*
- กลุ่มเพื่อนหญิง . (2533). *คู่มืออาสาสมัครส่งเสริมสิทธิสตรี .* กรุงเทพฯ ฯ : สมาคมสิทธิเสรีภาพและประชาชน .
- คณะกรรมการสิทธิสตรี เยาวชน และผู้สูงอายุ วุฒิสภา. (2540). *ร่างรายงานการพิจารณาเรื่องปัญหาพฤติกรรมความรุนแรงในครอบครัว .* จัดพิมพ์เอง.
- คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี.(2545). *รณรงค์ยุติความรุนแรงต่อเด็กและสตรี .ใน* โครงการจัดทำคู่มือแนวทาง การปฏิบัติงานศูนย์พิทักษ์เด็กและสตรีที่ถูกกระทำรุนแรงสำหรับเจ้าหน้าที่สาธารณสุข. ณ ห้องประชุม พาเลซ 2 โรงแรมปรีnceพาเลซ . กรุงเทพมหานคร.
- คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ,คณะอนุกรรมการการศึกษา อาชีพและวัฒนธรรม.(2539).*การดำเนินงานพัฒนาสตรีด้านการศึกษา อาชีพและวัฒนธรรม.* การสัมมนาวันสตรีสากลและประกาศเกียรติคุณแก่สตรีดีเด่นและผู้ปฏิบัติงานดีเด่นด้านการพัฒนาสตรี ณ ดิกลันดิไมตรี ทำเนียบรัฐบาล กรุงเทพมหานคร.
- คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี .(2543 , กันยายน).“ การดำเนินการเพื่อยุติความรุนแรงต่อสตรี ” *สารสตรี* 7(3) : 15
- จุไรรัตน์ จันทรธำรง.(2536,กันยายน). “ เพศ อำนาจ และความรุนแรง ” *สตรีทัศน์* . 8 (4 – 5): 28-39.
- จันทรรัตน์ เจริญสันติ.(2537).*การพยาบาลผู้หญิงที่ถูกข่มขืนกระทำชำเรา. ม.ป.พ.*
- โชติมา กาญจนกุล. (2539). *การทำร้ายร่างกาย : อาชญากรรมเงียบภายใต้หลังคาบ้าน , การประชุมวิชาการ ผู้หญิงกับสุขภาพ หัวข้อ “ รื้อความคิดผู้หญิงกับสุขภาพ ”* ณ ห้องอัมรินทร์ โรงแรม เอส.ดี.อเนกนิว. กรุงเทพมหานคร.

- โชติมา กาญจนกุล .(2540).*ความรุนแรงในครอบครัว : ศึกษาการทำร้ายร่างกายภรรยา .*
 ปริญญาโท กศ.ค. (สาขาพัฒนศึกษาศาสตร์) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.
- ดนยา ธนะอุดม.(2539). *ความรุนแรงในครอบครัว : ศึกษาในหญิงตั้งครรภ์ .*วิทยานิพนธ์ วท.ม.
 (อนามัยครอบครัว) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- ธานินทร์ กรัยวิเชียร .(2510). *สิทธิสตรีในกฎหมายไทย .* โรงพิมพ์จุลพาฬ .กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- นิจวรรณ วีรวัฒน์นคม.(2540).*ความรุนแรงต่อสตรี : ศึกษาในกลุ่มผู้หญิงอายุ 15-44 ปี ที่มารับ
 บริการ ณ.แผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลชัยนาท จังหวัดชัยนาท. วิทยานิพนธ์ วท.ม.
 (สาขาสารณสุขศาสตร์) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล .ถ่าย
 เอกสาร.*
- บุญเสริม หุตะแพทย์.(2544) . *รายงานการวิจัยลักษณะการให้บริการของหน่วยงานภาครัฐและ
 เอกชนที่เกี่ยวข้องกับปัญหาความรุนแรงในครอบครัว.* นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัย
 ธรรมาธิราช.
- บุศรินทร์ คล่องพยาบาล.(2542).*ความรุนแรงในครอบครัว : ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการถูกทำ
 ร้ายของภรรยาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสระแก้ว.วิทยานิพนธ์ วท.ม.(สาธารณสุข
 ศาสตร์) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล . ถ่ายเอกสาร.*
- ปรีชา อุปโยธิน.(2538). *แนวทางการวิเคราะห์ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว.วารสารสุโขทัย
 ธรรมาธิราช*
- พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ.(2530).*การสื่อสารและภาษา. ใน : พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ ,บรรณาธิการ.
 จิตวิทยาการสื่อสาร.* ม.ป.พ.
- พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ.(2531).*รายงานการวิจัยการศึกษาสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว
 จากข่าวหนังสือพิมพ์ กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล.พิมพ์วัลล์ บุญมงคล และคณะ .
 (ม.ป.ป.) . รื้อสร้างองค์ความรู้ผู้หญิงกับสุขภาพ .ม.ป.พ.*
- มนทิพ ดาราศรีศักดิ์. (2537). *มูลเหตุจูงใจในการฆ่าสามี .* วิทยานิพนธ์ สส.ม. (สังคมสงเคราะห์
 ศาสตร์) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ . ถ่ายเอกสาร.
- มูลนิธิเพื่อนหญิง.(2536). *เพียงความเข้าใจ คู่มือป้องกันปัญหาการข่มขืน สำหรับผู้ประสบปัญหา
 และบุคลากรในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง .* กรุงเทพฯ : มูลนิธิผู้หญิง .

- วราภรณ์ ดวงจันทร์.(2530). การศึกษาความคิดเห็นของเด็กชายในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก
กลางต่อปัญหาสามีทุบตีทำร้ายร่างกายภรรยา : ศึกษาเฉพาะเด็กชายบ้านกรูณา .
วิทยานิพนธ์ สส.ม.(สังคมสงเคราะห์ศาสตร์) กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- วิภาภรณ์ คงเจริญ. (2530). แนวทางการปฏิบัติต่อหญิงที่ถูกข่มขืนกระทำชำเรา: ศึกษาในทัศนะ
ของนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง .วิทยานิพนธ์ สส.ม. (สังคมสงเคราะห์ศาสตร์).กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริชัย โชติรัตน์.(2538).ความรุนแรงในครอบครัว : ศึกษากรณีสามีทำร้ายร่างกายภรรยาในเขต
กรุงเทพมหานครและจังหวัดใกล้เคียง. วิทยานิพนธ์ พบ.ม. (พัฒนาสังคม) กรุงเทพฯ :
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริเพชร ศิริวัฒนา.(2538).ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว : ศึกษาเฉพาะกรณีผลกระทบทางด้าน
สุขภาพจิตในหญิงที่ถูกสามีทุบตีทำร้ายร่างกาย .วิทยานิพนธ์ วท.ม.(อนามัยครอบครัว)
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- ศูนย์พิทักษ์สิทธิสตรีมูลนิธิการุณนิธิเพื่อผู้หญิง.(2543).บทเรียนความช่วยเหลือผู้หญิงที่ประสบปัญหา
ความรุนแรง . จัดพิมพ์เอง.
- สุภาวดี เพชรรัตน์.(2542,พฤศจิกายน). " สัมภาษณ์ ", ภูสธร, 29 (673) : 101-105.
- สุชีลา ดันชัยนันท์.(2535).ข่มขืน : ปัญหาความรุนแรงทางเพศ.กรุงเทพฯ : เจริญวิทย์การพิมพ์.
- Drak,K.V.(1982,January). " Battered Women : A Health Care Problem in Disguise ", *Image*.
1(2) : 40-47.
- Gelles R.(1988,November). Violence and Pregnant Women at Greater of Abuse . *Journal of
Marriage and Family* . 2 (178) : 841-843 .
- Heise, L.L.; Pitanguy , ;Germain , A.(1994) . *Violence against Women : The Hidden
Health Burden*. The World Bank .
- Hoffman K , Demo DH, Edward JN. (1994). *Physical Wife Abuse in a Non – Western
society : An Integrated Theoretical Approach* . USA : Macmillan Press LTD.
- United Nations.(1989). *Violence Against Women in the Family* .New York : Tavistock
Publication.

ภาคผนวก

รายละเอียด กรณีศึกษา

กรณีศึกษาที่ 1

หญิงไทย อายุ 34 ปี รูปร่างอ้วน เตี้ย ผิวขาว สำเร็จการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีอาชีพรับจ้าง เป็นงานบรรจุของใส่กล่อง มีรายได้ ประมาณ 4,100 บาท ต่อเดือน สมรสกับสามี แต่ไม่ได้จดทะเบียนสมรสด้วยกัน ซึ่งสามีคนนี้เป็นสามีคนที่ 2 อายุ 30 ปี สามีไม่มีลูกด้วยกัน สามีทำงานเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยของบริษัทแห่งหนึ่ง สามีคนแรกเสียชีวิตเนื่องจากอุบัติเหตุ และมีลูกติดจากสามีคนแรก เป็นผู้หญิง อายุ 17 ปี มาอาศัยอยู่ด้วย จำนวนสมาชิกในครอบครัว ที่อยู่ด้วยกัน มีตัวผู้ป่วย สามี ลูกสาว และหลานสาว อายุ 2 ขวบ 6 เดือน ซึ่งเป็นลูกของสามีตนเอง กับลูกสาว สามีได้ลูกสาวของผู้ป่วยเป็นภรรยาด้วย ภาระรับผิดชอบในครอบครัว ส่วนใหญ่สามีจะเป็นคนรับผิดชอบแต่ผู้ป่วยก็รับผิดชอบบ้างบางส่วน ส่วนลูกสาวของผู้ป่วยยังไม่ถึงงานทำ กรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัย เป็นบ้านเช่า

ผู้ป่วยไม่มีภาระหนี้สิน และมีความคิดเห็นต่อการเล่นการพนันว่าเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายและเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ผู้ป่วยไม่เล่นการพนัน แต่ผู้ป่วยมีความคิดเห็นว่าการดื่มสุราเป็นเรื่องปกติธรรมดา ดื่มสุราเพื่อได้รับประทานอาหารได้ และผู้ป่วยก็ดื่มสุราเวลาที่กลุ่มใจ และเครียดแต่ไม่ติดสุรา ผู้ป่วยมีความคิดเห็นต่อยาเสพติดว่าเป็นสิ่งที่อันตรายต่อสุขภาพ เป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย ผู้ป่วยไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ผู้ป่วยไม่มีความสัมพันธ์กับผู้ชายอื่นที่ไม่ใช่คู่สมรส และเชื่อว่าเพศชายเป็นเพศที่มีอำนาจเหนือกว่าเพศหญิง ผู้ป่วยไม่มีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนทางเพศ

ลักษณะของครอบครัวที่อยู่อาศัย อยู่ด้วยกัน 4 คนซึ่งประกอบด้วยตัวเอง สามี ลูกสาวซึ่งเป็นลูกของสามีคนแรก อายุ 17 ปี และหลานสาว ซึ่งเกิดจากลูกสาว และเป็นลูกของสามี อายุ 2 ปี 6 เดือน เศรษฐกิจของครอบครัว รายได้ไม่ค่อยเพียงพอ เพราะต้องเช่าบ้านอยู่ ซึ่งต้องจ่ายค่าเช่าเดือนละ 1,800 บาท และต้องจ่ายค่าน้ำค่าไฟอีกต่างหาก ลักษณะสัมพันธภาพในครอบครัว จะมีความสัมพันธ์กันไม่ค่อยจะดี มีความสัมพันธ์กับสามีไม่ดี มีการขัดแย้งกันบ่อย ซึ่งพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความรุนแรงขึ้นในครอบครัว มีสาเหตุมาจากการดื่มสุราของสามี ดื่มแล้วจะไม่สามารถหยุดได้ ในครอบครัวไม่มีการนิ่งหงกัน แต่เมื่อสามีดื่มสุราแล้วจะมีการทะเลาะวิวาทกันบ้าง ในครอบครัวจะไม่มีใครเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

แหล่งที่อยู่อาศัยจะเป็นบ้านเช่า มีความสะดวก ต่อการเดินทางไปทำงาน ผู้ป่วยเข้ากับเพื่อนร่วมงาน และเข้ากับเพื่อนบ้านได้ดี สถานที่ทำงานเป็นโรงงานเก็บของ ใกล้ที่พักมีความสะดวก เวลาเลิกงานจะเป็นเวลาค่ำมืด เพราะบางครั้งมีงานพิเศษ มีงานเร่งด่วนต้องทำให้เสร็จ

ผู้กระทำความรุนแรง คือ สามี ซึ่งลักษณะของความรุนแรงทางกายที่ได้รับ ก็ คือ ถูกเตะ ลาก และช้อม และความรุนแรงทางด้านจิตใจ ที่ได้รับ คือ สามีจะดุด่า ด้วยคำหยาบคาย และไล่ให้ออกจาก

บ้านไป ผู้ป่วยเคยคิดจะหนีออกจากบ้าน แต่ไม่รู้จะไปไหน และมีภาระลูก และหลานอีก จึงต้องยอมทนอยู่ต่อไป และในบางครั้งเวลาสามีเมาสุรา จะไม่ให้ผู้ป่วยและลูกไปพบปะกับญาติพี่น้อง หรือว่าไปพูดคุยกับเพื่อนบ้านเลย

ผลกระทบที่ผู้ป่วยได้รับจากการกระทำคือ เกิดการฟกช้ำ ดำเขียว และจะรู้สึกเสียใจมากต่อการกระทำของสามี แต่ก็ต้องยอมทนเพื่อลูกและหลาน และเวลาที่สามีเมาสุราและทำร้ายจะรู้สึกอับอายผู้คนรอบข้างเป็นอย่างมาก เพราะมีเพื่อนบ้านรู้เห็นเหตุการณ์ตลอด

ความต้องการความช่วยเหลือ ต้องการในด้านการรักษาพยาบาล และต้องการการให้คำปรึกษา เพราะไม่กล้าที่จะไปเล่าให้ใครฟัง เพราะอายเพื่อนบ้าน และไม่อยากให้แม่ และพี่น้องรับรู้ ผู้ป่วยไม่ต้องการแจ้งความ เพราะเป็นเรื่องภายในครอบครัว และถ้าแจ้งความแล้วก็ต้องเดือดร้อนกันหมดทุกคน และผู้ป่วยต้องการจะอยู่กับสามีต่อไป

พฤติกรรมขณะทำแบบทดสอบ

ในระหว่างสัมภาษณ์ เมื่อผู้วิจัยให้ผู้ป่วยทำแบบทดสอบ Draw -A-Person ผู้ป่วยให้ความร่วมมือในการวาดภาพ และตั้งใจวาดภาพเป็นอย่างดี ผลการทดสอบดังกล่าว พบว่า ผู้ป่วยวาดภาพผู้หญิงก่อน และรูปที่สองเป็นรูปผู้ชาย ทั้งสองรูปเป็นรูปเพศหญิงและเพศชายชัดเจน จากการวาดภาพทั้งสองภาพ แสดงให้เห็นว่า ผู้ป่วยมีความวิตกกังวลสูงเกี่ยวกับเรื่องทางเพศ รู้สึกอ่อนแอโดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานการณ์ทางสังคม มีแนวโน้มพฤติกรรมถดถอย แยกตัว ขาดความทะเยอทะยาน ขาดความพยายามต่อสู้ดิ้นรน พึ่งพิงผู้อื่น การปรับตัวไม่ดี พยายามควบคุมอารมณ์และความก้าวร้าว

กรณีศึกษาที่ 2

หญิงไทย อายุ 40 ปี รูปร่างเล็ก เตี้ย ผิวสองสี มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 8 คน ผู้ป่วยเป็นคน ที่ 6 ประกอบอาชีพเป็นลูกจ้างประจำของหน่วยงานราชการ สำเร็จการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้ป่วยมีรายได้ เดือนละ 7,400 บาท ขณะนี้อาศัยอยู่กับน้องชาย น้องสะใภ้ และหลานชายอีก 1 คน ภาระรับผิดชอบในครอบครัว ผู้ป่วยรับผิดชอบบางส่วน ที่พักอาศัยเป็นบ้านพักของราชการ ผู้ป่วยเล่าว่า เมื่อผู้ป่วยอายุ 17 ปี ผู้ป่วยเป็นคนต่างจังหวัด ได้เรียนหนังสือจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังจากนั้นมาช่วยพี่สาว เลี้ยงลูก ซึ่งพี่ชาย รับราชการเป็นครู พี่สาวทำงานรับจ้าง และเมื่อพี่สาวไม่อยู่บ้านไปธุระต่างจังหวัด พี่ชายของผู้ป่วยก็เข้ามาข่มขืน และผู้ป่วยไม่กล้าบอกใคร เพราะอับอาย และสงสารพี่สาว ไม่อยากให้เป็นเรื่องอื้อฉาว ในที่สุด ผู้ป่วยตั้งครรภ์ได้ 3 เดือน ทางพี่สาวและมารดา พาไปปรึกษาแพทย์เพื่อทำแท้ง หลังจากนั้นพี่ชายไปขู่ขอผู้ป่วยกับมารดา มารดาก็ตกลง และให้มาช่วยดูแลลูกของพี่สาวอีก และอยู่กินกันฉันสามีภรรยา กันมา โดยมีพี่ชาย พี่สาว และผู้ป่วยอยู่

ด้วยกัน ผู้ป่วยทำงาน โดยไม่เคยบ่น คิดแต่จะหาเงินอย่างเดียว และมาทราบอีกครั้งหนึ่ง สามีไปมีผู้หญิงอีก และพี่สาวติดการพนัน เป็นหนี้มากมาย ผู้ป่วยอยู่กินกันมาหลายปีและในที่สุดก็ตัดสินใจออกมาอยู่ข้างนอก กับน้องชาย

ผู้ป่วยไม่มีภาระหนี้สิน ผู้ป่วยมีความคิดเห็นว่าการเล่นการพนันเป็นเรื่องปกติธรรมดาแต่อย่าเล่นมากเกินไปจนเป็นหนี้เป็นสิน แต่ตัวผู้ป่วยเอง ไม่เล่นการพนัน และก็มีความคิดเห็นว่าการดื่มสุราเป็นเรื่องปกติธรรมดา ผู้ป่วยไม่ติดสุรา แต่มีความคิดเห็นว่าการเสพย์สิ่งเสพย์ติดเป็นสิ่งที่ไม่ดี มีอันตรายต่อสุขภาพ และเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย ผู้ป่วยไม่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายยาเสพติด และไม่เสพยาเสพติด ไม่มีความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่สมรส ผู้ป่วยมีความเชื่อว่าผู้ชายมีอำนาจเหนือกว่าผู้หญิง ผู้ป่วยไม่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

ผู้ป่วยอาศัยอยู่กับน้องชาย น้องสะใภ้ และหลานชาย เศรษฐกิจของครอบครัวก็มีรายได้เพียงพอ ความสัมพันธ์ในครอบครัวก็มีความสัมพันธ์กันดี สัมพันธภาพกับคู่สมรสไม่ดี มีความขัดแย้งกันบ่อย พฤติกรรมของคู่สมรสที่ก่อให้เกิดความรุนแรง คือ การดื่มสุรา และก็มี การหึงหวงกันของคู่สมรส มีการทะเลาะวิวาทกันบ้าง และบุคคลในครอบครัวไม่มีใครเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

ที่อยู่อาศัยเป็นบ้านพักของราชการ มีลักษณะเป็นแฟลต ผู้ป่วยมีสัมพันธภาพกับเพื่อนร่วมงานดี และสัมพันธภาพกับเพื่อนบ้านดี สถานที่ทำงาน เป็นสถานที่ราชการ มีความปลอดภัย เวลาทำงานก็จะเข้าออกงานในเวลาปกติ

ผู้ที่กระทำความรุนแรงกับผู้ป่วย คือ สามี (เป็นพี่ชาย) ซึ่งเลิกกันแล้วลักษณะของความรุนแรงทางร่างกาย คือ ตบหน้า และขู่ว่าจะใช้อาวุธ และขู่ว่าจะแทงให้ตาย ความรุนแรงทางด้านจิตใจ ดูดว่ากล่าว ด้วยคำพูดที่หยาบคาย ความรุนแรงทางเพศ เคยถูกพี่ชายซึ่งเป็นผู้กระทำ ช่มชู้ และขัดขวางความเจริญก้าวหน้า ไม่อยากให้มาทำงาน ให้อยู่กับตนเพียงคนเดียว

ผลกระทบที่เกิดจากการกระทำรุนแรง เกิดการฟกช้ำ ดำเขียว โดยที่ถูกบิดข้อมือ ทำให้รู้สึกเสียใจ และรู้สึกกดดัน และรู้สึกหวาดกลัว กลัวว่าจะมาทำร้ายอีก ผลกระทบทางสังคม ทำให้เกิดความอับอาย ต่อเพื่อนร่วมงาน และรู้สึกว่าสูญเสียเกียรติยศ ชื่อเสียง

ความต้องการความช่วยเหลือ ต้องการช่วยเหลือด้านการรักษา และผู้ป่วยบอกว่าไม่กล้าปรึกษาใคร เพราะอับอายมากขณะเล่าผู้ป่วยจะร้องไห้ตลอด ต้องการความช่วยเหลือจากตำรวจ แต่ไม่ต้องการให้ดำเนินคดีกับผู้กระทำ เพราะเป็นสามีของพี่สาว เพียงเพื่อให้ตำรวจช่วยตักเตือนเพื่อไม่ให้มาทำร้ายอีก นอกจากนั้นก็ไม่ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานอื่น ๆ อีก

พฤติกรรมขณะทำแบบทดสอบ

ในระหว่างการสัมภาษณ์ เมื่อผู้วิจัยให้ผู้ป่วยทำแบบทดสอบ Draw -A-Person ผู้ป่วยให้ความร่วมมือในการวาดภาพ และตั้งใจวาดภาพเป็นอย่างดี ผลการทดสอบดังกล่าว พบว่า ผู้ป่วยวาด

ภาพผู้หญิงก่อน และรูปที่สองเป็นรูปผู้ชาย ซึ่งวาดรูปทั้งสองแสดงว่า เป็นเพศหญิงหรือเพศชายชัดเจน จากการวาดภาพทั้งสองแสดงให้เห็นว่า ผู้ป่วยมีความวิตกกังวลต่อสถานการณ์ใหม่ ๆ ไม่มั่นใจในตนเอง ขาดการประสานกันระหว่างแรงขับกับความคิดและอารมณ์เก็บกด แยกตัว จิตใจอ่อนแอ มีความรู้สึกบกพร่อง วิตกกังวลเกี่ยวกับเรื่องทางเพศ ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ในสถานการณ์ทางสังคม ต้องการมีอำนาจเหนือเพศชาย

กรณีศึกษา 3

หญิงไทย อายุ 40 ปี รูปร่างสมส่วน ผิวดำ แดง มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 5 คน ผู้ป่วยเป็นคนพี่ที่ 2 ประกอบอาชีพ เป็นลูกจ้างประจำของหน่วยงานราชการ สำเร็จการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 รายได้เดือนละ 7,200 บาท ผู้ป่วยสมรสและได้จดทะเบียนสมรส สามีทำงานเป็นลูกจ้างประจำของหน่วยงานราชการ แต่คนละหน่วยงานกับที่ผู้ป่วยทำงานอยู่ ผู้ป่วยอยู่กินกับสามีมาเป็นเวลา 21 ปี มีบุตร 2 คน คนโตเป็นผู้ชาย อายุ 20 ปี กำลังเข้าเกณฑ์ทหาร และคนเล็กผู้ชาย อายุ 10 ขวบ กำลังเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวนสมาชิกในครอบครัว อาศัยอยู่กับสามี และลูกชายอีก 2 คน ภาระรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในครอบครัว ผู้ป่วยจะเป็นคนรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในครอบครัวทั้งหมด สามีไม่ได้รับผิดชอบอะไรเลย บางครั้งก็จ่ายให้บ้างเล็กน้อย กรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัย เป็นบ้านของตนเอง แต่ต้องเช่าที่ปลูก ค่าเช่าที่ปลูกบ้านปีละ 3,000 บาท

ผู้ป่วยไม่มีหนี้สิน เพราะมีรายได้จากการทำงานพิเศษบ้าง และปลูกผักขายบ้าง ซึ่งมีรายได้เพียงพอ ใช้จ่ายอย่างประหยัด รู้จักเก็บเงิน ผู้ป่วยมีความคิดเห็นว่าการเล่นการพนันเป็นสิ่งผิดกฎหมาย เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ผู้ป่วยไม่เล่นการพนัน มีความคิดเห็นว่าการดื่มสุราเป็นเรื่องปกติธรรมดา แต่ผู้ป่วยก็ไม่ดื่มสุรา และไม่ติดสุรา มีความคิดเห็นต่อการติดยาเสพติดว่าเป็นสิ่งที่อันตรายต่อสุขภาพ และเป็นสิ่งผิดกฎหมาย ผู้ป่วยไม่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายยาเสพติด และไม่เสพยาเสพติด ผู้ป่วยมีความเชื่อว่าผู้ชายมีอำนาจเหนือกว่าเพศหญิง จะทำอะไรก็ได้ ผู้หญิงจะต้องยอมรับและต้องยอมทนกับการกระทำของผู้ชาย ผู้ป่วยไม่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

ลักษณะของครอบครัวเป็นครอบครัว ที่อาศัยอยู่กับสามีและลูก เศรษฐกิจของครอบครัว มีรายได้เพียงพอ เพราะรู้จักใช้จ่ายเงิน ไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ลักษณะสัมพันธภาพในครอบครัว มีความสัมพันธ์กันไม่ดี และความสัมพันธ์กับคู่สมรสไม่ดี มีความขัดแย้งกันบ่อย ซึ่งเนื่องมาจาก การนอกใจของคู่สมรส และมีการชิงไหวกัน เพราะสามีไปมีผู้หญิงอื่น สาเหตุจากเรื่องนี้ทำให้มีการทะเลาะวิวาทกันเป็นประจำในครอบครัว สามีจะทำร้ายทุบตีลูก และทุบตีผู้ป่วยบ่อยมาก เมื่อผู้ป่วยพูดเรื่องผู้หญิงคนใหม่ของสามี บุคคลในครอบครัวไม่มีใครติดยาเสพติด

แหล่งที่อยู่อาศัย เป็นบ้านของตนเอง ตั้งอยู่ในบริเวณเดียวกันกับบ้านของญาติพี่น้อง ผู้ป่วยมีสัมพันธภาพกับเพื่อนร่วมงานดี เพื่อนร่วมงานให้การช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาแนะนำ และให้กำลังใจตลอดมา สัมพันธภาพกับเพื่อนบ้านมีความสัมพันธ์กับเพื่อนบ้านดี ไม่มีปัญหา และ ผู้ป่วยไม่ค่อยมีเวลาไปพูดคุยกับเพื่อนบ้าน เพราะต้องทำมาหากิน สถานที่ทำงาน ทำงานในสถานที่ราชการ มีความสะดวก ปลอดภัย เวลาเข้าทำงานและเวลาเลิกงาน เป็นเวลาปกติ

ผู้กระทำความรุนแรง คือ สามี ความรุนแรงทางร่างกายที่ได้รับ คือ ตบหน้า ผลัก กระแทกกับฝ่าผืน บางครั้งก็เตะต่อย ซึ่งผู้ป่วยจะถูกทุบตีบ่อยมาก ตั้งแต่สามีเริ่มติดผู้หญิง ความรุนแรงทางจิตใจ สามีจะดุด่า ด้วยคำหยาบคาย และจะตะคอก ตวาด และจะแสดงท่าที่ไม่สนใจ เจยเมย ความรุนแรงทางสังคมที่ได้รับ สามีจะปล่อยปละละเลยไม่ให้ความสนใจ ทอดทิ้ง ไม่ให้ความสำคัญ

ผลกระทบทางด้านร่างกาย จะมีอาการฟกช้ำ ดำเขียว ผลกระทบทางจิตใจ ทำให้รู้สึกเสียใจเป็นอย่างมาก บางครั้งก็เกิดอารมณ์โกรธ หงุดหงิด ผู้ป่วยเคยคิดที่จะฆ่าตัวตาย เพื่อหนีปัญหานี้ แต่พอมาคิดถึงลูก ก็คิดว่าจะต้องทนต่อไป จะต้องอดทนเพื่อลูก จึงไม่ทำร้ายตนเอง ผลกระทบทางด้านสังคม ทำให้ลูกได้รับผลกระทบไปด้วย เพราะเวลาที่ทะเลาะกันจะทะเลาะกันต่อหน้าลูก บางครั้งลูกเข้าไปห้ามลูกก็จะถูกทำร้ายด้วย จนทำให้ลูกไม่รัก พ่อ และไม่ให้ความเคารพต่อพ่อของตัวเอง เพราะการกระทำที่พ่อทำต่อลูก และที่สำคัญทำให้ผู้ป่วยอับอาย เพื่อนบ้าน และเพื่อนที่ทำงาน เพราะจะมีรอยช้ำ ไปทำงานบ่อยครั้ง และเพื่อนก็เห็นทุกครั้ง

ความต้องการความช่วยเหลือ ต้องการการรักษาพยาบาล และต้องการการให้คำปรึกษาแนะนำ เพื่อจะได้เล่าได้ระบาย ความกดดันในใจ แต่ไม่ต้องการแจ้งความ เพราะเป็นพ่อของลูก ผู้ป่วยเล่าว่า จะต้องทนต่อไป และตอนนี้ก็สามารถทำได้แล้วกับการมีผู้หญิงคนใหม่ของสามี และคิดว่าจะต้องอยู่เพื่อลูก จะเลี้ยงลูกให้ดีที่สุด เพราะขณะนี้ลูกเริ่มมีปัญหาเริ่มก้าวร้าวไม่ค่อยเชื่อฟัง

พฤติกรรมขณะทำแบบทดสอบ

ในระหว่างการสัมภาษณ์ เมื่อผู้วิจัยให้ผู้ป่วยทำแบบทดสอบ Draw - A - Person ผู้ป่วยให้ความร่วมมือในการวาดภาพ และตั้งใจวาดภาพเป็นอย่างดี ผลการทดสอบดังกล่าว พบว่า ผู้ป่วยวาดภาพผู้หญิงก่อน และรูปผู้ชายเป็นรูปที่ สอง ซึ่งวาดรูปทั้งสอง แสดงว่า เป็นเพศชายและเป็นเพศหญิงชัดเจน มองจากภาพรวมทั้งสองภาพแล้วเป็นบุคคลที่ไม่มีสับสนในเรื่องเพศ มีแนวโน้มถดถอยไปเป็นเด็ก มีลักษณะพึ่งพิงผู้อื่น รู้สึกไม่มั่นคง มีความรู้สึกถูกบีบรัด มีความเครียดและเก็บกด มีความวิตกกังวลสูง รู้สึกกลัว รังรองเมื่อเจอสถานการณ์ใหม่ ๆ ขาดความเป็นตัวของตัวเอง มีความรู้สึกสิ้นหวังในการมองโลก ขาดความเชื่อมั่นในสถานการณ์ทางสังคม รู้สึกตัวเองทำอะไรไม่ได้

กรณีศึกษา 4

หญิงไทย อายุ 37 ปี รูปร่างผอม บาง ผิวขาวเหลือง มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 4 คน ผู้ป่วยเป็นคนที่ 2 ประกอบอาชีพ ทำธุรกิจส่วนตัว ซึ่งเปิดร้านขายยา มี 8 ร้าน สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี มีรายได้ ประมาณ 40,000 บาท ต่อเดือน สมรสและจดทะเบียนสมรส สามีสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ทางด้านวิศวกรรมศาสตร์ อยู่ด้วยกันกับสามี เป็นเวลา 17 ปี มีบุตรชายด้วยกัน 2 คน คนโต อายุ 6 ขวบ คนเล็กอายุ 3 ขวบ บุตรทั้งสองคนกำลังเรียนอนุบาลที่โรงเรียนนานาชาติแห่งหนึ่ง ผู้ป่วยแต่งงานมานานแต่เพิ่งจะมีลูก จำนวนสมาชิกในครอบครัว อาศัยอยู่กับ สามี และลูกชายอีก 2 คน และมีคนรับใช้อาศัยอยู่ด้วย 1 คน ภาระรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในครอบครัว ผู้ป่วยเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายเองทั้งหมดในครอบครัว เพราะสามีลาออกจากงาน และมาอยู่บ้าน ดูแลลูก ๆ ผู้ป่วยทำงานและดูแลกิจการเองทั้งหมด และกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยเป็นบ้านของตนเอง

ผู้ป่วยมีภาระหนี้สิน ประมาณ 3,000,000 บาท ภูมิลำเนาลงทุนทำธุรกิจ แต่ก็ไม่มีปัญหา เพราะธุรกิจไม่มีปัญหา ผู้ป่วยมีความคิดเห็นว่าการเล่นการพนันเป็นสิ่งผิดกฎหมาย และเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ผู้ป่วยไม่เล่นการพนัน มีความคิดเห็นว่าการดื่มสุราก็ไม่ดี เป็นอันตรายต่อสุขภาพ และผู้ป่วยก็ไม่ดื่มสุรา และไม่ดื่มสุรา มีความคิดเห็นว่าการเสพยาเสพติดเป็นอันตรายต่อสุขภาพ และเป็นสิ่งผิดกฎหมาย ผู้ป่วยไม่เกี่ยวข้องกับการขาย และไม่เสพยาเสพติด ไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่สมรส และมีความเชื่อว่า ผู้หญิงกับผู้ชายมีอำนาจเท่าเทียมกัน ผู้ป่วยไม่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

ลักษณะสภาพครอบครัว เป็นครอบครัวที่อาศัยอยู่ด้วยกัน สามี และลูก ๆ เศรษฐกิจของครอบครัว มีรายได้เพียงพอ ในการใช้จ่าย ลักษณะความสัมพันธ์ในครอบครัว ผู้ป่วยเล่าว่า ความสัมพันธ์ไม่ดี มีการทะเลาะกันบ่อย มีความขัดแย้งกับคู่สมรสกันบ่อย ความสัมพันธ์ไม่ดีกับสามี เนื่องมาจากการนอกใจของสามี สามีไปมีผู้หญิงใหม่ ซึ่งเป็นลูกจ้างในร้านขายยาของตนเอง และมีมาหลายคนด้วย จึงทำให้มีการหึงหวงกันขึ้นในครอบครัว ผู้ป่วยเล่าว่า มีการทะเลาะกันบ่อยมาก และเป็นประจำ แต่ไม่มีบุคคลในครอบครัวเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

แหล่งที่อยู่อาศัย เป็นหมู่บ้านจัดสรร มีสภาพภูมิอากาศกับเพื่อนบ้านดี และสภาพภูมิอากาศกับเพื่อนร่วมงานก็ดี สถานที่ทำงาน ปลอดภัย เพราะตั้งอยู่ในตลาด แหล่งชุมชน ประเภทของงาน เป็นธุรกิจส่วนตัว เป็นร้านขายยา เวลาเข้าทำงาน เลิกงานก็เป็นเวลาปกติ เพราะไปดูแลลูกจ้างอย่างเดียว

ผู้กระทำความรุนแรง คือ สามี ความรุนแรงที่ได้รับทางร่างกาย คือ ตบหน้า เตะ ลาก ซ้อม ก่อนที่จะทำร้ายครั้งนี้ก็เคยทำร้ายมาก่อน โดยถูกตบมีเลือดออกจุมูกและออกทางปาก ต้องนอน

โรงพยาบาล ความรุนแรงทางด้านจิตใจ คือ ดุด่า ด้วยคำหยาบ และแสดงท่าทีเฉยเมย ไม่สนใจ ความรุนแรงทางสังคม สามีปล่อยปละละเลยทอดทิ้ง ไม่ให้ความสำคัญ

ผลกระทบจากการกระทำรุนแรงทางร่างกาย มีบาดแผล และฟกช้ำ ดำเขียว ผลกระทบทางจิตใจ เกิดความรู้สึกเสียใจ และมีความรู้สึกกดดัน เพราะไม่กล้าเล่าให้พ่อแม่พี่น้องฟัง กลัวจะไม่สบายใจ และไม่เคยมานำให้ใครฟังเลย เพราะอาย ในครั้งนี้ จึงกินยานอนหลับ 1 กำมือ เพื่อฆ่าตัวตาย เพราะไม่ต้องการที่จะมีชีวิตอยู่แล้ว ไม่สามารถทนต่อไปได้อีกแล้วผลกระทบทางด้านสังคม ทำให้เกิดความอับอาย และทำให้ลูกได้รับผลกระทบไปด้วย ลูกเห็นพฤติกรรมของพ่อที่ทำร้ายแม่ ลูกตกใจและร้องไห้ ทุกครั้งที่แม่ถูกทำร้าย

ความต้องการการช่วยเหลือ ด้านการรักษาพยาบาล และให้คำปรึกษาแนะนำ ผู้ป่วยเล่าว่า ผู้ป่วยต้องการจะหย่ากับสามี เพราะไม่สามารถทนต่อไปได้อีกแล้ว แต่ไม่ต้องการจะแจ้งความดำเนินคดี เพราะสงสารลูก ไม่อยากให้ลูกมีปัญหา อยากจะหย่าและจะย้ายไปอยู่ต่างจังหวัด ผู้ป่วยไม่ต้องการอะไร นอกจากลูกเพียงอย่างเดียว

พฤติกรรมขณะทำแบบทดสอบ

ในระหว่างการสัมภาษณ์ เมื่อผู้วิจัยให้ผู้ป่วยทำแบบทดสอบ Draw-A-Person ผู้ป่วยอยู่ในอาการอ่อนเพลีย มึนงงและอาการซึมเศร้า และปฏิเสธที่จะวาดรูปและบอกว่าไม่สามารถวาดภาพได้

กรณีศึกษา 5

หญิงไทย อายุ 29 ปี รูปร่าง อ้วนมาก เตี้ย ผิวคล้ำ มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 4 คน ผู้ป่วยเป็นลูกคนเล็ก ประกอบอาชีพ เป็นลูกจ้างประจำของหน่วยงานราชการ สำเร็จการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รายได้ 6,000 บาท ต่อเดือน ผู้ป่วยเล่าว่ารู้จักกับสามีมา 8 ปีแล้ว แต่มาอยู่ด้วยกันได้ 3 ปี ไม่ได้แต่งงาน และไม่ได้จดทะเบียนสมรส และพ่อแม่ของผู้ป่วยยังไม่ทราบว่าผู้ป่วยอาศัยอยู่กับสามี แต่พี่สาว และหลานชายที่สนิทกับผู้ป่วยทราบว่าอยู่กับสามี สามีมีอาชีพขับรถมอเตอรืไซค์รับจ้าง สมาชิกในบ้านก็อยู่กัน 2 คน กับสามี ภาระรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในบ้าน ผู้ป่วยจะเป็นคนรับผิดชอบค่าใช้จ่ายเองทั้งหมด และกรรมสิทธิ์ในที่อยู่ เป็นบ้านพักของทางราชการ ไม่ต้องจ่ายค่าเช่า จ่ายเฉพาะค่ารักษาความสะอาด และจ่ายค่าน้ำประปา ค่าไฟฟ้า

ผู้ป่วยมีภาระหนี้สิน เนื่องจากสามีไปติดหนี้สินไว้ สามีเล่นการพนัน ผู้ป่วยมีความคิดเห็นว่าการเล่นการพนันเป็นเรื่องผิดกฎหมาย และเป็นสิ่งไม่ถูกต้อง ผู้ป่วยไม่เล่นการพนัน และมีความคิดเห็นว่าการดื่มสุราเป็นสิ่งที่ไม่ดี และเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ผู้ป่วยไม่ดื่มสุรา ผู้ป่วยมีความคิดเห็นว่าการติดยาเสพติดเป็นสิ่งที่อันตรายต่อสุขภาพ และเป็นสิ่งผิดกฎหมาย ผู้ป่วยไม่เสพย์ยาเสพติด และไม่

เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายด้วย ผู้ป่วยไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่สมรส ผู้ป่วยมีความเชื่อว่า ผู้หญิงกับผู้ชายมีอำนาจเท่าเทียมกัน และไม่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

ลักษณะสภาพครอบครัว อาศัยอยู่ตามลำพังสามี ภรรยา เศรษฐกิจของครอบครัว มีรายได้ไม่เพียงพอ มีหนี้สินมาก ความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่ดี มีความขัดแย้งกับสามีบ่อยมาก เนื่องจากสามีมีพฤติกรรมนอกใจ และดื่มสุรา มีความหึงหวงกันเสมอ ๆ และมีการทะเลาะกันเป็นประจำ แต่บุคคลในครอบครัวไม่เกี่ยวข้องกันยาเสพติด

แหล่งที่อยู่อาศัย เป็นบ้านพักของทางราชการ มีลักษณะเป็นแฟลต สัมพันธภาพกับเพื่อนร่วมงานดี มีการช่วยเหลือกัน มีสัมพันธภาพกับเพื่อนบ้านดี สถานที่ทำงาน เป็นสถานที่ราชการ มีความปลอดภัย เวลาเข้าทำงาน และเวลาเลิกงานเป็นเวลาปกติ

ผู้กระทำความรุนแรง คือ สามี ความรุนแรงทางร่างกาย คือ ถูกตบหน้า ต่อย และตีด้วยไม้ และเคยถูกทำร้ายมาหลายครั้งแล้ว ความรุนแรงทางด้านจิตใจ ดุด่า ด้วยคำหยาบคาย ความรุนแรงทางสังคม จะปล่อยปละละเลย ทอดทิ้ง ไม่ให้ความสำคัญ ไม่สนใจ

ผลกระทบทางด้านร่างกาย มีบาดแผล มีเลือดออกทางจมูก ตาบวมมองไม่เห็น ผลกระทบทางด้านจิตใจ ทำให้รู้สึกเสียใจ และเกิดอารมณ์โกรธ หงุดหงิด ผลกระทบทางด้านสังคม ที่ได้รับ ทำให้เกิดการอับอาย เพื่อนบ้าน และสูญเสียเกียรติยศ ชื่อเสียง

ความต้องการการช่วยเหลือ ต้องการด้านการรักษาพยาบาล และการให้คำปรึกษาแนะนำ เพราะไม่กล้าเล่าให้พ่อแม่ พี่น้องทราบ เพราะกลัวว่าจะไม่สบายใจ และต้องการความช่วยเหลือจากตำรวจ แต่ไม่ได้ต้องการให้ดำเนินคดีกับสามี แต่ต้องการให้ตำรวจช่วยตักเตือนไม่ให้สามีทำร้ายตนเองอีก

พฤติกรรมขณะทำแบบทดสอบ

ในระหว่างการสัมภาษณ์ เมื่อผู้วิจัยให้ผู้ป่วยทำแบบทดสอบ Draw-A-Person ผู้ป่วยให้ความร่วมมือในการวาดภาพ และตั้งใจวาดภาพเป็นอย่างดี ผลการทดสอบดังกล่าว พบว่า ผู้ป่วยวาดภาพผู้หญิงก่อน และรูปผู้ชายเป็นรูปที่สอง ซึ่งวาดรูปทั้งสอง มองจากภาพรวมทั้งสองผู้ป่วยวาดภาพของผู้หญิงกับผู้ชายคล้ายกัน แสดงว่า มีความสับสนในเรื่องเพศ ไม่มีความทะเยอทะยาน มีแนวโน้มซึมเศร้า รู้สึกไม่มั่นคง และมีความวิตกกังวลสูง หวั่นไหวง่าย มีแนวโน้มของความก้าวร้าว มีความคับข้องใจ และต้องการการระบายออก ยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง แยกตัว มีแนวโน้มไม่ต้องการรับรู้สิ่งที่เป็นปัญหา ไม่เป็นตัวของตัวเอง มีความวิตกกังวลเกี่ยวกับเรื่องเพศ

กรณีศึกษา 6

หญิงไทย อายุ 33 ปี รูปร่างสมส่วน ผิวขาวเหลือง มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 3 คน ผู้ป่วยเป็นคนเล็ก ทำงานโรงงาน สำเร็จการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 รายได้ 6,000 บาท ต่อเดือน มีสามีคนแรก มีบุตร 1 คน เป็นผู้หญิง อายุ 5 ขวบ และเล็กกับสามีคนแรก เมื่อผู้ป่วยประสบอุบัติเหตุ ต้องรักษาตัวเป็นระยะเวลานาน สามีจึงไปมีภรรยาใหม่ และให้เงินช่วยเหลือผู้ป่วยมาจำนวนหนึ่ง ผู้ป่วยมีสามีใหม่ อยู่กับสามีได้ 7 เดือน โดยสามีใหม่บอกว่า ภรรยาเก่าเสียชีวิตแล้ว อยู่กินด้วยกันโดยไม่ได้จดทะเบียนสมรส จำนวนสมาชิกในครอบครัวมีสามี และลูกสาวของผู้ป่วยกับสามีเก่า ภรรยาเดิมชอบในครอบครัว ผู้ป่วยรับผิดชอบบางส่วน กรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัย เป็นบ้านเช่า ค่าเช่าเดือนละ 1,500 บาท

ผู้ป่วยไม่มีภาระหนี้สิน ผู้ป่วยมีความคิดเห็นว่าการเล่นการพนันเป็นเรื่องผิดกฎหมาย และเป็นสิ่งไม่ถูกต้อง ผู้ป่วยไม่เล่นการพนัน และมีความคิดเห็นว่าการดื่มสุราเป็นสิ่งที่ไม่ดี และเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ผู้ป่วยไม่ดื่มสุรา ผู้ป่วยมีความคิดเห็นว่าการติดยาเสพติดเป็นสิ่งที่อันตรายต่อสุขภาพ และเป็นสิ่งผิดกฎหมาย ผู้ป่วยไม่เสพยาเสพติด และไม่เกี่ยวข้องกับกาจำหน่ายด้วย ผู้ป่วยไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่สมรส ผู้ป่วยมีความเชื่อว่าผู้ชายมีอำนาจเท่าเทียมเหนือกว่าเพศหญิง และผู้ป่วยไม่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

ลักษณะของครอบครัว อาศัยอยู่กับลูก และสามี เศรษฐกิจของครอบครัวมีรายได้ไม่ค่อยเพียงพอ แต่ไม่มีหนี้สิน สัมพันธภาพในครอบครัวไม่ค่อยดีนัก มีความขัดแย้งกับคู่สมรสบ่อย พฤติกรรมของสามีที่ก่อให้เกิดความรุนแรง สามีมีการนอกใจ ไปมีผู้หญิงคนอื่น จึงเกิดความหึงหวงกันในครอบครัว ทำให้มีการทะเลาะวิวาทกันบ่อย

แหล่งที่อยู่อาศัย เป็นบ้านเช่า มีสัมพันธภาพกับเพื่อนร่วมงานดี และสัมพันธภาพกับเพื่อนบ้านดี สถานที่ทำงานตั้งอยู่ในแหล่งชุมชน เป็นโรงงานอุตสาหกรรม เวลาเข้าทำงาน เวลาเลิกงานเป็นเวลาปกติ

ผู้กระทำความรุนแรง คือ สามี ความรุนแรงทางร่างกายที่ได้รับคือ ผลัก กระแทก เตะ ลาก ข้อม ความรุนแรงทางด้านจิตใจ ดุด่า ด้วยคำหยาบ และแสดงท่าที เฉยเมย ไม่สนใจ ความรุนแรงทางสังคม ปล่อยปละละเลย ทอดทิ้ง ไม่ให้ความสำคัญ ไม่สนใจ

ผลกระทบทางร่างกาย มีบาดแผล และฟกช้ำ ดำเขียว ผลกระทบทางจิตใจ เกิดความรู้สึกเสียใจ และมีอารมณ์โกรธ หงุดหงิด ผลกระทบทางด้านสังคม ทำให้อับอาย ไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม เนื่องจากหาว่าเป็นภรรยาน้อย ทำให้ถูกดูถูกจากเพื่อนบ้าน

ความต้องการความช่วยเหลือ ต้องการด้านรักษาพยาบาล ติดต่อประสานงานกับบุคคลภายนอกเพื่อขอความช่วยเหลือ และต้องการการให้คำปรึกษาแนะนำ เพราะผู้ป่วยไม่กล้าบอกพี่สาว เพราะพี่สาวเคยห้ามแล้ว ไม่ให้แต่งงานกับสามีคนนี้ ผู้ป่วยต้องการความช่วยเหลือจากตำรวจเพื่อให้ตำรวจดำเนินคดีกับสามี เพราะผู้ป่วยทนไม่ได้ ไม่ใช่เป็นครั้งแรก แต่หลายครั้งแล้ว และครั้งนี้สามีกระทำรุนแรงเกินไป

พฤติกรรมขณะทำแบบทดสอบ

ในระหว่างการสัมภาษณ์ เมื่อผู้วิจัยให้ผู้ป่วยทำแบบทดสอบ Draw-A-Person ผู้ป่วยให้ความร่วมมือในการวาดภาพและตั้งใจวาด ผลการทดสอบดังกล่าวพบว่า ผู้ป่วยวาดภาพผู้ชายก่อน และรูปที่สองเป็นภาพผู้หญิง ซึ่งการวาดภาพผู้ชายก่อนแสดงให้เห็นว่า มีความสับสนในเรื่องเพศ และจากการวาดทั้งสองภาพ พบว่า ผู้ป่วยหลีกเลี่ยงที่จะจัดการกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น มีความรู้สึกไม่มั่นคง มีความคิดสับสนและวิตกกังวลอย่างรุนแรงเกี่ยวกับเรื่องทางเพศ ไม่เป็นตัวของตัวเอง ต่อต้านสังคม มีความบกพร่องด้านการติดต่อสัมพันธ์กับสังคม

กรณีศึกษาที่ 7

หญิงไทย อายุ 23 ปี รูปร่างเล็ก เตี้ย ผิวขาว ผู้ป่วยมีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 3 คน ผู้ป่วยเป็นคนโต มีอาชีพ รับจ้างทำงานโรงงาน สำเร็จการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีรายได้จากการประกอบอาชีพ 5,700 บาท ต่อเดือน ผู้ป่วยเคยมีสามี และมีลูก 1 คน และเลิกกับสามี สามีก็เอาลูกไปเลี้ยงด้วย ผู้ป่วยมีสามีใหม่ ซึ่งไม่ได้แต่งงาน และไม่ได้จดทะเบียนสมรส อยู่กินกับสามีมา 1 ปี สามีเป็นลูกคนเล็กของครอบครัว ซึ่งเป็นคนที่มารดาของสามีรักมาก และสามีเคยมีภรรยา 2 คนแล้ว สามีทำงาน โรงงานเช่นกัน มาจากต่างจังหวัดมาอาศัยนำของสามีอยู่ จำนวนสมาชิกที่อยู่ด้วยกัน กับสามี และนำของสามี ภาระรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในครอบครัวผู้ป่วยเป็นผู้รับผิดชอบบางส่วน กรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัย เป็นบ้านเช่า ซึ่งนำของสามีเป็นคนเช่าเอง

ผู้ป่วยไม่มีหนี้สิน ผู้ป่วยมีความคิดเห็นต่อการเล่นการพนันว่าเป็นสิ่งผิดกฎหมายเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง และผู้ป่วยไม่เล่นการพนัน และมีความคิดเห็นว่าการดื่มสุราเป็นสิ่งที่ไม่ดีเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ผู้ป่วยไม่ดื่มสุรา มีความคิดเห็นว่าการเสพยาเสพติดเป็นอันตรายต่อสุขภาพผู้ป่วยไม่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายยาเสพติดและไม่เสพยาเสพติด และไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่สมรส ผู้ป่วยมีความเชื่อว่าเพศชายมีอำนาจเหนือกว่าเพศหญิง ผู้ป่วยไม่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

ลักษณะสภาพครอบครัว เป็นครอบครัวที่อาศัยอยู่กับสามี และนำสาวของสามี เศรษฐกิจของครอบครัว มีรายได้เพียงพอ ลักษณะของความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่ค่อยดี และความสัมพันธ์กับสามี

ไม่ดี มีความขัดแย้งกันบ่อย และพฤติกรรมของคู่สมรสที่ก่อให้เกิดความรุนแรง คือ สามีนอกใจผู้ป่วย และทำให้เกิดความเหินห่างกัน มีการทะเลาะกันบ้าง บุคคลในครอบครัวไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

แหล่งที่อยู่อาศัย เป็นบ้านเช่า อยู่ในแหล่งชุมชน มีสัมพันธภาพกับเพื่อนร่วมงานดี สัมพันธภาพกับเพื่อนบ้านเข้ากันได้ดีกับเพื่อนบ้าน สถานที่ทำงานอยู่ในซอยลึก ที่ทำงานเป็นโรงงาน เวลาเข้าออกงานเป็นเวลาค้ามีติดดิน

ผู้กระทำความรุนแรง คือ สามี ความรุนแรงทางร่างกาย คือ ตะ ลาก ช้อม ความรุนแรงทางด้านจิตใจ แสดงท่าที เฉยเมย ไม่สนใจ ความรุนแรงทางสังคม ปล่อยปละละเลย ทอดทิ้ง ไม่ให้ความสำคัญ

ผลกระทบทางร่างกายทำให้ฟกช้ำ ดำเขียว ผลกระทบทางจิตใจ รู้สึกเสียใจ ซึมเศร้า จึงตัดสินใจกินยาฆ่าหญ้า 2 อีก คิดจะฆ่าตัวตาย เพราะสามีไปมีผู้หญิงอื่น และมารดากับน้ำของสามีก็นับสนุน ผู้ป่วยเล่าว่าไม่อยากมีชีวิตอยู่ต่อไป และไม่กล้าเล่าให้พ่อแม่ฟัง พ่อแม่ก็ไม่ชอบสามีของผู้ป่วยมาก่อนแล้ว ผลกระทบทางสังคม คือ ทำให้ต้องอับอาย เพื่อนบ้าน

ความต้องการการช่วยเหลือต้องการช่วยเหลือด้านการรักษาพยาบาล การติดต่อกับบุคคลในครอบครัว และญาติพี่น้อง และต้องการการให้คำปรึกษา เพราะผู้ป่วยอยากจะระบายความรู้สึก เพราะไม่กล้าเล่าให้ญาติพี่น้องฟัง และก็ไม่ต้องการจะแจ้งความเพราะรักสามีมามาก ผู้ป่วยเล่าว่าจะอดทนต่อไป

พฤติกรรมขณะทำแบบทดสอบ

ในระหว่างการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยให้ผู้ป่วยทำแบบทดสอบ Draw-A-Person ผู้ป่วยให้ความร่วมมือในการวาด เป็นอย่างดี ผลการทดสอบดังกล่าว พบว่า ผู้ป่วยวาดรูปผู้หญิงก่อน และรูปผู้ชายเป็นรูปที่สอง ซึ่งการวาดรูปทั้งสองแสดงให้เห็นว่าเป็นเพศหญิงและเพศชายได้ชัดเจน จากการวาดภาพแสดงให้เห็นว่า มีความวิตกกังวล ขาดความมั่นใจในตนเอง ไม่เป็นตัวของตัวเอง มีแนวโน้มของการถดถอย ชอบเข้าสังคม มีแนวโน้มก้าวร้าว ต้องการเด่นเหนือผู้อื่น ต่อต้านเพศชาย

กรณีศึกษา 8

หญิงไทย อายุ 44 ปี รูปร่างเล็ก ผิวดำ แดง ผู้ป่วยมีพี่น้อง 2 คน ผู้ป่วยเป็นบุตรคนโต ผู้ป่วยมีอาชีพ ทำธุรกิจส่วนตัว มีควมรอมอเตอร์ไซด์ และมีรถตู้รับส่งนักเรียน สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ รายได้จากการประกอบอาชีพ 20,000 บาท ต่อเดือน ผู้ป่วยเคยมีสามี และมีลูกด้วยกัน และเลิกกับสามี สามีเอาลูกไปเลี้ยงด้วย มาแต่งงานกับสามีใหม่ อยู่กินกันมา 16 ปี แต่ไม่ได้จดทะเบียนสมรส สามีเคยมีภรรยามาแล้วแต่ภรรยาเสียชีวิต มีลูกติด 3 คน ผู้ป่วยเป็นคนขวยค

แอลูก และลูก ๆ ก็รักผู้ป่วยเหมือนแม่แท้ ๆ สามีเป็นคนเจ้าชู้ และดื่มสุรา ผู้ป่วยเล่าว่า สามีเคยทำร้าย เมื่อ 2 ปีที่แล้ว และผู้ป่วยหนีไป แต่ต้องกลับมาอีกเพราะลูกของสามีติดยาเสพติด จึงต้องกลับมาดูแล จำนวนสมาชิกในครอบครัว มี สามี และลูก 3 คน ภาระรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในครอบครัวผู้ป่วยเป็นคน รับผิดชอบทั้งหมด กรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัย เป็นบ้านของตนเอง

ผู้ป่วยไม่มีหนี้สิน มีความคิดเห็นว่าการเล่นการพนันเป็นเรื่องผิดกฎหมาย เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ผู้ป่วยไม่เล่นการพนัน มีความคิดเห็นว่าการดื่มสุราเป็นสิ่งไม่ดี เป็นอันตรายต่อสุขภาพ และไม่ติดสุรา มีความคิดเห็นว่าการเสพยาเสพติดเป็นอันตรายต่อสุขภาพและเป็นสิ่งผิดกฎหมายผู้ป่วยไม่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายและเสพยาเสพติด ไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไม่ใช่คู่สมรส และมีความเชื่อว่าเพศหญิงและเพศชายมีอำนาจเท่าเทียมกัน ไม่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

ลักษณะสภาพครอบครัว อาศัยอยู่กับสามี และ ลูก ๆ เศรษฐกิจของครอบครัวมีรายได้เพียงพอ ลักษณะสัมพันธภาพในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับลูก ๆ ดี แต่กับสามีไม่ดี มีความขัดแย้งกันบ่อย พฤติกรรมของคู่สมรสที่ก่อให้เกิดความรุนแรงคือ การนอกใจของสามี ผู้ป่วยเล่าว่าไม่มีการหึงหวงกัน เพราะทำใจได้แล้วกับนิสัยเจ้าชู้ของสามี การทะเลาะวิวาทกันมีการทะเลาะกันกับสามีเป็นประจำ บุคคลในครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด คือ ลูกคนเล็กของสามี

แหล่งที่อยู่อาศัยเป็นบ้านของตนเอง สัมพันธภาพกับเพื่อนบ้านและเพื่อนร่วมงานดี สถานที่ทำงาน สะดวก ปลอดภัย ประเภทของงานเป็นธุรกิจส่วนตัว เวลาทำงานเป็นเวลาปกติ

ผู้กระทำความรุนแรง คือ สามี ความรุนแรงทางร่างกาย คือ ถูกต่อย และตีด้วยไม้ เตะ ลาก ซ้อม ความรุนแรงทางจิตใจ ดุด่า ด้วยคำหยาบ ถูกตะคอก ความรุนแรงทางเพศ ทำให้มีการเจ็บปวด ก่อนมีเพศสัมพันธ์ ความรุนแรงทางสังคม ปล่อยปละละเลยไม่ให้ความสนใจ เพื่อจะให้ผู้ป่วยออกไปจากบ้าน เพื่อจะพาผู้หญิงคนใหม่เข้ามาอยู่ในบ้าน

ผลกระทบทางด้านร่างกาย มีบาดแผล และฟกช้ำ ดำเขียว ผลกระทบทางจิตใจ ทำให้มีความรู้สึกเสียใจ มีความรู้สึกกดดัน ผลกระทบทางสังคม ทำให้อับอาย และบุคคลใกล้ชิดได้รับผลกระทบไปด้วย คือลูก ๆ เห็นการกระทำของสามี และไม่อยากจะอยู่บ้าน

ความต้องการความช่วยเหลือด้านการรักษาพยาบาล และการให้คำปรึกษาแนะนำ เรื่องจะเลิกกับสามีดีหรือไม่ และต้องการความช่วยเหลือจากตำรวจ เพื่อดำเนินคดีกับสามี เพราะถูกทำร้ายมาหลายครั้งแล้ว

พฤติกรรมขณะทำแบบทดสอบ

ในระหว่างการสัมภาษณ์ เมื่อผู้วิจัยให้ผู้ป่วยทำแบบทดสอบ Draw-A-Person ผู้ป่วยให้ความร่วมมือในการวาดภาพ และตั้งใจวาด ผลการทดสอบพบว่าผู้ป่วยวาดรูปผู้หญิงก่อน และรูปผู้ชายเห็นรูปที่สอง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเป็นเพศหญิงและเพศชายได้ชัดเจน จากการวาดภาพทั้งสองภาพ แสดงให้

เห็นว่า ผู้ป่วย มีความรู้สึกไม่มั่นคง ปลอดภัย ขาดความมั่นใจในตนเอง มีความวิตกกังวลสูง ต่อด้านสังคม ปฏิเสธความต้องการพึ่งพิง มีทัศนคติไม่ดีต่อเพศชาย

กรณีศึกษา 9

หญิงไทย อายุ 20 ปี รูปร่างเล็ก ผอมบาง ผิวขาว มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน จำนวน 3 คน ผู้ป่วยเป็นคนที่ 2 ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัท สำเร็จการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีรายได้ 5,800 บาทต่อเดือน ผู้ป่วยสมรสไม่ได้จดทะเบียน สามีทำงานโรงงาน ผู้ป่วยเล่าให้ฟังว่า เมื่อกำลังเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้ตั้งครรภ์ จนเรียนไม่จบต้องออกจากโรงเรียน บิดาต้องการให้ทำแท้ง แต่ผู้ป่วยไม่ยอม จึงเอาลูกไว้ ขณะนี้ลูกของผู้ป่วยเป็นผู้ชาย อายุ 1 ปี 3 เดือน ซึ่งมารดาของสามีเป็นคนเลี้ยง จำนวนสมาชิกในครอบครัว อยู่กับสามี ผู้ป่วยเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมดในครอบครัว กรรมสิทธิ์ในบ้าน เป็นบ้านของตนเอง

ผู้ป่วยมีภาระหนี้สิน มีประมาณ 8,000 บาท และผู้ป่วยมีความคิดเห็นว่าการเล่นการพนันเป็นเรื่องที่ผิดกฎหมาย เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ผู้ป่วยไม่เล่นการพนัน และมีความคิดเห็นว่าการดื่มสุราเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ผู้ป่วยไม่ดื่มสุรา มีความคิดเห็นว่าการเสพยาเสพติดเป็นอันตรายต่อสุขภาพ และเป็นสิ่งผิดกฎหมาย ผู้ป่วยไม่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายและไม่เสพยาเสพติด ไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่สมรส ผู้ป่วยเชื่อว่าเพศหญิงและเพศชายมีอำนาจเท่าเทียมกัน ผู้ป่วยไม่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

ลักษณะสภาพครอบครัวอาศัยอยู่กับสามี เศรษฐกิจของครอบครัวมีรายได้ไม่เพียงพอ ลักษณะสัมพันธภาพในครอบครัว ครอบครัวแตกแยก ความสัมพันธ์กับคู่สมรสไม่ดี มีความขัดแย้งกันบ่อย พฤติกรรมของคู่สมรสที่ก่อให้เกิดความรุนแรง คือการนอกใจ และการดื่มสุรา มีความหึงหวงกันของคู่สมรส มีการทะเลาะวิวาทกันเป็นประจำ บุคคลในครอบครัวไม่ติดยาเสพติด

แหล่งที่อยู่อาศัย ทางเข้าบ้านมืด และเปลี่ยว มีสัมพันธภาพกับเพื่อนบ้านและเพื่อนร่วมงานดี สถานที่ทำงานทำงานในนิคมอุตสาหกรรม เวลาเลิกงานเวลาเข้าทำงานเช้างานเป็นกะ กลางคืน

ผู้กระทำความรุนแรง คือ สามี ความรุนแรงทางร่างกาย ตบหน้า ขว้างปาด้วยสิ่งของ ความรุนแรงทางจิตใจ ดุด่า ด้วยคำหยาบ แสดงท่าที เฉยเมย ไม่สนใจ ผู้ป่วยเคยผูกคอตาย แต่สามีช่วยไว้ทัน ความรุนแรงทางสังคม ปล่อยปละละเลย ทอดทิ้ง ไม่สนใจ ไม่ให้ความสำคัญ และขัดขวางการพบปะกับผู้อื่น เพื่อนร่วมงาน

ผลกระทบทางร่างกาย ฟกช้ำ ดำเขียว ผลกระทบทางจิตใจ มีความรู้สึกเสียใจ มีความรู้สึกกดดัน จึงกินยาพาราเซตามอล 20 เม็ด แต่ไม่ได้ต้องการจริงเพียงเพื่อประชดสามี ผลกระทบทางสังคม ทำให้อับอายไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม

ความต้องการความช่วยเหลือ ด้านการรักษาพยาบาล และต้องการการให้คำปรึกษา ต้องการกำลังใจ เพราะไม่กล้าเล่าให้ใครฟัง ไม่ต้องการแจ้งความ เพราะจะทนเพื่อลูก และคิดว่าเป็นเรื่องในครอบครัว

พฤติกรรมขณะทำแบบทดสอบ

ในระหว่างการสัมภาษณ์ เมื่อผู้วิจัยให้ผู้ป่วยทำแบบทดสอบ Draw-A-Person ผู้ป่วยให้ความร่วมมือในการวาดภาพ ผลการทดสอบดังกล่าว พบว่า ผู้ป่วยวาดภาพผู้หญิงก่อน และรูปที่สองเป็นผู้ชาย ซึ่งการวาดรูปทั้งสองแสดงให้เห็นว่า เห็นเพศหญิงและเพศชายชัดเจน จากการวาดภาพแสดงให้เห็นว่า มีความรู้สึกไม่มั่นคง อารมณ์หวั่นไหว ขาดความเชื่อมั่น ในการติดต่อกับสังคม ต้องการพึ่งพิงผู้อื่น ต่อต้านสังคม มีการปรับตัวที่ไม่ดีในเรื่องเพศ

กรณีศึกษา 10

หญิงไทย อายุ 43 ปี รูปร่าง ท้วม ผิวขาว ผู้ป่วยมีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 5 คน ผู้ป่วยเป็นคนที่ 3 ประกอบอาชีพ ค้าขาย ขายอาหาร สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 4 มีรายได้ 6,000 บาท ต่อเดือน ผู้ป่วยสมรส และจดทะเบียนสมรส แต่งงานมา 1 ปี มีบุตรชาย 2 คน คนโต อายุ 16 ปี ต้องออกจากโรงเรียนขณะเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพราะเรียนไม่จบ เพราะเกเร ลูกชายคนเล็กอายุ 10 ขวบ กำลังเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สามีทำงานเป็นลูกจ้างประจำของหน่วยงานราชการ สามีติดสุรา จะต้องดื่มทุกวัน จำนวนสมาชิกในครอบครัว อาศัยอยู่ร่วมกับสามี และลูกอีก 2 คน ภาระรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในครอบครัวผู้ป่วยรับผิดชอบบางส่วน กรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัย เป็นบ้านพักของทางราชการ

ผู้ป่วยมีหนี้สิน และมีความคิดเห็นว่าการเล่นการพนันเป็นเรื่องผิดกฎหมาย เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง มีความคิดเห็นต่อการดื่มสุรว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดา แต่ผู้ป่วยไม่ติดสุรา มีความคิดเห็นต่อการเสพยาเสพติดว่าเป็นอันตรายต่อสุขภาพ และเป็นสิ่งผิดกฎหมาย ผู้ป่วยไม่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายและการเสพยาเสพติด ผู้ป่วยไม่มีความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่สมรส และผู้ป่วยเชื่อว่าเพศชายมีอำนาจเหนือกว่าเพศหญิง ผู้ป่วยไม่มีความเบี่ยงเบนทางเพศ

ลักษณะสภาพครอบครัวอาศัยกับสามี และลูก ๆ ลักษณะสัมพันธ์ภาพในครอบครัวไม่ดี สัมพันธ์ภาพกับคู่สมรสก็ไม่ได้ มีความขัดแย้งกันบ่อย พฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความรุนแรง คือ การดื่มสุราของสามี ไม่มีความเห็นพ้องกันในครอบครัว มีการทะเลาะกันบ้าง เมื่อสามีดื่มสุรา บุคคลในครอบครัวไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

แหล่งที่อยู่อาศัย เป็นบ้านพักในสถานที่ราชการ ผู้ป่วยเข้ากับเพื่อนบ้านและเพื่อนร่วมงานได้ดี สถานที่ทำงาน ปลอดภัย อยู่ในสถานที่ราชการ เป็นงานค้าขาย และเริ่มงานและเลิกงานในเวลาปกติ

ผู้กระทำความรุนแรง คือ สามี ความรุนแรงทางร่างกาย ตบหน้า ขว้างปาด้วยขวดเหล้า ความรุนแรงทางจิตใจ ดุด่าด้วยคำหยาบ และประณามว่าชั่วช้า ความรุนแรงทางสังคม ขัดขวางความเจริญก้าวหน้า

ผลกระทบทางด้านร่างกาย ฟกช้ำ ดำเขียว ผลกระทบทางจิตใจ ความรู้สึกน้อยใจ และมีความรู้สึกกดดัน ผู้ป่วยเล่าว่า เวลาที่สามีดื่มสุรา จะต้องนั่งฟังสามีพูด เพราะสามีบังคับ จะไปไหนก็ไม่ได้ สามีจะอาละวาด ผู้ป่วยจะต้องอดทน เพราะไม่อยากให้เพื่อนบ้านรู้ ผลกระทบทางสังคม ทำให้อับอาย ทำให้บุคคลใกล้ชิดได้รับผลกระทบไปด้วย ซึ่งลูกจะเห็นเหตุการณ์ที่พ่อแม่ทะเลาะกัน ลูก เลยไม่อยากอยู่บ้าน

ความต้องการรักษาพยาบาล และต้องการคำปรึกษาแนะนำ ไม่เคยเล่าให้ใครฟัง เพราะอับอาย และรู้สึกอึดอัดมาก แต่ไม่ต้องการแจ้งความดำเนินคดี เพราะเห็นว่าเป็นเรื่องในครอบครัว

พฤติกรรมขณะทำแบบทดสอบ

ในระหว่างการสัมภาษณ์ เมื่อผู้วิจัยให้ผู้ป่วยทำแบบทดสอบ Draw-A-Person ผู้ป่วยให้ความร่วมมือในการวาดภาพ ผลการทดสอบดังกล่าว พบว่า ผู้ป่วยวาดภาพผู้หญิงก่อน และรูปที่สองเป็นผู้ชาย ซึ่งการวาดรูปทั้งสองแสดงให้เห็นว่า เป็นเพศหญิงและเพศชายชัดเจน จากการวาดภาพทั้งสองภาพ แสดงให้เห็นว่า มีความรู้สึกไม่มั่นคง และต้องการพึ่งพาผู้อื่น มีความวิตกกังวลสูงเกี่ยวกับเรื่องทางเพศ ยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง ไม่ไว้วางใจผู้อื่น ไม่มั่นใจในการติดต่อกับสังคม มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อเพศชาย

กรณีศึกษา 11

หญิงไทย อายุ 41 รูปร่าง ผอม บาง ผิวคล้ำ ผู้ป่วยพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 5 คน ผู้ป่วยเป็นคนที่ 3 ผู้ป่วยประกอบอาชีพ เป็นแม่บ้านของร้านค้า สำเร็จการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 รายได้ จากการประกอบอาชีพ 3,000 บาท ต่อเดือน ผู้ป่วยมีสามี 3 คน สามีคนแรก มีลูกด้วยกัน 1 คน และต้องเลิกกับสามี สามีคนที่ 2 มีลูกด้วยกัน 1 คน ต้องเลิกกัน เพราะสามีติดยาบ้า

และทุบตีตลอด สามีนคนที่ 3 แต่งงานกันแต่ไม่ได้จดทะเบียนสมรส อยู่กินกันมา 3 ปี สามีนอายุ 30 ปี ไม่มีลูกด้วยกัน สามีนทำงานเป็นช่างทางสี่ สามีนเคยทุบตีหลายครั้งและเคยแจ้งความ จำนวนสมาชิกในครอบครัว อาศัยอยู่กับสามีน ภรรยาได้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในครอบครัวผู้ปวยรับผิดชอบบางส่วน กรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัย เป็นบ้านเช่า ต้องจ่ายค่าเช่าเดือนละ 1,000 บาท

ผู้ปวยไม่มีภาระหนี้สิน ผู้ปวยมีความคิดเห็นว่าการเล่นการพนันเป็นเรื่องผิดกฎหมาย เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง มีความคิดเห็นต่อการดื่มสุรว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดา แต่ผู้ปวยไม่ติดสุรา มีความคิดเห็นต่อการเสพยาเสพติดว่าเป็นอันตรายต่อสุขภาพ และเป็นสิ่งผิดกฎหมาย ผู้ปวยไม่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายและการเสพยาเสพติด ผู้ปวยไม่มีความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่สมรส และผู้ปวยเชื่อว่าเพศชายมีอำนาจเหนือกว่าเพศหญิง ผู้ปวยไม่มีความเบี่ยงเบนทางเพศ

ลักษณะสภาพครอบครัวอาศัยอยู่กับสามีน เศรษฐกิจของครอบครัว มีรายได้ไม่เพียงพอ แต่ลูกของผู้ปวยให้ความช่วยเหลือบ้าง ลักษณะสัมพันธภาพในครอบครัวมีความสัมพันธ์ไม่ดี มีความขัดแย้งกันบ่อย พฤติกรรมของคู่สมรสที่ก่อให้เกิดความรุนแรง คือ การดื่มสุรา และก็มี การหึงหวงกันของคู่สมรส มีการทะเลาะวิวาทกันบ้าง บุคคลในครอบครัวไม่ติดยาเสพติด

แหล่งที่อยู่อาศัยอาศัยอยู่ในบ้านเช่า ที่เป็นชุมชนแออัด เข้ากับเพื่อนร่วมงานได้ดี แต่มีการทะเลาะกับเพื่อนบ้าน ซึ่งเป็นพี่สะใภ้ของสามีน สถานที่ทำงาน ทางเข้าออกที่ทำงานสะดวก ประเภทของงานเป็นร้านค้า ซึ่งขายอุปกรณ์ก่อสร้าง เวลาเข้าออกงานเป็นเวลาปกติ

ผู้กระทำความรุนแรง คือ สามีน ความรุนแรงทางด้านร่างกาย ผลัก กระแทก ตะลุม ช้อม กระทุบหน้าอก ความรุนแรงทางจิตใจ ชู่ว่าจะทำร้าย และดุด่าด้วยคำหยาบ ความรุนแรงทางสังคม ขัดขวางการพบปะกับผู้อื่น เพื่อนบ้าน

ผลกระทบทางด้านร่างกาย มีบาดแผล มีรอยฟกช้ำ ดำเขียว ผลกระทบทางจิตใจ มีความรู้สึกเสียใจ มีความรู้สึกกดดัน ผลกระทบทางสังคม ถูกจำกัดสิทธิ และทำให้อับอาย

ความต้องการความช่วยเหลือต้องการด้านรักษาพยาบาล และให้คำปรึกษาแนะนำ ต้องการแจ้งความเพื่อให้ตำรวจสั่งสอน เพื่อไม่ให้ทำร้ายอีก แต่ไม่ต้องการให้ดำเนินคดีกับสามีน

พฤติกรรมขณะทำแบบทดสอบ

ในระหว่างการสัมภาษณ์ เมื่อผู้วิจัยให้ผู้ปวยทำแบบทดสอบ Draw-A-Person ผู้ปวยให้ความร่วมมือในการวาดภาพ ผลการทดสอบดังกล่าว พบว่า ผู้ปวยวาดภาพผู้หญิงก่อน และรูปที่สองเป็นผู้ชาย ซึ่งการวาดรูปทั้งสองแสดงให้เห็นว่า เป็นเพศหญิงและเพศชายชัดเจน จากการวาดภาพทั้งสองภาพ แสดงให้เห็นว่า ผู้ปวยมีการปรับตัวที่ไม่ดี แยกตัว รู้สึกซึมเศร้า หุนหันพลันแล่นเจ้าอารมณ์ เอาแต่ใจ ไม่พอใจกับสิ่งแวดล้อม รู้สึกบกพร่องในเรื่องเพศ

กรณีศึกษา 12

หญิงไทย อายุ 31 ปี รูปร่างสมส่วน ผิวคล้ำ ผู้ป่วยเป็นลูกคนเดียว ประกอบอาชีพ เป็น แคนดี้ในสนามกอล์ฟ สำเร็จการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีรายได้จากการประกอบอาชีพ 4,500 บาท ต่อเดือน ผู้ป่วยสมรสกับสามีและได้จดทะเบียนสมรส แต่ไม่มีลูกด้วยกัน สามีทำงานรับจ้างทั่วไป และมักจะดื่มสุราทุกวัน จำนวนสมาชิกในครอบครัว อาศัยอยู่กับสามี ภรรยารับผิดชอบค่าใช้จ่ายในครอบครัวรับผิดชอบบางส่วน กรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัย ปลูกบ้านในที่ดินของสนามกอล์ฟ โดยไม่ต้องเสียค่าเช่า

ผู้ป่วยมีภาระหนี้สิน แต่ไม่มากนัก ผู้ป่วยมีความคิดเห็นว่าการเล่นการพนันเป็นเรื่องผิดกฎหมาย เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง มีความคิดเห็นต่อการดื่มสุราว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดา แต่ผู้ป่วยไม่ติดสุรา มีความคิดเห็นต่อการเสพยาเสพติดว่าเป็นอันตรายต่อสุขภาพ และเป็นสิ่งผิดกฎหมาย ผู้ป่วยไม่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายและการเสพยาเสพติด ผู้ป่วยไม่มีความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่สมรส และผู้ป่วยเชื่อว่าเพศชายมีอำนาจเหนือกว่าเพศหญิง ผู้ป่วยไม่มีความเบี่ยงเบนทางเพศ

ลักษณะของครอบครัวอาศัยอยู่กับสามี เศรษฐกิจของครอบครัว มีรายได้ไม่เพียงพอ มีความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่ดีมีความขัดแย้งกับคู่สมรสบ่อย พฤติกรรมของสามีที่ก่อให้เกิดความรุนแรง คือ การดื่มสุรา และมีความหึงหวงกันในครอบครัว มีการทะเลาะวิวาทกันเป็นประจำ สามีเกี่ยวข้องกับการเสพยาเสพติด โดยการเสพยาบ้า

แหล่งที่อยู่อาศัยเป็นที่พักในที่ทำงาน ห่างไกลจากบ้านคนอื่น อยู่ในที่เปลี่ยว มีสัมพันธภาพกับเพื่อนร่วมงานและเพื่อนบ้านดี สถานที่ทำงานทางเข้าออกในที่ทำงานอยู่ในที่เปลี่ยว ประเภทของงานที่ทำ ทำงานในสนามกอล์ฟ เวลาเข้าออกงานค่ำมืด ดึกดื่น

ผู้กระทำความรุนแรง คือ สามี ความรุนแรงทางร่างกาย ตบหน้า ขว้างปาด้วยมีด เตะ ซ้อม ความรุนแรงทางจิตใจ ชูว่าจะทำร้าย ดุด่าด้วยคำหยาบ ประนามว่าชั่วช้า ความรุนแรงทางสังคม ขัดขวางการพบปะกับผู้อื่น เพื่อนร่วมงาน และเพื่อนบ้าน

ผลกระทบทางร่างกาย มีบาดแผล และรอยฟกช้ำ ดำเขียว ผลกระทบทางจิตใจ มีความรู้สึกเสียใจ และมีความหวาดกลัว เพราะถูกชูว่าจะทำร้ายอีก ผลกระทบทางสังคม ถูกจำกัดสิทธิ และทำให้อับอายเพื่อนบ้าน

การต้องการความช่วยเหลือด้านรักษาพยาบาล และติดต่อประสานงานกับหน่วยงานภายนอก เพื่อขอความช่วยเหลือ และต้องการความช่วยเหลือจากตำรวจเพื่อให้ดำเนินคดีกับสามี

พฤติกรรมขณะทำแบบทดสอบ

ในระหว่างการสัมภาษณ์ เมื่อผู้วิจัยให้ผู้ป่วยทำแบบทดสอบ Draw-A-Person ผู้ป่วยให้ความร่วมมือในการวาดภาพ ผลการทดสอบดังกล่าว พบว่า ผู้ป่วยวาดภาพผู้หญิงก่อน และรูปที่สองเป็นผู้ชาย ซึ่งการวาดรูปทั้งสองแสดงให้เห็นว่า เป็นเพศหญิงและเพศชายชัดเจน จากการวาดภาพทั้งสองภาพ แสดงให้เห็นว่า ผู้ป่วยขาดความมั่นคงทางจิตใจ ต้องการพึ่งพิงผู้อื่น ให้ความสำคัญกับการเข้าสังคม มีลักษณะบกพร่องทางเพศ เอาใจใส่ตนเอง

กรณีศึกษา 13

หญิงไทย อายุ 35 ปี รูปร่าง อ้วน เตี้ย ผิวคล้ำ มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 2 คน ผู้ป่วยเป็นบุตรคนโต และมีน้องสาว อีก 1 คน บิดามารดาแยกทางกันตั้งแต่ผู้ป่วยอายุได้ 3 ขวบ ประกอบอาชีพ ค้าขาย ขายอุปกรณ์มือถือ สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 และศึกษาต่อปริญญาตรีปีที่ 3 แต่เรียนไม่จบต้องออกมาดูแลมารดาซึ่งป่วยเป็นโรคเนื้องอกในสมอง รายได้จากการประกอบอาชีพ 8,000 บาท ต่อเดือน ผู้ป่วยเป็นโรค จำนวนสมาชิกในครอบครัว อาศัยอยู่กับมารดา ภาระรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในครอบครัวผู้ป่วยเป็นคนรับผิดชอบเองทั้งหมด กรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยเป็นบ้านของตนเอง

ผู้ป่วยไม่มีภาระหนี้สิน และมีความคิดเห็นต่อการเล่นการพนันว่าเป็นเรื่องผิดกฎหมาย และเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ผู้ป่วยไม่มีพฤติกรรมเล่นการพนัน มีความคิดเห็นต่อการดื่มสุรว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดี เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ผู้ป่วยไม่ติดสุรา มีความคิดเห็นต่อการเสพยาเสพติดว่าเป็นอันตรายต่อสุขภาพ และเป็นสิ่งผิดกฎหมาย ผู้ป่วยไม่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายและการเสพยาเสพติด ผู้ป่วยยังไม่มีคู่สมรส และผู้ป่วยเชื่อว่าเพศชายและเพศหญิงมีอำนาจเท่าเทียมกัน ผู้ป่วยไม่มีความเบี่ยงเบนทางเพศ

ลักษณะสภาพครอบครัวอาศัยอยู่กับมารดา เศรษฐกิจของครอบครัวรายได้ไม่เพียงพอ เพราะต้องเอาเงินไปรักษาแม่ซึ่งป่วยเป็นโรคเนื้องอกในสมอง ลักษณะความสัมพันธ์ในครอบครัวมีความสัมพันธ์กันดี ผู้ป่วยยังไม่มีคู่สมรส และไม่เคยมีการทะเลาะวิวาทกันในครอบครัว

แหล่งที่อยู่อาศัยเป็นบ้านของตนเอง ตั้งอยู่ในชุมชน ผู้ป่วยมีสัมพันธ์ภาพกับเพื่อนบ้านและเพื่อนร่วมงานดี สถานที่ทำงานที่ค้าขายปลอดภัย อยู่หน้าหมู่บ้าน เวลาขายของไม่เป็นเวลาบางครั้งค้ามืด ดึกดื่น

ผู้กระทำความรุนแรง คือ คนรู้จักซึ่งเคยเป็นเพื่อนกันมา ตอนเรียนชั้นประถมศึกษา ซึ่งผู้ป่วยให้ยืมเงินมานานแล้ว ผู้ป่วยทวงเงินจึงทำร้ายร่างกาย ความรุนแรงทางด้านร่างกาย ตบหน้า ต่อย และ

ตีด้วยสิ่งของ ความรุนแรงทางด้านจิตใจ ชู่ว่าจะทำร้ายอีก และดุด่า ด้วยคำหยาบคาย ความรุนแรงทางสังคม ขัดขวางการพบปะกับญาติพี่น้อง และเพื่อนบ้าน

ผลกระทบที่เกิดจากความรุนแรงทางด้านร่างกาย ทำให้ฟกช้ำ ดำเขียว ผลกระทบทางจิตใจ มีความรู้สึกกดดัน และหวาดกลัว หวาดระแวง กลัวว่าจะมาทำร้ายอีก ผลกระทบทางสังคม ทำให้บุคคลใกล้ชิดได้รับผลกระทบไปด้วย คือ มารดาซึ่งกำลังป่วย ผู้ป่วยไม่บอกให้มารดาทราบเพราะจะทำให้เกิดความเครียด

ความต้องการความช่วยเหลือ ด้านการรักษาพยาบาล และต้องการให้ติดต่อประสานงานกับหน่วยงานภายนอกเพื่อขอความช่วยเหลือ ความต้องการความช่วยเหลือจากตำรวจ ต้องการให้ดำเนินคดีกับผู้กระทำผิด ความต้องการความช่วยเหลือจากมูลนิธิเพื่อนหญิงคือ ต้องการให้ช่วยประสานงานกับองค์กรอื่นเพื่อให้ความช่วยเหลือ และต้องการความช่วยเหลือจากสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมาย ให้ช่วยเรื่องคำปรึกษาแนะนำเรื่องกฎหมาย เพื่อจะเอาความผิดกับผู้กระทำ

พฤติกรรมขณะทำแบบทดสอบ

ในระหว่างการสัมภาษณ์ เมื่อผู้วิจัยให้ผู้ป่วยทำแบบทดสอบ Draw –A-Person ผู้ป่วยให้ความร่วมมือในการวาดภาพ ผลการทดสอบดังกล่าว พบว่า ผู้ป่วยวาดภาพผู้หญิงก่อน และรูปที่สองเป็นผู้ชาย ซึ่งการวาดรูปทั้งสองแสดงให้เห็นว่า เป็นเพศหญิงและเพศชายชัดเจน จากการวาดภาพทั้งสองภาพ วาดภาพใหญ่ แสดงให้เห็นว่า ผู้ป่วย มีความคิดยิ่งใหญ่ มีศักดิ์ศรีแห่งตน สนใจเรื่องศิลปะและความงาม ชอบเข้าสังคม มีความวิตกกังวลเกี่ยวกับเรื่องเพศ มีแนวโน้มของการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมภายนอกอย่างก้าวร้าว ปรับตัวได้ดีโดยใช้สติปัญญา

กรณีศึกษา 14

หญิงไทย อายุ 23 ปี รูปร่าง ท้วม ผิวขาว มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 4 คน ผู้ป่วยเป็นคนสุดท้อง ประกอบอาชีพ รับจ้างเป็นกรรมกรก่อสร้าง สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 3 รายได้ 4,500 บาท ต่อเดือน ผู้ป่วยสมรส แต่ไม่ได้จดทะเบียนสมรส ผู้ป่วยเคยมีสามีมาแล้ว มีลูกด้วยกัน 1 คน สามีคนแรกทุบตี ทำร้ายร่างกาย และลูก มารดาของสามีเอาไปเลี้ยง ผู้ป่วยมีสามีใหม่ ซึ่งสามีคนใหม่เคยติดยาเสพติดมาตั้งแต่อายุ 13 ปี เคยมีภรรยามาแล้ว และภรรยาหนีไป เพราะสามีทำร้ายร่างกายเช่นกัน จำนวนสมาชิกในครอบครัว ผู้ป่วยอาศัยอยู่กับสามี แต่มีญาติพี่น้องอาศัยอยู่ใกล้ ๆ กัน ภาระความรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในครอบครัวผู้ป่วยเป็นผู้รับผิดชอบบางส่วน กรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยเป็นบ้านพักของสถานที่ก่อสร้าง ไม่ต้องจ่ายค่าเช่า

ผู้ป่วยไม่มีภาระหนี้สิน แต่สามีมีหนี้สิน และมีความคิดเห็นต่อการเล่นการพนันว่าเป็นเรื่องผิดกฎหมาย และเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ผู้ป่วยไม่มีพฤติกรรมเล่นการพนัน มีความคิดเห็นต่อการดื่มสุรว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดี เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ผู้ป่วยไม่ติดสุรา มีความคิดเห็นต่อการเสพยาเสพติดว่าเป็นอันตรายต่อสุขภาพและเป็นสิ่งผิดกฎหมาย ผู้ป่วยไม่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายและการเสพยาเสพติด ผู้ป่วยไม่มีความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่สมรส และผู้ป่วยเชื่อว่าเพศชายมีอำนาจเหนือกว่าเพศหญิง ผู้ป่วยไม่มีความเบี่ยงเบนทางเพศ

ลักษณะของครอบครัวอาศัยอยู่กับสามี เศรษฐกิจของครอบครัวไม่ค่อยเพียงพอ ลักษณะสัมพันธภาพในครอบครัวไม่ค่อยดี มีความขัดแย้งกับคู่สมรสบ่อย พฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความรุนแรงในครอบครัว คือ สามีติดยาเสพติด และมีการหึงหวงกันในครอบครัว มีการทะเลาะเบาะแว้งกันบ้างเป็นบางครั้ง ในครอบครัวมีบุคคลที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดคือ สามี ติดยาบ้า

แหล่งที่อยู่อาศัย เป็นสถานที่ก่อสร้าง ไม่ปลอดภัย ผู้ป่วยเข้ากับเพื่อนร่วมงานและเข้ากับเพื่อนบ้านได้ดี สถานที่ทำงานเป็นสถานที่ทำงานก่อสร้าง เป็นงานก่อสร้าง เวลาเข้าออกการทำงานเป็นเวลาปกติ

ผู้กระทำความรุนแรง คือ สามี ความรุนแรงที่ได้รับทางร่างกาย ตะลุม ช้อม และขู่ว่าจะใช้มีดแทงผู้ป่วย ความรุนแรงทางด้านจิตใจ ขู่ว่าจะทำร้ายอีก และออกจากคุกแล้วก็จะมาฆ่าให้ตาย ความรุนแรงทางด้านสังคม ขัดขวางการพบปะกับผู้อื่น เพื่อนร่วมงาน เพื่อนบ้าน หรือญาติพี่น้อง เพราะสามีคิดว่าผู้ป่วยจะนอกใจ

ผลกระทบทางด้านร่างกาย มีบาดแผล ผลกระทบทางจิตใจ หวาดกลัว หวาดระแวง กลัวว่าถ้าสามีออกจากคุกจะมาทำร้ายอีก ผลกระทบทางด้านสังคม ถูกจำกัดสิทธิในการคบหากับเพื่อน และญาติพี่น้อง

ความต้องการความช่วยเหลือ ด้านการรักษาพยาบาล การให้คำปรึกษาเพราะผู้ป่วยกำลังตกอยู่ในภาวะตกใจ และต้องการให้ติดต่อกับญาติพี่น้องให้ เพื่อจะได้ไปอาศัยญาติพี่น้องอยู่ชั่วคราวก่อน ต้องการความช่วยเหลือจากตำรวจ คือให้ตำรวจดำเนินคดีกับสามี เพราะสามีทำร้ายมาหลายครั้งแล้วไม่เคยแจ้งความเลย

พฤติกรรมขณะทำแบบทดสอบ

ในระหว่างการสัมภาษณ์ เมื่อผู้วิจัยให้ผู้ป่วยทำแบบทดสอบ Draw-A-Person ในระยะแรกผู้ป่วยปฏิเสธการวาดภาพ เพราะกำลังตื่นกลัว แต่ช่วงหลังผู้ป่วยให้ความร่วมมือในการวาดภาพ ผลการทดสอบดังกล่าว พบว่า ผู้ป่วยวาดภาพผู้หญิงก่อน และรูปที่สองเป็นผู้ชาย ซึ่งการวาดรูปทั้งสองแสดงให้เห็นว่า เป็นเพศหญิงและเพศชายชัดเจน จากการวาดภาพทั้งสองภาพ แสดงให้เห็นว่า ผู้ป่วย

ไม่สนใจสังคม มีความรู้สึกอ่อนแอ มีความบกพร่องทางเพศ ขาดความมั่นคงทางจิตใจ ต้องการพึ่งพิงผู้อื่น มีแนวโน้มซึมเศร้า

กรณีศึกษา 15

หญิงไทย อายุ 38 ปี รูปร่าง อ้วน เตี้ย ผิวขาวเหลือง มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 3 คน ผู้ป่วยเป็นบุตร คนกลาง ประกอบอาชีพ ทำงานรัฐวิสาหกิจ สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) รายได้ 6,000 บาท ต่อเดือน ผู้ป่วยสมรสแต่ไม่ได้จดทะเบียนสมรส อยู่กินสามีมาเป็นเวลา 8 ปี แต่ไม่มีลูกด้วยกัน สามีทำงานรับราชการ จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวนสมาชิกในครอบครัวอาศัยอยู่กับสามี ภรรยารับผิดชอบค่าใช้จ่ายในครอบครัวผู้ป่วยรับผิดชอบค่าใช้จ่ายบางส่วน กรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัย เป็นบ้านของตนเอง

ผู้ป่วยมีภาระหนี้สิน เป็นหนี้สินกับทางธนาคารเพื่อผ่อนบ้าน ผู้ป่วยมีความคิดเห็นว่าการเล่นการพนันเป็นเรื่องปกติธรรมดา ถ้าเล่นแบบสนุกสนาน ผู้ป่วยเล่นการพนัน แต่ไม่ติดการพนัน และไม่เล่นจนเสียเงินทองมากมาย มีความคิดเห็นว่าการดื่มสุราก็เป็นสิ่งไม่ดี เป็นอันตรายต่อสุขภาพ และไม่ติดสุรา มีความคิดเห็นว่าการเสพยาเสพติดเป็นอันตรายต่อสุขภาพและเป็นสิ่งผิดกฎหมายผู้ป่วยไม่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายและเสพยาเสพติด ไม่มีความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลที่ไม่ใช่คู่สมรส และมีความเชื่อว่าเพศหญิงและเพศชายมีอำนาจเท่าเทียมกัน ไม่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

ลักษณะครอบครัวอาศัยอยู่กับสามี เศรษฐกิจของครอบครัวมีรายได้เพียงพอค่าใช้จ่าย ลักษณะสัมพันธภาพในครอบครัวดี แต่บางครั้งมีความขัดแย้งกันบ้าง พฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความรุนแรงในครอบครัว คือ การนอกใจของสามี สามีไปมีผู้หญิงอื่น สามีเป็นคนเจ้าชู้ จนผู้ป่วยทำใจได้แล้ว จึงไม่มีการหึงหวงกันของคู่สมรส และไม่เคียดแค้นวิวาทกัน ไม่มีบุคคลในครอบครัวติดยาเสพติด

แหล่งที่อยู่อาศัยเป็นแหล่งชุมชนแออัด ผู้ป่วยเข้ากับเพื่อนร่วมงานและเพื่อนบ้านได้ดี สถานที่ทำงานเดินทางเข้าออกสะดวก เวลาเข้าทำงานและเวลาเลิกงานเป็นเวลาปกติ

ผู้กระทำความรุนแรง คือ สามี ความรุนแรงทางร่างกาย ต่อย และตีด้วยเก้าอี้ ความรุนแรงทางด้านจิตใจ ดุด่า ด้วยคำหยาบคาย ความรุนแรงทางเพศ สามีบังคับให้นอนด้วย โดยที่ผู้ป่วยไม่เต็มใจ ความรุนแรงทางสังคม ปล่อยปละละเลย ทอดทิ้ง ไม่ให้ความสำคัญ ไม่สนใจ

ผลกระทบทางด้านร่างกาย มีบาดแผล ผลกระทบทางจิตใจ ทำให้มีความรู้สึกเสียใจกับการกระทำของสามี ผลกระทบทางสังคม ทำให้ต้องอับอายเพื่อน ๆ เพราะตนเองไม่เคยทะเลาะกับสามี แต่สามีมาทำร้าย

ความต้องการความช่วยเหลือ ด้านการรักษาพยาบาล ด้านการให้คำปรึกษาแนะนำ เพราะผู้ป่วยไม่เคยเล่าให้ใครฟังเลย ต้องเก็บไว้คนเดียวเพราะอาย ต้องการความช่วยเหลือจากตำรวจ ต้องการให้ตักเตือนสามี แต่ไม่ต้องการให้ดำเนินคดีกับสามี และต้องการความช่วยเหลือจากมูลนิธิเพื่อนหญิง ต้องการด้านการปรึกษาแนะนำ

พฤติกรรมขณะทำแบบทดสอบ

ในระหว่างการสัมภาษณ์ เมื่อผู้วิจัยให้ผู้ป่วยทำแบบทดสอบ Draw-A-Person ผู้ป่วยให้ความร่วมมือในการวาดภาพ ผลการทดสอบดังกล่าว พบว่า ผู้ป่วยวาดภาพผู้หญิงก่อน และรูปที่สองเป็นผู้ชาย ซึ่งการวาดรูปทั้งสองแสดงให้เห็นว่า เป็นเพศหญิงและเพศชายชัดเจน จากการวาดภาพทั้งสองภาพ แสดงให้เห็นว่าผู้ป่วยขาดความเป็นตัวของตัวเอง มีความวิตกกังวล อารมณ์หวั่นไหว รู้สึกไม่มั่นคง และต้องการความมั่นคง รู้สึกตนเองบกพร่อง มีความรู้สึกขัดแย้งทางเพศ

กรณีศึกษา 16

หญิงไทย อายุ 36 ปี รูปร่างผอม บาง ผิวขาว มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 4 คน ผู้ป่วยเป็นคนที่ 2 ประกอบอาชีพ รับจ้างทั่วไป ใครจ้างทำอะไรก็ทำ บางครั้งไม่มีใครจ้าง สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 รายได้ประมาณ 1,000 บาท ต่อเดือน ผู้ป่วยสมรสและจดทะเบียน มีบุตร 2 คน คนโตเป็นผู้หญิงอายุ 16 ปี กำลังเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ และคนเล็กอายุ 11 ปี กำลังเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สามีมีอาชีพขับรถมอเตอร์ไซด์รับจ้าง จำนวนสมาชิกในครอบครัว อาศัยอยู่กับสามี และลูก ๆ ภรรยารับผิดชอบในครอบครัวผู้ป่วยรับผิดชอบบางส่วน กรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัย เป็นบ้านของบิดามารดา ซึ่งมารดาต้องการให้ผู้ป่วยออกจากบ้าน แต่ผู้ป่วยไม่มีที่อยู่จึงต้องอาศัยอยู่ต่อไป

ผู้ป่วยมีภาระหนี้สิน เพราะต้องส่งลูกเรียน ลำพังเงินที่สามีให้ไม่เพียงพอ ผู้ป่วยมีความคิดเห็นว่าการเล่นการพนันเป็นสิ่งผิดกฎหมาย และผู้ป่วยไม่เล่นการพนัน มีความคิดเห็นว่าการดื่มสุราเป็นสิ่งไม่ดี เป็นอันตรายต่อสุขภาพ และไม่ติดสุรา มีความคิดเห็นว่าการเสพยาเสพติดเป็นอันตรายต่อสุขภาพและเป็นสิ่งผิดกฎหมายผู้ป่วยไม่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายและเสพยาเสพติด ไม่มีความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลที่ไม่ใช่คู่สมรส และมีความเชื่อว่าเพศหญิงและเพศชายมีอำนาจเท่าเทียมกัน ไม่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

ลักษณะสภาพครอบครัว อาศัยอยู่กับสามี และลูก และญาติพี่น้องอีกหลายคน เศรษฐกิจของครอบครัว รายได้ไม่เพียงพอ ลักษณะสัมพันธภาพในครอบครัวเป็นครอบครัวที่แตกแยก มีความสัมพันธ์กับสามีไม่ดี และมีความขัดแย้งกันบ่อย พฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความรุนแรง คือ สามีนอกใจ

และมีความหึงหวงกันของคู่สมรส และมีการทะเลาะวิวาทกันบ้างในครอบครัว ไม่มีบุคคลในครอบครัวติดยาเสพติด

แหล่งที่อยู่อาศัย อาศัยอยู่ในชุมชนแออัด มีสัมพันธภาพกับเพื่อนบ้านและเพื่อนร่วมงานดี ผู้ป่วยทำงานที่บ้านเป็นงานรับจ้างเล็ก ๆ น้อย ๆ

ผู้กระทำความรุนแรง คือ สามี ความรุนแรงทางด้านร่างกาย ตะลุม ช้อม ความรุนแรงทางด้านจิตใจ แสดงท่าที เฉยเมย ความรุนแรงทางสังคม ปล่อยปละละเลย ทอดทิ้ง ไม่ให้ความสำคัญ ไม่สนใจ

ผลกระทบทางร่างกาย มีการฟกช้ำ ดำเขียว ผลกระทบทางจิตใจ มีความรู้สึกกดดัน ไม่สามารถเล่าให้ใครฟังได้ ผลกระทบทางสังคม ทำให้บุคคลใกล้ชิดได้รับผลกระทบไปด้วย คือลูก ๆ ทำให้ลูกไม่เคารพพ่อ เมื่อเห็นพ่อทำร้ายร่างกายแม่

ความต้องการความช่วยเหลือ ด้านการรักษาพยาบาล และการให้คำปรึกษาแนะนำ ไม่ต้องการแจ้งความเพราะสามีเป็นคนหาเงินมาเลี้ยงครอบครัว

พฤติกรรมขณะทำแบบทดสอบ

ในระหว่างการสัมภาษณ์ เมื่อผู้วิจัยให้ผู้ป่วยทำแบบทดสอบ Draw-A-Person ผู้ป่วยให้ความร่วมมือในการวาดภาพ ผลการทดสอบดังกล่าว พบว่า ผู้ป่วยวาดภาพผู้หญิงก่อน และรูปที่สองเป็นผู้ชาย ซึ่งการวาดรูปทั้งสองแสดงให้เห็นว่า เป็นเพศหญิงและเพศชายชัดเจน จากการวาดภาพทั้งสองภาพ แสดงให้เห็นว่า ผู้ป่วยมีความขัดแย้งในเรื่องเพศ มีการฟุ้งเฟ้อ ยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง มีความรู้สึกไม่มั่นคง อารมณ์หวนไหวง่าย มีความบกพร่องทางเพศ รู้สึกมีปมด้อย วิตกกังวลเรื่องเพศ

กรณีศึกษา 17

หญิงไทย อายุ 32 ปี รูปร่าง ผอม บาง ผิวคล้ำ มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 4 คน ผู้ป่วยเป็นคนสุดท้อง ประกอบอาชีพค้าขาย ขายของชำ สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 รายได้ 6,000 บาท ต่อเดือน สถานภาพสมรส แต่ไม่ได้จดทะเบียนสมรส สามีไม่ได้ทำงาน ช่วยขายของ อยู่กินกับสามี มา 9 ปี มีลูก 2 คน คนโต อายุ 8 ปี กำลังเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 คนเล็ก อายุ 1 ขวบ 3 เดือน จำนวนสมาชิกในครอบครัว อาศัยอยู่กับสามี และลูก ๆ ภาระรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในครอบครัวผู้ป่วยต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายเองทั้งหมด กรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัย เขาที่ดินปลูกบ้าน

ผู้ป่วยมีภาระหนี้สิน เพราะสามีไม่ได้ทำงาน ผู้ป่วยมีความคิดเห็นว่าการเล่นการพนันเป็นเรื่องผิดกฎหมายเป็นสิ่งที่ไม่ดี ผู้ป่วยไม่เล่นการพนัน มีความคิดเห็นว่าการดื่มสุราเป็นเรื่องปกติธรรมดา

ถ้าไม่ดื่มมากเกินไป และไม่ติดสุรา มีความคิดเห็นว่าการเสพติดเป็นอันตรายต่อสุขภาพและ เป็นสิ่งผิดกฎหมายผู้ป่วยไม่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายและเสพติด ไม่มีความสัมพันธ์ทางเพศ กับบุคคลที่ไม่ใช่คู่สมรส และมีความเชื่อว่าเพศหญิงและเพศชายมีอำนาจเท่าเทียมกัน ไม่มีพฤติกรรม เบี่ยงเบนทางเพศ

ลักษณะของครอบครัว อาศัยอยู่กับสามี และลูก ๆ เศรษฐกิจของครอบครัว มีรายไม่พอและมีหนี้สิน ลักษณะความสัมพันธ์ในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับไม่ดี มีความขัดแย้งกันของคู่สมรส พฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความรุนแรง คือ การติดยาเสพติด สามีติดยาบ้า ไม่มีการหึงหวงกันในครอบครัว และมีการทะเลาะวิวาทกันเป็นประจำ บุคคลในครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด คือสามี ติดยาบ้า

แหล่งที่อยู่อาศัย อาศัยอยู่ในชุมชนแออัด ผู้ป่วยมีสัมพันธภาพกับเพื่อนบ้านดี สถานที่ทำงาน ค้าขายอยู่ที่บ้านของตนเอง เป็นการค้าขายของชำ

ผู้กระทำความรุนแรง คือ สามี ความรุนแรงทางร่างกาย ต่อย และตีด้วยไม้ ความรุนแรงทางจิตใจ ดุด่า ด้วยคำหยาบ ความรุนแรงทางสังคม ปล่อยปละละเลย ทอดทิ้ง ไม่ให้ความสำคัญ ไม่สนใจ

ผลกระทบทางร่างกาย มีบาดแผล ผลกระทบทางจิตใจ ทำให้รู้สึกกดดัน และผลกระทบทางสังคม ทำให้อับอายเพื่อนบ้าน

การต้องการความช่วยเหลือด้านการรักษาพยาบาล และการให้คำปรึกษาแนะนำ เพราะไม่กล้าเล่าปัญหานี้ให้ใครฟัง และไม่ต้องการแจ้งความเพราะกลัวสามีจะต้องติดคุก

พฤติกรรมขณะทำแบบทดสอบ

ในระหว่างการสัมภาษณ์ เมื่อผู้วิจัยให้ผู้ป่วยทำแบบทดสอบ Draw-A-Person ผู้ป่วยให้ความร่วมมือในการวาดภาพ ผลการทดสอบดังกล่าว พบว่า ผู้ป่วยวาดภาพผู้หญิงก่อน และรูปที่สองเป็นผู้ชาย ซึ่งการวาดรูปทั้งสองแสดงให้เห็นว่า เป็นเพศหญิงและเพศชายชัดเจน จากการวาดภาพทั้งสองภาพ แสดงให้เห็นว่า ผู้ป่วยมีแนวโน้มแยกตัว ไม่สนใจสังคม ต่อด้านสังคม ยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง มีความรู้สึกขัดแย้งในเรื่องทางเพศ มีแนวโน้มซึมเศร้า

กรณีศึกษา 18

หญิงไทย อายุ 17 ปี รูปร่างผอม บาง ผิวขาวเหลือง มีพี่น้องร่วมมารดาเดียวกัน 5 คน ผู้ป่วยเป็นคนที่ 4 ผู้ป่วยไม่ได้ประกอบอาชีพ สำเร็จการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากต่างจังหวัด และเข้ามาอยู่กรุงเทพฯกับมารดา บิดาอยู่ต่างจังหวัดกับย่า มารดาไม่มีงานทำมาอยู่กรุงเทพฯ กับลูก ๆ ผู้ป่วยเป็นโสด จำนวนสมาชิกในครอบครัวอาศัยอยู่กับแม่ และพี่ ๆ ภาระรับผิดชอบในครอบครัวผู้ป่วยไม่ต้องรับผิดชอบ กรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัย เป็นบ้านเช่า ค่าเช่าเดือนละ 3,000 บาท

ผู้ป่วยไม่มีภาระหนี้สิน ผู้ป่วยมีความคิดเห็นว่าการเล่นการพนันเป็นเรื่องผิดกฎหมายเป็นสิ่งที่ไม่ดี ผู้ป่วยไม่เล่นการพนัน มีความคิดเห็นว่าการดื่มสุราเป็นเรื่องปกติธรรมดา และผู้ป่วยไม่ติดสุรา มีความคิดเห็นว่าการเสพยาเสพติดเป็นอันตรายต่อสุขภาพและเป็นสิ่งผิดกฎหมาย ผู้ป่วยไม่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายและเสพยาเสพติด ผู้ป่วยไม่มีคู่สมรส ผู้ป่วยมีความเชื่อว่าเพศหญิงและเพศชายมีอำนาจเท่าเทียมกัน ไม่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

ลักษณะสภาพครอบครัว เป็นครอบครัวที่อาศัยอยู่กับแม่ และพี่ ๆ รายได้ในครอบครัวไม่เพียงพอ เพราะพี่ ๆ ต้องรับภาระค่าใช้จ่าย ลักษณะสัมพันธภาพในครอบครัวมีความสัมพันธ์กันดี การทะเลาะวิวาทในครอบครัวมีการทะเลาะวิวาทกันบ้าง บุคคลในครอบครัวไม่ติดยาเสพติด

แหล่งที่อยู่อาศัยเป็นหมู่บ้านจัดสรร สัมพันธภาพกับเพื่อนบ้าน เพื่อนชักชวนไปทำในสิ่งที่ผิดกฎหมาย เช่นการเสพยาเสพติด

ผู้กระทำรุนแรง คือ เพื่อนผู้หญิงในกลุ่มเดียวกัน เนื่องจากมีการแย่งแฟนกัน ความรุนแรงทางร่างกาย ตบหน้า และขว้างปาด้วยรองเท้า ความรุนแรงทางด้านจิตใจ ขู่ว่าจะทำร้ายอีก ความรุนแรงทางสังคม ปลอ่ยปละละเลย ไม่ให้ความสนใจ จากเพื่อนกลุ่มเดียวกัน เมื่อถูกเพื่อนทำร้ายแล้ว

ผลกระทบที่ได้รับ มีฟกช้ำ ดำเขียว ผลกระทบทางด้านจิตใจ รู้สึกเสียใจที่เพื่อนทำแบบนี้ เพราะคบกันมานาน ผลกระทบทางสังคม รู้สึกอับอายเพื่อนฝูง

ความต้องการความช่วยเหลือด้านรักษาพยาบาล และช่วยเรื่องค่ารักษาพยาบาลเพราะผู้ป่วยไม่มีเงิน และต้องการให้คำปรึกษาแนะนำ เรื่องแจ้งความ และต้องการความช่วยเหลือจากตำรวจ ให้ดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด

พฤติกรรมขณะทำแบบทดสอบ

ในระหว่างการสัมภาษณ์ เมื่อผู้วิจัยให้ผู้ป่วยทำแบบทดสอบ Draw-A-Person ผู้ป่วยให้ความร่วมมือในการวาดภาพและตั้งใจวาด ผลการทดสอบดังกล่าว พบว่า ผู้ป่วยวาดภาพผู้หญิงก่อน และรูปที่สองเป็นผู้ชาย ซึ่งการวาดรูปทั้งสองแสดงให้เห็นว่า เป็นเพศหญิงและเพศชายชัดเจนจากการวาดภาพทั้งสองภาพ แสดงให้เห็นว่า ผู้ป่วยรู้สึกมีปมด้อย คับข้องใจ ต้องการความมั่นคง ต้องการพึ่งพิง ซึมเศร้า ต้องการเด่นเหนือผู้อื่น

กรณีศึกษา 19

หญิงไทย อายุ 17 ปี รูปร่างเล็ก ผิวขาว เหลือง มีพี่น้องบิดามารดาเดียวกัน 4 คน ผู้ป่วยเป็นบุตรคนสุดท้อง ประกอบอาชีพ รับจ้าง ร้ายขายไม้ สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 รายได้ 4,500 บาท ต่อเดือน สถานภาพสมรส เป็นโสด จำนวนสมาชิกที่อาศัยอยู่ด้วยอาศัยอยู่กับพี่สาว

2 คน ภาระรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในครอบครัว ผู้ป่วยไม่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่าย พี่สาวเป็นคนรับผิดชอบ ทรัพย์สินในบ้านที่อยู่อาศัย เป็นบ้านเช่า จ่ายค่าเช่า เดือนละ 1,400 บาท

ผู้ป่วยไม่มีภาระหนี้สิน ผู้ป่วยมีความคิดเห็นว่าการเล่นการพนันเป็นสิ่งผิดกฎหมาย และผู้ป่วยไม่เล่นการพนัน มีความคิดเห็นว่าการดื่มสุราเป็นสิ่งไม่ดี เป็นอันตรายต่อสุขภาพ และไม่ติดสุรา มีความคิดเห็นว่าการเสพยาเสพติดเป็นอันตรายต่อสุขภาพและเป็นสิ่งผิดกฎหมายผู้ป่วยไม่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายและเสพยาเสพติด ไม่มีความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลที่ไม่ใช่คู่สมรส และมีความเชื่อว่าเพศชายมีอำนาจเหนือกว่าเพศหญิง ไม่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

ลักษณะสภาพครอบครัว อาศัยอยู่กับพี่สาว เศรษฐกิจในครอบครัว มีรายได้เพียงพอ ลักษณะสัมพันธภาพในครอบครัว มีความสัมพันธ์กันดี ไม่มีคู่สมรส ไม่มีการทะเลาะวิวาทกันในครอบครัว ไม่มีบุคคลในครอบครัวติดยาเสพติด

แหล่งที่อยู่อาศัย ทางเข้าที่พักมิด และเปลี่ยว สัมพันธภาพกับเพื่อนร่วมงานมีปัญหาเพื่อนร่วมงานสัมพันธภาพกับเพื่อนบ้าน ไร้วางใจเพื่อนมาก และเชื่อเพื่อนง่ายเกินไป ทางเข้าออกที่ทำงาน เป็นที่เปลี่ยว งานที่ทำ ขายของในร้านค้า เวลาเข้าออกงานเป็นเวลาค่ำมืด

ผู้กระทำความรุนแรง คือ คนรู้จัก ความรุนแรงทางร่างกาย ถูกผลัก กระแทก ความรุนแรงทางจิตใจ ชู่ว่าจะทำร้าย ความรุนแรงทางเพศ ถูกข่มขืน ความรุนแรงทางสังคม อับอายไม่กล้าจะพบหน้าใคร

ผลกระทบทางร่างกาย ฟกช้ำ ดำเขียว ผลกระทบทางจิตใจ รู้สึกเสียใจ ซึมเศร้า และหวาดกลัว หวาดระแวง ผลกระทบทางสังคม สูญเสียเกียรติยศ ชื่อเสียง และทำให้อับอาย

การต้องการความช่วยเหลือ ด้านการรักษาพยาบาล การให้คำปรึกษาแนะนำ และติดต่อประสานงานกับหน่วยงานภายนอกเพื่อขอความช่วยเหลือ ต้องการความช่วยเหลือจากตำรวจ เพื่อให้ดำเนินคดีต่อผู้กระทำผิด

พฤติกรรมขณะทำแบบทดสอบ

ในระหว่างการสัมภาษณ์ เมื่อผู้วิจัยให้ผู้ป่วยทำแบบทดสอบ Draw-A-Person ผู้ป่วยให้ความร่วมมือในการวาดภาพและตั้งใจวาด ผลการทดสอบดังกล่าว พบว่า ผู้ป่วยวาดภาพผู้หญิงก่อน และรูปที่สองเป็นผู้ชาย ซึ่งการวาดรูปทั้งสองแสดงให้เห็นว่า เป็นเพศหญิงและเพศชายชัดเจนจากการวาดภาพทั้งสอง แสดงให้เห็นว่าผู้ป่วย มีความวิตกกังวลเกี่ยวกับเรื่องเพศ มีความรู้สึกกลัวการจูโจมเรื่องเพศ เก็บกด ต้องการพึ่งพิง ขาดการยืดหยุ่น ย้ำคิดย้ำทำ ไม่กล้าแสดงออก

กรณีศึกษา 20

หญิงไทย อายุ 16 ปี รูปร่าง เล็ก ผิวขาว มีพี่น้องบิดามารดาเดียวกัน จำนวน 4 คน ผู้ป่วย เป็นคนที่ 3 ผู้ป่วยไม่ได้ประกอบอาชีพ สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 ผู้ป่วยเรียนตก ขั้ชั้น 3 ครั้ง บิดากับมารดาของผู้ป่วยแยกทางกัน มารดามีสามีใหม่ ผู้ป่วยมีสถานภาพ โสด จำนวน สมาชิกในครอบครัว อาศัยอยู่กับมารดา พ่อเลี้ยง พี่ชาย และน้อง ผู้ป่วยไม่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายใน บ้าน กรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยเป็นบ้านของมารดา

ผู้ป่วยไม่มีภาระหนี้สิน ผู้ป่วยมีความคิดเห็นว่าการเล่นการพนันเป็นสิ่งผิดกฎหมาย และผู้ป่วย ไม่เล่นการพนัน มีความคิดเห็นว่าการดื่มสุราเป็นสิ่งไม่ดี เป็นอันตรายต่อสุขภาพ และไม่ติดสุรา มี ความคิดเห็นว่าการเสพยาเสพติดเป็นอันตรายต่อสุขภาพและเป็นสิ่งผิดกฎหมายผู้ป่วยไม่เกี่ยวข้อง กับการจำหน่ายและเสพยาเสพติด ไม่มีความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลที่ไม่ใช่คู่สมรส และมีความ เชื่อว่าเพศชายมีอำนาจเหนือกว่าเพศหญิง ไม่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

ลักษณะครอบครัวเป็นครอบครัวที่อาศัยอยู่กับมารดา พ่อเลี้ยง พี่ชาย และน้องชาย เศรษฐกิจ ในครอบครัวมีรายได้ไม่เพียงพอ เพราะพ่อเลี้ยง ทำงานคนเดียว ความสัมพันธ์ในครอบครัวดี บุคคลใน ครอบครัวไม่ติดยาเสพติด

แหล่งที่อยู่อาศัยอาศัยอยู่ในชุมชนแออัด ผู้ป่วยไว้ใจเพื่อนบ้านมากเกินไป และเชื่อคนง่าย เกินไป ผู้ป่วยทำงานอยู่ที่บ้าน ไม่เคยออกไปไหนคนเดียว

ผู้กระทำความรุนแรง คือ คนรู้จัก ความรุนแรงทางร่างกาย ตบหน้า และขู่ว่าจะใช้มีดแทง ความรุนแรงทางจิตใจ ขู่ว่าจะทำร้าย ความรุนแรงทางเพศ ถูกข่มขืน มีผู้ชาย 5 คน รุมข่มขืน ความรุนแรงทางสังคม ปล่อยปละละเลย ไม่ให้ความสำคัญ ไม่สนใจ

ผลกระทบทางร่างกาย ฟกช้ำ ดำเขียว ผลกระทบทางจิตใจ ทำให้หวาดกลัว หวาดระแวง ผลกระทบทางสังคม ทำให้อับอาย และบุคคลใกล้ชิดได้รับผลกระทบไปด้วย คือ มารดามีความเครียด มาก

ความต้องการความช่วยเหลือ ด้านการรักษาพยาบาล การให้คำปรึกษาแนะนำ และติดต่อ ประสานงานกับหน่วยงานภายนอกเพื่อขอความช่วยเหลือ ต้องการความช่วยเหลือจากตำรวจ ในการ ดำเนินคดีกับผู้กระทำผิด

พฤติกรรมขณะทำแบบทดสอบ

ในระหว่างการสัมภาษณ์ เมื่อผู้วิจัยให้ผู้ป่วยทำแบบทดสอบ Draw-A-Person ผู้ป่วยให้ ความร่วมมือในการวาดภาพและตั้งใจวาด ผลการทดสอบดังกล่าว พบว่า ผู้ป่วยวาดภาพผู้หญิง

ก่อน และรูปที่สองเป็นผู้ชาย ซึ่งการวาดรูปทั้งสองแสดงให้เห็นว่า เป็นเพศหญิงและเพศชายชัดเจน
จากการวาดภาพทั้งสอง แสดงให้เห็นว่า ผู้ป่วยมีการถดถอย มีอารมณ์ไม่มั่นคง เก็บตัว แยกตัว มี
ความวิตกกังวลสูง มีความรู้สึกเกี่ยวกับตนเองไม่ดี ต่อต้านเพศชาย

หนังสือขอความร่วมมือ

เอกสารเลขที่...พ...4๒.....

เอกสารรับรองโครงการวิจัยในคน

คณะกรรมการพิจารณาและควบคุมการวิจัยในคนของกรุงเทพมหานคร

ขอรับรองว่า

โครงการ : การศึกษาความรุนแรงต่อสตรี : ศึกษาเฉพาะกรณีกลุ่มผู้หญิง
ที่มารับบริการของโรงพยาบาลลาดกระบังกรุงเทพมหานคร
สังกัดสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร

โครงการเลขที่ : 0027

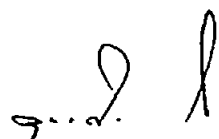
ชื่อหัวหน้าโครงการ : นางสาวสุภา หมั่นแก้ว

สังกัด : โรงพยาบาลลาดกระบังกรุงเทพมหานคร
สำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร

โครงการได้มาตรฐานทางวิชาการ ไม่ขัดต่อหลักจริยธรรมสากล และเป็นไปตามคำประกาศเฮลซิงกิ

จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยในขอบข่ายของโครงการที่เสนอได้ ณ วันที่⁵ เดือน มีนาคม

พ.ศ 2546

ลงชื่อ

(นายอุดมศักดิ์ สังมุดม)

รองปลัดกรุงเทพมหานคร

ประธานคณะกรรมการพิจารณาและควบคุมการวิจัยในคน
ของกรุงเทพมหานคร

บันทึกข้อความ

กองบริหาร ก.ม.ท.
วันที่ 2016
วันที่ 11 ส.ค. 2546
เวลา 10.46 น.

ส่วนราชการ กองวิชาการ (ฝ่ายพัฒนากุศล โทร. 0 2224 9710 โทรสาร 0 2221 6029)

ที่ กท 0602/วค. 92

วันที่ 10 มีนาคม 2546

เรียน ผู้อำนวยการกองวิชาการ

เรื่อง แจ้งผลการพิจารณาโครงการวิจัย

โรงพยาบาลศิริราช กรุงเทพมหานคร
เลขที่รับ 1062
วันที่ 17 ส.ค. 2546
เวลา 10.00 น.

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานการแพทย์

ตามบันทึกที่ กท.0600/ก.ว.884 ลงวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2546 เรื่อง ขออนุมัติการทำวิจัยในคน ซึ่งท่านขอให้คณะกรรมการพิจารณาและควบคุมการวิจัยในคนของกรุงเทพมหานคร พิจารณาโครงการวิจัยของ นางสาวสุภา หมีนแก้ว นักสังคมสงเคราะห์ 5 กลุ่มงานอนามัยชุมชน โรงพยาบาลลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร เรื่อง "การศึกษาความรุนแรงต่อสตรี : ศึกษาเฉพาะกรณีกลุ่มผู้หญิงที่มารับบริการของโรงพยาบาลลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร" นั้น เก็บข้อมูลที่ คลังข้อมูลสุขภาพ รพ.ล.

บัดนี้ คณะกรรมการพิจารณาและควบคุมการวิจัยในคนของกรุงเทพมหานคร ได้พิจารณาโครงการวิจัยที่น่าเสนอแล้ว มีมติในคราวประชุมครั้งที่ 6/2546 เมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2546 มีความเห็นว่าการโครงการได้มาตรฐาน ไม่ขัดต่อสวัสดิภาพ และไม่ก่อให้เกิดภัยอันตรายแก่ผู้ถูกวิจัย เห็นควรให้ดำเนินการวิจัยในขอบข่ายของโครงการที่น่าเสนอได้ และให้ผู้วิจัยรายงานผลการดำเนินงานต่อคณะกรรมการ ฯ ทุก 6 เดือน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งผู้เกี่ยวข้องทราบต่อไป พร้อมนี้ได้แนบเอกสารรับรองโครงการวิจัยในคน มาด้วยแล้ว

ด่วนที่สุด

ที่ กท.0602/1315

เรียน ผอ.สนท.

นางสาวเปรมวดี คุณเดช
(นางสาวเปรมวดี คุณเดช)
กรรมการและเลขานุการ

เพื่อโปรดทราบและลงนามแจ้ง คณะกรรมการพิจารณาและควบคุมการวิจัยในคน
รพ.ล. แจ้งผู้เกี่ยวข้องทราบ

(นายสามารถ ดันอริกุล)

ผู้อำนวยการกองวิชาการ
สำนักงานการแพทย์

11 ส.ค. 2546

ด่วนที่สุด
ที่ กท.0600/12.1759
เรียน ผอ.รพ.ล.

(นางกิตติยา ศรีเลิศฟ้า)
นายแพทย์ 8

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลลาดกระบัง
เพื่อทราบและแจ้งผู้เกี่ยวข้องทราบ

(นายปิตินันท์ ฉวีรุจิโรจน์)

ผู้อำนวยการสำนักงานการแพทย์

12 ส.ค. 2546

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ทม 1012/ ๔๕๕๔

วันที่ ๑๕ ธันวาคม 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวสุภา หมั่นแก้ว นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาความรุนแรงต่อสตรี : ศึกษาเฉพาะกรณีกลุ่มผู้หญิงที่มารับบริการของโรงพยาบาลลาดกระบังกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร” โดยมี ศาสตราจารย์ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์นันทนา วงษ์อินทร์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามการศึกษาความรุนแรงต่อสตรี : ศึกษาเฉพาะกรณีกลุ่มผู้หญิงที่มารับบริการของโรงพยาบาลลาดกระบังกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักการแพทย์กรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามให้ นางสาวสุภา หมั่นแก้ว และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์ผ่องพรรณ หนะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 1012/ ๑๑๔1

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

3 มกราคม 2546

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสำนักการแพทย์กรุงเทพมหานคร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์

เนื่องด้วย นางสาวสุภา หมั่นแก้ว นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง "การศึกษาความรุนแรงต่อสตรี : ศึกษาเฉพาะกรณีกลุ่มผู้หญิงที่มารับบริการของโรงพยาบาลลาดกระบังกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักการแพทย์" โดยมีศาสตราจารย์ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้ผู้ป่วยหญิงที่ถูกกระทำรุนแรงทางด้านร่างกาย จิตใจ และทางเพศ ที่มารับบริการ จำนวน 3 คน ในโรงพยาบาลลาดกระบัง สังกัดสำนักการแพทย์กรุงเทพมหานคร เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสัมภาษณ์ความรุนแรงต่อสตรี ในระหว่างเดือนมกราคม - มีนาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวสุภา หมั่นแก้ว ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และจะกรุณามีหนังสือแจ้งไปยังโรงพยาบาลลาดกระบัง โรงพยาบาลในสังกัดจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

โทรสาร. 02-258-4119

หมายเหตุ : หากต้องการสอบถามเกี่ยวกับเอกสาร กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ที่ทำงาน 02-3267232 ต่อ 259

มือถือ 01-3623397

ที่ ทบ 1012/๐๐๔๔

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

3 มกราคม 2546

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสำนักการแพทย์กรุงเทพมหานคร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์

เนื่องด้วย นางสาวสุภา หมั่นแก้ว นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาความรุนแรงต่อสตรี : ศึกษาเฉพาะกรณีกลุ่มผู้หญิงที่มารับบริการของโรงพยาบาลลาดกระบังกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักการแพทย์" โดยมีศาสตราจารย์ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์.. ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ผู้ป่วยหญิงที่ถูกกระทำรุนแรงทางด้านร่างกาย จิตใจ และทางเพศ ที่มารับบริการจำนวน 20 คน ในโรงพยาบาลลาดกระบัง สังกัดสำนักการแพทย์กรุงเทพมหานคร ตอบแบบสัมภาษณ์ความรุนแรงต่อสตรี ในระหว่างเดือนมกราคม - มีนาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวสุภา หมั่นแก้ว ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และจะกรุณามิหนังสือแจ้งไปยังโรงพยาบาลลาดกระบัง โรงพยาบาลในสังกัดจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

โทรสาร. 02-258-4119

หมายเหตุ : หากต้องการสอบถามเกี่ยวกับเอกสาร กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ที่ทำงาน 02-3267232 ต่อ 259

มือถือ 01-3623397

แบบสัมภาษณ์ความรุนแรงต่อสตรี

แบบสัมภาษณ์ความรุนแรงต่อสตรี

เรื่อง การศึกษาความรุนแรงต่อสตรี : ศึกษาเฉพาะกรณีกลุ่มผู้หญิงที่มารับบริการของ
โรงพยาบาลลาดกระบังกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร

แบบสัมภาษณ์ฉบับที่

วันที่เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....นามสกุล.....

เลขที่ผู้รับบริการ.....

ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้.....

หมายเลขโทรศัพท์.....

เข้ารับการรักษาเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา

.....

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนตัว ข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วยที่มีในแฟ้มประวัติของผู้ป่วย
ผู้วิจัยจะขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก แพทย์ พยาบาล และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง
ผู้วิจัยจะสัมภาษณ์เพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของความรุนแรง สาเหตุของการเกิดความรุนแรง
ต่อสตรี และผลกระทบจากการกระทำรุนแรง ตลอดจนแนวทางในการให้ความช่วยเหลือแก่สตรีที่
ถูกกระทำรุนแรง

ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์ข้อมูลด้านส่วนตัวของผู้มารับบริการ

1. อายุปี (ระบุ)

2. อาชีพ

1) ☐ ไม่ได้ประกอบอาชีพ

2) ☐ ค้าขาย

3) ☐ ลูกจ้างประจำ

4) ☐ ธุรกิจส่วนตัว

5) ☐ รับจ้างทั่วไป

6) ☐ แม่บ้าน

7) ☐ กรรมการก่อสร้าง

8) ☐ รัฐวิสาหกิจ

9) ☐ ทำงานร้านอาหาร

10) ☐ พนักงานบริษัท

11) ☐ อื่น ๆ(ระบุ)

3. ระดับการศึกษา

1) ☐ ไม่ได้เรียนหนังสือ

2) ☐ ประถมศึกษา

3) ☐ มัธยมศึกษา

4) ☐ ปวช. / ปวส.

5) ☐ปริญญาตรี หรือสูงกว่า

4. รายได้

1) ☐ ไม่มีรายได้

2) ☐ รายได้ต่ำกว่า 3,000 บาท

3) ☐ รายได้ระหว่าง 3,000 – 6,000 บาท

4) ☐ รายได้ 6,000 บาท ขึ้นไป

5. สถานภาพสมรส

1) ☐ โสด

2) ☐ สมรส

2.1) ☐ จดทะเบียนสมรส

2.2) ☐ ไม่จดทะเบียนสมรส

3) ☐ หม้าย

4) ☐ หย่า / แยกกันอยู่

6. จำนวนสมาชิกในครอบครัว

1) ☐ 2 คน

2) ☐ 3 คน

3) ☐ 4 คน

4) ☐ 5 คนขึ้นไป

5) ☐ อื่น ๆ ระบุ.....(ระบุ)

7. ภาระรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในครอบครัว

- 1) ☐ เป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมดในครอบครัว
- 2) ☐ รับผิดชอบเป็นบางส่วน
- 3) ☐ ไม่ต้องรับผิดชอบ
- 4) ☐ อื่น ๆ(ระบุ)

8. กรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัย

1) ☐ บ้านของตนเอง	2) ☐ บ้านเช่า
3) ☐ เช่าที่ดินปลูกบ้าน	4) ☐ บ้านบิดา มารดา
5) ☐ บ้านพัก	6) ☐ สถานที่ก่อสร้าง
7) ☐ อื่น ๆ(ระบุ)	

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์สาเหตุการเกิดความรุนแรงต่อสตรี

2.1 สาเหตุด้านส่วนตัว

1. ท่านมีภาระหนี้สินหรือไม่

- 1) ☐ ไม่มี
- 2) ☐ มี.....(ระบุจำนวนเงิน)

2. ท่านเล่นการพนันหรือไม่

- 1) ☐ เล่นการพนัน
- 2) ☐ ไม่เล่นการพนัน

3. ท่านติดสุราหรือไม่

- 1) ☐ ติดสุรา
- 2) ☐ ไม่ติดสุรา

4. ท่านเสพยาเสพติดหรือไม่

- 1) ☐ เสพ.....(ระบุชนิด)
- 2) ☐ ไม่เสพ

5. ท่านมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่สมรสหรือไม่

- 1) ☐ มีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่สมรส
- 2) ☐ ไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น

6. ท่านเชื่อว่าเพศชายมีอำนาจเหนือกว่าเพศหญิงหรือไม่

- 1) ☐ เชื่อว่าเพศชายมีอำนาจเหนือกว่าเพศหญิง
- 2) ☐ เชื่อว่าเพศชายและเพศหญิงมีอำนาจเท่าเทียมกัน

7. ท่านมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศหรือไม่

1) ☐ เบี่ยงเบนทางเพศ

2) ☐ ไม่เบี่ยงเบนทางเพศ

2.2 สาเหตุด้านครอบครัว

1. ลักษณะสภาพครอบครัวของท่านเป็นอย่างไร

1) ☐ อยู่ตามลำพัง สามี ภรรยา

2) ☐ อยู่กับสามี ภรรยา และลูก

3) ☐ ครอบครัวที่มีพ่อแม่ ลูก ญาติ พี่น้องอาศัยอยู่ด้วย

4) ☐ อื่น ๆ(ระบุ)

2. เศรษฐกิจของครอบครัว

1) ☐ รายได้เพียงพอ

2) ☐ รายได้ไม่เพียงพอ

3) ☐ มีหนี้สิน

4) ☐ อื่น ๆ(ระบุ)

3. ลักษณะสัมพันธภาพในครอบครัวเป็นอย่างไร

1) ☐ ครอบครัวมีความสัมพันธ์กันดี

2) ☐ ความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่ดี

3) ☐ ครอบครัวแตกแยก

4) ☐ อื่น ๆ (ระบุ)

4. สัมพันธภาพกับคู่สมรสเป็นอย่างไร

1) ☐ ไม่มีคู่สมรสมีความสัมพันธ์ที่ดีกับคู่สมรส

2) ☐ มีความสัมพันธ์กับไม่ดีคู่สมรส โดยมีความขัดแย้งกันบ่อย

3) ☐ อื่น ๆ(ระบุ)

5. พฤติกรรมของคู่สมรสก่อให้เกิดความรุนแรงในครอบครัว (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1) ☐ ไม่มีพฤติกรรมรุนแรง

2) ☐ การนอกใจคู่สมรส

3) ☐ การดื่มสุรา

4) ☐ การติดการพนัน

5) ☐ การติดยาเสพติด

6) ☐ อื่น ๆ(ระบุ)

6. การหึงหวง

1) ☐ มีการหึงหวงกันของคู่สมรส

2) ☐ ไม่การหึงหวงกันของคู่สมรส

3) ☐ อื่น ๆ(ระบุ)

7. การทะเลาะวิวาทกันในครอบครัว

1) ☐ มีการทะเลาะวิวาทกันเป็นประจำ

2) ☐ มีการทะเลาะวิวาทกันบ้าง

3) ☐ ไม่เคยมีการทะเลาะวิวาทกัน

4) ☐ อื่น ๆ(ระบุ)

2.3 สาเหตุด้านสภาพแวดล้อม

1. แหล่งที่อยู่อาศัย

1) ☐ อาศัยอยู่ในเขตชุมชนแออัด

2) ☐ บ้านพักของทางราชการ

3) ☐ บ้านของตนเอง

4) ☐ บ้านเช่า

5) ☐ พักตามสถานที่ก่อสร้าง

6) ☐ หมู่บ้านจัดสรร

7) ☐ อื่น ๆ(ระบุ)

2. สัมพันธภาพกับเพื่อนร่วมงาน

1) ☐ ไม่ได้ทำงาน

2) ☐ มีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนร่วมงาน

3) ☐ มีปัญหากับเพื่อนร่วมงาน

4) ☐ อื่น ๆ(ระบุ)

3. สัมพันธภาพกับเพื่อนบ้าน

1) ☐ มีปัญหากับเพื่อนบ้าน

2) ☐ มีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนบ้าน

3) ☐ ไร้วางใจเพื่อนบ้าน หรือ เชื่อคนง่ายเกินไป

4) ☐ อื่น ๆ(ระบุ)

4. สถานที่ทำงานเป็นอย่างไร

1) ☐ สะอาด และปลอดภัย

- 2) ☐ ทางเข้า ออกของสถานที่ทำงานอยู่ในที่เปลี่ยว มีด
- 3) ☐ ทำงานที่บ้าน
- 4) ☐ อื่น ๆ(ระบุ)

5. ประเภทของงานที่ทำ

- 1) ☐ ค้าขาย
- 2) ☐ ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม
- 3) ☐ ทำงานในสถานที่ราชการ
- 4) ☐ ทำงานสถานที่ก่อสร้าง
- 5) ☐ ทำงานสนามกอล์ฟ
- 6) ☐ อื่น ๆ(ระบุ)

6. เวลาทำงาน เวลาเลิกงาน

- 1) ☐ เวลาเข้า-ออกงาน ระหว่างเวลา 08.00-17.00 น.
- 2) ☐ เวลาเข้า-ออกงาน ไม่เป็นเวลา
- 3) ☐ เวลาเข้า-ออกงานเป็นกะกลางคืน
- 4) ☐ อื่น ๆ.....(ระบุ)

ตอนที่ 3 แบบสัมภาษณ์ลักษณะความรุนแรงต่อสตรี

1. ได้รับความรุนแรงทางด้านร่างกายในลักษณะใดบ้าง

- 1) ☐ ตบหน้า / ขว้างปาด้วยสิ่งของ
- 2) ☐ ผลัก กระแทก
- 3) ☐ ต่อย / ตีด้วยสิ่งของ
- 4) ☐ เตะ ลาก ข้อม
- 5) ☐ ขู่ว่าจะใช้อาวุธหรือใช้อาวุธ เช่น มีด ปืน ทำร้าย
- 6) ☐ อื่น ๆ ระบุ.....(ระบุ)

2. ได้รับความรุนแรงทางด้านจิตใจในลักษณะใดบ้าง

- 1) ☐ ขู่จะทำร้าย
- 2) ☐ ดุด่า ด้วยคำหยาบ
- 3) ☐ ประนามว่าชั่วช้า เลวทราม
- 4) ☐ ถูกตะคอก ตวาด

- 5) ☐ แสดงท่าที เจอเมย ไม่สนใจ
- 6) ☐ ถูกประชด ประชัน
- 7) ☐ อื่น ๆ(ระบุ)

3. ได้รับความรุนแรงทางด้านเพศในลักษณะใดบ้าง

- 1) ☐ ไม่ได้รับความเจ็บปวด
- 2) ☐ ถูกข่มขืน
- 3) ☐ ทำให้เจ็บปวดก่อนการมีเพศสัมพันธ์
- 4) ☐ การถูกเกี่ยวพาราสิ ใช้สายตาโลมเลีย
- 5) ☐ การถูกผู้ชายใช้อวัยวะไถร่างกายผู้หญิง
- 6) ☐ การถูกกอด จูบ ลูบคลำอวัยวะที่เป็นของสงวน เช่น เต้านม อวัยวะเพศ
- 7) ☐ การถูกใช้นิ้ว หรือวัสดุใส่เข้าไปในอวัยวะเพศหญิง
- 7) ☐ อื่น ๆ(ระบุ)

4. ได้รับความรุนแรงทางด้านสังคมในลักษณะใดบ้าง

- 1) ☐ ปล่อยปละละเลย ทอดทิ้ง ไม่ให้ความสำคัญ ไม่สนใจ
- 2) ☐ ขัดขวางความเจริญก้าวหน้า
- 3) ☐ ขัดขวางการพบปะกับผู้อื่น เพื่อนร่วมงาน เพื่อนบ้าน หรือญาติพี่น้อง
- 4) ☐ อื่น ๆ(ระบุ)

ตอนที่ 4 แบบสัมภาษณ์ผลกระทบจากความรุนแรงต่อสตรี

1.ผลกระทบทางด้านร่างกาย ที่เกิดจากการถูกกระทำรุนแรง

- 1) ☐ มีบาดแผล
- 2) ☐ ฟกช้ำ ดำเขียว
- 3) ☐ เลือดออกจุมูก ตาบวม
- 4) ☐ กระดูกซี่โครงหัก
- 5) ☐ อื่น ๆ(ระบุ)

2. ผลกระทบทางด้านจิตใจ ที่เกิดจากการถูกกระทำรุนแรง

- 1) ☐ ความรู้สึกเสียใจ
- 2) ☐ หวาดกลัว หวาดระแวง
- 3) ☐ ซึมเศร้า
- 4) ☐ อารมณ์โกรธ หงุดหงิด
- 5) ☐ มีความรู้สึกกดดัน
- 6) ☐ อื่น ๆ(ระบุ)

3. ผลกระทบทางด้านเพศที่เกิดจากการถูกกระทำรุนแรง

- 1) ☐ ไม่มีผลกระทบ

2) ☐ มีผลกระทบ2.1 ☐ การติดเชื้อโรค2.2 ☐ การตั้งครกโดยไม่พึงประสงค์2.3 ☐ อื่น ๆ(ระบุ)

4.ผลกระทบทางด้านสังคม ที่เกิดจากการถูกกระทำรุนแรง

1) ☐ ให้ข้ออาย2) ☐ ทำให้บุคคลใกล้ชิดได้รับผลกระทบไปด้วย3) ☐ ถูกจำกัดสิทธิ4) ☐ สูญเสียเกียรติยศ ชื่อเสียง5) ☐ ไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม6) ☐ อื่น ๆ(ระบุ)

ตอนที่ 5 แบบสัมภาษณ์ความต้องการได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนของสตรีที่ได้รับความรุนแรง

5.1 ความต้องการได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐ

5.1.1 การต้องการความช่วยเหลือจากโรงพยาบาล

1) ☐ ด้านการรักษาพยาบาล2) ☐ ช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาล3) ☐ ให้คำปรึกษาแนะนำ4) ☐ ติดต่อประสานงานกับหน่วยงานภายนอกเพื่อขอความช่วยเหลือ5) ☐ ติดต่อกับบุคคลในครอบครัว หรือญาติพี่น้อง6) ☐ อื่น ๆ(ระบุ)

5.1.2 การต้องการความช่วยเหลือจากสถานีตำรวจ

1) ☐ ไม่ต้องการความช่วยเหลือ2) ☐ ต้องการความช่วยเหลือ2.1 ☐ ต้องการให้ดำเนินคดีต่อผู้กระทำความผิด2.2 ☐ อื่น ๆ(ระบุ)

5.1.3 การต้องการความช่วยเหลือจากกรมประชาสัมพันธ์

1) ☐ ไม่ต้องการความช่วยเหลือ2) ☐ ต้องการความช่วยเหลือ (ถ้าต้องการความช่วยเหลือให้ช่วยอย่างไร)

2.1 ☐ เงินทุนประกอบอาชีพ2.2 ☐ การฝึกอาชีพ2.3 ☐ ที่พักอาศัย2.4 ☐ อื่น ๆ(ระบุ)

5.2 ความต้องการได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาคเอกชน

5.2.1 การต้องการความช่วยเหลือจากมูลนิธิเพื่อนหญิง

1) ☐ ไม่ต้องการความช่วยเหลือ2) ☐ ต้องการความช่วยเหลือ (ถ้าต้องการความช่วยเหลือต้องการอย่างไร)2.1 ☐ ต้องการด้านการให้คำปรึกษาแนะนำ2.2 ☐ ประสานงานกับองค์กรอื่นเพื่อให้ความช่วยเหลือ2.3 ☐ อื่น ๆ(ระบุ)

5.2.2 การต้องการความช่วยเหลือจากบ้านพักฉุกเฉิน

1) ☐ ไม่ต้องการความช่วยเหลือ2) ☐ ต้องการความช่วยเหลือ (ถ้าต้องการความช่วยเหลือต้องการอย่างไร)2.1 ☐ ต้องการด้านที่พักอาศัย2.2 ☐ อื่น ๆ(ระบุ)

5.2.3 การต้องการความช่วยเหลือจากสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมาย

1) ☐ ไม่ต้องการความช่วยเหลือ2) ☐ ต้องการความช่วยเหลือ (ถ้าต้องการความช่วยเหลือต้องการอย่างไร)2.1 ☐ ต้องการให้ช่วยเรื่องคำปรึกษาแนะนำในเรื่องกฎหมาย2.2 ☐ อื่น ๆ(ระบุ)

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ในการหาแนวทางป้องกันและแก้ไขความรุนแรงต่อสตรี.....

.....

.....

.....

.....

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวสุภา หมีนแก้ว
วัน เดือน ปีเกิด	21 พฤศจิกายน 2513
สถานที่เกิด	88 หมู่ 1 ตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬารักษ์ จังหวัดนครราชสีมา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	190/15 หมู่ 1 แขวงลาดกระบัง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 10520
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	นักสังคมสงเคราะห์ 5
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	งานอนามัยชุมชน โรงพยาบาลลาดกระบังกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2532	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนทุ่งสง จังหวัดนครราชสีมา
พ.ศ. 2536	ศิลปศาสตรบัณฑิต (การพัฒนาชุมชน) สถาบันราชภัฏยะลา จังหวัดยะลา
พ.ศ. 2546	การศึกษามหาบัณฑิต (เอกจิตวิทยาการแนะแนว) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ